NATIONAL MISSION FOR MANUSCRIPT

राष्ट्रीय पाण्डुलिपि मिशन

संग्रहण प्रपत्र

अभिलेख (Record No.) 55	Date of data Collection 1/5/18

संस्थान (Institute) Indian Council for Cultural Relations व्यक्तिगत संग्रह (Personal Collection)	पता (Address) Azad Bhawan, New Delhi ब्लॉक (Block) राज्य (State)
गाँव (Village) J. P. Estate जिला (District) पिनकोड (Pin) 110002	

ग्रन्थ नाम (Title) Nizami Ganjavi (II)	गुच्छ संख्या (Bundle No.) PER MSS 297.12 NIZA ग्रन्थ संख्या (Manuscript No.) PT 62
लेखक (Author) Nizami Ganjavi	पत्रों की संख्या (No. of Folios) 418 पृष्ठ संख्या (No. of Pages) 835
टीका (Commentary)	आकार (Size of Mss.) 38 x 24 x 6 cm.
टिप्पणी (Comments)	सामग्री (Material) हस्तनिर्मित कागज / ताड़पत्र / भोजपत्र / वस्त्र / चर्मपत्र / अन्य (Handmade paper / Palm Leaf / Birch-bark / Cloth / Leather / others
भाषा (Language) Persian	चित्र संख्या (Illustrations) पूर्ण अपूर्ण (Complete/Incomplete)
लिपि (Script) Nasta'liq	त्रुटित भाग का संकेत (Missing portions)
पाण्डुलिपि संवत् (Date of Manuscript) 12.67 AH (1255 AD)	दशा स्थिति (Condition) Good/Bad भण्डार - अच्छा / बुरा दीमक / फफूंद / जलयुक्त (Worm eaten/Fungus infected/Fragile/Brittle) (Almirahs / Floor / Open Space / Others)
विषय (Subject) Physic (Commentary)	सूचीकरण आधार (Source of Catalogue) विषयवार, लेखकवार, तिथिवार, वर्णानुक्रम (Descriptive/Chronological/Year-wise/Alphabetical)
टिप्पणी (Remarks)	

Signature of Surveyor

ICC0000145

INDIAN COUNCIL
FOR
CULTURAL RELATIONS
NEW DELHI

Accession No. 1764
Call No. PER 955 SEL/11 NEW
V.2

PER 955 SEL

SEL.11/NEW

Qaumi Zindagi

Tafsir-e-Nasab-e-
Qaum V.2

ICD000145

DATE DUE

This book should be returned to the Library on or before the date last stamped below.

NOT TO BE ISSUED

V-10

IC00000145

ICO0000145

II

NCL
3740
.S3 S2

51

ICO0000145

IC00000145

No. 3903

باب چهارم از کتاب مذکور در بیان قصه [illegible] از ۱۶ تا ۲۲

باب پنجم از کتاب مذکور در بیان قصه حضرت شعیا [illegible] از ۲۳ تا ۲۹

باب ششم از کتاب مذکور در بیان قصه حضرت [illegible] از ۳۰ تا ۳۵

باب هفتم از کتاب مذکور در بیان قصه حضرت [illegible] از ۳۶ تا ۴۱

باب هشتم از کتاب مذکور در بیان قصه حضرت ابراهیم [illegible] از ۴۲ تا ۸۶

باب نهم از کتاب مذکور در بیان قصه حضرت [illegible] از ۹۰ تا ۹۳

باب دهم از کتاب مذکور در بیان قصه [illegible] از ۱۰۴ تا ۱۰۷

باب یازدهم از کتاب مذکور در بیان قصه حضرت [illegible] از ۱۱۹ تا ۱۲۳

باب دوازدهم از کتاب مذکور در بیان قصه [illegible] از ۱۲۴ تا ۱۲۷

باب سیزدهم از کتاب مذکور در بیان قصه حضرت [illegible] از ۱۲۸ تا ۱۴۱

باب چهاردهم از کتاب مذکور در بیان قصه حضرت [illegible] از ۱۴۲ تا ۱۴۳

باب پانزدهم از کتاب مذکور در بیان قصه [illegible] از ۱۴۴ تا ۱۴۹

باب شانزدهم از کتاب مذکور در بیان قصه حضرت [illegible] از ۱۵۰ تا ۱۵۹

باب هفدهم از کتاب مذکور در بیان قصه حضرت [illegible] از ۱۶۰ تا ۱۶۹

باب هجدهم از کتاب مذکور در بیان قصه حضرت [illegible] از ۱۷۰ تا ۱۷۹

باب نوزدهم از کتاب مذکور در بیان قصه حضرت [illegible] از ۱۸۰ تا ۱۸۹

باب بیستم از کتاب مذکور در بیان قصه حضرت [illegible] از ۱۹۰ تا ۱۹۹

باب بیست و یکم از کتاب مذکور در بیان قصه [illegible] از ۲۰۰ تا ۲۰۹

باب بیست و دوم از کتاب مذکور در بیان قصه حضرت [illegible] از ۲۱۰ تا ۲۱۹

باب بیست و سوم از کتاب مذکور در بیان قصه حضرت [illegible] از ۲۲۰ تا ۲۲۹

باب بیست و چهارم از کتاب مذکور در بیان قصه [illegible] از ۲۳۰ تا ۲۳۹

باب بیست و پنجم از کتاب مذکور در بیان قصه [illegible] از ۲۴۰ تا ۲۴۹

باب بیست و ششم از کتاب مذکور در بیان قصه [illegible] از ۲۵۰ تا ۲۵۹

باب بیست و هفتم از کتاب مذکور در بیان قصه [illegible] از ۲۶۰ تا ۲۶۹

باب بیست و هشتم از کتاب مذکور در بیان قصه [illegible] از ۲۷۰ تا ۲۷۹

باب بیست و نهم از کتاب مذکور در بیان قصه [illegible] از ۲۸۰ تا ۲۸۹

باب سی ام از کتاب مذکور در بیان قصه [illegible] از ۲۹۰ تا ۲۹۹

باب سی و یکم از کتاب مذکور در بیان قصه [illegible] از ۳۰۰ تا ۳۰۹

باب سی و دوم از کتاب مذکور در بیان قصه [illegible] از ۳۱۰ تا ۳۱۹

باب سی و سوم از کتاب مذکور در بیان قصه [illegible] از ۳۲۰ تا ۳۲۹

باب سی و چهارم از کتاب مذکور در بیان قصه [illegible] از ۳۳۰ تا ۳۳۹

باب سی و پنجم از کتاب مذکور در بیان قصه [illegible] از ۳۴۰ تا ۳۴۹

باب سی و ششم از کتاب مذکور در بیان قصه [illegible] از ۳۵۰ تا ۳۵۹

ICD0000145

ICD0000145

ICO0000145

ICO0000145

ICD0000145

ICO0000145

ICD0000145

ICO0000145

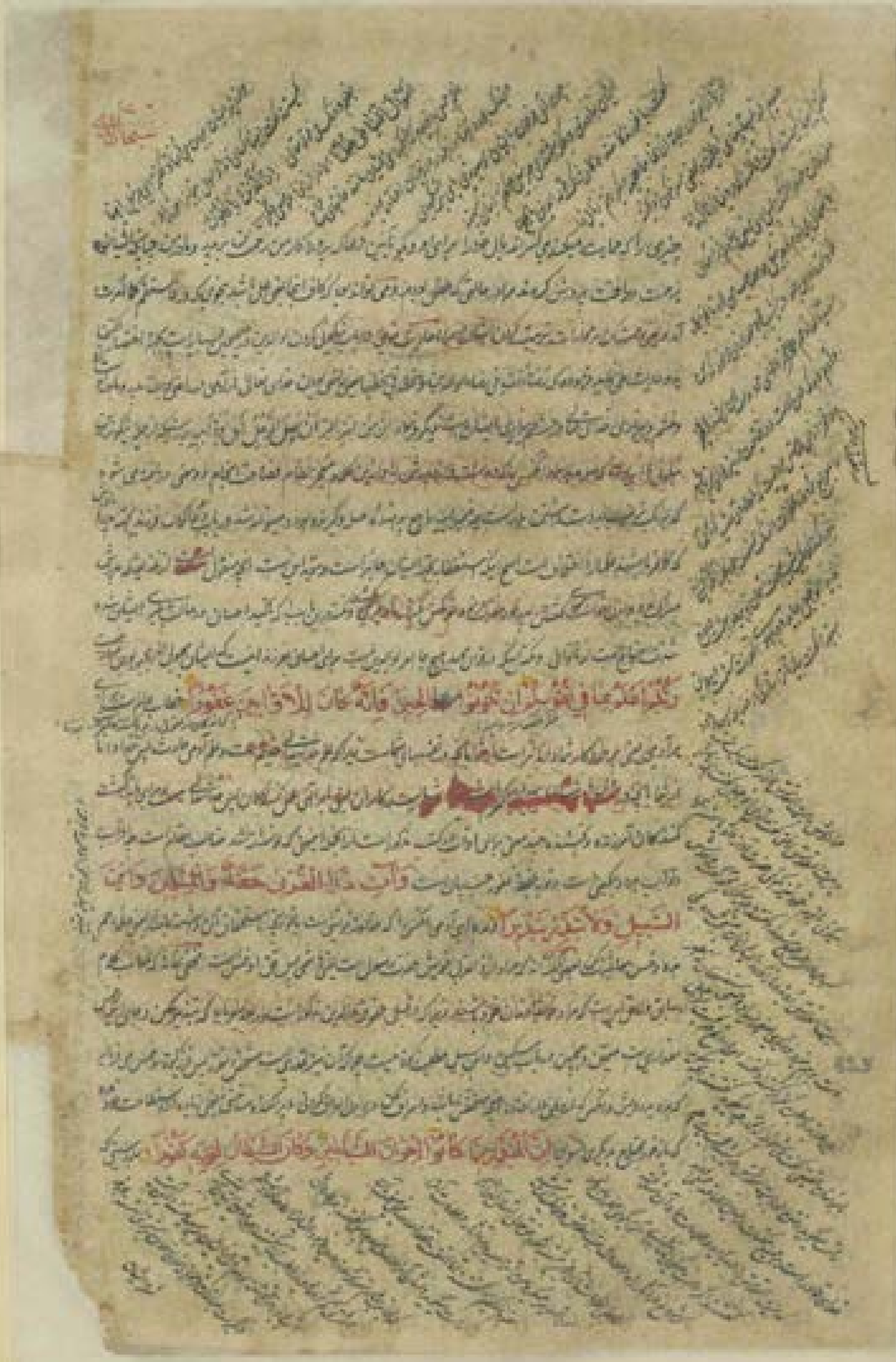
ICD0000145

ICO0000145

ICO0000145

ICO0000145

IC00000145

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا

وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنَا إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ

وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِوَلِيِّهِ سُلْطَانًا فَلَا يُسْرِفْ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا

ICO00000145

وَآتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا ﴿٢٦﴾ إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ﴿٢٧﴾ وَإِمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمُ ابْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَيْسُورًا ﴿٢٨﴾ وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَحْسُورًا ﴿٢٩﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٣٠﴾ وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا ﴿٣١﴾ وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٣٢﴾ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِوَلِيِّهِ سُلْطَانًا فَلَا يُسْرِفْ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ﴿٣٣﴾ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا ﴿٣٤﴾ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٣٥﴾ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ﴿٣٦﴾ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ﴿٣٧﴾ كُلُّ ذَٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿٣٨﴾ ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَدْحُورًا ﴿٣٩﴾ أَفَأَصْفَاكُمْ رَبُّكُمْ بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنَاثًا إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾

ICD0000145

ICO0000145

ICC0000145

ICD0000145

ICO0000145

وما منعنا ان نرسل بالآيات الا ان كذب بها الاولون وآتينا ثمود الناقة مبصرة
فظلموا بها وما نرسل بالآيات الا تخويفا واذ قلنا لك ان ربك احاط بالناس
والشجرة الملعونة في القرآن ونخوفهم فما يزيدهم الا طغيانا كبيرا

[illegible]

ICO0000145

ICO0000145

سبحان الذی

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا

رَبُّكُمُ الَّذِي يُزْجِي لَكُمُ

الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِن فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَن تَدْعُونَ إِلَّا إِيَّاهُ فَلَمَّا نَجَّاكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ

وَكَانَ الْإِنسَانُ كَفُورًا

أَفَأَمِنتُمْ أَن يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ

أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا

أَمْ أَمِنتُمْ أَن يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَىٰ فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ

قَاصِفًا مِّنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُم بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُم

مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا

815

ICO0000145

يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمَامِهِمْ فَمَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَأُولَٰئِكَ يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا

وَمَنْ كَانَ فِي هَٰذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا

وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ وَإِذًا لَاتَّخَذُوكَ خَلِيلًا

وَلَوْلَا أَنْ ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا

إِذًا لَأَذَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا

ICD0000145

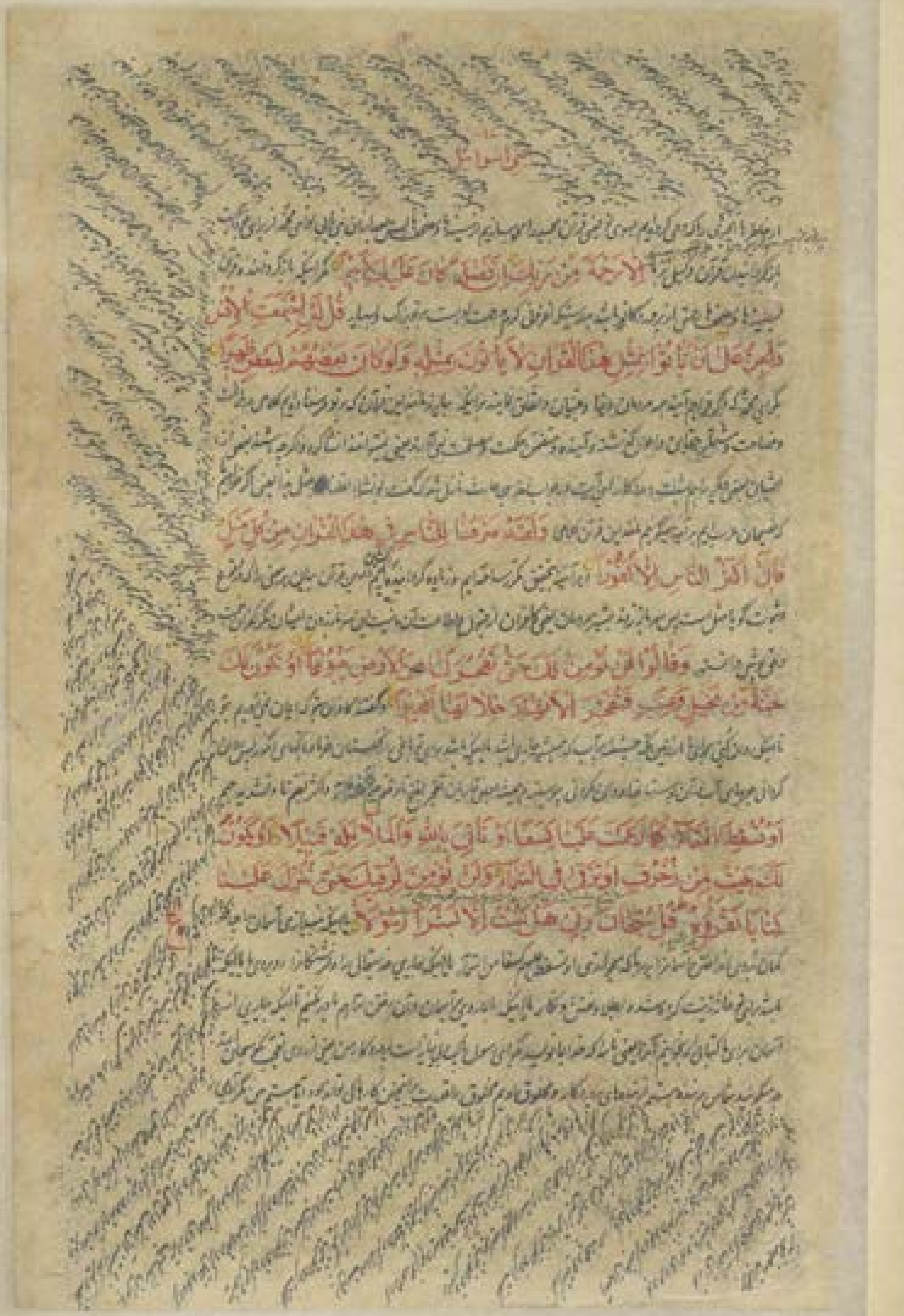
ICO0000145

وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَل لِّي مِن لَّدُنكَ سُلْطَانًا نَّصِيرًا

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا

ICD0000145

ICO0000145

ICO0000145

ICD0000145

ICD0000145

سبحان الذی

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَسْئَلْ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي

لَأَظُنُّكَ يَا مُوسَى مَسْحُورًا

ICO000145

بنی اسرائیل

مِنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا پس از آنکه در زمین یکی بعد از دیگری همه را با موسی و قوم او را

یعنی اول بار یا آخرین مرتبه ما زمین بنی اسرائیل را پس از غرق کردن فرعون و قومش در دریا به آنها دادیم و بعد از آن

وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ اسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا گفتیم بعد از

غرق فرعون بنی اسرائیل را در زمین مصر ساکن گردانیدیم و چون وعده آخرت فرا رسد همه شما را برای قیامت گرد آوریم

وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا و قرآن را به حق فرستادیم و قرآن به حق

نازل شد یعنی محمد را جز به صفت بشارت دهنده و بیم کننده نفرستادیم و قرآن را جز به حق نازل نکردیم و به حق

وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا و قرآن را جدا جدا فرستادیم تا

آیات آن را بر مردم به تأنی بخوانی چون اصل آن را بر ایشان جمله جمله نکنیم یعنی کم کم تا خاطر و حفظ آن آسان شود و بر تدریج

آن را فرستادیم یعنی بر آنچه از امر و نهی حلال و حرام بدان محتاج باشند در وقت حاجت بر ایشان فرو فرستادیم

وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا و قرآن صبح را بخوان که قرآن صبح مشهود است

قُلْ آمِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَى عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا

وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا بگو به قرآن ایمان آرید یا ایمان نیاورید آنان که پیش از نزول قرآن دانا بودند چون قرآن بر ایشان

خوانده شود به روی در خاک سجده می‌کنند و می‌گویند پاک است پروردگار ما و وعده پروردگار ما البته انجام شدنی است

وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا و به روی در خاک می‌افتند و گریه می‌کنند و قرآن بر خشوع ایشان می‌افزاید

قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوِ ادْعُوا الرَّحْمَٰنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ

وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَٰلِكَ سَبِيلًا

ICO000145

سورة الكهف مكية او آياتها ما تنتهي وعشرون

[illegible] وسبعون كلمة وسبعمائة وثلاث وسبعون حرفا الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي انزل على عبده الكتاب ولم يجعل له عوجا [illegible]

[illegible] وكلمه است كه بسبب آن حمد كنند خداى را بر نعمتهاى او و ثنا گويند او را بر احسانهاى او و [illegible]

[illegible] و گفته اند در اين آيه اشارت است بآنكه حمد بر نعمت بايد كه بعد از وقوع باشد نه پيش از وقوع

ICO0000145

باخع نفسك على آثارهم ان لم يؤمنوا بهذا الحديث اسفا

ICO0000145

ICD0000145

IC00000145

ICO0000145

ICO0000145

ICD0000145

سبحان الله

ICC0000145

هف

ICD0000145

IC00000145

ICD0000145

IC00000145

مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوّٰكَ رَجُلًا گفت بر مسلمان باید کار دهانی که حلال میکرد یا حرام آیا

کار شدی باکس که تو بیزار از خاک بعد ازین از نطفه پس بعد ازان راست عدیت کرد ترا مرد تمام خلق

و جز بگفته میکنی هم انتظار داری بقدرت حق تعالی هر کار از تو آید یا خاک نجس را چه مناسبت با خاک

کز و من از خاک عدالت است بکل آدمیت آدم که پاک است از خاک جهت و بعد از خاک بواسطه

لٰكِنَّا هُوَ اللّٰهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا و گفت کاش چون در آمدی بباغ خود گفتی

خداوند کرد است آنچه خواست هیچ نیرو نیست مگر بخدا اگر مرا می بینی کمتر از تو

مَا شَاءَ اللّٰهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ إِنْ تَرَنِ أَنَا أَقَلَّ مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا و گفت چون

کز فضل بر ستایش کنی مرا بر چیزی که داده باشد ترا از مال و فرزند فَعَسَىٰ رَبِّي أَنْ يُؤْتِيَنِ خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا

مِنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا یا آنکه بر باغ تو عذابی فرستد از آسمان تو فردا بینی

آسمان بس باد آن بوستان را که خاک شود یا چون نباشد در زمین آبی که تو بدست آری

و بخشی بستان او صدست بر حسب آنچه خواهد خیر او خیر است و بخشی بر حسب آنچه خواهد

فَتُصْبِحَ مَاؤُهَا غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا یا آنکه در باغ تو آب نماند و بخشی بر حسب

آنچه خواهد و یکی را از خلق بین خود اندوه میدهد وَأُحِيطَ بِثَمَرِهِ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلَىٰ مَا أَنْفَقَ

فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا و در آرزوی آنچه

تمت سوره بحمد الله آن کار میکند که بر گ آن باغ و آن کشت منافع بسیار دارد و بخشی

میکند که نه بر گ دارد نه بار و نه کشت منافع بسیار دارد و بخشی بر حسب آنچه خواهد

و آن بخشی که نه بر گ دارد نه بار و نه کشت نه منافع بسیار دارد و بخشی بر حسب آنچه خواهد

هیچ یک نه بد است زیرا که نه شایست ترک گفتن و نه شایست بر گزیدن و بخشی بر حسب آنچه خواهد

منفعت و بخشی بر حسب وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِئَةٌ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَمَا كَانَ مُنْتَصِرًا هُنَالِكَ

الْوَلَايَةُ لِلّٰهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا

IC00000145

ICO0000145

کهف ۱۸

ICO000145

ICO0000145

سورۃ الکہف

ICD0000145

ICO0000145

ICD0000145

ICO0000145

سورة الكهف

قال الا اقل لك انك لن تستطيع معي صبرا

فلا تصاحبني قد بلغت من لدني عذرا قال ان سألتك عن شيء بعدها

حتى اذا اتيا اهل قرية استطعما اهلها فابوا ان يضيفوهما فوجدا فيها جدارا

يريد ان ينقض فاقامه قال لو شئت لاتخذت عليه اجرا

ICD0000145

ICO0000145

سورة الكهف

ICD0000145

ICO0000145

سورة الكهف

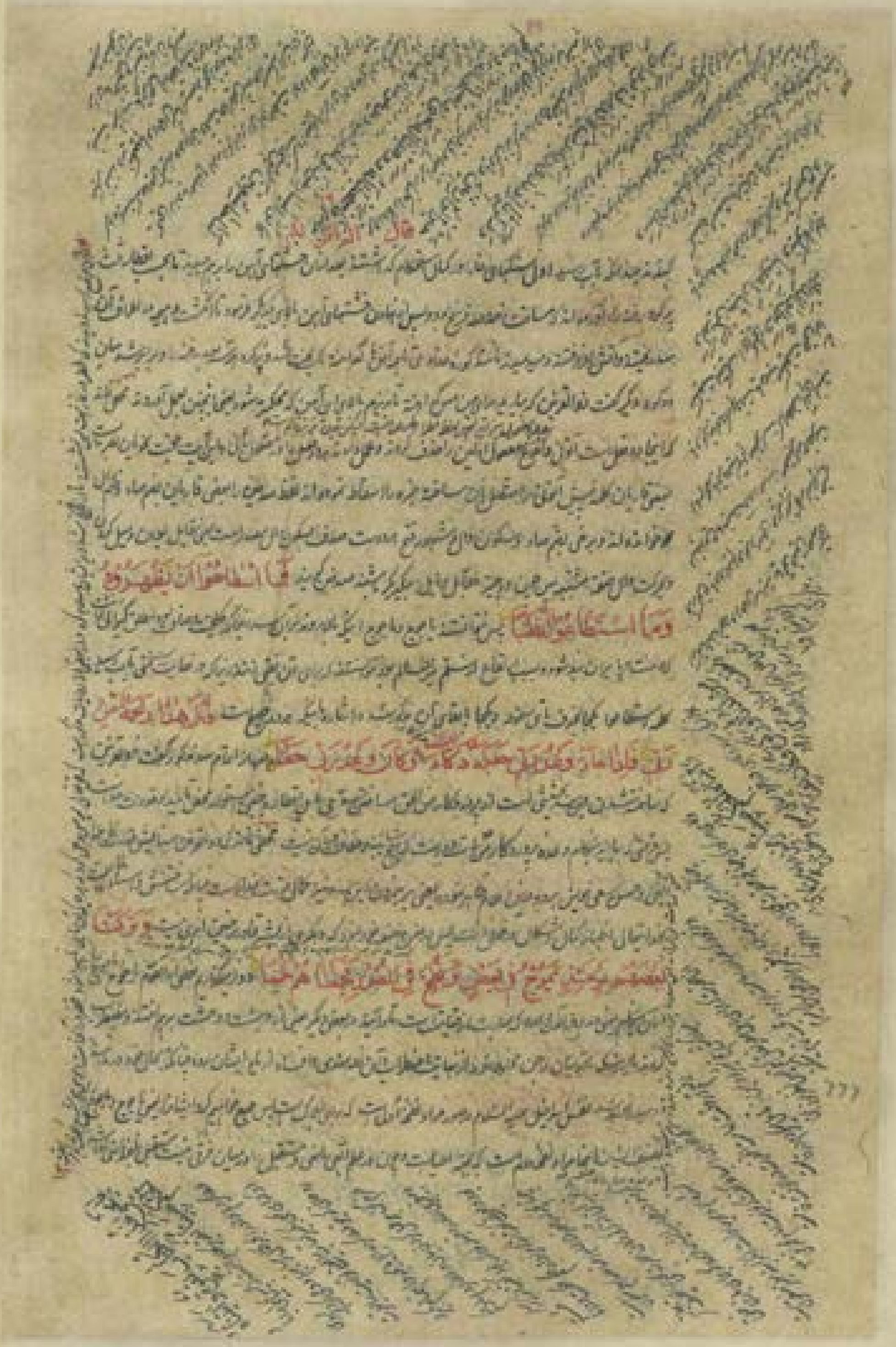
وَيَسْئَلُونَكَ عَنْ ذِي الْقَرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا

ICO0000145

IC00000145

ICO0000145

IC00000145

ICD0000145

IC00000145

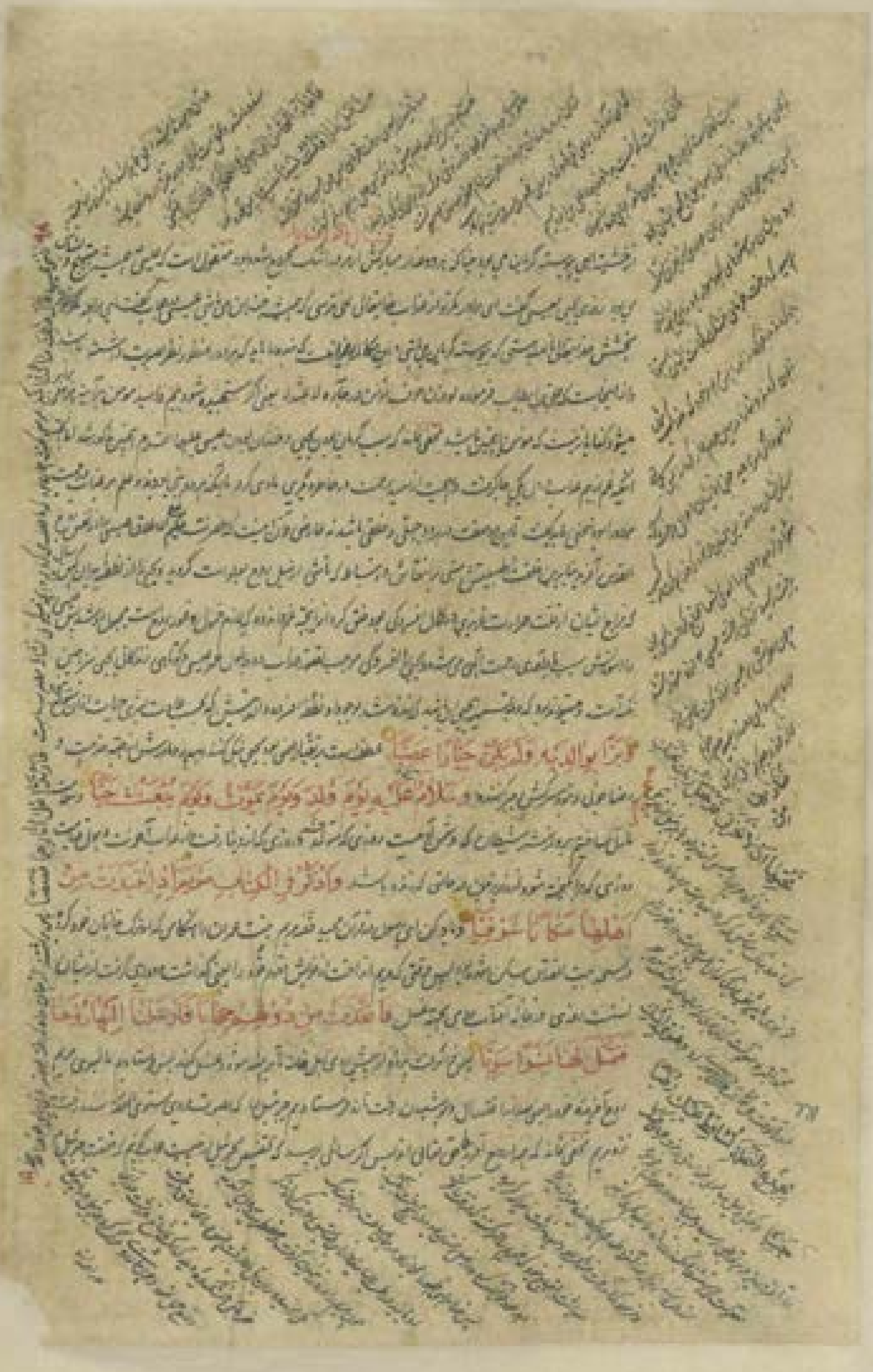

ICO0000145

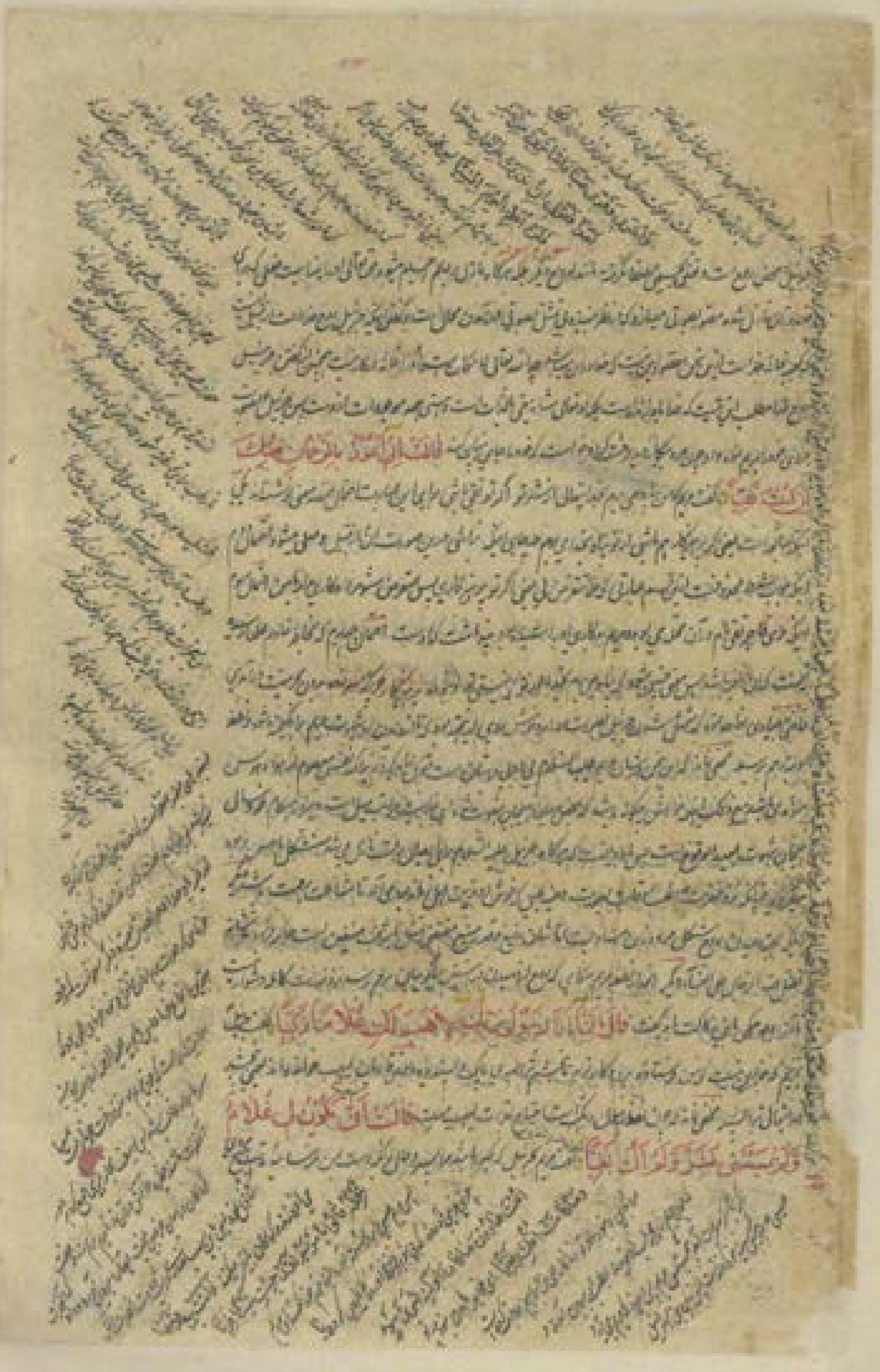
ICD0000145

قال ربّ اجعل لی آیة قال آیتک الا تکلم الناس ثلثة

ICO0000145

IOD0000145

ICD0000145

ICD0000145

سورهٔ صافات مکی

ماه و دو از اول نصف دوم مشهور است اول تا دوازدهم بیاض یافت پس تا هفدهم سواد باشد و بیست و هشت دیگر بیاض بیست
و سه شب مستور ترین و هولناک ترین ماهها بود چنین گفته اند و قدیمی خاصه سخن گوید و دیگر همه جای
فَاذَا جَاءَتِ الطَّآمَّةُ الْكُبْرَىٰ چون بیاید بلای بزرگ که همه بلاها بدو فرو شود و آن قیامت است
يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنسَانُ مَا سَعَىٰ روز یاد کند آدمی آنچه کرده است از نیک و بد
وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِمَن يَرَىٰ و بنمایند دوزخ را هر که بیند
فَأَمَّا مَن طَغَىٰ اما آنکه از حد بگذشت در کفر و نافرمانی
وَآثَرَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا و اختیار کرد زندگانی دنیا را
فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَىٰ دوزخ جایگاه او بود
وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ و اما آنکه ترسید از ایستادن پیش خدای خویش
وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ و باز داشت نفس را از هوی و شهوت
فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ بهشت جایگاه او بود
يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا از تو میپرسند ای محمد از قیامت که کی بود
فِيمَ أَنتَ مِن ذِكْرَاهَا تو را با یاد کردن قیامت چه کار است
إِلَىٰ رَبِّكَ مُنتَهَاهَا با خدای تو است منتهای علم آن
إِنَّمَا أَنتَ مُنذِرُ مَن يَخْشَاهَا تو بیم کنی آنرا که ترسد از آن
كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا چون ببینند قیامت را
لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا نپندارند که در دنیا بودند مگر شبانگاهی یا بامدادی

ICC0000145

ICD0000145

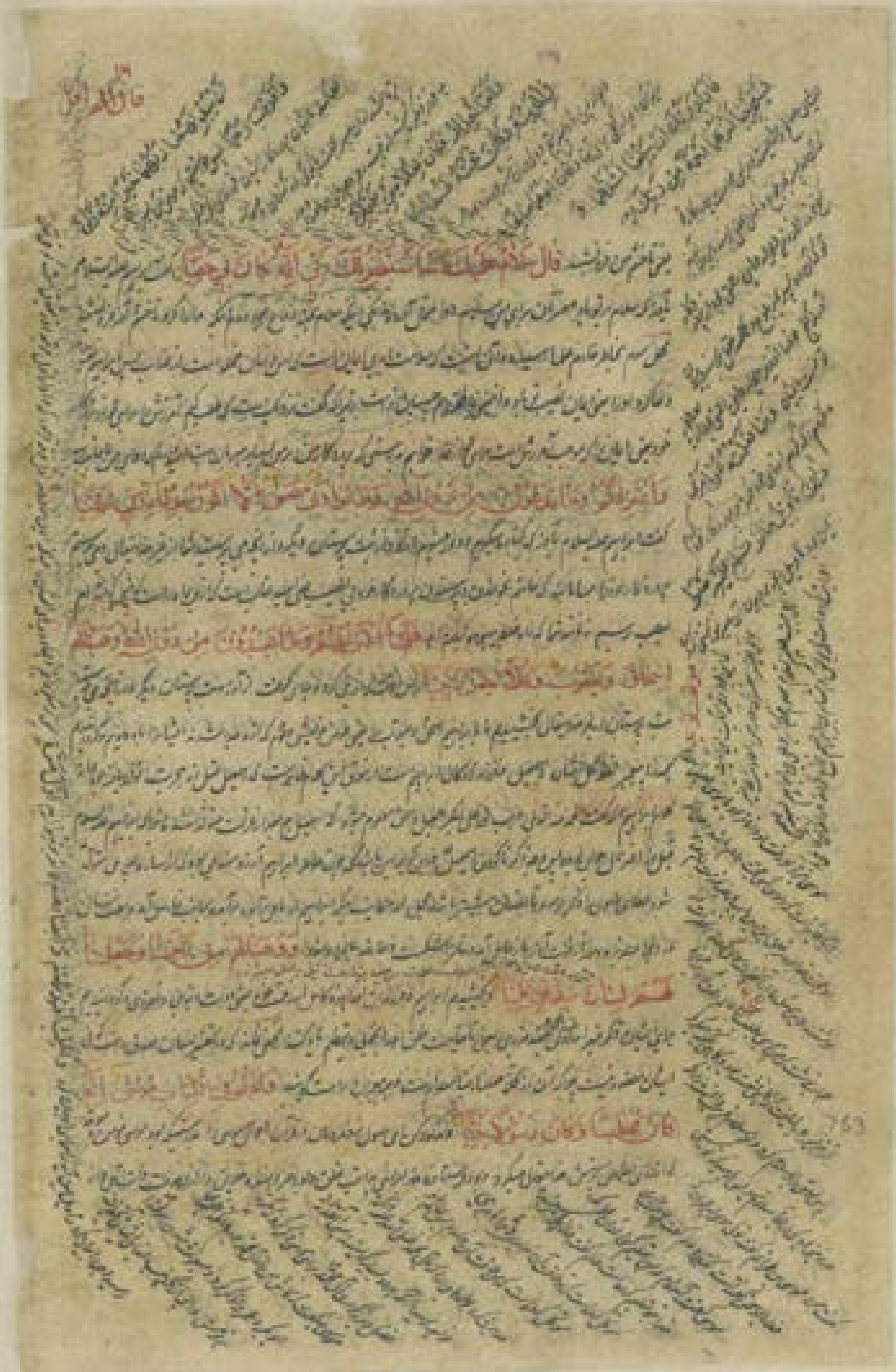
ICD0000145

ICO0000145

ICD0000145

ICD0000145

سورهٔ مریم

ICC0000145

قال الله تعالى

ICO0000145

ICO0000145

قال الله

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ

رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ

وَيَقُولُ الْإِنسَانُ أَإِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ أُخْرَجُ حَيًّا

أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِن قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا

٨ ع

759

ICO0000145

ICO0000145

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا

فَأَيُّكُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثَاثًا وَرِئْيًا

فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضْعَفُ جُنْدًا

وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ

(ذلك ؟) وَخَيْرٌ مَرَدًّا

ICO0000145

ICD0000145

ICO0000145

ICD0000145

ICD0000145

ICC0000145

IC00000145

ICO0000145

ICO0000145

ICO0000145

IC00000145

ICO0000145

ICO0000145

ICD0000145

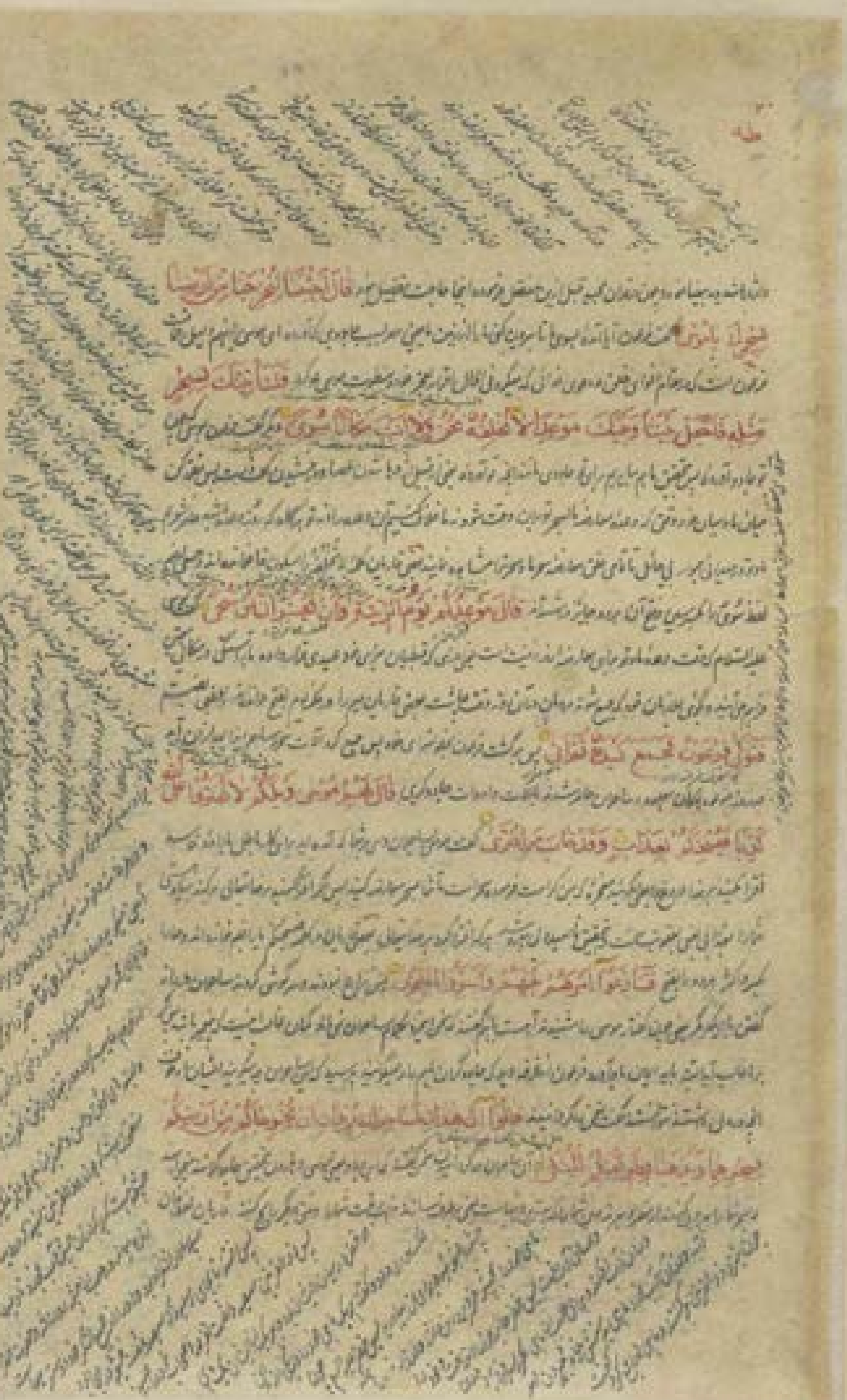
ICO0000145

ICD0000145

قال الله تعالى

ICC0000145

ICD0000145

ICC0000145

ICD0000145

ICO0000145

ICO0000145

ICO0000145

ICO0000145

ICO0000145

ICO0000145

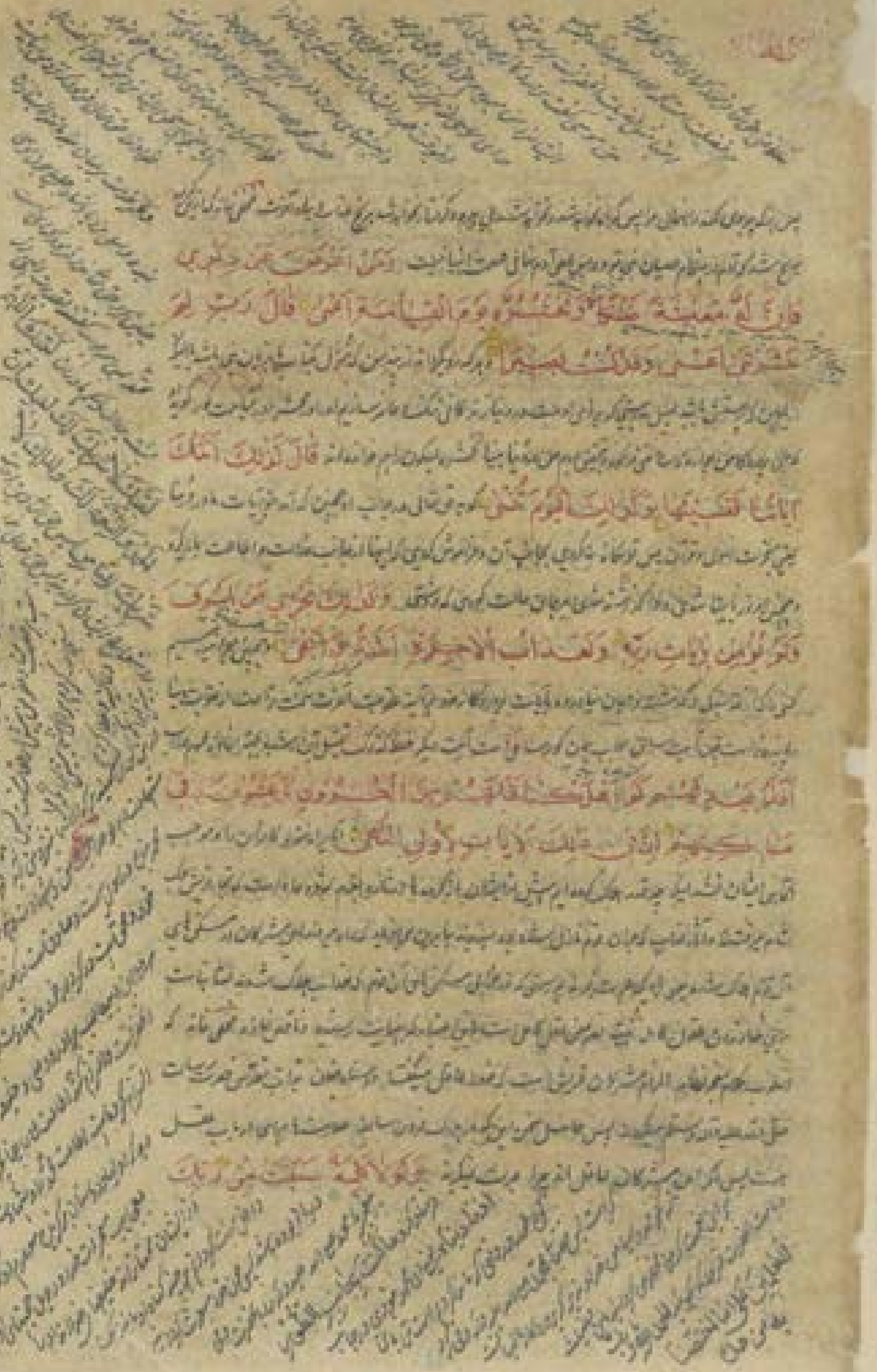
ICD0000145

ICD0000145

ICO0000145

ICD0000145

ICO0000145

ICO0000145

ICO0000145

IC00000145

فلما ذهب عنه الروع وجاءته البشرى يجادلنا في قوم لوط

ICO0000145

ICO0000145

ICD0000145

ICD000145

ICO0000145

ICD0000145

ICO0000145

ICD0000145

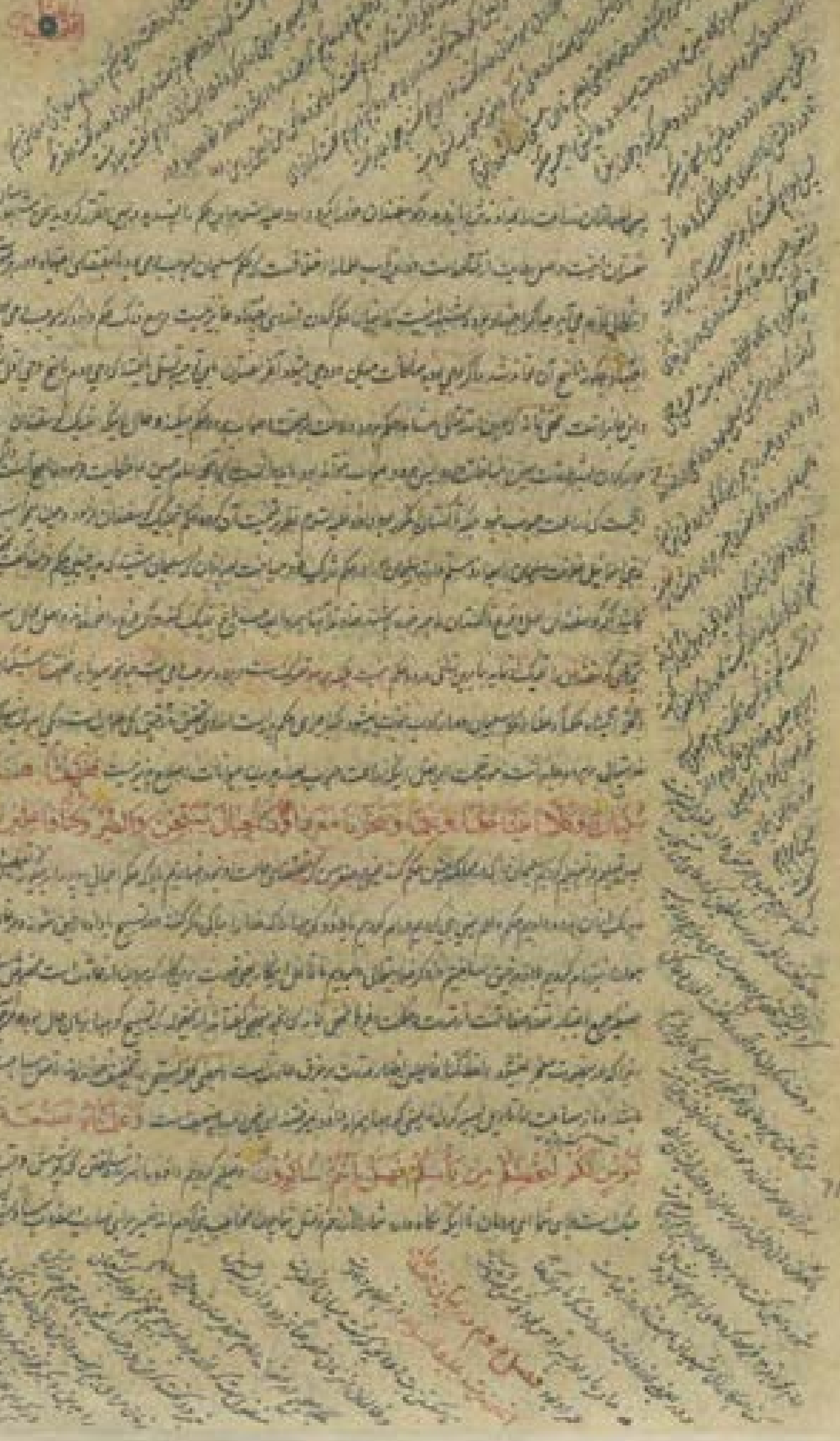
ICO0000145

ICD0000145

وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ

ICO0000145

ICD0000145

ICD0000145

ICD0000145

ICD0000145

ICO0000145

ICD0000145

ICO0000145

ICO0000145

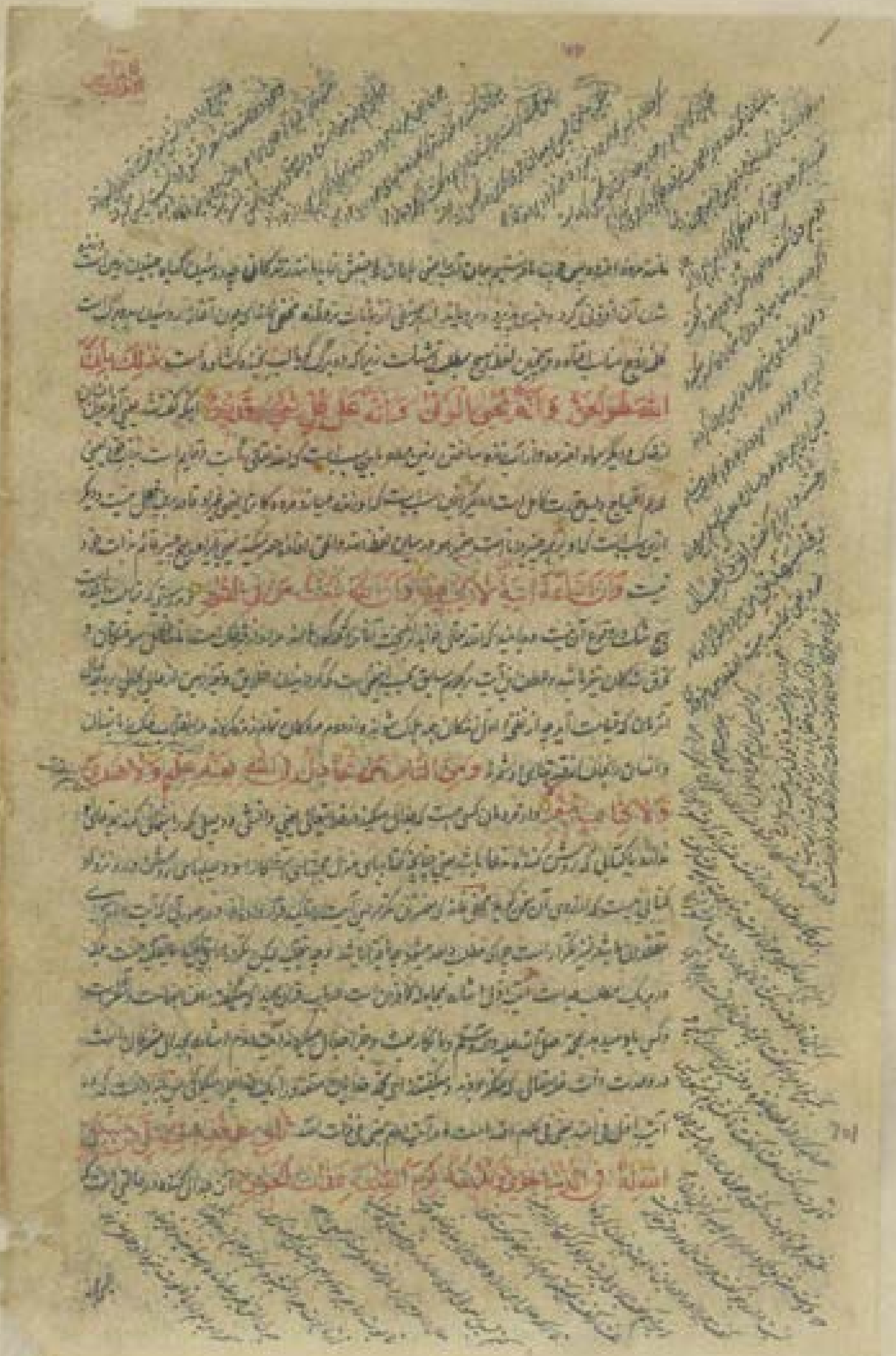

ICO0000145

ICD0000145

IC00000145

ICD0000145

ICD0000145

ICD0000145

ICD0000145

ICD0000145

IC00000145

ICD0000145

فاجتنبوا الرجس من الاوثان واجتنبوا قول الزور حنفاء لله غير مشركين
به ومن يشرك بالله فكانما خر من السماء فتخطفه الطير او تهوي به الريح في
مكان سحيق ذلك ومن يعظم شعائر الله فانها من تقوى القلوب
لكم فيها منافع الى اجل مسمى ثم محلها الى البيت العتيق
ولكل امة جعلنا منسكا ليذكروا اسم الله على ما رزقهم من بهيمة الانعام فالهكم
اله واحد فله اسلموا وبشر المخبتين الذين اذا ذكر الله وجلت قلوبهم والصابرين
على ما اصابهم والمقيمي الصلوة ومما رزقناهم ينفقون والبدن جعلناها لكم من
شعائر الله لكم فيها خير فاذكروا اسم الله عليها صوافا فاذا وجبت جنوبها فكلوا منها
واطعموا القانع والمعتر كذلك سخرناها لكم لعلكم تشكرون لن ينال الله
لحومها ولا دماؤها ولكن يناله التقوى منكم كذلك سخرها لكم لتكبروا الله على
ما هداكم وبشر المحسنين ان الله يدافع عن الذين امنوا ان الله لا يحب كل
خوان كفور اذن للذين يقاتلون بانهم ظلموا وان الله على نصرهم لقدير
الذين اخرجوا من ديارهم بغير حق الا ان يقولوا ربنا الله ولولا دفع الله
الناس بعضهم ببعض لهدمت صوامع وبيع وصلوت ومساجد يذكر فيها اسم الله
كثيرا ولينصرن الله من ينصره ان الله لقوي عزيز الذين ان مكناهم في
الارض اقاموا الصلوة واتوا الزكوة وامروا بالمعروف ونهوا عن المنكر ولله
عاقبة الامور وان يكذبوك فقد كذبت قبلهم قوم نوح وعاد وثمود وقوم ابرهيم
وقوم لوط واصحب مدين وكذب موسى فامليت للكفرين فكاين من قرية اهلكنها
وهي ظالمة فهي خاوية على عروشها وبئر معطلة وقصر مشيد افلم يسيروا في
الارض فتكون لهم قلوب يعقلون بها او اذان يسمعون بها فانها لا تعمى
الابصار ولكن تعمى القلوب التي في الصدور ويستعجلونك بالعذاب ولن يخلف
الله وعده وان يوما عند ربك كالف سنة مما تعدون وكاين من قرية املي لها
وهي ظالمة ثم اخذتها واليّ المصير قل يا ايها الناس انما انا لكم نذير مبين
فالذين امنوا وعملوا الصلحت لهم مغفرة ورزق كريم والذين سعوا في ايتنا
معجزين اولئك اصحب الجحيم وما ارسلنا من قبلك من رسول ولا نبي الا اذا
تمنى القى الشيطن في امنيته فينسخ الله ما يلقي الشيطن ثم يحكم الله ايته
والله عليم حكيم ليجعل ما يلقي الشيطن فتنة للذين في قلوبهم مرض والقسية
قلوبهم وان الظلمين لفي شقاق بعيد وليعلم الذين اوتوا العلم انه الحق من
ربك فيؤمنوا به فتخبت له قلوبهم وان الله لهاد الذين امنوا الى صراط
مستقيم ولا يزال الذين كفروا في مرية منه حتى تاتيهم الساعة بغتة او
ياتيهم عذاب يوم عقيم الملك يومئذ لله يحكم بينهم فالذين امنوا وعملوا
الصلحت في جنت النعيم والذين كفروا وكذبوا بايتنا فاولئك لهم عذاب مهين
والذين هاجروا في سبيل الله ثم قتلوا او ماتوا ليرزقنهم الله رزقا حسنا
وان الله لهو خير الرزقين ليدخلنهم مدخلا يرضونه وان الله لعليم حليم
ذلك ومن عاقب بمثل ما عوقب به ثم بغي عليه لينصرنه الله ان الله لعفو
غفور ذلك بان الله يولج الليل في النهار ويولج النهار في الليل وان الله
سميع بصير ذلك بان الله هو الحق وان ما يدعون من دونه هو الباطل وان الله
هو العلي الكبير الم تر ان الله انزل من السماء ماء فتصبح الارض مخضرة
ان الله لطيف خبير له ما في السموت وما في الارض وان الله لهو الغني
الحميد الم تر ان الله سخر لكم ما في الارض والفلك تجري في البحر بامره
ويمسك السماء ان تقع على الارض الا باذنه ان الله بالناس لرءوف رحيم
وهو الذي احياكم ثم يميتكم ثم يحييكم ان الانسان لكفور لكل امة جعلنا
منسكا هم ناسكوه فلا ينازعنك في الامر وادع الى ربك انك لعلى هدى
مستقيم وان جدلوك فقل الله اعلم بما تعملون الله يحكم بينكم يوم القيمة
فيما كنتم فيه تختلفون الم تعلم ان الله يعلم ما في السماء والارض ان
ذلك في كتب ان ذلك على الله يسير ويعبدون من دون الله ما لم ينزل به
سلطنا وما ليس لهم به علم وما للظلمين من نصير واذا تتلى عليهم ايتنا
بينت تعرف في وجوه الذين كفروا المنكر يكادون يسطون بالذين يتلون
عليهم ايتنا قل افانبئكم بشر من ذلكم النار وعدها الذين كفروا وبئس
المصير يا ايها الناس ضرب مثل فاستمعوا له ان الذين تدعون من دون الله
لن يخلقوا ذبابا ولو

IC00000145

ICD0000145

IC00000145

ICO000145

ICO0000145

ICD0000145

ICO0000145

ICD000145

ICO0000145

ICO000145

ICO0000145

ICD0000145

ICC0000145

ICD0000145

ICO0000145

ICO0000145

IC00000145

ICO0000145

ICD0000145

ICO0000145

ICD0000145

ICD0000145

ICO0000145

ICO0000145

ICO0000145

ICO0000145

ICD0000145

ICO0000145

ICD0000145

ICD0000145

ICD0000145

ICO0000145

ICD0000145

ICO0000145

IC00000145

ICD0000145

ICD0000145

ICO0000145

ICO0000145

يا أيها الذين آمنوا لا تبطلوا صدقاتكم بالمن والأذى كالذي ينفق ماله رئاء الناس ولا يؤمن بالله واليوم الآخر فمثله كمثل صفوان عليه تراب فأصابه وابل فتركه صلدا لا يقدرون على شيء مما كسبوا والله لا يهدي القوم الكافرين

ICO0000145

ICD0000145

ICO0000145

ICO0000145

ICO0000145

ICO0000145

مشکوة در دیار مشتبه بر جهات دال است در صباح شب بر نور ذات یگانه ای تعالی و تقدس و کوکب دری مشتبه بر نجاح
بلکه مالیدات که در مشکوة دل و خانه نبوت صفت شیعه و محبت شد لیکن چون در تحقیق و تذکر و تفکر و تدبر در قرآن
است این هم مناسب مقام بیت و در حق آن هم ظلف لبیب باید تا موجب تقرب شود و استدلال مناسب بیاید و در آن
بودن بیان در خت ای آورده شود و بر تقدیر است که بر مکان و بر وفق مشتهی بسیار میشود تکلم روشن و در سیکر و آشکار گفتن
نوشتن بیان حالات این جوانان و قتی و سیدن کرکتش و شنیدن بیان و بیان و بیان گویا نه و نه بیت و راستش
مشغول میشود و اگر بر پرسند بیان آنش و در حالات نبوت بیان این جوانان آیات و احادیث و روایات و تاریخ
بعضی از مواد چون چند چیز که نه کرامات نیست بلکه اضافه و تضاعف و زیاده غیر متناهیست و استعمال میکند خدا تعالی را در این بیان
و تعجب ناشی خوبان باد و قتی است و نیز خدا تعالی متجلی بیان این جوانان بیش متشکل صور و سیرت اعلی را بیان میکند و نه و نه
جمله پیر و بیانست بیش میدانند که فضل شیعه اند و این نبوت و ولایت و نه و نه است و این خود مشرق آن جوانان و نه و نه
و بیش آید بیان خود بیان کرد و در آن اگر و قتی بیان بیست و نه و نه و نه و نه و نه و نه و نه و نه و نه و نه
نوشته اند و بود بیست یکی از باب اصل بود بیان نقل [illegible] ان ترجع و نه و نه و نه و نه و نه و نه و نه
[illegible] و نه و نه و نه و نه و نه و نه و نه و نه و نه و نه

ICO0000145

ICD0000145

ICC0000145

ICD0000145

100000145

ICD0000145

ICD0000145

سورۂ فرقان ۲۵

ICO0000145

IC00000145

ICD0000145

100000145

سورهٔ نور

ICD0000145

ICD0000145

100000145

ICO0000145

ICD0000145

بلکہ میرا یہ موجب ہدایت گروہ پس خطیب ایت کہ چون بیدار و آمد او خدا را کہ کار نمودہ و چند باشیند بہ کی جہاں
نعمت جنت ایشان را نشد کہ در نصیب بہ پرستی اوست ایت و بہ بین از کفار حال یاد شدہ و بہ بدایت ایشان خود را تو
و بہ تیار خطیب بہ نزل بہ پرستہ اور دو کہ نمودہ و بگذاشت کہ در ای ایت حجت بر ایشان شاد و نیست کہ ایشان
نسبت بہ خیل خدا بہ دیگر کہ تمام خیل خدا را بہ ایشان بگیت ایشان اصل ایشان گفت چہ ایشان دوم
و اوصاف ایشان دوم و ایشان قل ان کنتم ما تعلمون ۸۴ فسیقولون ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰ ۱۰۱ ۱۰۲ ۱۰۳ ۱۰۴ ۱۰۵ ۱۰۶ ۱۰۷ ۱۰۸ ۱۰۹ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰ ۲۰۱ ۲۰۲ ۲۰۳ ۲۰۴ ۲۰۵ ۲۰۶ ۲۰۷ ۲۰۸ ۲۰۹ ۲۱۰ ۲۱۱ ۲۱۲ ۲۱۳ ۲۱۴ ۲۱۵ ۲۱۶ ۲۱۷ ۲۱۸ ۲۱۹ ۲۲۰ ۲۲۱ ۲۲۲ ۲۲۳ ۲۲۴ ۲۲۵ ۲۲۶ ۲۲۷ ۲۲۸ ۲۲۹ ۲۳۰ ۲۳۱ ۲۳۲ ۲۳۳ ۲۳۴ ۲۳۵ ۲۳۶ ۲۳۷ ۲۳۸ ۲۳۹ ۲۴۰ ۲۴۱ ۲۴۲ ۲۴۳ ۲۴۴ ۲۴۵ ۲۴۶ ۲۴۷ ۲۴۸ ۲۴۹ ۲۵۰ ۲۵۱ ۲۵۲ ۲۵۳ ۲۵۴ ۲۵۵ ۲۵۶ ۲۵۷ ۲۵۸ ۲۵۹ ۲۶۰ ۲۶۱ ۲۶۲ ۲۶۳ ۲۶۴ ۲۶۵ ۲۶۶ ۲۶۷ ۲۶۸ ۲۶۹ ۲۷۰ ۲۷۱ ۲۷۲ ۲۷۳ ۲۷۴ ۲۷۵ ۲۷۶ ۲۷۷ ۲۷۸ ۲۷۹ ۲۸۰ ۲۸۱ ۲۸۲ ۲۸۳ ۲۸۴ ۲۸۵ ۲۸۶ ۲۸۷ ۲۸۸ ۲۸۹ ۲۹۰ ۲۹۱ ۲۹۲ ۲۹۳ ۲۹۴ ۲۹۵ ۲۹۶ ۲۹۷ ۲۹۸ ۲۹۹ ۳۰۰ ۳۰۱ ۳۰۲ ۳۰۳ ۳۰۴ ۳۰۵ ۳۰۶ ۳۰۷ ۳۰۸ ۳۰۹ ۳۱۰ ۳۱۱ ۳۱۲ ۳۱۳ ۳۱۴ ۳۱۵ ۳۱۶ ۳۱۷ ۳۱۸ ۳۱۹ ۳۲۰ ۳۲۱ ۳۲۲ ۳۲۳ ۳۲۴ ۳۲۵ ۳۲۶ ۳۲۷ ۳۲۸ ۳۲۹ ۳۳۰ ۳۳۱ ۳۳۲ ۳۳۳ ۳۳۴ ۳۳۵ ۳۳۶ ۳۳۷ ۳۳۸ ۳۳۹ ۳۴۰ ۳۴۱ ۳۴۲ ۳۴۳ ۳۴۴ ۳۴۵ ۳۴۶ ۳۴۷ ۳۴۸ ۳۴۹ ۳۵۰ ۳۵۱ ۳۵۲ ۳۵۳ ۳۵۴ ۳۵۵ ۳۵۶ ۳۵۷ ۳۵۸ ۳۵۹ ۳۶۰ ۳۶۱ ۳۶۲ ۳۶۳ ۳۶۴ ۳۶۵ ۳۶۶ ۳۶۷ ۳۶۸ ۳۶۹ ۳۷۰ ۳۷۱ ۳۷۲ ۳۷۳ ۳۷۴ ۳۷۵ ۳۷۶ ۳۷۷ ۳۷۸ ۳۷۹ ۳۸۰ ۳۸۱ ۳۸۲ ۳۸۳ ۳۸۴ ۳۸۵ ۳۸۶ ۳۸۷ ۳۸۸ ۳۸۹ ۳۹۰ ۳۹۱ ۳۹۲ ۳۹۳ ۳۹۴ ۳۹۵ ۳۹۶ ۳۹۷ ۳۹۸ ۳۹۹ ۴۰۰ ۴۰۱ ۴۰۲ ۴۰۳ ۴۰۴ ۴۰۵ ۴۰۶ ۴۰۷ ۴۰۸ ۴۰۹ ۴۱۰ ۴۱۱ ۴۱۲ ۴۱۳ ۴۱۴ ۴۱۵ ۴۱۶ ۴۱۷ ۴۱۸ ۴۱۹ ۴۲۰ ۴۲۱ ۴۲۲ ۴۲۳ ۴۲۴ ۴۲۵ ۴۲۶ ۴۲۷ ۴۲۸ ۴۲۹ ۴۳۰ ۴۳۱ ۴۳۲ ۴۳۳ ۴۳۴ ۴۳۵ ۴۳۶ ۴۳۷ ۴۳۸ ۴۳۹ ۴۴۰ ۴۴۱ ۴۴۲ ۴۴۳ ۴۴۴ ۴۴۵ ۴۴۶ ۴۴۷ ۴۴۸ ۴۴۹ ۴۵۰ ۴۵۱ ۴۵۲ ۴۵۳ ۴۵۴ ۴۵۵ ۴۵۶ ۴۵۷ ۴۵۸ ۴۵۹ ۴۶۰ ۴۶۱ ۴۶۲ ۴۶۳ ۴۶۴ ۴۶۵ ۴۶۶ ۴۶۷ ۴۶۸ ۴۶۹ ۴۷۰ ۴۷۱ ۴۷۲ ۴۷۳ ۴۷۴ ۴۷۵ ۴۷۶ ۴۷۷ ۴۷۸ ۴۷۹ ۴۸۰ ۴۸۱ ۴۸۲ ۴۸۳ ۴۸۴ ۴۸۵ ۴۸۶ ۴۸۷ ۴۸۸ ۴۸۹ ۴۹۰ ۴۹۱ ۴۹۲ ۴۹۳ ۴۹۴ ۴۹۵ ۴۹۶ ۴۹۷ ۴۹۸ ۴۹۹ ۵۰۰ ۵۰۱ ۵۰۲ ۵۰۳ ۵۰۴ ۵۰۵ ۵۰۶ ۵۰۷ ۵۰۸ ۵۰۹ ۵۱۰ ۵۱۱ ۵۱۲ ۵۱۳ ۵۱۴ ۵۱۵ ۵۱۶ ۵۱۷ ۵۱۸ ۵۱۹ ۵۲۰ ۵۲۱ ۵۲۲ ۵۲۳ ۵۲۴ ۵۲۵ ۵۲۶ ۵۲۷ ۵۲۸ ۵۲۹ ۵۳۰ ۵۳۱ ۵۳۲ ۵۳۳ ۵۳۴ ۵۳۵ ۵۳۶ ۵۳۷ ۵۳۸ ۵۳۹ ۵۴۰ ۵۴۱ ۵۴۲ ۵۴۳ ۵۴۴ ۵۴۵ ۵۴۶ ۵۴۷ ۵۴۸ ۵۴۹ ۵۵۰ ۵۵۱ ۵۵۲ ۵۵۳ ۵۵۴ ۵۵۵ ۵۵۶ ۵۵۷ ۵۵۸ ۵۵۹ ۵۶۰ ۵۶۱ ۵۶۲ ۵۶۳ ۵۶۴ ۵۶۵ ۵۶۶ ۵۶۷ ۵۶۸ ۵۶۹ ۵۷۰ ۵۷۱ ۵۷۲ ۵۷۳ ۵۷۴ ۵۷۵ ۵۷۶ ۵۷۷ ۵۷۸ ۵۷۹ ۵۸۰ ۵۸۱ ۵۸۲ ۵۸۳ ۵۸۴ ۵۸۵ ۵۸۶ ۵۸۷ ۵۸۸ ۵۸۹ ۵۹۰ ۵۹۱ ۵۹۲ ۵۹۳ ۵۹۴ ۵۹۵ ۵۹۶ ۵۹۷ ۵۹۸ ۵۹۹ ۶۰۰ ۶۰۱ ۶۰۲ ۶۰۳ ۶۰۴ ۶۰۵ ۶۰۶ ۶۰۷ ۶۰۸ ۶۰۹ ۶۱۰ ۶۱۱ ۶۱۲ ۶۱۳ ۶۱۴ ۶۱۵ ۶۱۶ ۶۱۷ ۶۱۸ ۶۱۹ ۶۲۰ ۶۲۱ ۶۲۲ ۶۲۳ ۶۲۴ ۶۲۵ ۶۲۶ ۶۲۷ ۶۲۸ ۶۲۹ ۶۳۰ ۶۳۱ ۶۳۲ ۶۳۳ ۶۳۴ ۶۳۵ ۶۳۶ ۶۳۷ ۶۳۸ ۶۳۹ ۶۴۰ ۶۴۱ ۶۴۲ ۶۴۳ ۶۴۴ ۶۴۵ ۶۴۶ ۶۴۷ ۶۴۸ ۶۴۹ ۶۵۰ ۶۵۱ ۶۵۲ ۶۵۳ ۶۵۴ ۶۵۵ ۶۵۶ ۶۵۷ ۶۵۸ ۶۵۹ ۶۶۰ ۶۶۱ ۶۶۲ ۶۶۳ ۶۶۴ ۶۶۵ ۶۶۶ ۶۶۷ ۶۶۸ ۶۶۹ ۶۷۰ ۶۷۱ ۶۷۲ ۶۷۳ ۶۷۴ ۶۷۵ ۶۷۶ ۶۷۷ ۶۷۸ ۶۷۹ ۶۸۰ ۶۸۱ ۶۸۲ ۶۸۳ ۶۸۴ ۶۸۵ ۶۸۶ ۶۸۷ ۶۸۸ ۶۸۹ ۶۹۰ ۶۹۱ ۶۹۲ ۶۹۳ ۶۹۴ ۶۹۵ ۶۹۶ ۶۹۷ ۶۹۸ ۶۹۹ ۷۰۰ ۷۰۱ ۷۰۲ ۷۰۳ ۷۰۴ ۷۰۵ ۷۰۶ ۷۰۷ ۷۰۸ ۷۰۹ ۷۱۰ ۷۱۱ ۷۱۲ ۷۱۳ ۷۱۴ ۷۱۵ ۷۱۶ ۷۱۷ ۷۱۸ ۷۱۹ ۷۲۰ ۷۲۱ ۷۲۲ ۷۲۳ ۷۲۴ ۷۲۵ ۷۲۶ ۷۲۷ ۷۲۸ ۷۲۹ ۷۳۰ ۷۳۱ ۷۳۲ ۷۳۳ ۷۳۴ ۷۳۵ ۷۳۶ ۷۳۷ ۷۳۸ ۷۳۹ ۷۴۰ ۷۴۱ ۷۴۲ ۷۴۳ ۷۴۴ ۷۴۵ ۷۴۶ ۷۴۷ ۷۴۸ ۷۴۹ ۷۵۰ ۷۵۱ ۷۵۲ ۷۵۳ ۷۵۴ ۷۵۵ ۷۵۶ ۷۵۷ ۷۵۸ ۷۵۹ ۷۶۰ ۷۶۱ ۷۶۲ ۷۶۳ ۷۶۴ ۷۶۵ ۷۶۶ ۷۶۷ ۷۶۸ ۷۶۹ ۷۷۰ ۷۷۱ ۷۷۲ ۷۷۳ ۷۷۴ ۷۷۵ ۷۷۶ ۷۷۷ ۷۷۸ ۷۷۹ ۷۸۰ ۷۸۱ ۷۸۲ ۷۸۳ ۷۸۴ ۷۸۵ ۷۸۶ ۷۸۷ ۷۸۸ ۷۸۹ ۷۹۰ ۷۹۱ ۷۹۲ ۷۹۳ ۷۹۴ ۷۹۵ ۷۹۶ ۷۹۷ ۷۹۸ ۷۹۹ ۸۰۰ ۸۰۱ ۸۰۲ ۸۰۳ ۸۰۴ ۸۰۵ ۸۰۶ ۸۰۷ ۸۰۸ ۸۰۹ ۸۱۰ ۸۱۱ ۸۱۲ ۸۱۳ ۸۱۴ ۸۱۵ ۸۱۶ ۸۱۷ ۸۱۸ ۸۱۹ ۸۲۰ ۸۲۱ ۸۲۲ ۸۲۳ ۸۲۴ ۸۲۵ ۸۲۶ ۸۲۷ ۸۲۸ ۸۲۹ ۸۳۰ ۸۳۱ ۸۳۲ ۸۳۳ ۸۳۴ ۸۳۵ ۸۳۶ ۸۳۷ ۸۳۸ ۸۳۹ ۸۴۰ ۸۴۱ ۸۴۲ ۸۴۳ ۸۴۴ ۸۴۵ ۸۴۶ ۸۴۷ ۸۴۸ ۸۴۹ ۸۵۰ ۸۵۱ ۸۵۲ ۸۵۳ ۸۵۴ ۸۵۵ ۸۵۶ ۸۵۷ ۸۵۸ ۸۵۹ ۸۶۰ ۸۶۱ ۸۶۲ ۸۶۳ ۸۶۴ ۸۶۵ ۸۶۶ ۸۶۷ ۸۶۸ ۸۶۹ ۸۷۰ ۸۷۱ ۸۷۲ ۸۷۳ ۸۷۴ ۸۷۵ ۸۷۶ ۸۷۷ ۸۷۸ ۸۷۹ ۸۸۰ ۸۸۱ ۸۸۲ ۸۸۳ ۸۸۴ ۸۸۵ ۸۸۶ ۸۸۷ ۸۸۸ ۸۸۹ ۸۹۰ ۸۹۱ ۸۹۲ ۸۹۳ ۸۹۴ ۸۹۵ ۸۹۶ ۸۹۷ ۸۹۸ ۸۹۹ ۹۰۰ ۹۰۱ ۹۰۲ ۹۰۳ ۹۰۴ ۹۰۵ ۹۰۶ ۹۰۷ ۹۰۸ ۹۰۹ ۹۱۰ ۹۱۱ ۹۱۲ ۹۱۳ ۹۱۴ ۹۱۵ ۹۱۶ ۹۱۷ ۹۱۸ ۹۱۹ ۹۲۰ ۹۲۱ ۹۲۲ ۹۲۳ ۹۲۴ ۹۲۵ ۹۲۶ ۹۲۷ ۹۲۸ ۹۲۹ ۹۳۰ ۹۳۱ ۹۳۲ ۹۳۳ ۹۳۴ ۹۳۵ ۹۳۶ ۹۳۷ ۹۳۸ ۹۳۹ ۹۴۰ ۹۴۱ ۹۴۲ ۹۴۳ ۹۴۴ ۹۴۵ ۹۴۶ ۹۴۷ ۹۴۸ ۹۴۹ ۹۵۰ ۹۵۱ ۹۵۲ ۹۵۳ ۹۵۴ ۹۵۵ ۹۵۶ ۹۵۷ ۹۵۸ ۹۵۹ ۹۶۰ ۹۶۱ ۹۶۲ ۹۶۳ ۹۶۴ ۹۶۵ ۹۶۶ ۹۶۷ ۹۶۸ ۹۶۹ ۹۷۰ ۹۷۱ ۹۷۲ ۹۷۳ ۹۷۴ ۹۷۵ ۹۷۶ ۹۷۷ ۹۷۸ ۹۷۹ ۹۸۰ ۹۸۱ ۹۸۲ ۹۸۳ ۹۸۴ ۹۸۵ ۹۸۶ ۹۸۷ ۹۸۸ ۹۸۹ ۹۹۰ ۹۹۱ ۹۹۲ ۹۹۳ ۹۹۴ ۹۹۵ ۹۹۶ ۹۹۷ ۹۹۸ ۹۹۹ ۱۰۰۰ ۱۰۰۱ ۱۰۰۲ ۱۰۰۳ ۱۰۰۴ ۱۰۰۵ ۱۰۰۶ ۱۰۰۷ ۱۰۰۸ ۱۰۰۹ ۱۰۱۰ ۱۰۱۱ ۱۰۱۲ ۱۰۱۳ ۱۰۱۴ ۱۰۱۵ ۱۰۱۶ ۱۰۱۷ ۱۰۱۸ ۱۰۱۹ ۱۰۲۰ ۱۰۲۱ ۱۰۲۲ ۱۰۲۳ ۱۰۲۴ ۱۰۲۵ ۱۰۲۶ ۱۰۲۷ ۱۰۲۸ ۱۰۲۹ ۱۰۳۰ ۱۰۳۱ ۱۰۳۲ ۱۰۳۳ ۱۰۳۴ ۱۰۳۵ ۱۰۳۶ ۱۰۳۷ ۱۰۳۸ ۱۰۳۹ ۱۰۴۰ ۱۰۴۱ ۱۰۴۲ ۱۰۴۳ ۱۰۴۴ ۱۰۴۵ ۱۰۴۶ ۱۰۴۷ ۱۰۴۸ ۱۰۴۹ ۱۰۵۰ ۱۰۵۱ ۱۰۵۲ ۱۰۵۳ ۱۰۵۴ ۱۰۵۵ ۱۰۵۶ ۱۰۵۷ ۱۰۵۸ ۱۰۵۹ ۱۰۶۰ ۱۰۶۱ ۱۰۶۲ ۱۰۶۳ ۱۰۶۴ ۱۰۶۵ ۱۰۶۶ ۱۰۶۷ ۱۰۶۸ ۱۰۶۹ ۱۰۷۰ ۱۰۷۱ ۱۰۷۲ ۱۰۷۳ ۱۰۷۴ ۱۰۷۵ ۱۰۷۶ ۱۰۷۷ ۱۰۷۸ ۱۰۷۹ ۱۰۸۰ ۱۰۸۱ ۱۰۸۲ ۱۰۸۳ ۱۰۸۴ ۱۰۸۵ ۱۰۸۶ ۱۰۸۷ ۱۰۸۸ ۱۰۸۹ ۱۰۹۰ ۱۰۹۱ ۱۰۹۲ ۱۰۹۳ ۱۰۹۴ ۱۰۹۵ ۱۰۹۶ ۱۰۹۷ ۱۰۹۸ ۱۰۹۹ ۱۱۰۰ ۱۱۰۱ ۱۱۰۲ ۱۱۰۳ ۱۱۰۴ ۱۱۰۵ ۱۱۰۶ ۱۱۰۷ ۱۱۰۸ ۱۱۰۹ ۱۱۱۰ ۱۱۱۱ ۱۱۱۲ ۱۱۱۳ ۱۱۱۴ ۱۱۱۵ ۱۱۱۶ ۱۱۱۷ ۱۱۱۸ ۱۱۱۹ ۱۱۲۰ ۱۱۲۱ ۱۱۲۲ ۱۱۲۳ ۱۱۲۴ ۱۱۲۵ ۱۱۲۶ ۱۱۲۷ ۱۱۲۸ ۱۱۲۹ ۱۱۳۰ ۱۱۳۱ ۱۱۳۲ ۱۱۳۳ ۱۱۳۴ ۱۱۳۵ ۱۱۳۶ ۱۱۳۷ ۱۱۳۸ ۱۱۳۹ ۱۱۴۰ ۱۱۴۱ ۱۱۴۲ ۱۱۴۳ ۱۱۴۴ ۱۱۴۵ ۱۱۴۶ ۱۱۴۷ ۱۱۴۸ ۱۱۴۹ ۱۱۵۰ ۱۱۵۱ ۱۱۵۲ ۱۱۵۳ ۱۱۵۴ ۱۱۵۵ ۱۱۵۶ ۱۱۵۷ ۱۱۵۸ ۱۱۵۹ ۱۱۶۰ ۱۱۶۱ ۱۱۶۲ ۱۱۶۳ ۱۱۶۴ ۱۱۶۵ ۱۱۶۶ ۱۱۶۷ ۱۱۶۸ ۱۱۶۹ ۱۱۷۰ ۱۱۷۱ ۱۱۷۲ ۱۱۷۳ ۱۱۷۴ ۱۱۷۵ ۱۱۷۶ ۱۱۷۷ ۱۱۷۸ ۱۱۷۹ ۱۱۸۰ ۱۱۸۱ ۱۱۸۲ ۱۱۸۳ ۱۱۸۴ ۱۱۸۵ ۱۱۸۶ ۱۱۸۷ ۱۱۸۸ ۱۱۸۹ ۱۱۹۰ ۱۱۹۱ ۱۱۹۲ ۱۱۹۳ ۱۱۹۴ ۱۱۹۵ ۱۱۹۶ ۱۱۹۷ ۱۱۹۸ ۱۱۹۹ ۱۲۰۰ ۱۲۰۱ ۱۲۰۲ ۱۲۰۳ ۱۲۰۴ ۱۲۰۵ ۱۲۰۶ ۱۲۰۷ ۱۲۰۸ ۱۲۰۹ ۱۲۱۰ ۱۲۱۱ ۱۲۱۲ ۱۲۱۳ ۱۲۱۴ ۱۲۱۵ ۱۲۱۶ ۱۲۱۷ ۱۲۱۸ ۱۲۱۹ ۱۲۲۰ ۱۲۲۱ ۱۲۲۲ ۱۲۲۳ ۱۲۲۴ ۱۲۲۵ ۱۲۲۶ ۱۲۲۷ ۱۲۲۸ ۱۲۲۹ ۱۲۳۰ ۱۲۳۱ ۱۲۳۲ ۱۲۳۳ ۱۲۳۴ ۱۲۳۵ ۱۲۳۶ ۱۲۳۷ ۱۲۳۸ ۱۲۳۹ ۱۲۴۰ ۱۲۴۱ ۱۲۴۲ ۱۲۴۳ ۱۲۴۴ ۱۲۴۵ ۱۲۴۶ ۱۲۴۷ ۱۲۴۸ ۱۲۴۹ ۱۲۵۰ ۱۲۵۱ ۱۲۵۲ ۱۲۵۳ ۱۲۵۴ ۱۲۵۵ ۱۲۵۶ ۱۲۵۷ ۱۲۵۸ ۱۲۵۹ ۱۲۶۰ ۱۲۶۱ ۱۲۶۲ ۱۲۶۳ ۱۲۶۴ ۱۲۶۵ ۱۲۶۶ ۱۲۶۷ ۱۲۶۸ ۱۲۶۹ ۱۲۷۰ ۱۲۷۱ ۱۲۷۲ ۱۲۷۳ ۱۲۷۴ ۱۲۷۵ ۱۲۷۶ ۱۲۷۷ ۱۲۷۸ ۱۲۷۹ ۱۲۸۰ ۱۲۸۱ ۱۲۸۲ ۱۲۸۳ ۱۲۸۴ ۱۲۸۵ ۱۲۸۶ ۱۲۸۷ ۱۲۸۸ ۱۲۸۹ ۱۲۹۰ ۱۲۹۱ ۱۲۹۲ ۱۲۹۳ ۱۲۹۴ ۱۲۹۵ ۱۲۹۶ ۱۲۹۷ ۱۲۹۸ ۱۲۹۹ ۱۳۰۰ ۱۳۰۱ ۱۳۰۲ ۱۳۰۳ ۱۳۰۴ ۱۳۰۵ ۱۳۰۶ ۱۳۰۷ ۱۳۰۸ ۱۳۰۹ ۱۳۱۰ ۱۳۱۱ ۱۳۱۲ ۱۳۱۳ ۱۳۱۴ ۱۳۱۵ ۱۳۱۶ ۱۳۱۷ ۱۳۱۸ ۱۳۱۹ ۱۳۲۰ ۱۳۲۱ ۱۳۲۲ ۱۳۲۳ ۱۳۲۴ ۱۳۲۵ ۱۳۲۶ ۱۳۲۷ ۱۳۲۸ ۱۳۲۹ ۱۳۳۰ ۱۳۳۱ ۱۳۳۲ ۱۳۳۳ ۱۳۳۴ ۱۳۳۵ ۱۳۳۶ ۱۳۳۷ ۱۳۳۸ ۱۳۳۹ ۱۳۴۰ ۱۳۴۱ ۱۳۴۲ ۱۳۴۳ ۱۳۴۴ ۱۳۴۵ ۱۳۴۶ ۱۳۴۷ ۱۳۴۸ ۱۳۴۹ ۱۳۵۰ ۱۳۵۱ ۱۳۵۲ ۱۳۵۳ ۱۳۵۴ ۱۳۵۵ ۱۳۵۶ ۱۳۵۷ ۱۳۵۸ ۱۳۵۹ ۱۳۶۰ ۱۳۶۱ ۱۳۶۲ ۱۳۶۳ ۱۳۶۴ ۱۳۶۵ ۱۳۶۶ ۱۳۶۷ ۱۳۶۸ ۱۳۶۹ ۱۳۷۰ ۱۳۷۱ ۱۳۷۲ ۱۳۷۳ ۱۳۷۴ ۱۳۷۵ ۱۳۷۶ ۱۳۷۷ ۱۳۷۸ ۱۳۷۹ ۱۳۸۰ ۱۳۸۱ ۱۳۸۲ ۱۳۸۳ ۱۳۸۴ ۱۳۸۵ ۱۳۸۶ ۱۳۸۷ ۱۳۸۸ ۱۳۸۹ ۱۳۹۰ ۱۳۹۱ ۱۳۹۲ ۱۳۹۳ ۱۳۹۴ ۱۳۹۵ ۱۳۹۶ ۱۳۹۷ ۱۳۹۸ ۱۳۹۹ ۱۴۰۰ ۱۴۰۱ ۱۴۰۲ ۱۴۰۳ ۱۴۰۴ ۱۴۰۵ ۱۴۰۶ ۱۴۰۷ ۱۴۰۸ ۱۴۰۹ ۱۴۱۰ ۱۴۱۱ ۱۴۱۲ ۱۴۱۳ ۱۴۱۴ ۱۴۱۵ ۱۴۱۶ ۱۴۱۷ ۱۴۱۸ ۱۴۱۹ ۱۴۲۰ ۱۴۲۱ ۱۴۲۲ ۱۴۲۳ ۱۴۲۴ ۱۴۲۵ ۱۴۲۶ ۱۴۲۷ ۱۴۲۸ ۱۴۲۹ ۱۴۳۰ ۱۴۳۱ ۱۴۳۲ ۱۴۳۳ ۱۴۳۴ ۱۴۳۵ ۱۴۳۶ ۱۴۳۷ ۱۴۳۸ ۱۴۳۹ ۱۴۴۰ ۱۴۴۱ ۱۴۴۲ ۱۴۴۳ ۱۴۴۴ ۱۴۴۵ ۱۴۴۶ ۱۴۴۷ ۱۴۴۸ ۱۴۴۹ ۱۴۵۰ ۱۴۵۱ ۱۴۵۲ ۱۴۵۳ ۱۴۵۴ ۱۴۵۵ ۱۴۵۶ ۱۴۵۷ ۱۴۵۸ ۱۴۵۹ ۱۴۶۰ ۱۴۶۱ ۱۴۶۲ ۱۴۶۳ ۱۴۶۴ ۱۴۶۵ ۱۴۶۶ ۱۴۶۷ ۱۴۶۸ ۱۴۶۹ ۱۴۷۰ ۱۴۷۱ ۱۴۷۲ ۱۴۷۳ ۱۴۷۴ ۱۴۷۵ ۱۴۷۶ ۱۴۷۷ ۱۴۷۸ ۱۴۷۹ ۱۴۸۰ ۱۴۸۱ ۱۴۸۲ ۱۴۸۳ ۱۴۸۴ ۱۴۸۵ ۱۴۸۶ ۱۴۸۷ ۱۴۸۸ ۱۴۸۹ ۱۴۹۰ ۱۴۹۱ ۱۴۹۲ ۱۴۹۳ ۱۴۹۴ ۱۴۹۵ ۱۴۹۶ ۱۴۹۷ ۱۴۹۸ ۱۴۹۹ ۱۵۰۰ ۱۵۰۱ ۱۵۰۲ ۱۵۰۳ ۱۵۰۴ ۱۵۰۵ ۱۵۰۶ ۱۵۰۷ ۱۵۰۸ ۱۵۰۹ ۱۵۱۰ ۱۵۱۱ ۱۵۱۲ ۱۵۱۳ ۱۵۱۴ ۱۵۱۵ ۱۵۱۶ ۱۵۱۷ ۱۵۱۸ ۱۵۱۹ ۱۵۲۰ ۱۵۲۱ ۱۵۲۲ ۱۵۲۳ ۱۵۲۴ ۱۵۲۵ ۱۵۲۶ ۱۵۲۷ ۱۵۲۸ ۱۵۲۹ ۱۵۳۰ ۱۵۳۱ ۱۵۳۲ ۱۵۳۳ ۱۵۳۴ ۱۵۳۵ ۱۵۳۶ ۱۵۳۷ ۱۵۳۸ ۱۵۳۹ ۱۵۴۰ ۱۵۴۱ ۱۵۴۲ ۱۵۴۳ ۱۵۴۴ ۱۵۴۵ ۱۵۴۶ ۱۵۴۷ ۱۵۴۸ ۱۵۴۹ ۱۵۵۰ ۱۵۵۱ ۱۵۵۲ ۱۵۵۳ ۱۵۵۴ ۱۵۵۵ ۱۵۵۶ ۱۵۵۷ ۱۵۵۸ ۱۵۵۹ ۱۵۶۰ ۱۵۶۱ ۱۵۶۲ ۱۵۶۳ ۱۵۶۴ ۱۵۶۵ ۱۵۶۶ ۱۵۶۷ ۱۵۶۸ ۱۵۶۹ ۱۵۷۰ ۱۵۷۱ ۱۵۷۲ ۱۵۷۳ ۱۵۷۴ ۱۵۷۵ ۱۵۷۶ ۱۵۷۷ ۱۵۷۸ ۱۵۷۹ ۱۵۸۰ ۱۵۸۱ ۱۵۸۲ ۱۵۸۳ ۱۵۸۴ ۱۵۸۵ ۱۵۸۶ ۱۵۸۷ ۱۵۸۸ ۱۵۸۹ ۱۵۹۰ ۱۵۹۱ ۱۵۹۲ ۱۵۹۳ ۱۵۹۴ ۱۵۹۵ ۱۵۹۶ ۱۵۹۷ ۱۵۹۸ ۱۵۹۹ ۱۶۰۰ ۱۶۰۱ ۱۶۰۲ ۱۶۰۳ ۱۶۰۴ ۱۶۰۵ ۱۶۰۶ ۱۶۰۷ ۱۶۰۸ ۱۶۰۹ ۱۶۱۰ ۱۶۱۱ ۱۶۱۲ ۱۶۱۳ ۱۶۱۴ ۱۶۱۵ ۱۶۱۶ ۱۶۱۷ ۱۶۱۸ ۱۶۱۹ ۱۶۲۰ ۱۶۲۱ ۱۶۲۲ ۱۶۲۳ ۱۶۲۴ ۱۶۲۵ ۱۶۲۶ ۱۶۲۷ ۱۶۲۸ ۱۶۲۹ ۱۶۳۰ ۱۶۳۱ ۱۶۳۲ ۱۶۳۳ ۱۶۳۴ ۱۶۳۵ ۱۶۳۶ ۱۶۳۷ ۱۶۳۸ ۱۶۳۹ ۱۶۴۰ ۱۶۴۱ ۱۶۴۲ ۱۶۴۳ ۱۶۴۴ ۱۶۴۵ ۱۶۴۶ ۱۶۴۷ ۱۶۴۸ ۱۶۴۹ ۱۶۵۰ ۱۶۵۱ ۱۶۵۲ ۱۶۵۳ ۱۶۵۴ ۱۶۵۵ ۱۶۵۶ ۱۶۵۷ ۱۶۵۸ ۱۶۵۹ ۱۶۶۰ ۱۶۶۱ ۱۶۶۲ ۱۶۶۳ ۱۶۶۴ ۱۶۶۵ ۱۶۶۶ ۱۶۶۷ ۱۶۶۸ ۱۶۶۹ ۱۶۷۰ ۱۶۷۱ ۱۶۷۲ ۱۶۷۳ ۱۶۷۴ ۱۶۷۵ ۱۶۷۶ ۱۶۷۷ ۱۶۷۸ ۱۶۷۹ ۱۶۸۰ ۱۶۸۱ ۱۶۸۲ ۱۶۸۳ ۱۶۸۴ ۱۶۸۵ ۱۶۸۶ ۱۶۸۷ ۱۶۸۸ ۱۶۸۹ ۱۶۹۰ ۱۶۹۱ ۱۶۹۲ ۱۶۹۳ ۱۶۹۴ ۱۶۹۵ ۱۶۹۶ ۱۶۹۷ ۱۶۹۸ ۱۶۹۹ ۱۷۰۰ ۱۷۰۱ ۱۷۰۲ ۱۷۰۳ ۱۷۰۴ ۱۷۰۵ ۱۷۰۶ ۱۷۰۷ ۱۷۰۸ ۱۷۰۹ ۱۷۱۰ ۱۷۱۱ ۱۷۱۲ ۱۷۱۳ ۱۷۱۴ ۱۷۱۵ ۱۷۱۶ ۱۷۱۷ ۱۷۱۸ ۱۷۱۹ ۱۷۲۰ ۱۷۲۱ ۱۷۲۲ ۱۷۲۳ ۱۷۲۴ ۱۷۲۵ ۱۷۲۶ ۱۷۲۷ ۱۷۲۸ ۱۷۲۹ ۱۷۳۰ ۱۷۳۱ ۱۷۳۲ ۱۷۳۳ ۱۷۳۴ ۱۷۳۵ ۱۷۳۶ ۱۷۳۷ ۱۷۳۸ ۱۷۳۹ ۱۷۴۰ ۱۷۴۱ ۱۷۴۲ ۱۷۴۳ ۱۷۴۴ ۱۷۴۵ ۱۷۴۶ ۱۷۴۷ ۱۷۴۸ ۱۷۴۹ ۱۷۵۰ ۱۷۵۱ ۱۷۵۲ ۱۷۵۳ ۱۷۵۴ ۱۷۵۵ ۱۷۵۶ ۱۷۵۷ ۱۷۵۸ ۱۷۵۹ ۱۷۶۰ ۱۷۶۱ ۱۷۶۲ ۱۷۶۳ ۱۷۶۴ ۱۷۶۵ ۱۷۶۶ ۱۷۶۷ ۱۷۶۸ ۱۷۶۹ ۱۷۷۰ ۱۷۷۱ ۱۷۷۲ ۱۷۷۳ ۱۷۷۴ ۱۷۷۵ ۱۷۷۶ ۱۷۷۷ ۱۷۷۸ ۱۷۷۹ ۱۷۸۰ ۱۷۸۱ ۱۷۸۲ ۱۷۸۳ ۱۷۸۴ ۱۷۸۵ ۱۷۸۶ ۱۷۸۷ ۱۷۸۸ ۱۷۸۹ ۱۷۹۰ ۱۷۹۱ ۱۷۹۲ ۱۷۹۳ ۱۷۹۴ ۱۷۹۵ ۱۷۹۶ ۱۷۹۷ ۱۷۹۸ ۱۷۹۹ ۱۸۰۰ ۱۸۰۱ ۱۸۰۲ ۱۸۰۳ ۱۸۰۴ ۱۸۰۵ ۱۸۰۶ ۱۸۰۷ ۱۸۰۸ ۱۸۰۹ ۱۸۱۰ ۱۸۱۱ ۱۸۱۲ ۱۸۱۳ ۱۸۱۴ ۱۸۱۵ ۱۸۱۶ ۱۸۱۷ ۱۸۱۸ ۱۸۱۹ ۱۸۲۰ ۱۸۲۱ ۱۸۲۲ ۱۸۲۳ ۱۸۲۴ ۱۸۲۵ ۱۸۲۶

ICO0000145

ICD0000145

فال آذر جزء

ICD0000145

لقد اسمعنی عن الذکر بعد اذ جاءنی وکان الشیطان للانسان خذولا

ICD0000145

ICD0000145

ICO0000145

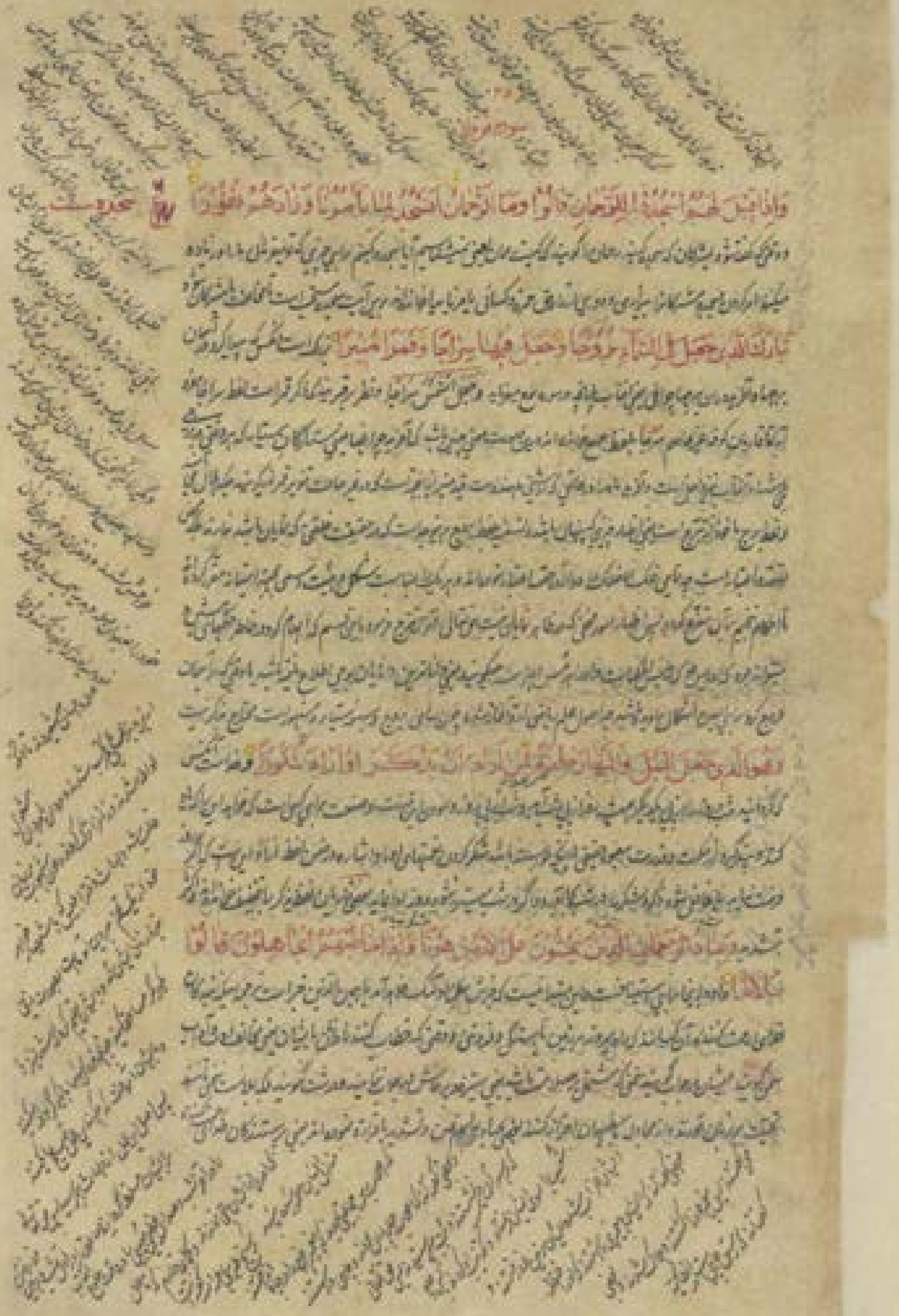
ICO0000145

ICO0000145

ICD0000145

ICD0000145

ICD0000145

IC00000145

ICD0000145

IC00000145

ICO0000145

الشعراء ۲۶

ICC0000145

و نظر خواننده از وجیه بکلمه مار برقی بون دار لفظ حسین ظاهر کرده و مراد وجیه الدین عاقبی ساخته لعلک باخع
نفسک الا یکونوا مؤمنین خطاب بحضرت رسول الله نیست بلکه بیان شاید از گوشنده خود بی ایمانی بیشتر مردمان
کرده بکلمات بینی چون کافران ایمان نمی آرند بقرآن تو چنان غصه میخوری که نزدیک است خود را بکشی لفظ باخع بمعنی
بمعنی کشتن است از اینجا بین کلمه بآن بمعنی حیات منقطع گردد و دو بین از زائل گردد ان نشا ننزل
علیهم من السماء آیة فظلت اعناقهم لها خاضعین اگر ما خواهیم فرو فرستیم
بر کافران از آسمان نشانی یعنی عذابی سخت ارنشان را بشد از قدرت ما پس گردد گردنهای ایشان آنان عرب
فرو تن و خاکساری کنند و بینی گردن کشی و کافران آنان بجاوف شود و کلام عرب فتن بمعنی مسند از قدم مؤنث بیاید
مقصود بیان قدرت و تاثیر این خاصیص از سنت زندگی است گوید وما یاتیهم من ذکر من الرحمن
محدث الا کانوا عنه معرضین و نمی آید بکافران هیچ پندی و موعظه از جانب خدای بخشنده مهربان
مگر کل ممتنع ایشان از آن پند و موعظه و روگردانی آنکان فقد کذبوا فسیاتیهم انباء
ما کانوا به یستهزؤن پس تحقیق کافران دروغ داشتند قرآن را و خواهد آمد بر ایشان خبرهای آنچه
بوده اند بآن استهزا میکنند یعنی بیاید بایشان هنگام نزول عذاب آخرت و روز قتل بدر یا وقت بودن خدای ایشان را
استهزا آنان میکرده اند و در نیشته یعنی علامات صدق قرآن و دانستن ایشان و نفع آن خواهد شد
هنگام در قرار آید هر جا ذکر بعث و جزا و توحید ذات مقدس ایم از قرب بیت و ظاهر و در قیامت یا بعد از بین
پیدا و مورد ای شود اولم یروا الی الارض کم انبتنا فیها من کل زوج کریم آیا ندیدند
بسوی زمین چند که رویانیدیم در آن زمین از هر صنف گیاهی نیکو در خوش آینده ان فی
ذلک لآیة وما کان اکثرهم مؤمنین و ان ربک لهو العزیز الرحیم
بدرستی که در این رویانیدن نباتات از زمین هر آینه آیتی است از قدرت بیهمتا و دلیلی است بر یکی و توانائی
و زمین بسبب این سه آیه ان را نیز داده و خواهد شد که در او نباتات بیاید پس این آیت که زمین نشان قدرت
ایمان نمی آرند و حال آنکه بیشتر ایشان گرده و با قدرت خدا بی ایمان هیچ و عاجز و ناتوان نیست
تو ای محمد هر آینه او ست توانای گذشته لفظ عزیز بمعنی غالب و قدرت اشاره بهیبت است یعنی تو انای بر کسانیکه

ICO0000145

سورة النور

IC00000145

ICD0000145

ICD0000145

ICD0000145

سورة الشعرآء

گفت فرعون بموسی که بیار آن چیزی را که بدان گرامت نمایی گفت عصای خود بیفکند ناگاه
اژدها شد فَاَلْقٰی عَصَاهُ فَاِذَا هِیَ ثُعْبَانٌ مُّبِیْنٌ پس دانست موسی عصای خود پس آن بیفکند که اژدها شد
(ف) و بر آن عصا اژدهای بسیار یعنی پیدا و بزرگ آمد است و مرجع ضمیر در ثعبان مبین کلام خود حضرت است که آن اژدها
خود بدان فرعون گرد او و جمیع حاضران خود بر قرار اختیار کرده و خلق را آن آفت و خیرست چنانکه کسی را بدان دست
نمی رسید و
۱۸ ع
چون امر بدین رسید موسی گفت آن اژدها را باز طلب شد وَنَزَعَ یَدَهٗ فَاِذَا هِیَ بَیْضَآءُ لِلنّٰظِرِیْنَ و
بدین تأیید موسی دست خود از جیب پس بدر آورد بود دست او سپید و درخشنده همه بینندگان صورت داشتند که
موسی بر دست خود کجاست عصا بیفکند و دست از جیب پس آورد بود چنان دست نورانی خود و گفت او بدین که همی بینید
که اعداء خود را زیان و بیخی میکند از راست و درخشندگی همچو مهتاب آفتاب قَالَ
فَاِذَا هِیَ حَیَّةٌ تَسْعٰی گفت فرعون بدرستی که این مرد جادو کار است و
او بخواهد بیرون کند شما را از زمین شما بجادوگری خود پس چه چیز فرمایید قَالَ لِلْمَلَاِ حَوْلَهٗۤ اِنَّ هٰذَا لَسٰحِرٌ
یُّرِیْدُ اَنْ یُّخْرِجَكُمْ مِّنْ اَرْضِكُمْ بِسِحْرِهٖ فَمَاذَا
تَاْمُرُوْنَ گفت او را بدین گفته شما را از زمین شما بجادوگری خود پس چه چیز فرمایید گفتند بدین
موسی کار را که ایکار و رنج و اندیشه نیست کار او و برادر او را باز دار و بفرست در شهرها
جادوگران را تا بیارند هر جادوی دانا را نزد تو قَالُوْۤا اَرْجِهْ وَاَخَاهُ وَ
ابْعَثْ فِی الْمَدَآئِنِ حٰشِرِیْنَ گفتند او را و برادر او را باز دار و بفرست در شهرها جمع کنندگان تا بیارند
ایشان گفت که او را باز دار یعنی در حبس بدار و در زمین میان او و بر او بگیر و بیشها جمع کنندگان بیارند
نزد تو هر جادوی دانا را نزد تو یَّاْتُوْكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ عَلِیْمٍ تا بیارند
هر جادوگری که در دانایی تمام باشد و ماهر تر و بعلم سحر وَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِمِیْقَاتِ یَوْمٍ مَّعْلُوْمٍ
پس جمع کرده شدند جادوگران برای هنگام و روز معلوم از روز زینت آنچه وعده کرده شد ایشان را بر زبان موسی
ناظر بودند و بکلان مصر فراهم می آمدند وَقِیْلَ لِلنَّاسِ هَلْ اَنْتُمْ مُّجْتَمِعُوْنَ و گفته شد از جانب فرعون

ICO0000145

برادران اسحاق آیا مستید شما فراعنه آیندگان چنین بیداری کنید کرتاهی فرزندان موسی آزاد محض شوند لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ
إِن كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ۝ دیگر گفتند قوم فرعون ارشاد یابگیر باتفاق پیروی کنیم و معاونی فرعونیان
اگر همیشه غالب شوند بر موسی چنین گمان کنید که شاید آنگاه بر موسی غالب شده فرعونیان را بندگی تبلیغ عبادت کنان
آنهایت عبد کنند و بیاموزی بکار بندند و دانند چنین که موسی است و آنکه فرعون پرست است فَلَمَّا جَاءَ
السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَئِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ پس آن هنگام که آمدند جادوگران
بسیار نزد فرعون گفتند بفرعون که آیا هست بر ما مزدی اگر باشیم ما غالب کنندگان بر موسی بیاموزی قَالَ نَعَمْ
وَإِنَّكُمْ إِذًا لَّمِنَ الْمُقَرَّبِينَ گفت فرعون بلی هست بر ما مزد که آری خود هست بر ما مزد بیش که شما در آن زمان نزد ما
شوید بر موسی برآیید از جمله نزدیکان من خواهید شد چه حرمت که فرعونیان خلق بشیر مشغول عاطفت و احسان ایشان
قَالَ لَهُم مُّوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنتُم مُّلْقُونَ گفت موسی بجادوگران که بیفکنید بسیار چیزی که شما افکنندگانید
یعنی از ساحرات و دانید اول بر موسی آید قبل ازین که تکلیف عرضی بیاموزد از شما گرفته شده است فَأَلْقَوْا
حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ پس بیفکندند ریسمانها و چوبهای خود را
ریسمانهای خود و عصاهای خود را که چون آنها را بیرون آمدند که دیدند جادوگران که آفتاب بتابش می آید و گفتند جادوگران
که قسم بعزت و دولت فرعون تحقیق که ما غالب شدگانیم بر موسی و لشکر فَأَلْقَىٰ مُوسَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ
مَا يَأْفِكُونَ پس بیفکند موسی عصای خود را که ناگاه آن عصا اژدها شد و فرو برد جادوگران آلات و ادوات ساحری را که دروغ کرده بودند بسیار و
فرو برد ریسمانها و چوبهای ایشان را که ساحران بدروغ ساخته بودند حیلهای خود را و شعبده بجموع معجزات بر دست ساحران
فَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ پس چون ساحران دیدند که این فعل عرضیت بلکه کرامت است افتادند بر زمین سجده کنان
بعنی قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ گفتند که ساحران بر اتفاق ایمان آوردیم بر کسی که ایمان آورده باشد بدو کلمه
طایفه عالمیان بجای فرعون که بعبادت او مشغول بودند ایمان نیاوردند از بهت این ساحران بجز رب
موسی و هارون که بعبادت نجلی و تأیید کردند ایمان آوردند بر رب موسی و هارون قَالَ آمَنتُمْ لَهُ قَبْلَ
أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ گفت فرعون

ICD0000145

سے ۱۲

ع ۲۴ دعوت الرسل

ICO0000145

ICO0000145

الشعراء

فَأَتْبَعُوهُم مُّشْرِقِينَ

ICD0000145

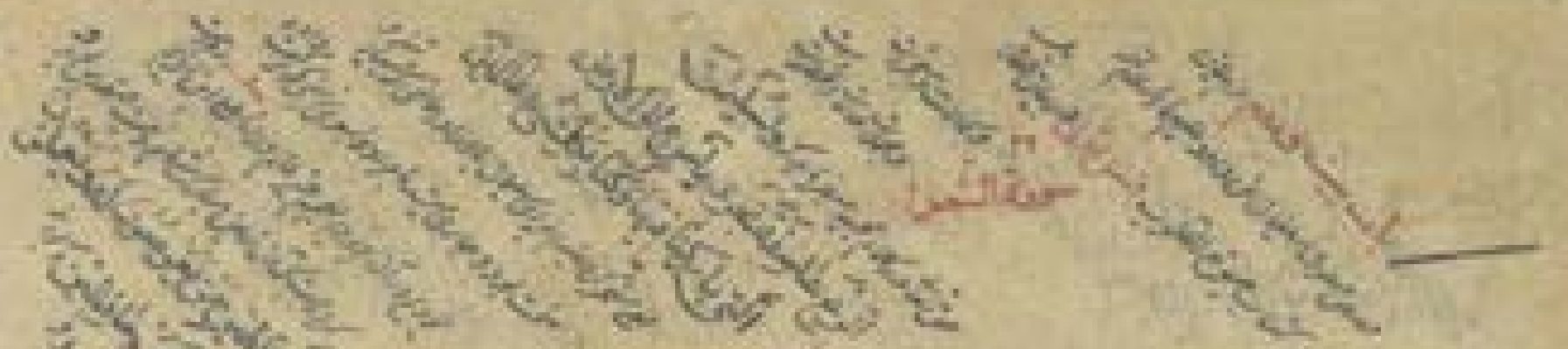
وداع آدمیان

ICO0000145

ICO0000145

بجهودگار بن بخش بن نوباد بدان آمدت کز در نام خویش را باین و توحید بپرسان خواه ایشان بکار و
خود این نهضت قرآن در جمن و با انبیا محترمین وَاجْعَلْ لِّي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ
بگذار برای من زبانی راست گوی در قومی که پس آینده گانند اجابت دعا است بلی بگذار عادت خوانی یابد وجود
حضرتش مبلک حضرت سید کونین کز بهر حق گفتار بندی کتاب خزان بهبندگار خلت ابراهیم خواه از زبان
سالت و فی الحقیقه زبان حضرت محمد است بنیام که از شد و لفظ او و ابراهیم است بنیان است اصل و محمد آمد بنیاد
که بر از من بود بر آنید مارج و نگوئید آنا اول ابل است وَاجْعَلْنِي مِن وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ و گردان
مرا از وارثان بهشت پر نعمت تحقیق لفظ ک خواب بهشت قبل از این و صفه مومنون نوشته شد وَاغْفِرْ لِأَبِي إِنَّهُ
كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ و بیامرز گناهان پدر مرا بدرستی که او بود است از گمراهان تحقیق نظر جانبه و وجانبین از بنی
مراد از لفظ آب آذر است که نام ابراهیم بود نوشته اند که شاید آذر ایمان مخفی بهشته و ابراهیم مرفوه اعلان می کرد
یا بگذار و آذر بت پرست و ایمان کافر حتی خود مخفی ماند که اطلاق لفظ بر کلام مانع اطلاق آن بر حقیقت نیست پس از بنگه
کلید ایمان مرد آذر بود باشد لازم نمی آید که هیچ جا ابراهیم آذر بر حقیقی نبوده باشد میتواند بود که ابتدا حضرت ابراهیم آذر را
و همچنان بنا بر این احسان کردن واجب است اگرچه در خود اثبات احسان نکرده بهشته و این دعا بر ایشان
واقع شده و گفته اند که دولت بر زبان ماضی بیکنند پس معنی است و لفظ فعل هم آنچنان است چرا که تاریخ
زبان ابراهیم را در نیافت و هدایت دعوت او را خود نشنید تا دعوت و قبول ایمان آید پس کافر خود چه کافر
است که دعوت بنی را قبول نکرده و لذا اینکه تاریخ خود را بد پرستی یابد اند که فعل بد و آن قسم عذاب نکرده است
نیز که احتمال دارد که در زمان دعوت بی ایمان بوده باشد و در بسیج ما دعوا جابت دعا این بنی کرده باشد
و فی آذر بنی ملت تبریت آذر است موجب غفران شود کمال تکلف است و ذالیم وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ
و خوار و رسوا مکن مرا در آنروز که برانگیخته شوند مردمان از قبرها این تحذیر است یعنی اگرچه در دنیا مرتکب
معاصی نشوم و در عوض شوم دنیا و آخرت یا خواری در حال مرده چه دیگر احتمال دارد حضرت صاحب تنبیه فرمایند
عظم شما را در دنیا و آخرت عاد کرد یَوْمَ لَا يَنفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ آنروز که مال و فرزند هیچ سودی نبخشد و نافع نگردد
جز این کسانه را که بیاید خدای را بدل سلیم أَمَّن أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ مگر آنکس که بیاید نزد خدای تعالی بدل

ICD0000145

ICD0000145

ICD0000145

بعضی گفته‌اند که اگر این فرعون و همامان را از نفس تو و جانی ایمان بیاوریم و نوح این سخن بشنود و جواب بشنود که ان آنا
[illegible] و بگفتند تو از نسبت من هرگز نشناسند و آشکارا بعضی کار از ما زایل نمی‌کنیم و کار بین خواهیم نمود
آنرا تنها با ما باید ایمان نیاورد باید با ما باید و دولت من و دشمن من علامت بارز بین خواهد فاتحوا اکفروا بی فاوحی
فتکونون من المرجومین گفت بت پرستان نوح که بر آنند فاگر تو از بن سخن باز نایستی از دولت و دعوی رسالت
بازنه ایشان ایمان نوح البته خواهی بود از جمله سنگسار شدگان یعنی ترا خواهیم کشت بسنگباران و خواهی بود از زمره کسان یعنی ما
خواهیم کرد تا ما را نکند قال رب ان قومی کذبون گفت نوح که پروردگار بدرستی که قوم من بدروغ داشتند مرا
فافتح بینی و بینهم فتحا و نجنی و من معی من المؤمنین پس حکم کن میان من و میان ایشان
حکمی که در آن باطل پیدا شود و ظاهر کرده کن من و ایشان بطلان باطل و مرا و هر که با منست از مؤمنان چنان خلاص
خلاص نسبت آبای خود و پدران ایشان توانست تا بالضرور خواهد از قدرت که بی حکم کردن است فانجیناه و من
معه فی الفلک المشحون پس او را نجات کردیم و آنانی را که با او بودند در کشتی
مشحون پر از آدمیان و حیوانان ثم اغرقنا بعده الباقین پس از آن که نوح با یاران خود در کشتی
قرار گرفتیم طوفان آنان را که باقی ماندند بعد از کشتی ان فی ذلک لایة و ما کان اکثرهم مؤمنین
بدرستی که در این کشتی ساختن و نجات دادن مؤمنان و هلاک کردن کافران هر آینه نشانیست بر قدرت خدا بیمال و دولت
ذات او چه اگر خدای دیگر می‌بود با او در این کار یاری میکرد و با وجود مشارکت او این نشان کردنی نیست و نوح پیغمبر از نوع
ایمان نیاورده و ان ربک لهو العزیز الرحیم و بدرستی که پروردگار تو البته تواناست بر انتقام کشیدن از
کافران بسیار رحمت کننده بر مؤمنان کذبت عاد المرسلین عاد نوح را پیغمبر تصدیق نکردند
و بانبیان بر نکردند اصل رسالت ایشان را زیرا که تکذیب یکی از انبیا تکذیب همه است اذ قال لهم اخوهم هود الا تتقون
چون گفت ایشان را برادرشان هود آیا نمی‌ترسید از خدا نپرستیدن او و پرهیز نمیکنید از عذاب او و ظاهر است که هود از نسل عاد بود
انی لکم رسول امین بدرستی که من مر شما را پیغمبرم بسوی شما امانت دار بر آنچه بمن حکم فرموده‌اند و کم نیستم
فاتقوا الله و اطیعون پس بترسید از خدا و فرمان مرا قبول کنید و ما اسئلکم علیه من اجر
ان اجری الا علی رب العالمین و طلب نمیکنم از شما بر رسانیدن حکم خدای چیزی نیست مزد من مگر بر پروردگار

ICD0000145

فالیان اجتنبوه بعد إذ أنتم مسلمون ... وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا ... وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ ... وَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ

ICO0000145

إِنْ هَٰذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ۙ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ۚ

ICO0000145

ICO0000145

ICO0000145

ICO0000145

ICD0000145

IC00000145

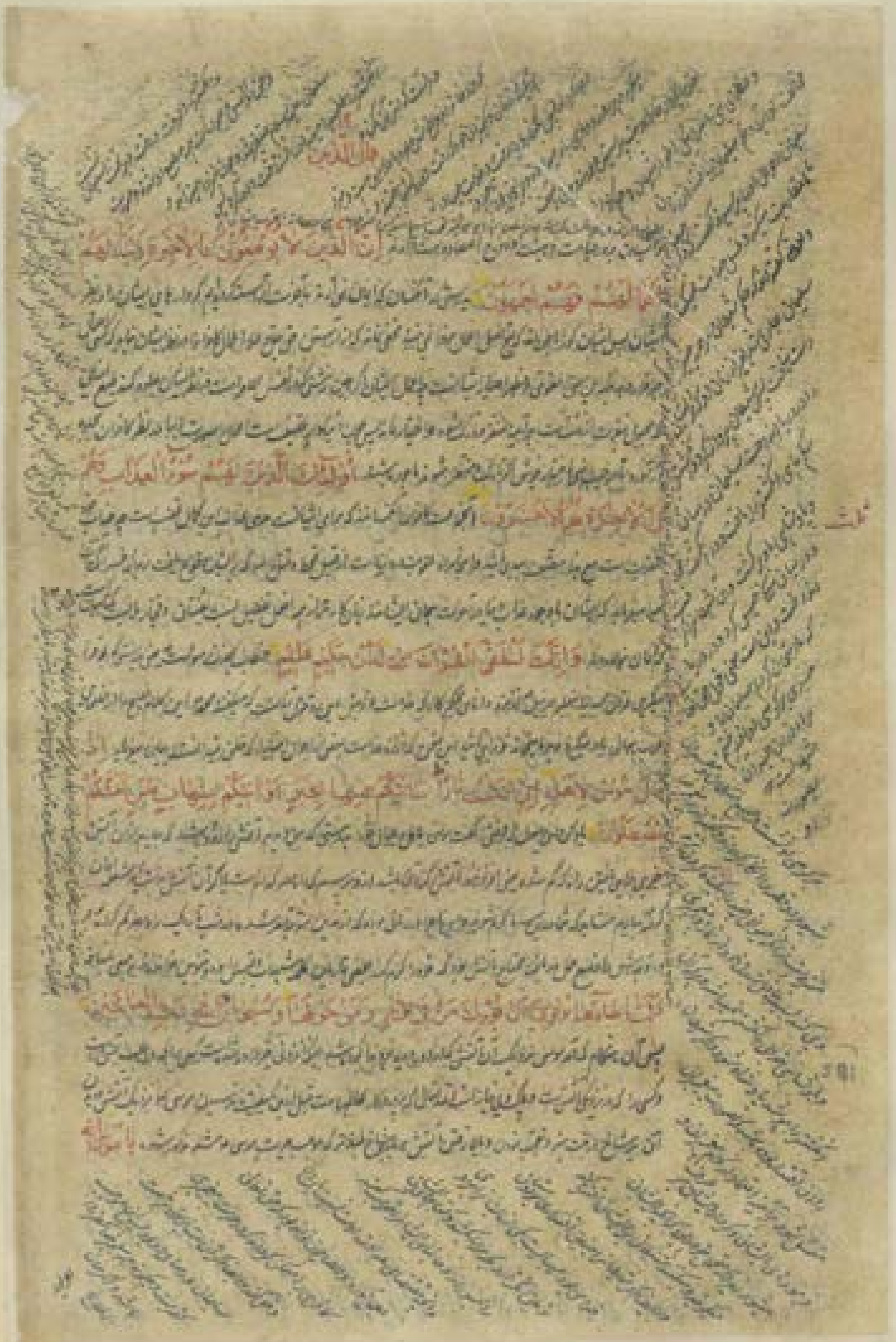
ICD0000145

ICO0000145

ICC0000145

ICO0000145

سورۂ النمل

۲۷

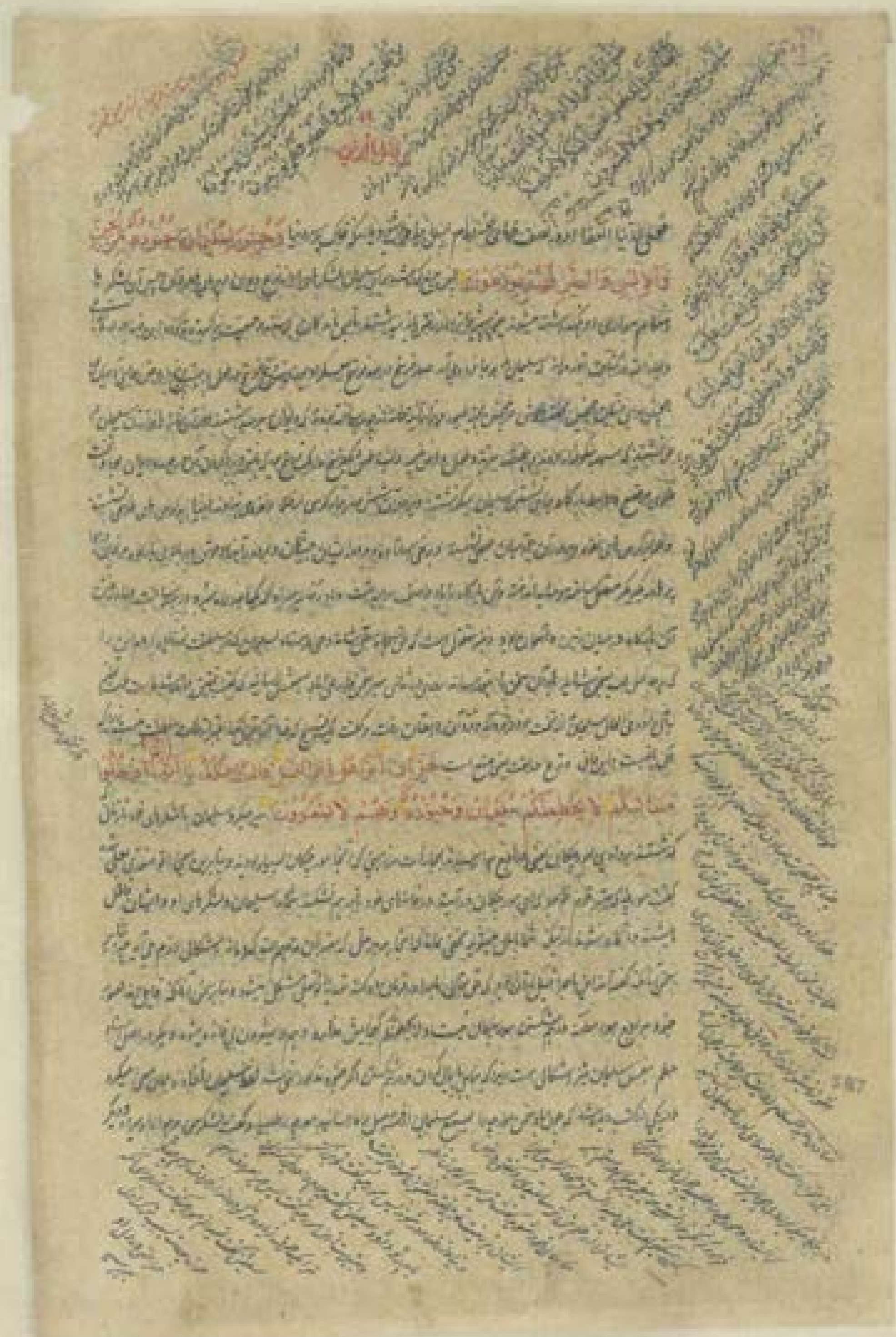
إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ... وَإِنْ جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ ... وَأَنْ احْكُمْ بَيْنَهُمْ ... وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ ... وَاعْلَمْ أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ ... وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ ... وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ ... وَلَوْ حَرَصْتَ ... وَمَا تَسْأَلُهُمْ ... وَإِنْ تُطِعْ أَكْثَرَ ... وَمَا يَتَّبِعُ ... وَمَا يَعْلَمُونَ ... وَمَا يَشْعُرُونَ ... وَمَا يَفْقَهُونَ ... وَمَا يَعْقِلُونَ ... وَمَا يَتَذَكَّرُونَ ... وَمَا يَهْتَدُونَ ... وَمَا يَرْشُدُونَ ... وَمَا يَفْلَحُونَ ... وَمَا يَنْجُونَ ... وَمَا يَسْلَمُونَ ... وَمَا يَأْمَنُونَ ... وَمَا يَخَافُونَ ... وَمَا يَحْزَنُونَ ... وَمَا يَبْكُونَ ... وَمَا يَضْحَكُونَ ... وَمَا يَلْعَبُونَ ... وَمَا يَلْهُونَ ... وَمَا يَسْخَرُونَ ... وَمَا يَهْزَؤُونَ ... وَمَا يَسْتَهْزِئُونَ ... وَمَا يَعْبَثُونَ ... وَمَا يَلْغُونَ ... وَمَا يَكْذِبُونَ ... وَمَا يَفْتَرُونَ ... وَمَا يَزْعُمُونَ ... وَمَا يَظُنُّونَ ... وَمَا يَحْسَبُونَ ... وَمَا يَتَمَنَّوْنَ ... وَمَا يَرْجُونَ ... وَمَا يَخْشَوْنَ ... وَمَا يَتَّقُونَ ... وَمَا يَخْشَوْنَ ... وَمَا يَتَّقُونَ ...

ICO0000145

ICO0000145

سورة النمل ۲۷

ICD0000145

ICD0000145

سورهٔ نمل

ICD0000145

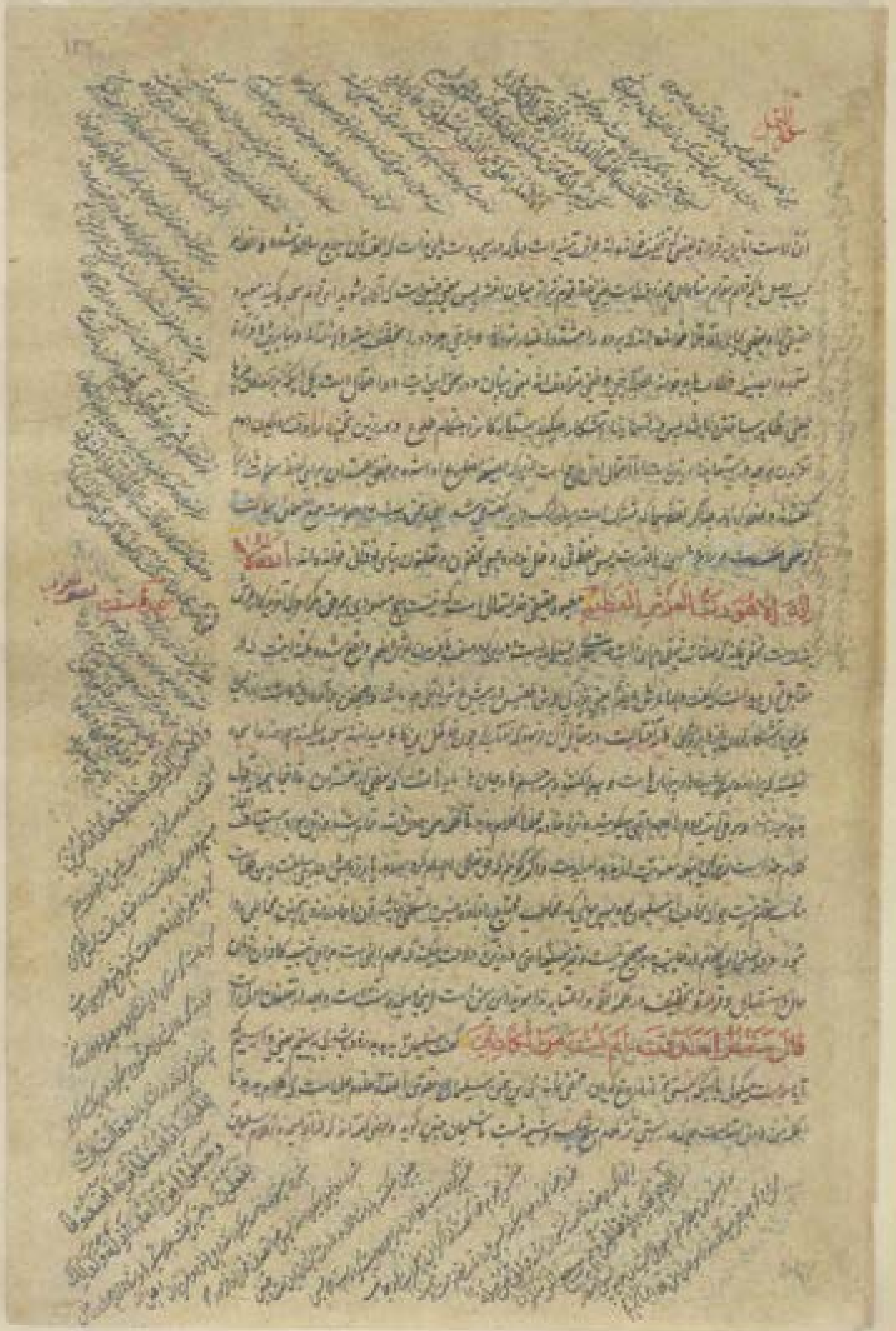
ICD0000145

ICD0000145

ICD0000145

ICD0000145

ICD0000145

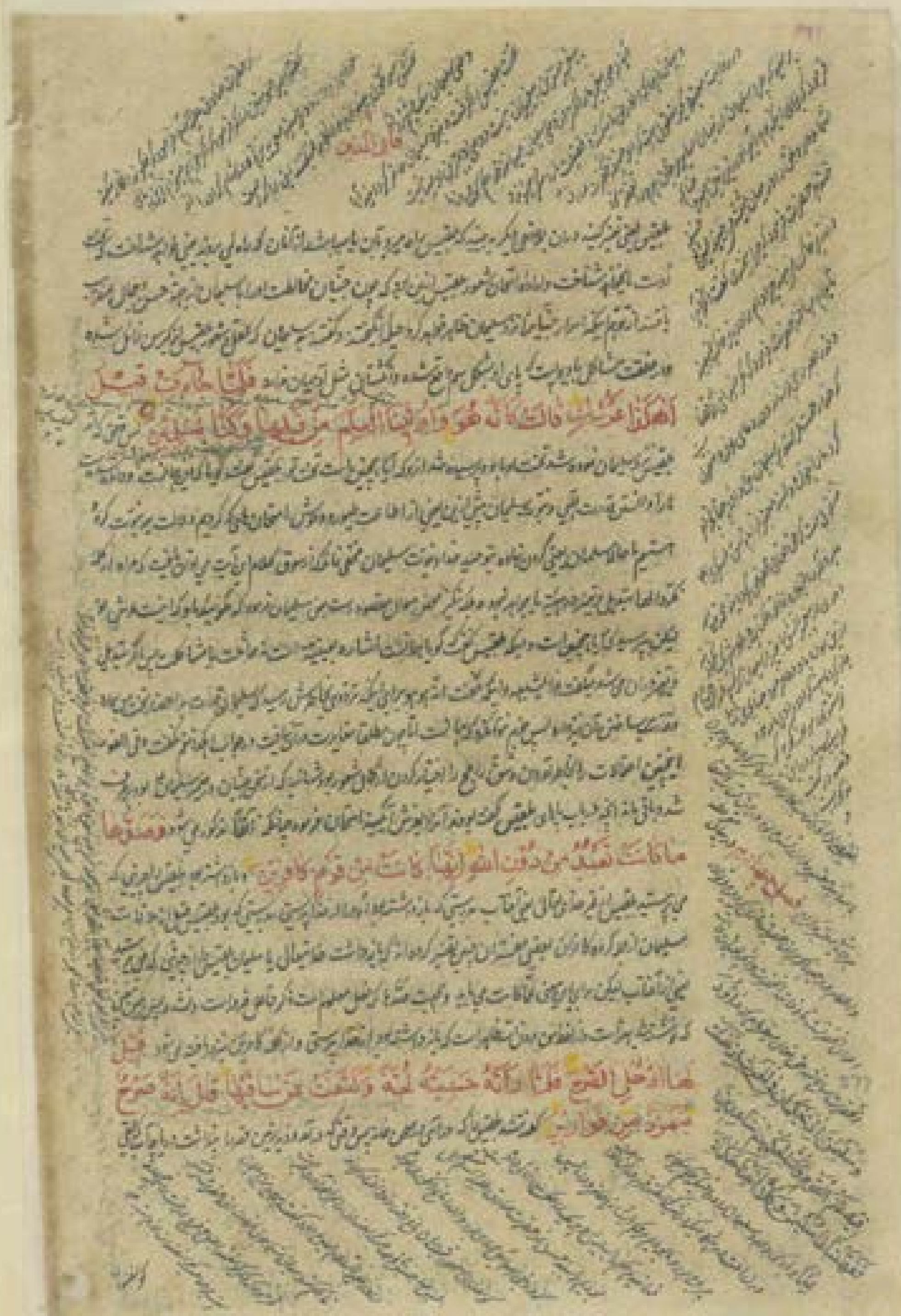
سورة الطور

ICD0000145

ICD0000145

IC00000145

ICD0000145

ICO0000145

IC00000145

ICD0000145

ICO0000145

۲۸
سورۃ النمل

ICO0000145

قبادقی کہ بشیم ماخاک وجودی ما نیز خاک پاشند آدم وقت ما نیز دی پشتکان تو ایم بود نہ ندر خاک یعنی این حالت
حکمی نیست بعضی ما زیان کل اذا را یک چنہ حکم خواندہ نہ کہ استعمام جا کہ وا ایجا استعمام است و در فی اذا
مرد چنہ و ایجا بدون چنہ خواندہ نہ و قرآنہ مشہور مردو جا بدون استعمام است لقد وعدنا نحن
ھذا نحن وآباؤنا من قبل ان ھذا الا اساطیر الاولین دیگر گفتہ کافران بدین کہ وعدہ دادہ
شدہ ایم ما نیز کہ بیگور یعنی زندہ شدن و نشر ما و پدران ما پیش ازین یعنی پیغمبران سابق ہم پیش ازین وعدہ دادہ اند امت
ایشان را و ندیدہ ایم کہ ایشان زندہ شدہ باشند یا ما نیز زندہ شویم پس یعنی وعدہ محض بازگفتہ کافران پیشین است
کہ پیغمبران پیشین را وعدہ دادہ بودند کہ اگر دین ما نہ پذیرید عذاب خواہید یافت و ما ہنوز عذاب نیافتہ ایم
قل سیروا فی الارض فانظروا کیف کان عاقبۃ المجرمین بگو ای محمد کہ بروید و بگردید در زمین پس بنگرید کہ
بگونہ بود عاقبت آنہا کہ گناہ کردند یعنی کافران درگذشتہ پیشین مثل عاد و ثمود و غیرہا کہ عذاب دیدند و ہلاک شدند
این است ولا تحزن علیھم ولا تکن فی ضیق مما یمکرون و اندوہگین مشو ای محمد
بر آنچہ کافران مشرکان مکہ ترا میکنند و در قتل آنچہ ایشان مکر میکنند یعنی مزاری ترا خواہند یافت تو بر
دلگیر مباش یعنی ترا ایمن را یکہ خدای خواہد نگاہ دارد و ہلاک نکند ویقولون متی ھذا الوعد
ان کنتم صادقین ویگویند کافران کہ کی است آن کہ تو وعدہ میدہی ما را بدین عذاب اگر راست
میگوئی این جمع و خطاب را بیغمبر شاید و شاید کہ بمومنان باشد قل عسی ان یکون ردف لکم بعض
الذی تستعجلون بگو ای رسول یا مومنان نزدیک است کہ رسیدہ باشد و در پایہ کہ شما را چیزی از جملہ آنچہ شتاب میکنید
بگفتن عذاب و این نشانہ بود بقتل کافران در بدر و غیر آن و ان ربک لذو فضل علی الناس ولکن اکثرھم لا یشکرون
و بدستی کہ پروردگار تو خداوند فضل است بر مردمان کہ در توبہ دادن و شتاب نکردن در عقوبت ایشان تا ایمان آرند و توبہ کنند
و لیکن بیشتر مردمان شکر نعمت ما نمیکنند و ان ربک لیعلم ما تکن صدورھم وما یعلنون
و بدستی کہ پروردگار تو داند آنچہ پنہان میدارد دلہای کافران یعنی بغض و نفاق و حسد و بیچ انکار بکند ایشان زبان
انکار توحید و نبوت و دیگر عبادت باز دارند تا ظاہر وما من غائبۃ فی السماء والارض الا فی کتاب

ICD0000145

سورة النمل

ICO0000145

ICO0000145

سورۃ النمل

ICD0000145

ICO0000145

سورۃ القصص

ICD0000145

امر خلق

وَهَابَارَى

ICD0000145

۲۸
سورة القصص

ICO0000145

امر بخلق

ICD0000145

سورة القصص

إنه هذا الفصل مبين ... در آن آیه شریفه بر تفاوت فاصل میان حق و باطل و آن مقام را وقت فصل میدهد
و در تحلیل ما فوق آن بین می‌آید و اصلی که قائل بر فاصل نیاز بود و در هر مشهد و فصلی که در آن
مردم در ریب بودند اراده شان فیصل می‌یافت و باب تشهد هم مفتوح است که شهادت گیرند و در آن مشهد
شهادت عدول داخل شوند چنانکه اشاره در آیه شریفه گذشت چون موسی بود و آیات بینات و معجزات
آن قبل را پس گشت او را بعد از آن گفت ایکار از عمل شیطان بود یعنی که شیطان دشمن گمراه کننده آشکار است
کردن و غایت تقوی آنکه از تحریر و تصاریف فاصل را بر موسی ثابت کرده بود و فصل را داد و آن چنان مستقیم و مشتمل
آنچنان ایمنی باشد که شیطان را بر آن راهی نباشد زیرا که او عدو را مخلصین نفوذ ندارد و این درجات عصمت و ایمنی
قتل بدین کافر استغفار و توبت این بود و آنچه گفت که خدایا بر من منت نهاده میکوید که مرا در عصمت نگاه داشته
تفضیلت بزرگ است و اصل مفهوم عصمت نگاه داشتن از تسلط شیطان و خطاست بر کمال او و فضل و تقویم اخلاق شیطان
خلق خدا را بر ذات و صفات بر سبیل اشاره با تمثیل و حضرت قبول است و آنچه در عقل این معنی آید که شیطان
قبیل را پیش از آنکه بیافریند و بعد از آن که او را بیافریده و نگذاشت که بین من حاصل شود و دست او بر او نهاد و بیاکند
موسی را و او را بر آن مستولی نموده و بود چون فرمان کرد آنکه او را مراجع نموده و بسیب شد که او را پس کند و این نوع خود مطلب قضا
نبود و صواب نیست که از تحسین بر تشنیع کسی بیرد پس اگر گوید چون حضرت موسی را بر قتل کافر نشده بود فاصله
فضلات بعضی مدینت که خطا بر موسی ثابت نشود و اگر بنا بر استغفار و تحریر و تصاریف که خطا و ضلال است اقرار داشت من جانب
تا فاصله نوشته و بعضی از این حضرت از موسی قال رب انی ظلمت نفسی فاغفرلی فغفر له
انه هو الغفور الرحیم گفت می کنی این پیکار بر من تنگ کردم بر نفس خود پس بپوشان از برای من این کردم
پوشید او را تحقیق او است آمرزگار مهربان و جواب است ... این از آن تحریر و تصاریف که خطا و ضلال است
و استغفار بر نفس خود کردم و قبول نمائی پس بپوشان بر گناه من پس آمرزید او را تحقیق او است آمرزگار مهربان

ICD0000145

پس از بیان حقانیت کلام موسی بر فرعون و بیان کذابت ساحران و ادعای الوهیت فرعون و بیان تلبس سحر و بت پرستی ساحران و ستمگری فرعون و قتل او و بنده و چند گاه بود که او بنده بر می آمد که ما آمنا و دعوی ایمان موسی علیه السلام سابق کرده بود فعلم من الملک و ما ذکر شد تا آنکه بیت المقدس بر دست سلیمان بنا شد و معجزات این پیغمبر علیه السلام فوق معجزات جمیع انبیاء بالهام الهی قبل از وقت بیان کرده بود بعد از آن حال بعضی از آن و بعضی دیگر بیان فرمود چنانکه در آیه کریمه فَقَالَ رَبِّ مَا أَلْفَيْتَ عَلَى قَوْمِكَ الْآنَ خَمْسَ مِائَةِ سَنَةٍ الخ و بیان گفت موسی این سخن را بعد از آنکه بنی اسرائیل از بحر گذشتند و بعد از غرق شدن فرعون و لشکر او و بعد از آنکه بنی اسرائیل بر بعضی از بت پرستان گذشتند و بعد از آنکه موسی با ایشان بسوی طور رفت و بعد از آنکه بنی اسرائیل گوساله را پرستید

ICO0000145

سی و یکم

سی و یکم

ICO0000145

ICO0000145

این کار سعادت کدام زبان ازوست شعیب پرسید تو کدام قبیله گفت من موسی بن عمران ام گفت بلی گفت من یوسف بن یعقوب ام گفت بلی گفت اسم پدر تو چیست شعیب گفت محمد گفت این عادت نیست که در ما باشد ما ابراهیم ایم و اسحاق و یعقوب ایم و شعیب ایم و لوط ایم بطریق نبوت نیست و موسی را دلداری نمود چنانکه وقت باز بنوعی باز پس چون موسی آمد نزد شعیب بخانه برادر او گوسفند خود گفت شعیب موسی را در پیش گرفت تا بخانه برد و این معامله موسی با تیر و سپر بازو و شعیب بانگ کرد و بقول بعضی گفته اند که شعیب نابینا شده بود

ICD0000145

ICO0000145

ICO0000145

چون ایشان بیشتر خود بین قبطیان ام در گرفتن دادن کسب اقوت نمود و بایکدیگر رسم رعایت مروت را نشناسند و ام کردن
آنکه ابدا نداده بود و قال موسی قد جئتکم بینة من ربکم فارسل معی بنی اسرائیل و لا تعذبهم قد جئتک بآیة من ربک
الذی انزله لا یفلح الظالمون و گفت موسی که بدرستی که من آمده ام بسوی شما بحجتی از نزد پروردگار شما
او آنکه بفرستد با من بنی اسرائیل را و عذاب مکن ایشان را بدرستی که من آمده ام بسوی شما بحجتی از نزد پروردگار شما
و

IC00000145

سورۃ القلیص

ICO00000145

۳۰
امر بخلق الثوات

ICD0000145

سورة القصص

IC00000145

وقع

ICO00000145

سورة القصص

IC00000145

ICCC000145

سورة القصص

ICD0000145

IC00000145

سورة الانفطار

قل ارأيتم ان حبس الله عليكم الليل سرمدا الى يوم القيامة من الٰه غير الله يأتيكم بضياء افلا تسمعون
بگو مرا خبر دهید اگر خدا شب را بر شما تا قیامت همیشه دائم گرداند از خدای جز خدا کیست که روز روشن برای شما بیاورد آیا سخن مرا نمی‌شنوید
یعنی دانید که حجت بر شما تمام است و دلیل بر توحید ظاهر شد و برهان بر شما ثابت تا کی بر کفر خود اصرار می‌کنید پس بر شما واجب است
ومن رحمته جعل لكم الليل والنهار لتسكنوا فيه ولتبتغوا من فضله ولعلكم تشكرون
و از رحمت خود شب و روز را برای شما مقرر کرد تا در شب آرام گیرید و در روز از فضل او روزی طلبید و شاید که شکر نعمت او بجای آرید
و آن رحمت او بود که شب را برای آرام و روز را برای کسب و کار شما مقرر کرد تا شکر نعمت او بجای آرید
ویوم يناديهم فيقول اين شركائي الذين كنتم تزعمون
و روزی که خدا ایشان را ندا کند و گوید کجایند شریکان من که شما ایشان را در خدائی با من انباز می‌پنداشتید
یعنی روز قیامت است که خدا ایشان را ندا کند و گوید کجایند آن معبودان باطل شما تا شما را از عذاب من برهانند
ونزعنا من كل امة شهيدا فقلنا هاتوا برهانكم فعلموا ان الحق لله وضل عنهم
و از هر امتی گواهی بیرون آریم و بدانیم از بهر گواهی که دارند و گوئیم گواه خود بیاورید تا بدانند که حق خدا را است
ما كانوا يفترون
و آنچه دروغ می‌بستند از ایشان گم شود و بیهوده گردد و گمان می‌بردند که ایشان را یاری خواهند کرد
یعنی روز قیامت از هر امتی گواهی بیرون آریم و بدانیم از پیغمبران که گواهی دادند که ما رسالت خدا را بخلق رسانیدیم و از امتان که گواهی دادند که ما پیغمبران را تصدیق کردیم و ایمان آوردیم پس گوئیم گواه خود بیاورید تا بدانیم که کدام راست گفته‌اند و کدام دروغ پس بدانیم که حق خدا را است و آنچه دروغ می‌بستند از ایشان گم شود و بیهوده گردد و گمان می‌بردند که ایشان را یاری خواهند کرد
ان قارون كان من قوم موسى فبغى عليهم واتيناه من الكنوز
قارون از قوم موسی بود پس بر ایشان ستم کرد و ما گنجهای
ما ان مفاتحه لتنوء بالعصبة اولي القوة اذ قال له قومه لا تفرح ان
بسیار بدو داده بودیم که کلیدهای آن گرانی می‌کرد بر جماعتی
الله لا يحب الفرحين
که همه زور آور بودند چون قوم او را گفتند که شادی مکن که خدا شادی کنندگان را دوست نمی‌دارد
او دوست که بر کسی ستم کند و دیگران را از گنجهای خود و از نعمتهای آن گرانی و سنگینی می‌کرد که همه جماعتی
که همه زور آور بودند چون قوم او را گفتند که شادی مکن که خدا شادی کنندگان را دوست نمی‌دارد
او دوست که بر کسی ستم کند و دیگران را از گنجهای خود و از نعمتهای آن گرانی و سنگینی می‌کرد که همه جماعتی

ICD0000145

ICO0000145

۲۸

سورۃ القصص

ICO0000145

ICD0000145

ICO0000145

ICD0000145

سورة العنكبوت

ICO0000145

وقد ذكرنا في أول هذه السورة أن الله تعالى أنشأ هذه السورة بخطاب الناس عامة، ثم خص المؤمنين بالذكر، ثم عاد إلى خطاب الناس عامة، وهذا من بديع نظم القرآن، وقد ذكرنا هناك أن الله تعالى ابتدأ السورة بذكر الساعة وأهوالها، وختمها بذكر الساعة وأهوالها، وهذا من بديع النظم أيضاً

ICD0000145

سورۃ العنکبوت

ICD0000145

ICD0000145

ICD0000145

الذی خلق لکم

ICD0000145

سورۃ الممتحنۃ

ICD0000145

ICD0000145

ICO0000145

﴿ أَإِنَّكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ آلِهَةً أُخْرَىٰ ﴾ خود ان اخبار بآيات عذاب دنيا و بكذار ما بآخرت كه در پشتهاى
موجب بيان من كه بار ايم كه گفتند كه ايشان ميشنوند بدين شرط كه بديشان دوم يعنى آمدن موقف ديگر تا بخدا بازگردند
لوط آمدن ايشان را دشمن شمرد بدان ايشان طاقت او چرا كه بصورت جوانان نورسيده آمده بودند شد بخدا
مردان خداشت كه آدمى نادر بخير و فعل آن قوم اندر ميان شد و قالوا عطف است بر جملت و گفتند كه پشتهاى
كه ترس آيد چون بشنود بدستى كه ما كافرانيم بهمه كه ايم تو را و متعلق ان تو را كه نزديك تر ايشان را بخدا پس ما كه ان
صفت ايشان چنانكه استاده بيرون كردن گذشت تمى ماند كه اين مقال كسب ظاهر بر رفع حال بود ما كه ان خود و ديگران
و حال آنچه لوط را حال بر ميهمان خود پس بايد دانست كه ايشان كه بدكارى بدانست نبوده كه او استشعار خوف بكار نشيند و بخير زايل
عذاب نباطر لوط بر سبيل بهتان بر من اين سخن خاطرش را از بود و حال خارج نرفته چه از ايشان ايمن نبود و پشتهاى نشده و ايشان
كه دارد زايل شود پس بكار دركار نيست كه تكون را بانجام تعلق و اين سخن تشديد و قرنا كرده اند ﴿ أَنَّا مُنذِرُونَ
عَلَىٰ أَهْلِ هَٰذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴾ و بكذاشت كه پشتهاى كه
ما فرود آورنده ايم بر اهل اين ده عذابى از آسمان بجهت آنكه ايشان فسق ميكردند تمى شود بر ايشان
را تشديد و خواهند و در اين تعلق ﴿ وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَٰلِكَ ﴾ و
و گفتيم ايشان را بيانى كه بشكافد را بر ايشان كه ايشان را بر ايشان كه ايشان را بر ايشان
و بعبادت كردند ﴿ وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ
الْآخِرَ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴾ و بفرستاديم بسوى عاد برادر ايشان هود را گفت اى قوم من بپرستيد خداى را
و اميد داريد روز آخرت را و فساد مكنيد در زمين تباه كنندگان ﴿ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي
دَارِهِمْ جَاثِمِينَ ﴾ پس دروغ زن داشتند او را پس بگرفت ايشان را زلزله پس بامداد كردند در سراى خويش
افتادگان ﴿ وَثَمُودَ وَقَد تَّبَيَّنَ لَكُم مِّن مَّسَاكِنِهِمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا

ICO0000145

سورۃ المدثر

وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ۔ اپنا لمبا لباس پاک رکھ ۔ ناپاکی سے دور رہ ۔ اس عبارت سے ظاہر ہوتا ہے کہ
کہ مدثر سے مراد وہ شخص ہے جو لحاف اوڑھے سو رہا ہو ۔ اس لئے اس کو مدثر کہا گیا ہے ۔
شروع ہوا ہے ۔ اس سورۃ میں آنحضرت صلعم کو نبوت کے منصب پر فائز ہونے کے بعد
کی ہدایات دی گئی ہیں ۔ اس سورۃ کے نزول کے وقت آپ کو نبوت کے منصب پر فائز ہوئے
ہوئے کچھ عرصہ گزر چکا تھا ۔ اس سورۃ میں آپ کو ہدایت کی گئی ہے کہ آپ اپنے
کپڑوں کو پاک رکھیں ۔ ناپاکی سے دور رہیں ۔ اس سورۃ میں آپ کو یہ بھی ہدایت کی
گئی ہے کہ آپ اپنے کپڑوں کو پاک رکھیں ۔ ناپاکی سے دور رہیں ۔ اس سورۃ میں آپ کو
یہ بھی ہدایت کی گئی ہے کہ آپ اپنے کپڑوں کو پاک رکھیں ۔ ناپاکی سے دور رہیں ۔

ICD0000145

اقرأ باسم ربك

ICO0000145

ICD0000145

[illegible]

ICO0000145

۳۹
سورة الزمر

ICD0000145

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ قُلِ اللّٰهِ ۚ كَتَبَ عَلٰى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ۚ لَيَجْمَعَنَّكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيْهِ ۚ اَلَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝ وَلَهٗ مَا سَكَنَ فِي الَّيْلِ وَالنَّهَارِ ۚ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ۝ قُلْ اَغَيْرَ اللّٰهِ اَتَّخِذُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ ۚ قُلْ اِنِّيْٓ اُمِرْتُ اَنْ اَكُوْنَ اَوَّلَ مَنْ اَسْلَمَ ۚ وَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۝ قُلْ اِنِّيْٓ اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبِّيْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ۝ مَنْ يُّصْرَفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهٗ ۚ وَذٰلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِيْنُ ۝ وَاِنْ يَّمْسَسْكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهٗٓ اِلَّا هُوَ ۚ وَاِنْ يَّمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهٖ ۚ وَهُوَ الْحَكِيْمُ الْخَبِيْرُ ۝ قُلْ اَيُّ شَيْءٍ اَكْبَرُ شَهَادَةً ۚ قُلِ اللّٰهُ ۚ شَهِيْدٌۢ بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ ۚ وَاُوْحِيَ اِلَيَّ هٰذَا الْقُرْاٰنُ لِاُنْذِرَكُمْ بِهٖ وَمَنْۢ بَلَغَ ۚ اَئِنَّكُمْ لَتَشْهَدُوْنَ اَنَّ مَعَ اللّٰهِ اٰلِهَةً اُخْرٰى ۚ قُلْ لَّآ اَشْهَدُ ۚ قُلْ اِنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ وَّاِنَّنِيْ بَرِيْٓءٌ مِّمَّا تُشْرِكُوْنَ ۝ اَلَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يَعْرِفُوْنَهٗ كَمَا يَعْرِفُوْنَ اَبْنَآءَهُمْ ۚ اَلَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِاٰيٰتِهٖ ۚ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الظّٰلِمُوْنَ ۝ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيْعًا ثُمَّ نَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ اَشْرَكُوْٓا اَيْنَ شُرَكَآؤُكُمُ الَّذِيْنَ كُنْتُمْ تَزْعُمُوْنَ ۝ ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ اِلَّآ اَنْ قَالُوْا وَاللّٰهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِيْنَ ۝ اُنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوْا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ ۚ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ۝ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّسْتَمِعُ اِلَيْكَ ۚ وَجَعَلْنَا عَلٰى قُلُوْبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ يَّفْقَهُوْهُ وَفِيْٓ اٰذَانِهِمْ وَقْرًا ۚ وَاِنْ يَّرَوْا كُلَّ اٰيَةٍ لَّا يُؤْمِنُوْا بِهَا ۚ حَتّٰٓى اِذَا جَآءُوْكَ يُجَادِلُوْنَكَ يَقُوْلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ هٰذَآ اِلَّآ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ۝ وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْاَوْنَ عَنْهُ ۚ وَاِنْ يُّهْلِكُوْنَ اِلَّآ اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُوْنَ ۝ وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ وُقِفُوْا عَلَى النَّارِ فَقَالُوْا يٰلَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبَ بِاٰيٰتِ رَبِّنَا وَنَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ۝ بَلْ بَدَا لَهُمْ مَّا كَانُوْا يُخْفُوْنَ مِنْ قَبْلُ ۚ وَلَوْ رُدُّوْا لَعَادُوْا لِمَا نُهُوْا عَنْهُ وَاِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ۝ وَقَالُوْٓا اِنْ هِيَ اِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوْثِيْنَ ۝ وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ وُقِفُوْا عَلٰى رَبِّهِمْ ۚ قَالَ اَلَيْسَ هٰذَا بِالْحَقِّ ۚ قَالُوْا بَلٰى وَرَبِّنَا ۚ قَالَ فَذُوْقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ۝ قَدْ خَسِرَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِلِقَآءِ اللّٰهِ ۚ حَتّٰٓى اِذَا جَآءَتْهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوْا يٰحَسْرَتَنَا عَلٰى مَا فَرَّطْنَا فِيْهَا ۙ وَهُمْ يَحْمِلُوْنَ اَوْزَارَهُمْ عَلٰى ظُهُوْرِهِمْ ۚ اَلَا سَآءَ مَا يَزِرُوْنَ ۝ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَآ اِلَّا لَعِبٌ وَّلَهْوٌ ۚ وَلَلدَّارُ الْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ ۚ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝ قَدْ نَعْلَمُ اِنَّهٗ لَيَحْزُنُكَ الَّذِيْ يَقُوْلُوْنَ فَاِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُوْنَكَ وَلٰكِنَّ الظّٰلِمِيْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ يَجْحَدُوْنَ ۝ وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوْا عَلٰى مَا كُذِّبُوْا وَاُوْذُوْا حَتّٰٓى اَتٰهُمْ نَصْرُنَا ۚ وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمٰتِ اللّٰهِ ۚ وَلَقَدْ جَآءَكَ مِنْ نَّبَاِ الْمُرْسَلِيْنَ ۝ وَاِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ اِعْرَاضُهُمْ فَاِنِ اسْتَطَعْتَ اَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْاَرْضِ اَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَآءِ فَتَاْتِيَهُمْ بِاٰيَةٍ ۚ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدٰى ۚ فَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْجٰهِلِيْنَ ۝ اِنَّمَا يَسْتَجِيْبُ الَّذِيْنَ يَسْمَعُوْنَ ۘ وَالْمَوْتٰى يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ ثُمَّ اِلَيْهِ يُرْجَعُوْنَ ۝ وَقَالُوْا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ ۚ قُلْ اِنَّ اللّٰهَ قَادِرٌ عَلٰٓى اَنْ يُّنَزِّلَ اٰيَةً وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝ وَمَا مِنْ دَآبَّةٍ فِي الْاَرْضِ وَلَا طٰٓئِرٍ يَّطِيْرُ بِجَنَاحَيْهِ اِلَّآ اُمَمٌ اَمْثَالُكُمْ ۚ مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتٰبِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ اِلٰى رَبِّهِمْ يُحْشَرُوْنَ ۝ وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا صُمٌّ وَّبُكْمٌ فِي الظُّلُمٰتِ ۚ مَنْ يَّشَاِ اللّٰهُ يُضْلِلْهُ ۚ وَمَنْ يَّشَاْ يَجْعَلْهُ عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۝ قُلْ اَرَءَيْتَكُمْ اِنْ اَتٰىكُمْ عَذَابُ اللّٰهِ اَوْ اَتَتْكُمُ السَّاعَةُ اَغَيْرَ اللّٰهِ تَدْعُوْنَ ۚ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝ بَلْ اِيَّاهُ تَدْعُوْنَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُوْنَ اِلَيْهِ اِنْ شَآءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُوْنَ ۝ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَآ اِلٰٓى اُمَمٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَاَخَذْنٰهُمْ بِالْبَاْسَآءِ وَالضَّرَّآءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُوْنَ ۝ فَلَوْلَآ اِذْ جَآءَهُمْ بَاْسُنَا تَضَرَّعُوْا وَلٰكِنْ قَسَتْ قُلُوْبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝ فَلَمَّا نَسُوْا مَا ذُكِّرُوْا بِهٖ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ اَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ ۚ حَتّٰٓى اِذَا فَرِحُوْا بِمَآ اُوْتُوْٓا اَخَذْنٰهُمْ بَغْتَةً فَاِذَا هُمْ مُّبْلِسُوْنَ ۝ فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ۚ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝ قُلْ اَرَءَيْتَكُمْ اِنْ اَخَذَ اللّٰهُ سَمْعَكُمْ وَاَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلٰى قُلُوْبِكُمْ مَّنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَاْتِيْكُمْ بِهٖ ۚ اُنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْاٰيٰتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُوْنَ ۝ قُلْ اَرَءَيْتَكُمْ اِنْ اَتٰىكُمْ عَذَابُ اللّٰهِ بَغْتَةً اَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلَكُ اِلَّا الْقَوْمُ الظّٰلِمُوْنَ ۝ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِيْنَ اِلَّا مُبَشِّرِيْنَ وَمُنْذِرِيْنَ ۚ فَمَنْ اٰمَنَ وَاَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ۝ وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوْا يَفْسُقُوْنَ ۝ قُلْ لَّآ اَقُوْلُ لَكُمْ عِنْدِيْ خَزَآئِنُ اللّٰهِ وَلَآ اَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَآ اَقُوْلُ لَكُمْ اِنِّيْ مَلَكٌ ۚ اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوْحٰٓى اِلَيَّ ۚ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصِيْرُ ۚ اَفَلَا تَتَفَكَّرُوْنَ ۝ وَاَنْذِرْ بِهِ الَّذِيْنَ يَخَافُوْنَ اَنْ يُّحْشَرُوْٓا اِلٰى رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ وَلِيٌّ وَّلَا شَفِيْعٌ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ۝ وَلَا تَطْرُدِ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَدٰوةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيْدُوْنَ وَجْهَهٗ ۚ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ وَّمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِّنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُوْنَ مِنَ الظّٰلِمِيْنَ ۝ وَكَذٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِّيَقُوْلُوْٓا اَهٰٓؤُلَآءِ مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِّنْۢ بَيْنِنَا ۚ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَعْلَمَ بِالشّٰكِرِيْنَ ۝ وَاِذَا جَآءَكَ الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِاٰيٰتِنَا فَقُلْ سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ ۚ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلٰى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ۙ اَنَّهٗ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوْٓءًا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهٖ وَاَصْلَحَ فَاَنَّهٗ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝ وَكَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ وَلِتَسْتَبِيْنَ سَبِيْلُ الْمُجْرِمِيْنَ ۝ قُلْ اِنِّيْ نُهِيْتُ اَنْ اَعْبُدَ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۚ قُلْ لَّآ اَتَّبِعُ اَهْوَآءَكُمْ ۙ قَدْ ضَلَلْتُ اِذًا وَّمَآ اَنَا مِنَ الْمُهْتَدِيْنَ ۝ قُلْ اِنِّيْ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّيْ وَكَذَّبْتُمْ بِهٖ ۚ مَا عِنْدِيْ مَا تَسْتَعْجِلُوْنَ بِهٖ ۚ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ ۚ يَقُصُّ الْحَقَّ ۚ وَهُوَ خَيْرُ الْفٰصِلِيْنَ ۝ قُلْ لَّوْ اَنَّ عِنْدِيْ مَا تَسْتَعْجِلُوْنَ بِهٖ لَقُضِيَ الْاَمْرُ بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ ۚ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِالظّٰلِمِيْنَ ۝ وَعِنْدَهٗ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَآ اِلَّا هُوَ ۚ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ۚ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَّرَقَةٍ اِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِيْ ظُلُمٰتِ الْاَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَّلَا يَابِسٍ اِلَّا فِيْ كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ ۝ وَهُوَ الَّذِيْ يَتَوَفّٰىكُمْ بِالَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيْهِ لِيُقْضٰٓى اَجَلٌ مُّسَمًّى ۚ ثُمَّ اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهٖ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً ۚ حَتّٰٓى اِذَا جَآءَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُوْنَ ۝ ثُمَّ رُدُّوْٓا اِلَى اللّٰهِ مَوْلٰىهُمُ الْحَقِّ ۚ اَلَا لَهُ الْحُكْمُ ۚ وَهُوَ اَسْرَعُ الْحٰسِبِيْنَ ۝ قُلْ مَنْ يُّنَجِّيْكُمْ مِّنْ ظُلُمٰتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُوْنَهٗ تَضَرُّعًا وَّخُفْيَةً ۚ لَئِنْ اَنْجٰىنَا مِنْ هٰذِهٖ لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الشّٰكِرِيْنَ ۝ قُلِ اللّٰهُ يُنَجِّيْكُمْ مِّنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ اَنْتُمْ تُشْرِكُوْنَ ۝ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلٰٓى اَنْ يَّبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ اَوْ مِنْ تَحْتِ اَرْجُلِكُمْ اَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيَعًا وَّيُذِيْقَ بَعْضَكُمْ بَاْسَ بَعْضٍ ۚ اُنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُوْنَ ۝ وَكَذَّبَ بِهٖ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ ۚ قُلْ لَّسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيْلٍ ۝ لِكُلِّ نَبَاٍ مُّسْتَقَرٌّ ۚ وَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۝ وَاِذَا رَاَيْتَ الَّذِيْنَ يَخُوْضُوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِنَا فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتّٰى يَخُوْضُوْا فِيْ حَدِيْثٍ غَيْرِهٖ ۚ وَاِمَّا يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطٰنُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرٰى مَعَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ۝ وَمَا عَلَى الَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ وَّلٰكِنْ ذِكْرٰى لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ۝ وَذَرِ الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا دِيْنَهُمْ لَعِبًا وَّلَهْوًا وَّغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا ۚ وَذَكِّرْ بِهٖٓ اَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ ۚ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلِيٌّ وَّلَا شَفِيْعٌ ۚ وَاِنْ تَعْدِلْ كُلَّ عَدْلٍ لَّا يُؤْخَذْ مِنْهَا ۚ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اُبْسِلُوْا بِمَا كَسَبُوْا ۚ لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيْمٍ وَّعَذَابٌ اَلِيْمٌ بِمَا كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ ۝ قُلْ اَنَدْعُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلٰٓى اَعْقَابِنَا بَعْدَ اِذْ هَدٰىنَا اللّٰهُ كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيٰطِيْنُ فِي الْاَرْضِ حَيْرَانَ لَهٗٓ اَصْحٰبٌ يَّدْعُوْنَهٗٓ اِلَى الْهُدَى ائْتِنَا ۚ قُلْ اِنَّ هُدَى اللّٰهِ هُوَ الْهُدٰى ۚ وَاُمِرْنَا لِنُسْلِمَ لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝ وَاَنْ اَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاتَّقُوْهُ ۚ وَهُوَ الَّذِيْٓ اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ۝ وَهُوَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ۚ وَيَوْمَ يَقُوْلُ كُنْ فَيَكُوْنُ ۚ قَوْلُهُ الْحَقُّ ۚ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّوْرِ ۚ عٰلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ۚ وَهُوَ الْحَكِيْمُ الْخَبِيْرُ ۝ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيْمُ لِاَبِيْهِ اٰزَرَ اَتَتَّخِذُ اَصْنَامًا اٰلِهَةً ۚ اِنِّيْٓ اَرٰىكَ وَقَوْمَكَ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۝ وَكَذٰلِكَ نُرِيْٓ اِبْرٰهِيْمَ مَلَكُوْتَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلِيَكُوْنَ مِنَ الْمُوْقِنِيْنَ ۝ فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ الَّيْلُ رَاٰ كَوْكَبًا ۚ قَالَ هٰذَا رَبِّيْ ۚ فَلَمَّآ اَفَلَ قَالَ لَآ اُحِبُّ الْاٰفِلِيْنَ ۝ فَلَمَّا رَاَ الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هٰذَا رَبِّيْ ۚ فَلَمَّآ اَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَّمْ يَهْدِنِيْ رَبِّيْ لَاَكُوْنَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّآلِّيْنَ ۝ فَلَمَّا رَاَ الشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ هٰذَا رَبِّيْ هٰذَآ اَكْبَرُ ۚ فَلَمَّآ اَفَلَتْ قَالَ يٰقَوْمِ اِنِّيْ بَرِيْٓءٌ مِّمَّا تُشْرِكُوْنَ ۝ اِنِّيْ وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِيْ فَطَرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ حَنِيْفًا وَّمَآ اَنَا مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۝

ICO0000145

سورۃ الحجرات

ICD0000145

ICO0000145

سورة العنكبوت

ICO0000145

نسخ الحقت جاهدوا فينا لنهدينهم سبلنا وان الله لمع المحسنين چون وعده براى كفار ديباچه
توزيع آن اصحاب كه موضوع خود را در آن مى فرمايد آن كسان كه در راه ما كوشش كردند البته در راه خود بايد بر ما منت
راه هاى برگشتن خود يعنى هدايت براى اين هدايت قبول كنند داخل نمايند و اجر بايشه و بهتر كه راه ما
تحقيق امر دين بكار ما راست شدن هدايت كه در راه ما كوشش كنند ايشه و اجر بايشه و بهتر كه راه ما
خود اين هدايت است كه بعد از كوشش در راه ما بايشه و اجر بايشه و بهتر كه راه ما
نظم عالم در نسبت بعضى از اجزاء بعضى بايشه و اجر بايشه و بهتر كه راه ما

الحمد لله رب العالمين چون در اين سوره كلام در نظم عالم است و حكايات مذكور شده در اين سوره
كه در آنها نصرت عبد و اجزون قسم واقع شده همه از اين قسم است كه نظم عالم مقتضى آن است
غلبت و اظهر فوائد آن و در اين ايام اين امر بر اين جماعت ظاهر شده و بعد از اين ظاهر تر خواهد شد
بايد اول اين كتاب متعرض اين امر شود و آن اين است كه قسم بر اين امر اولى تر و بهتر است كه
باسباب ظاهره متمسك شود و ايشان بعضى از ملك را در دست دارند و بعضى با ايشان در ستيزند
گفت اين سوره را بر سر قبيله و ديار جمعى از پيغمبر قبيله و ديار ديگر فرستاد و ايشان را بكشتن
و غارت بر سر ايشان فرستاد و ايشان را بكشتن و غارت بر سر ايشان

ICO0000145

سورهٔ الروم

ICD0000145

انزل الملائكة

IC00000145

سورة الروم

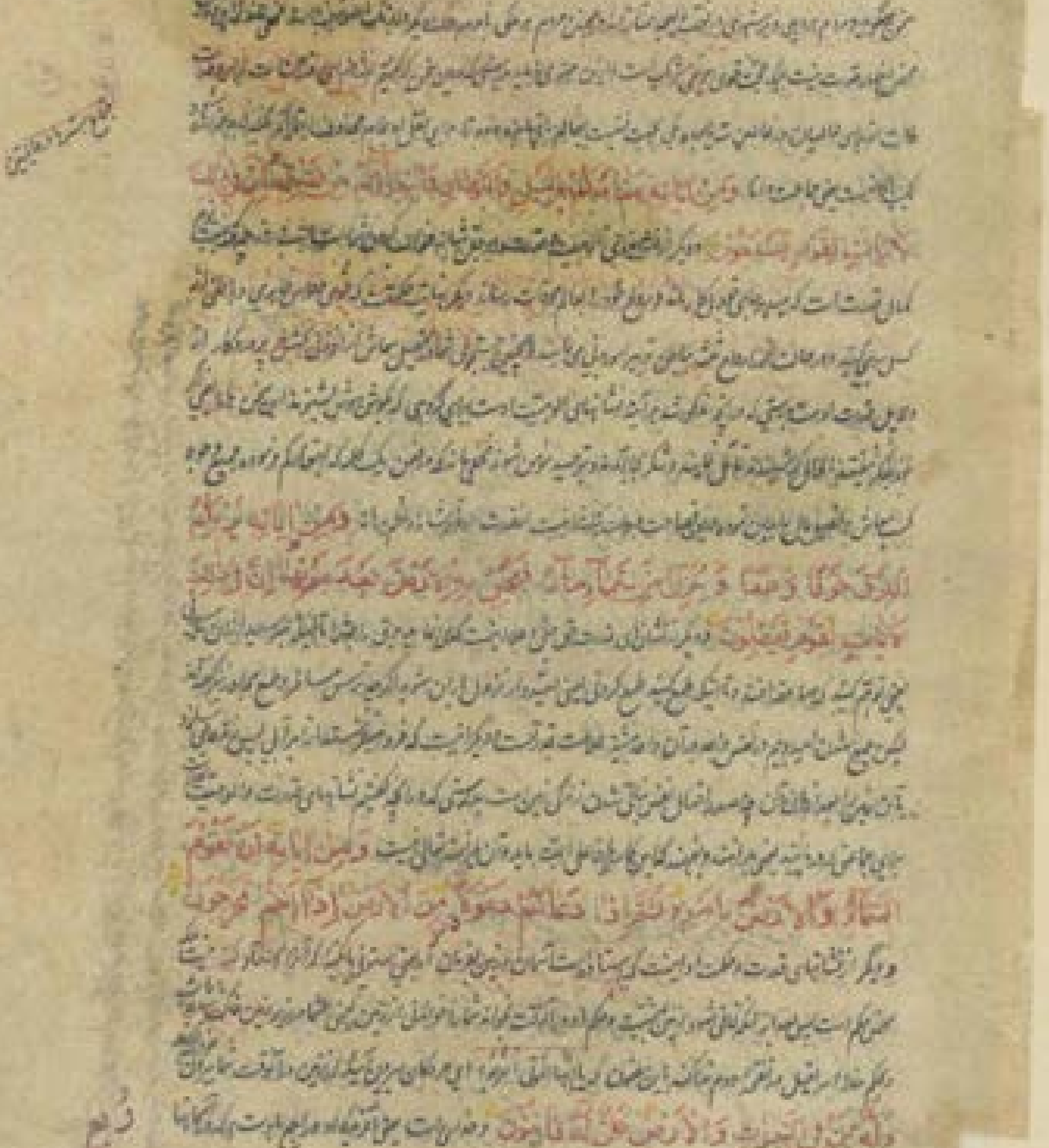
فی یا دیگر عادی کہ بعد از رجعت در آخرین دور بر اہل عالم واقع شود و آن بعد از ظہور حضرت قائم علیہ السلام است
و یوم تقوم الساعۃ یبلس المجرمون ۱۲ روز یکہ قائم شود قیامت بیچارہ شوند گناہکاران از خیر
و لم یکن لهم من شرکائهم شفعاؤا و کانوا بشرکائهم کافرین ۱۳ و باشد مشرکان را از شریکان
کہ بت شیطان باشد شفیعان و روز نباشد مشرکان بشریکان خود یعنی با بتان خود
و یوم تقوم الساعۃ یومئذ یتفرقون ۱۴ و روز یکہ قائم شود قیامت جدا گردند مردمان از یکدیگر
و اما الذین آمنوا و عملوا الصالحات فهم فی روضة یحبرون ۱۵ پس اما آنان کہ ایمان آوردند
و عمل کردند بکارہای شایستہ و کردند پس ایشان باغی خواہند بود شادمان کنند آن را
خوبی بہشت و ایشان در بہشت آرمیده باشند و شاد گردند بہ نعمتہای بہشت و ایشان
آنند کہ بہشتیان را خوشی میدہند بہ نعمتہای بہشت و ایشان را شاد گردانند بہ نعمتہای بہشت
و اما الذین کفروا و کذبوا بآیاتنا و لقاء الآخرة فاولئک فی العذاب
محضرون ۱۶ و اما آنان کہ کافر شدند و دروغ شمردند آیتہای ما را و دیدار آخرت را پس ایشان
در عذاب حاضر کردہ شوند و بیاورند ایشان را بعذاب دوزخ
فسبحان الله حین تمسون و حین تصبحون ۱۷ پس پاک است خدا را وقتی کہ در آیید
بشب و وقتی کہ در آیید بصبح
و له الحمد فی السموات و الارض و عشیا و حین تظهرون ۱۸ و مر او را ستایش است در آسمانہا
و زمین و در شب و وقتی کہ در آیید بظہر
یخرج الحی من المیت و یخرج المیت من الحی و یحیی الارض بعد موتها
و کذلک تخرجون ۱۹ و بیرون آرد زندہ را از مردہ و بیرون آرد مردہ را از زندہ و زندہ گرداند زمین را
بعد از مردن آن و همچنین بیرون آورده شوید شما از گورہا

ICD0000145

انوار القرآن

ICD0000145

سورۂ الروم

IOO000145

ICD0000145

سورة الروم

ICO0000145

ICO000145

ICO0000145

انگریزی ۱۲

ع

ICO0000145

سورة الروم

ICO0000145

[illegible]

[illegible] انبیاء خداوند متعال در [illegible] بیان آورده و کارهای
پسندیده کرده و از زشتی ها نهی کرده تا حجت شبهه کافران را [illegible] نیک شده ایمان
این آیت به حقانی جان معجزات کتاب [illegible] باشد چنانکه [illegible]
[illegible] و [illegible] و [illegible] و [illegible]
[illegible] و در [illegible] این آیت [illegible] که [illegible] نزول باران [illegible]
[illegible] نشانه [illegible] و [illegible] از آسمان [illegible] و [illegible]
[illegible] خداوند [illegible] که [illegible] و [illegible] [illegible]
[illegible] که [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

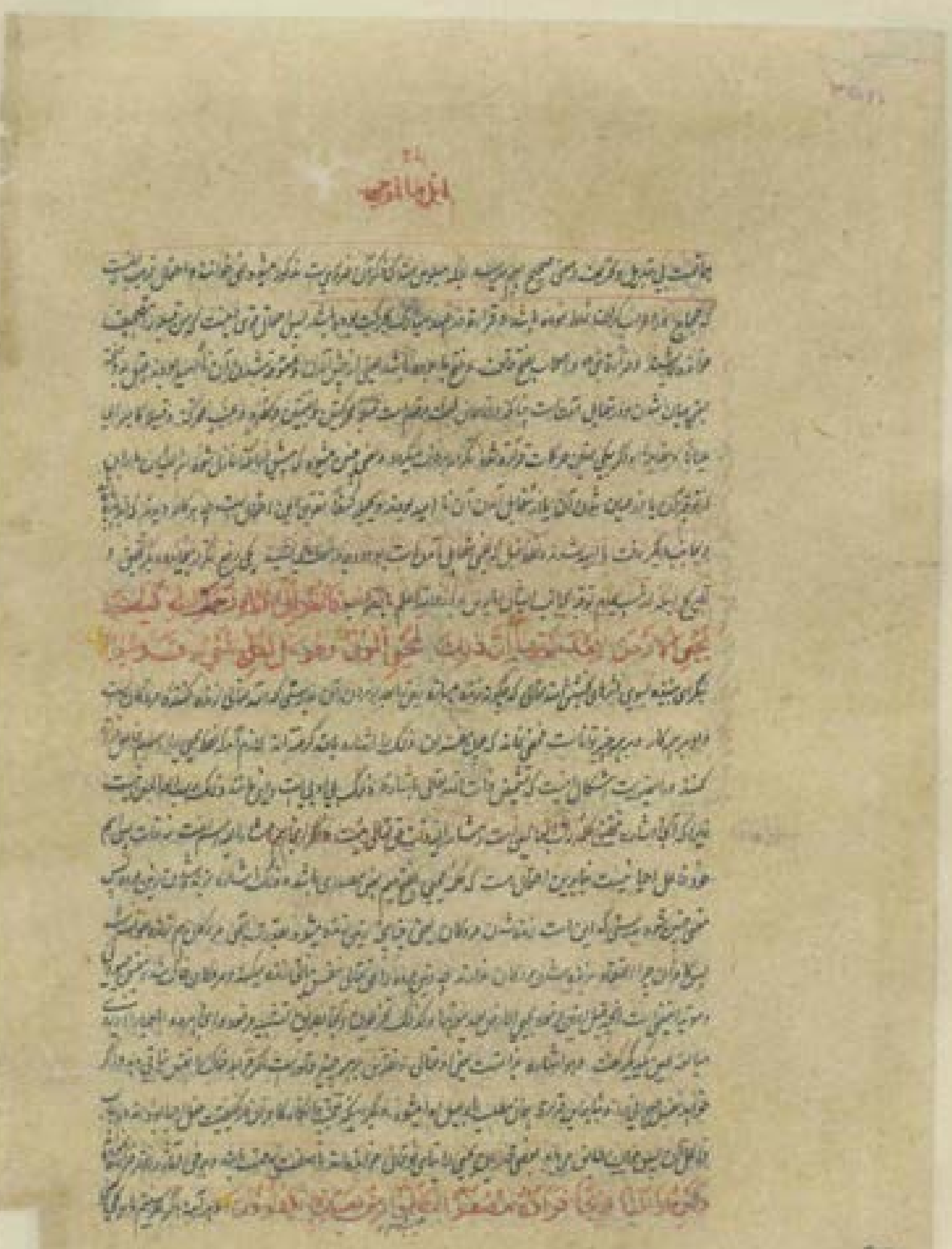
ICO000145

سورۂ الروم

ICO0000145

ایزد یاد

ICD0000145

سورۂ الذاریات

یعنی باد ہوا پس بخشنده خوبان نزع را کہ ذکر شده و آثار رحمت یا عذاب یا شده یعنی ایشان را
یا سیاه شده بعد از دیدن آن از ترس و خوف و بیان کفار میشوند جنبهای پیشین فَإِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تُسْمِعُ
الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ پس بدرستی که تو نمی شنوانی مردگان را و نمی شنوانی
کران را آواز خواندن هنگامی که پشت دهند روگردان پس ایشان نشنوند و دعا نکنند پس
است که یاد اعتقادان جهت بیان در سبک سخن آوردن چنانکه مردی کاه وقت میشود و میگوید
چه کار میشود مرد بیابانی است و این سخنان پس برای او نمی توان شنوانید یا بیان سخن حق را
تا در نیابد پس کلمات خود را نمی یابند صدای حق را تا نشنوند و مطلق بودن این بیان را
هم نمی شنوند که ایشان را بجانب خود بخوانی چنانکه مردگان در جایی که آواز نمی رسد
یا نمی یابند بنابر سبب کری آورده می شوند تشبیهای مختلف در این چنین کلمه بنظم در
آمده است و هم می بیند تا بدانند که کلی ایشان نمی توانند شنید که حالت بی سماع است که ایشان
را دست داده یا حالت پس از این است که اگر آواز دهند نزدیک شنیدن نیست که بجنبند آواز
بر نخیزند

ICD0000145

الی یا اولی

اَلْهٰكُمُ التَّكَاثُرُ ۝ حَتّٰى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۝ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۝ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۝ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُوْنَ عِلْمَ الْيَقِيْنِ ۝ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيْمَ ۝ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِيْنِ ۝ ثُمَّ لَتُسْـَٔلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيْمِ ۝

آلْهٰكُمُ التَّكَاثُرُ
حَتّٰى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ
كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُوْنَ

ICD0000145

سورة الروم

ICD0000145

انزلنا اوحی

مفسرین گفته‌اند مراد این است که در شب بیست و دوم ماه رمضان هر کس سوره تبارک و سوره الم تنزیل را بخواند
[illegible] سوره تبارک [illegible] سوره الم تنزیل [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
الرّ نامهای معجزات این دو سوره است که عاجز شده‌اند اهل علم از آنکه شناخت صحیح دارند مگر کلام ایشان
همانست ذٰلِكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْحَكِيْمِ هُدًى وَّرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِيْنَ این آیتهای کتاب محکم
گفته‌اند مراد از محسنین نیکوکارانند و بعضی گفته‌اند پیغمبران و بعضی گفته‌اند مؤمنان و ترک این کتاب نکرده است مگر کسی که
دلبستگی است بدنیا یا کسانی که ایمان ندارند و کلام خدا را خوش نمی‌آید الَّذِيْنَ يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ
وَيُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ يُوْقِنُوْنَ بیان احوال آن نیکوکاران است یعنی آن کسانی که
بپای میدارند نماز را و میدهند زکوة را و ایشانند که بدرستی که بدانند بهشت و دوزخ را و ایمان آورند بروز قیامت و
مراد کسانی که این دو فعل نیکو بجا آرند چه صورت ندارد که نماز کنند و زکوة ندهند و ایشان را دوست
نیست بلکه هر کس که نماز کند و زکوة ندهد بهشت نرود و ترک عبادات مطلق نباید کرد اُولٰٓئِكَ عَلٰى هُدًى
مِّنْ رَّبِّهِمْ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ چون این ثابت شد که اعتقاد باید کرد بجمیع مضامین کتاب باید
دانست که اعتقاد بمضمون آن هم واجب است که آن کرده‌اند که بیاید ایمان آوردن بآنچه فرستاده شده است بسوی
تو و بآنچه فرستاده شده است پیش از تو و بآخرت ایشان یقین دارند که بهشت جای ایشان است و
آن گروهند که رستگاران اند یعنی رستگاری و نجات در آخرت منحصر است در ایشان وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّشْتَرِيْ
لَهْوَ الْحَدِيْثِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَّيَتَّخِذَهَا هُزُوًا اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
مُّهِيْنٌ در شان نزول این آیت گفته‌اند که نضر بن حارث است که او را گفته بودند که محمد ما را بنماز و روزه و
جهاد میفرماید و ما را سخن بیهوده نیست و اگر محمد بگوید بیائید تا شما را بهتر از نماز و روزه و جهاد چیزی
بیاموزم که در آن ثواب بسیار است و آن سخن بیهوده است و آنگاه که بیاید آن سخن بیهوده را بخوانی گوید این سخن
خوشتر است از سخن تو و او را حکایت بیهوده و سخن باطل است و در شان او این آیت فرود آمده است و گفته‌اند
ایشان است هر که خریدار کند سخن بیهوده را بر قرآن و آخرت اختیار کند بر قرآن و بر آخرت و گفته‌اند
مراد از لهو الحدیث هر سخن است که باعث غفلت باشد از طاعت خدای تعالی و از تفکر در آیات او

ICO0000145

وحکایت بسم الله الرحمن الرحیم الم تلک آیات الکتاب الحکیم هدی و رحمة للمحسنین الذین یقیمون الصلوة و یؤتون الزکوة و هم بالآخرة هم یوقنون اولئک علی هدی من ربهم و اولئک هم المفلحون و من الناس من یشتری لهو الحدیث لیضل عن سبیل الله بغیر علم و یتخذها هزوا اولئک لهم عذاب مهین و اذا تتلی علیه آیاتنا ولی مستکبرا کان لم یسمعها کان فی اذنیه وقرا فبشره بعذاب الیم ان الذین آمنوا و عملوا الصالحات لهم جنات النعیم خالدین فیها وعد الله حقا و هو العزیز الحکیم خلق السموات بغیر عمد ترونها و القی فی الارض رواسی ان تمید بکم و بث فیها من کل دابة و انزلنا من السماء ماء فانبتنا فیها من کل زوج کریم هذا خلق الله فاروونی ماذا خلق الذین من دونه بل الظالمون فی ضلال مبین

ولقد آتینا لقمان الحکمة ان اشکر لله و من یشکر فانما یشکر لنفسه و من کفر فان الله غنی حمید و اذ قال لقمان لابنه و هو یعظه یا بنی لا تشرک بالله ان الشرک لظلم عظیم و وصینا الانسان بوالدیه حملته امه وهنا علی وهن و فصاله فی عامین ان اشکر لی و لوالدیک الی المصیر و ان جاهداک علی ان تشرک بی ما لیس لک به علم فلا تطعهما و صاحبهما فی الدنیا معروفا و اتبع سبیل من اناب الی ثم الی مرجعکم فانبئکم بما کنتم تعملون یا بنی انها ان تک مثقال حبة من خردل فتکن فی صخرة او فی السموات او فی الارض یات بها الله ان الله لطیف خبیر یا بنی اقم الصلوة و امر بالمعروف و انه عن المنکر و اصبر علی ما اصابک ان ذلک من عزم الامور و لا تصعر خدک للناس و لا تمش فی الارض مرحا ان الله لا یحب کل مختال فخور و اقصد فی مشیک و اغضض من صوتک ان انکر الاصوات لصوت الحمیر الم تروا ان الله سخر لکم ما فی السموات و ما فی الارض و اسبغ علیکم نعمه ظاهرة و باطنة و من الناس من یجادل فی الله بغیر علم و لا هدی و لا کتاب منیر و اذا قیل لهم اتبعوا ما انزل الله قالوا بل نتبع ما الفینا علیه آباءنا اولو کان الشیطان یدعوهم الی عذاب السعیر و من یسلم وجهه الی الله و هو محسن فقد استمسک بالعروة الوثقی و الی الله عاقبة الامور و من کفر فلا یحزنک کفره الینا مرجعهم فننبئهم بما عملوا ان الله علیم بذات الصدور نمتعهم قلیلا ثم نضطرهم الی عذاب غلیظ و لئن سالتهم من خلق السموات و الارض لیقولن الله قل الحمد لله بل اکثرهم لا یعلمون لله ما فی السموات و الارض ان الله هو الغنی الحمید و لو ان ما فی الارض من شجرة اقلام و البحر یمده من بعده سبعة ابحر ما نفدت کلمات الله ان الله عزیز حکیم ما خلقکم و لا بعثکم الا کنفس واحدة ان الله سمیع بصیر الم تر ان الله یولج اللیل فی النهار و یولج النهار فی اللیل و سخر الشمس و القمر کل یجری الی اجل مسمی و ان الله بما تعملون خبیر ذلک بان الله هو الحق و ان ما یدعون من دونه الباطل و ان الله هو العلی الکبیر الم تر ان الفلک تجری فی البحر بنعمت الله لیریکم من آیاته ان فی ذلک لآیات لکل صبار شکور و اذا غشیهم موج کالظلل دعوا الله مخلصین له الدین فلما نجیهم الی البر فمنهم مقتصد و ما یجحد بآیاتنا الا کل ختار کفور یا ایها الناس اتقوا ربکم و اخشوا یوما لا یجزی والد عن ولده و لا مولود هو جاز عن والده شیئا ان وعد الله حق فلا تغرنکم الحیوة الدنیا و لا یغرنکم بالله الغرور ان الله عنده علم الساعة و ینزل الغیث و یعلم ما فی الارحام و ما تدری نفس ماذا تکسب غدا و ما تدری نفس بای ارض تموت ان الله علیم خبیر

ICO0000145

ICO0000145

ICO0000145

وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَاصْبِرْ عَلَى مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ
وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ
وَاقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ

ICO0000145

ICD0000145

ICO0000145

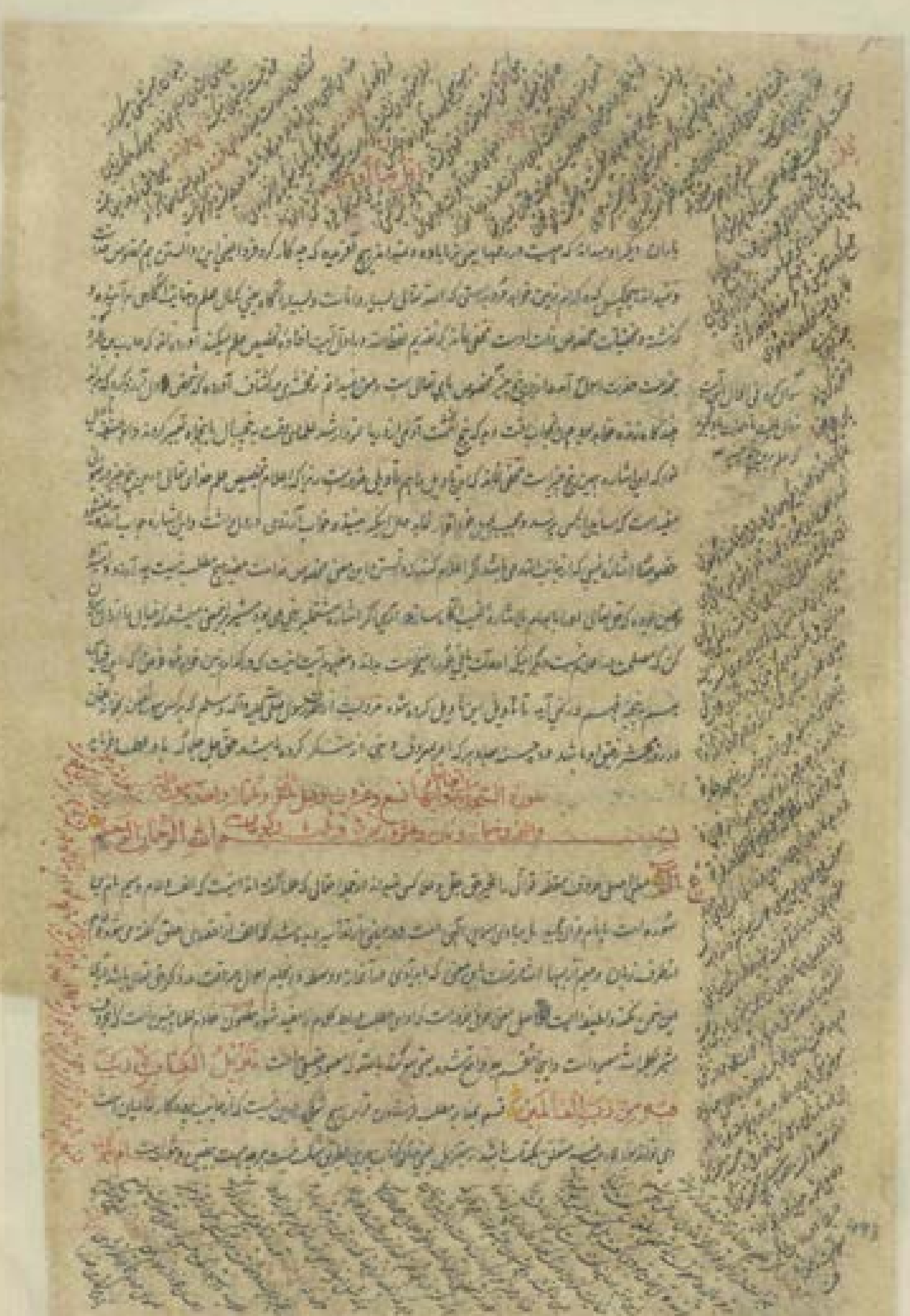
ICO0000145

ICO0000145

ICD0000145

ICO0000145

أم يقولون افتراه قل فأتوا بعشر سور مثله مفتريات وادعوا من استطعتم من دون الله إن كنتم صادقين

ICO0000145

ذَٰلِكَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنسَانِ مِن طِينٍ

ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِن سُلَالَةٍ مِّن مَّاءٍ مَّهِينٍ

ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِن رُّوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ

السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ

وَقَالُوا أَإِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ بَلْ هُم بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ

ICO0000145

ICO0000145

ICO0000145

ICO0000145

ICO0000145

ثلث

ICO0000145

ICO0000145

ICD0000145

ICO0000145

ICD0000145

ICO0000145

ICD0000145

ICO0000145

ICD0000145

أو القتل وإذا لا تمتعون إلا قليلا ای بگوای رسول بایشان کیست آنکس که نگاهدارد شما را از قدرت خدای تعالی اگر اراده کند بشما
زیانکاری یا خواهد شما را رحمت و نعمت هیچکس از کافران نه یابد مر خود را دوستی و نه یاری دهنده که دفع کند از شما
عذاب خدای را و نه نصرت دهنده که نصرت دهد شما را از عذاب خدای تعالی قد یعلم الله المعوقین منکم والقائلین لإخوانهم هلم إلینا ولا یأتون البأس
إلا قلیلا تحقیق میداند الله تعالی باحوال منکران از منافقان و مخالفان رسول ما از جنس شما جوانان و میداند گویندگان این سخن
مر برادران خود را بیایید بسوی ما بس ضمان و عهد شوید و نمی آیند بجنگ مگر اندکی از آنرا که نمی اندازند بایشان
بطریق ریا و نمایش أشحة علیکم فإذا جاء الخوف رأیتهم ینظرون إلیک تدور أعینهم
کالذی یغشی علیه من الموت فإذا ذهب الخوف سلقوکم بألسنة حداد أشحة
علی الخیر أولئک لم یؤمنوا فأحبط الله أعمالهم وکان ذلک علی الله یسیرا
دشمنان که گریزان از برشما یعنی نمی آیند بکار جنگ و غنیمت نصیب شما شود خوش نمایند این کلام منافقان و دروغ میگویند
در ظاهر بسوی شما و اصل اسلام نمی آرند و باطن نمی گویند که شما فتح و نصرت یابید و دوم بار نمی آیند که فتح و غنیمت نصیب
شما باشد با بخیلند از شما پیش می آیند و خود را ظاهر می نمایند تا ترک ایشان نکنی و نگریزی شوند عطف میکنند بر خود اصل ایمان
ثواب نیکو نیست یعنی نمی یابند از خدای تعالی ثواب ایمان بی نفاق و ترس از رسول ایشان را که ایمان آورند بسوی تو نظر ایشان که
بگردد چشمهای ایشان در صورت آنکس که بر وی می آید از سکرات موت یعنی از ترس جان خود ایشان
نمی نمایند بس هنگامی که برخیزد وقت ترس از دشمن بزنند شما را بزبانهای تیز و سخنهای خشن که ایشان را در غنیمت بیشتر دهید اند دیگران را که در صف
نیستند از ایشان نمی آیند از صدق محبت پس آنرا که در دل ایشان نفاق است باطل ساخت است حق تعالی اعمال ایشان را یعنی نیست
و صلابت باطل شده چون اندازی خواص باطن ایشان نمی شناسد و بجز بر گمان نمی اندازد بر ظاهر ایشان

ICD0000145

ICO0000145

ICD0000145

سورة الاحقاف

IC00000145

ICO0000145

ICO0000145

ICO0000145

سورة الأحزاب

ICD0000145

ICO0000145

ICD0000145

ICO0000145

ICO0000145

ICD0000145

ICO0000145

ICO0000145

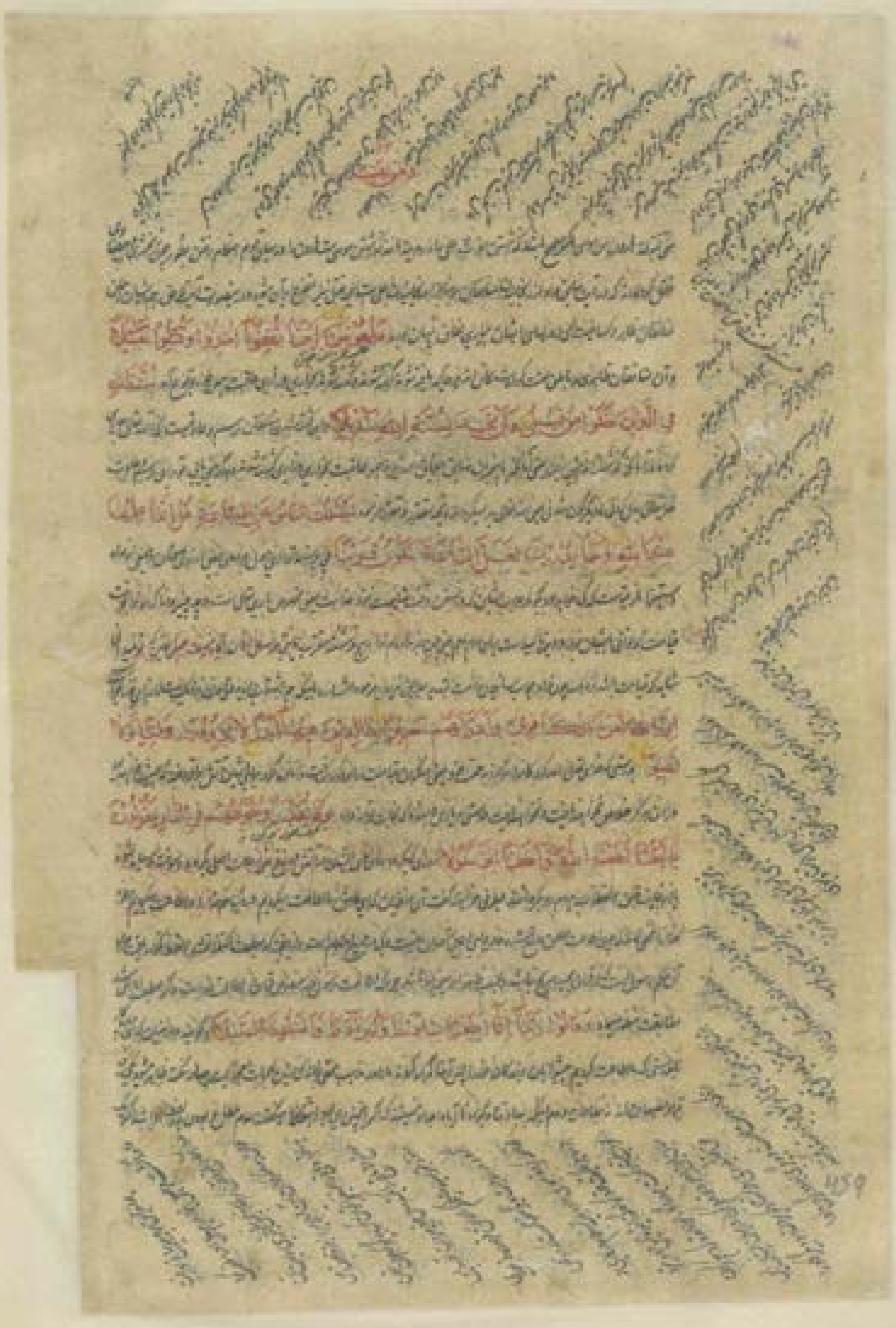
ICD0000145

ICO0000145

ICO0000145

IC00000145

ICO0000145

IC00000145

ICD0000145

ICO0000145

IC00000145

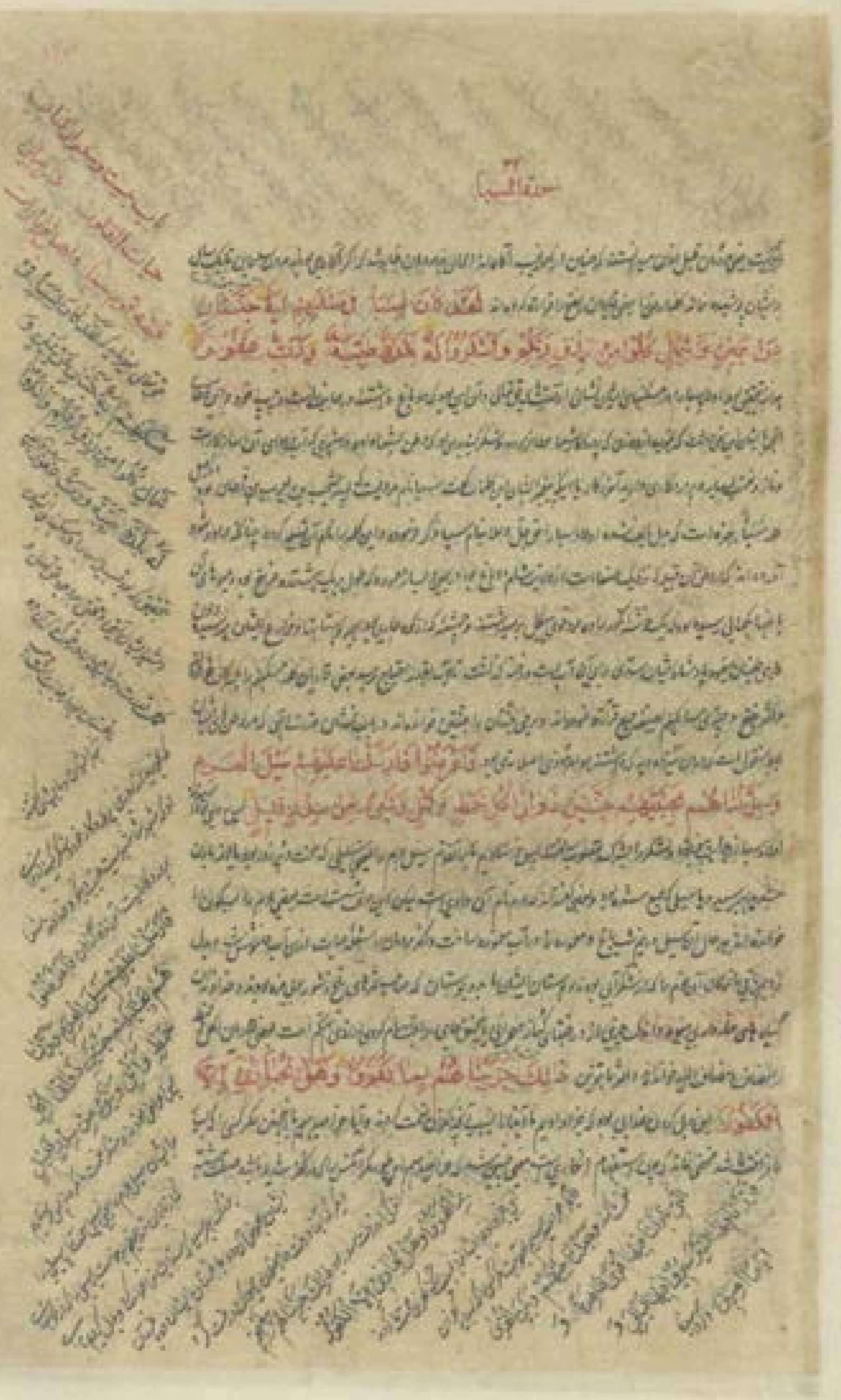
IC00000145

ICO0000145

وصیت

قرآن مجید علیٰ الموت ما دخل جہنم الا ما شاء اللہ ثم ان لہ
فقال من شیب الجبا کان لہ علیٰ اللہ عہد ما کان فی الدنیا اللہ

ICO0000145

ICO0000145

ICO0000145

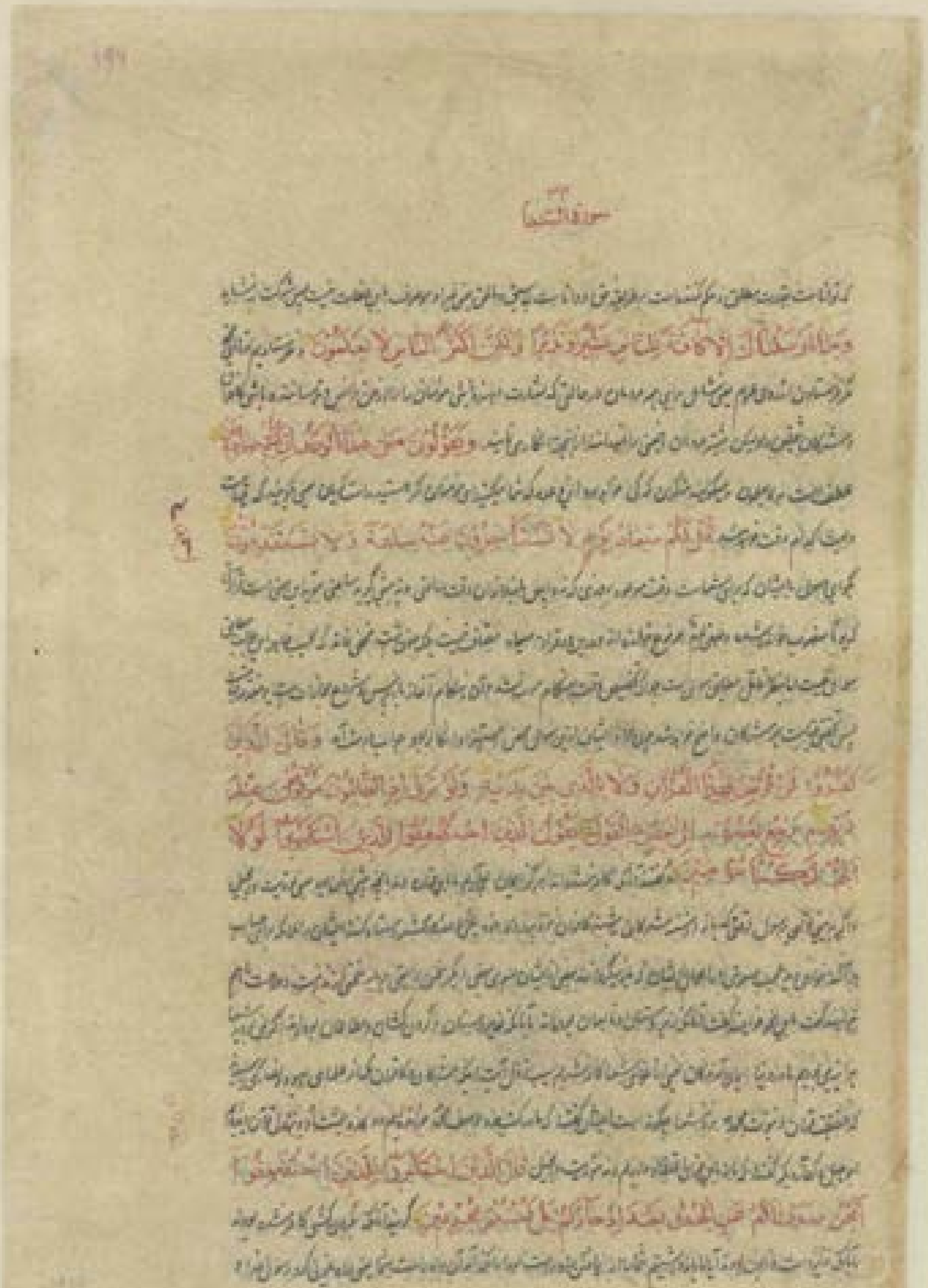

ICO0000145

وصیت

IC00000145

سورۃ الشعراء ۲۶

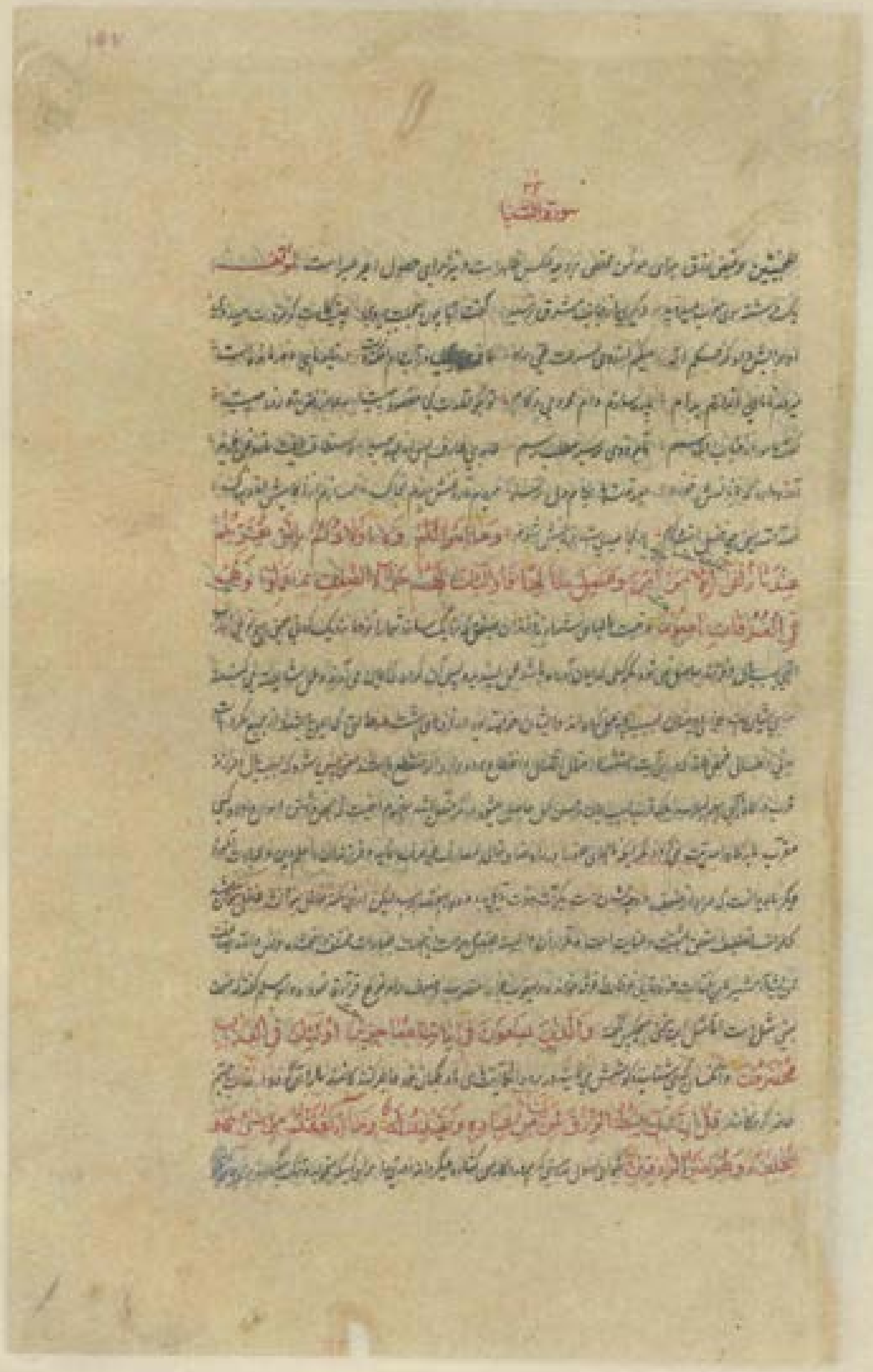

ICO0000145

کذب کہ بی ہیچ تہمتے کہ ثابت نمودہ بود کہ ظہار کرد باوجود ہدایت قرآنیت امتیاز خود و وَقَالَ الَّذِينَ
اسْتُضْعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ
وَنَجْعَلَ لَهُ أَندَادًا وَأَسَرُّوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْأَغْلَالَ فِي
أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ وکہ بہ تحقیق کہ ذکر شان کردہ ایم بآنکہ
کردند بیچارہ ہا کہ ضعیف شمردہ شدند مر آنہا را کہ تکبر کردند بلکہ مکر شب و روز شما بود در وقتیکہ
بحکم کردید ما را کہ کافر شویم بخدا و قرار دہیم مر او را شریکہ ہا و پنہان کردند پشیمانی را در وقتیکہ
دیدند عذاب را و کردیم طوقہا در گردنہای آنانکہ کافر شدند آیا جزا داده نمیشوند مگر بآنچہ
بودند کہ میکردند این بیان بعضی از احوال کافران است در آخرت و بعضی از احوال ایشان در دنیا
و ظاہر است کہ مراد از ضعفا و مستکبرین در ہر دو آیت ہمان ضعفا و مستکبرین اند کہ در آیہ
سابقہ مذکور شدند و مراد از مکر شب و روز آنست کہ ایشان را بر کفر و ضلالت میداشتند
و ظاہر است کہ مکر ہمیشہ در میان آدمیان بطریق خفیہ میباشد و در شب و روز وقت اجتماع
جماعت است جہت مکر و ترتیب و تلفیق مطلوب خود بہمدیگر و مراد از وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّذِيرٍ
إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُم بِهِ كَافِرُونَ و ہرگز نفرستادیم در ہیچ شہری ہیچ ترساننده
پیغمبری مگر گفتند دولتمندان آن شہر بدرستیکہ ما بآنچہ فرستادہ شدید بآن کافریم و حکمت این سبب نزول
این است کہ دولتمندان و سرداران کفار مکہ بر ضعفای مسلمین فخر میکردند و میگفتند کہ ما را
مال و فرزندان بسیار است و بر شما فضیلت داریم پس ما عذاب نمیشویم و این آیہ نازل شد و بیان
کرد کہ مال و فرزندان سبب فضیلت نیست و ما قَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ و گفتند اگر
بودیم ما شنوندہ یا عقل کنندہ سخن حق را و قبول کنندہ آنرا ما در دنیا مَّا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ
نبودیم در جملہ اصحاب آتش کہ در آخرت اند و این اعتراف ایشان بر تقصیر خود است در وقتیکہ
سبب نجات نباشد و بیان حال ایشان در آخرت بعد از بیان حال ایشان در دنیا مناسب است
قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ
أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَتٍ مِّنْهُ بَلْ إِن يَعِدُ
الظَّالِمُونَ بَعْضُهُم بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا بگو ای محمد آیا دیدید شریکان خود را کہ میخوانید
ایشان را بجای خدا بنمایید مرا چیزی را کہ آفریدہ اند از زمین یا ایشان را شرکتی است در آسمانہا یا دادیم
ایشان را کتابی پس ایشان بر حجتی اند از آن کتاب بلکہ وعدہ میدہد ستمکاران بعضی بعضی را
مگر فریب و دروغ

IC00000145

سورة الانبیاء ۲۱

ICO0000145

ICO0000145

سورة النبا

ICD0000145

ICD0000145

سورة الواقعة

ICD0000145

ICO0000145

سورۃ الملائکۃ

ICD0000145

ICO000145

ICD0000145

دوم بقت

چون قبل ازین نوری کافران بجانب آن پرستش میکنند و بیان ایشان کرد عبادت او بدین نمیشود
و حضرت بجانب خدا دعوت میفرماید که پرستش کرده بنیاد و نگاری و مددگاری و کارسازی
و برآورنده حاجتها و فریادرسی در مشکلات جز او نیست پس این شبها بر پیچ سبب درست
که مثل اول و دوم برای تحقیق معبود برحق باطل باشد و مثل سوم و چهارم بجای خود درست و ثابت
و پیشوایان حق را بجای خود برقرار و پیوسته تا آخر سوره شده از مثل بجهان آن قبیله یا دیگر کافران که نمی پذیرفتند
و انکار کرده باشند چنین فرمود که ای محمد بگو ای قوم تو چیست که بجای الله خدایان دیگر
باطل و بیان و دعوت میکنید و ابراهیم بت پرست نبود و او را بت پرستان
بدین بت پرستی کار فرستاده بودند و او بجای خود بر راست و درست کرد و بدین بت پرستی
کار فرمان نشد و بجای خود بر راست و درست بود و دیگر انبیاء و مرسلین هم گذشته و بعضی بر بعضی
است که هدایت یافته و دیگر بت پرستی و ضلالت و گمراهی را اعلام مشرکین را بیان بسیار نمود و در آخر
باید که بر راه راست و دین حق باشد و جهت حق گفته و بیان کرد اعلام مشرکین را بیان بسیار نمود و در آخر
و عجب دارد این قوم مردود و شقی بدند آنکه پیش از بیان بود و بعد از آمدن پیغمبر ما آمد پیغمبران و کتابهای
بدانها و بخدا و رسول او کافر شدند و اعلام شریعت و جانب حق تعالی

ICO0000145

سورة الملائكة

ICC0000145

پرستش خدا را و شکر نعمت او را و بندگی و عبادت او را تمام تر بجا آورد و قوله تعالیٰ وَالَّذِیْٓ اَوْحَیْنَآ اِلَیْكَ مِنَ
الْكِتٰبِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَیْنَ یَدَیْهِ اِنَّ اللّٰهَ بِعِبَادِهٖ لَخَبِیْرٌۢ بَصِیْرٌ الخ یعنی آنچه
ما بسوی تو وحی فرستادیم از قرآن یا از جمیع صحف پیغمبران پیش از تو وحی بود است درست است تصدیق کننده
کتب پیش از آن نازل شده پیش از خود یعنی توحید و دیگر کتابهای آسمانی که پیش از خود میباشد خود بحال بندگان خود
این تمام بینا است بامور ایشان و قوله تعالیٰ ثُمَّ اَوْرَثْنَا الْكِتٰبَ الَّذِیْنَ اصْطَفَیْنَا مِنْ عِبَادِنَا
وَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهٖ وَمِنْهُمْ سَابِقٌۢ بِالْخَیْرٰتِ بِاِذْنِ اللّٰهِ ذٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِیْرُ پس
بازگردانیدیم ما کتاب را بدان کسان از بندگان خود که برگزیدیم از میان بندگان خود و امت محمد صلعم
و نگاه داشت خدا ایشان را از جمله امتهای دیگر بسبب آنکه برگزیدگان خدا بودند پس بعضی از امت محمد صلعم
پس بعضی از امت او ستمکار است بنفس خود بسبب گناهان کبیره و بعضی میانه رو است در طاعت خدا و بعضی
از امت او پیشی گیرنده است بطاعتها بفرمان خدا و توفیق او و این فضل بزرگ است و قوله تعالیٰ
وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْٓ اَذْهَبَ عَنَّا الْحَزَنَ اِنَّ رَبَّنَا لَغَفُوْرٌ شَكُوْرٌ الَّذِیْٓ اَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ
گویند بهشتیان سپاس خدای را که برد از ما اندوه را بدرستی که پروردگار ما آمرزگار است شکر پذیرنده است

ICD0000145

سورة الملائكة

ICD0000145

ع ۱۰ پ ۱۱

IC00000145

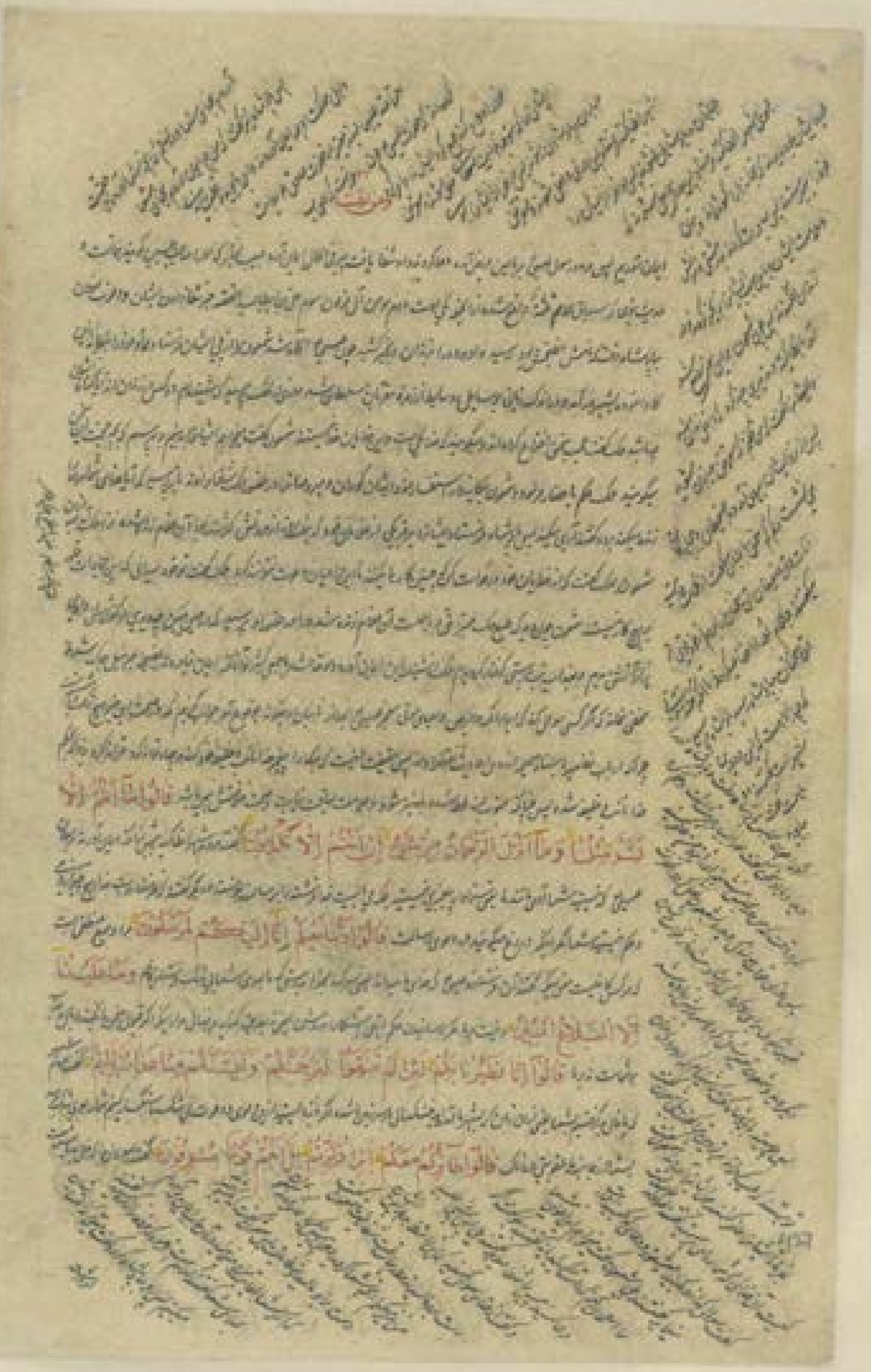
IC00000145

IC00000145

ICD0000145

ICO0000145

ICO0000145

IC00000145

ICD0000145

IC00000145

ICD0000145

ICD0000145

ICD0000145

ICD0000145

ICD0000145

ICD0000145

ICD0000145

ICD0000145

ICD000145

ICD0000145

ICD0000145

ICD0000145

سورہ صافات

ICD0000145

ICD0000145

خواص سکونات

فصل

فصل العرب

ICD0000145

IC00000145

سورة الشعراء

ICD0000145

IC00000145

سورة الصافات

ICD0000145

ICO0000145

سورة الصافات

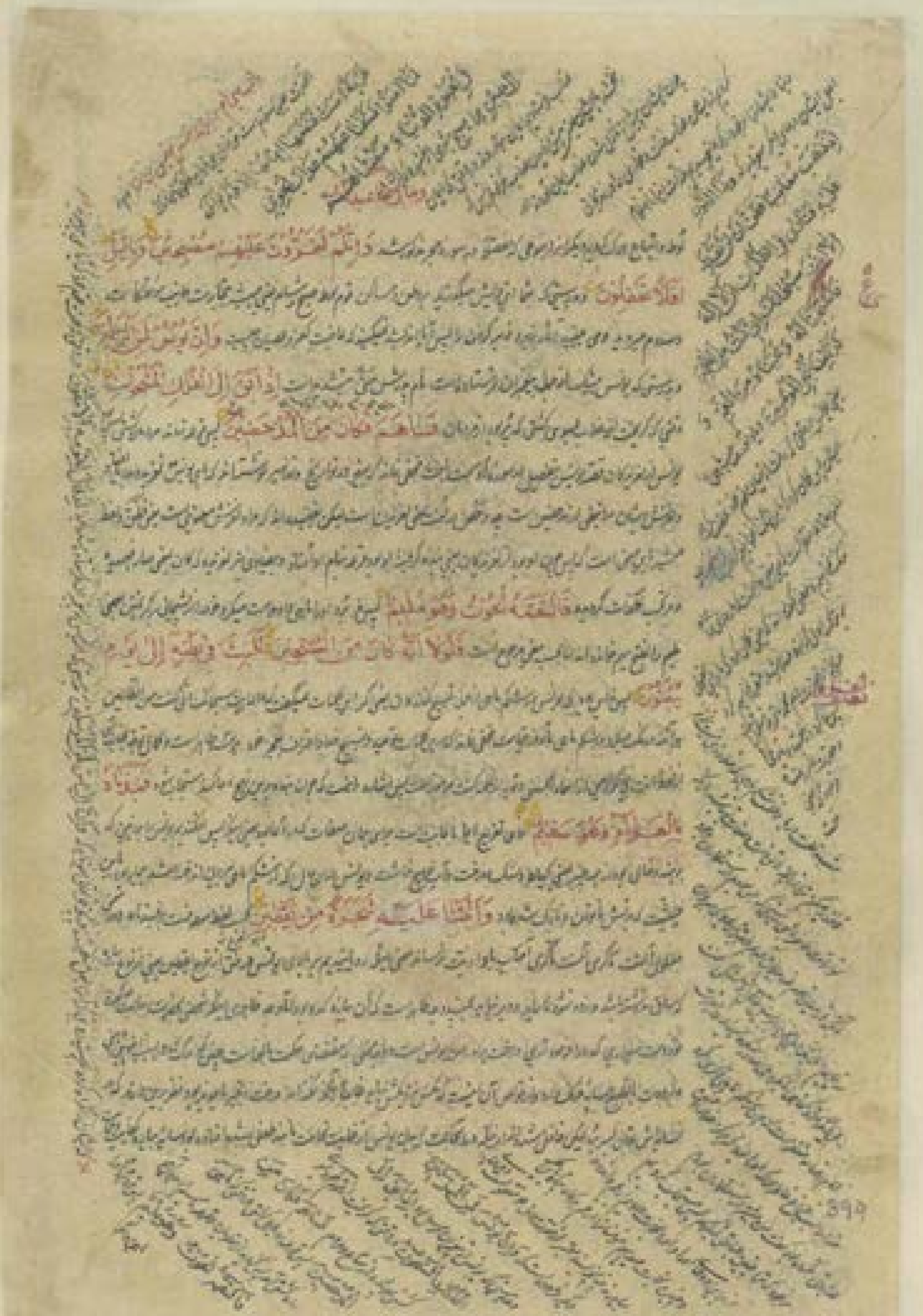

ICD0000145

IC00000145

سورة الصافات

ICD0000145

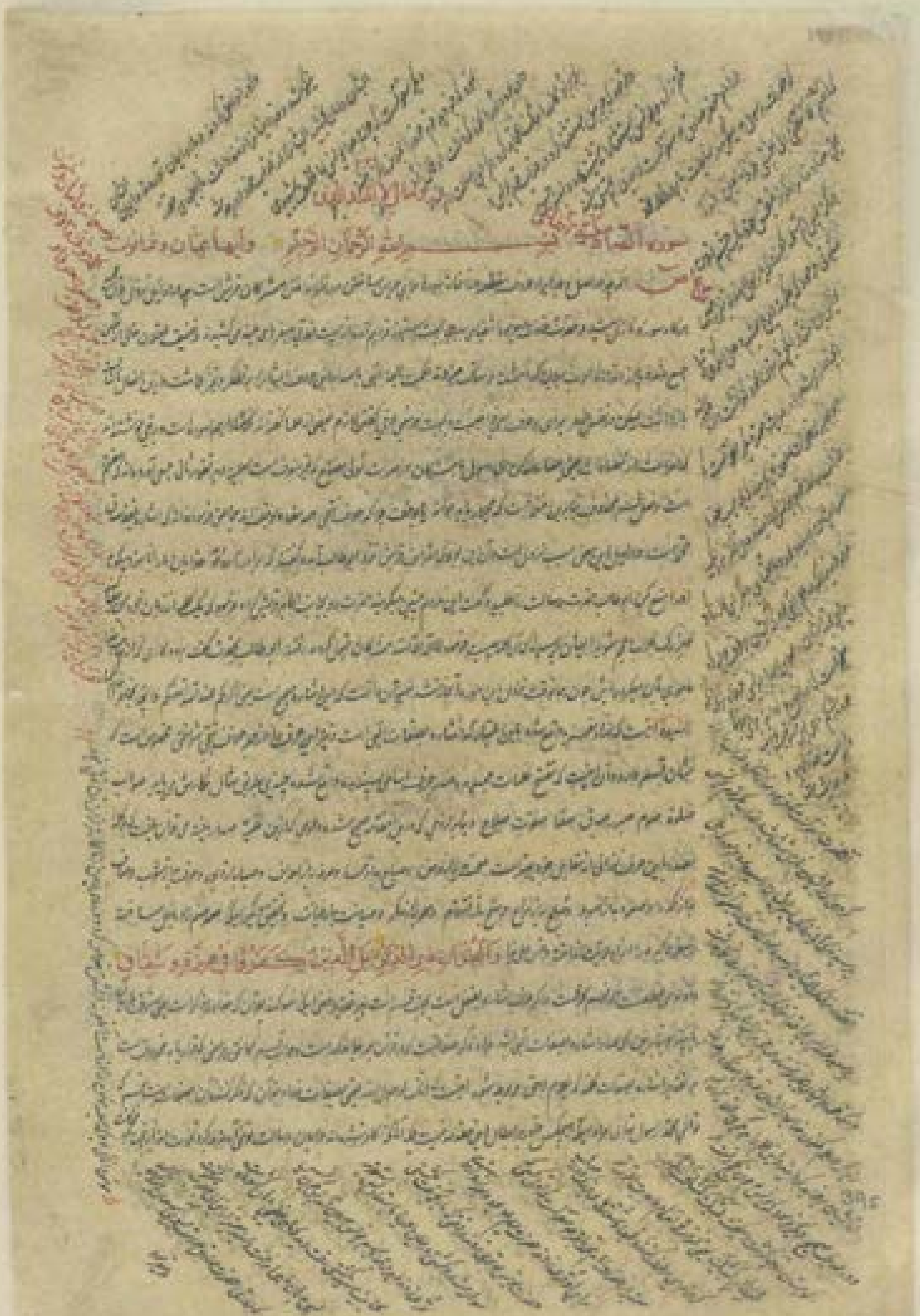
IC00000145

ICD0000145

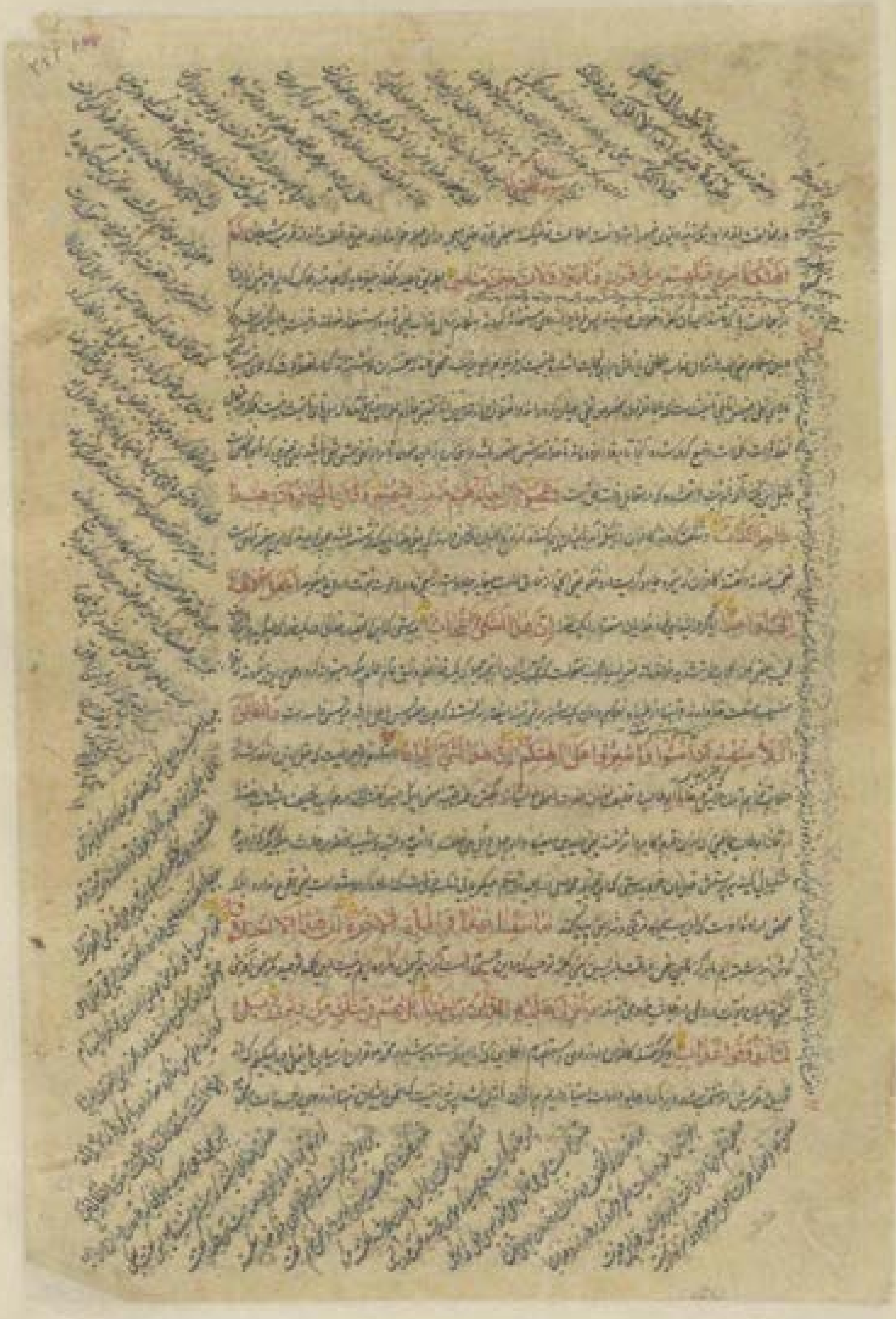
ICO0000145

سورة الصافات

ICD0000145

ICD0000145

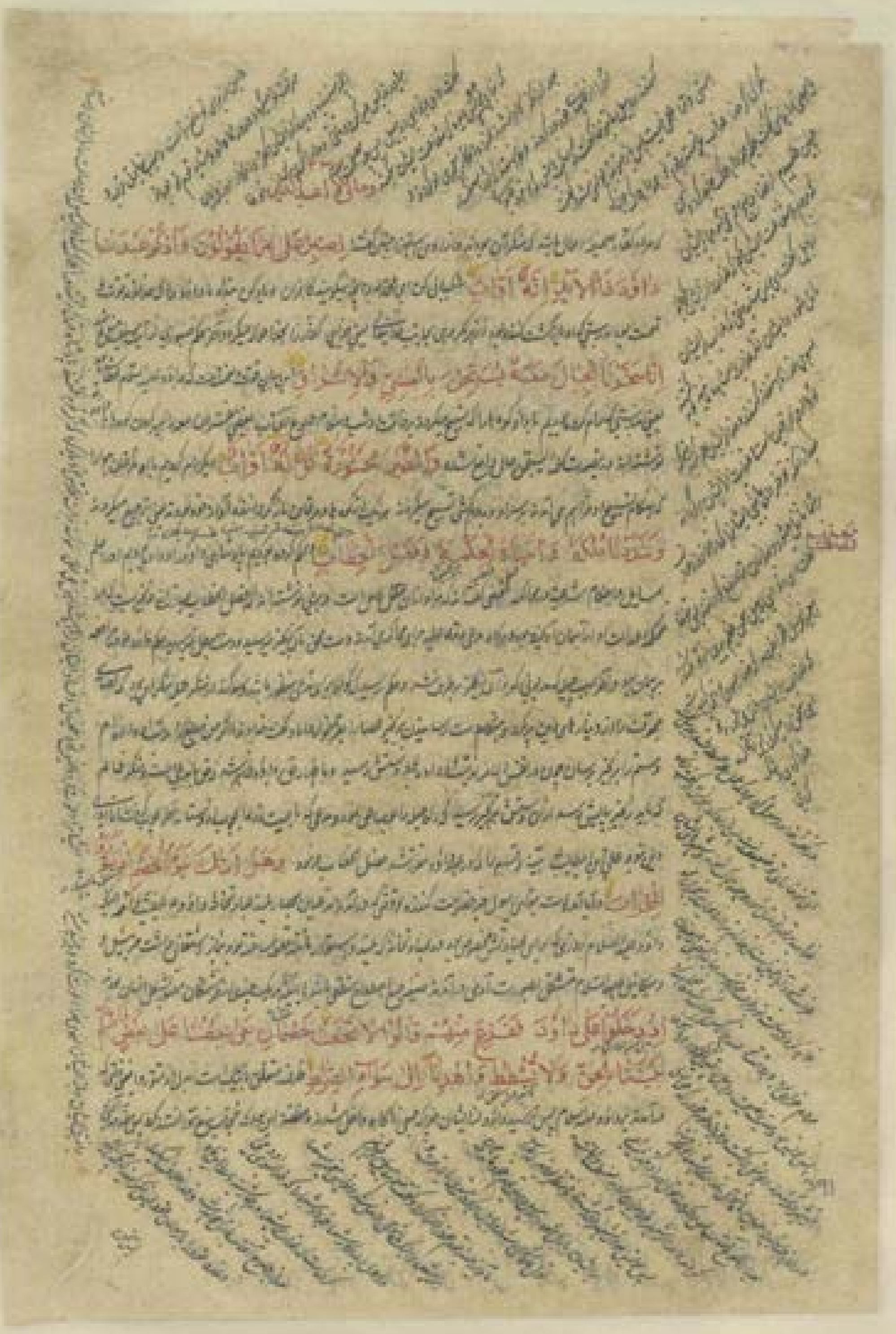

ICD0000145

ICO0000145

ICO0000145

ICO0000145

ICO0000145

ICO0000145

ICO0000145

IC00000145

ICO0000145

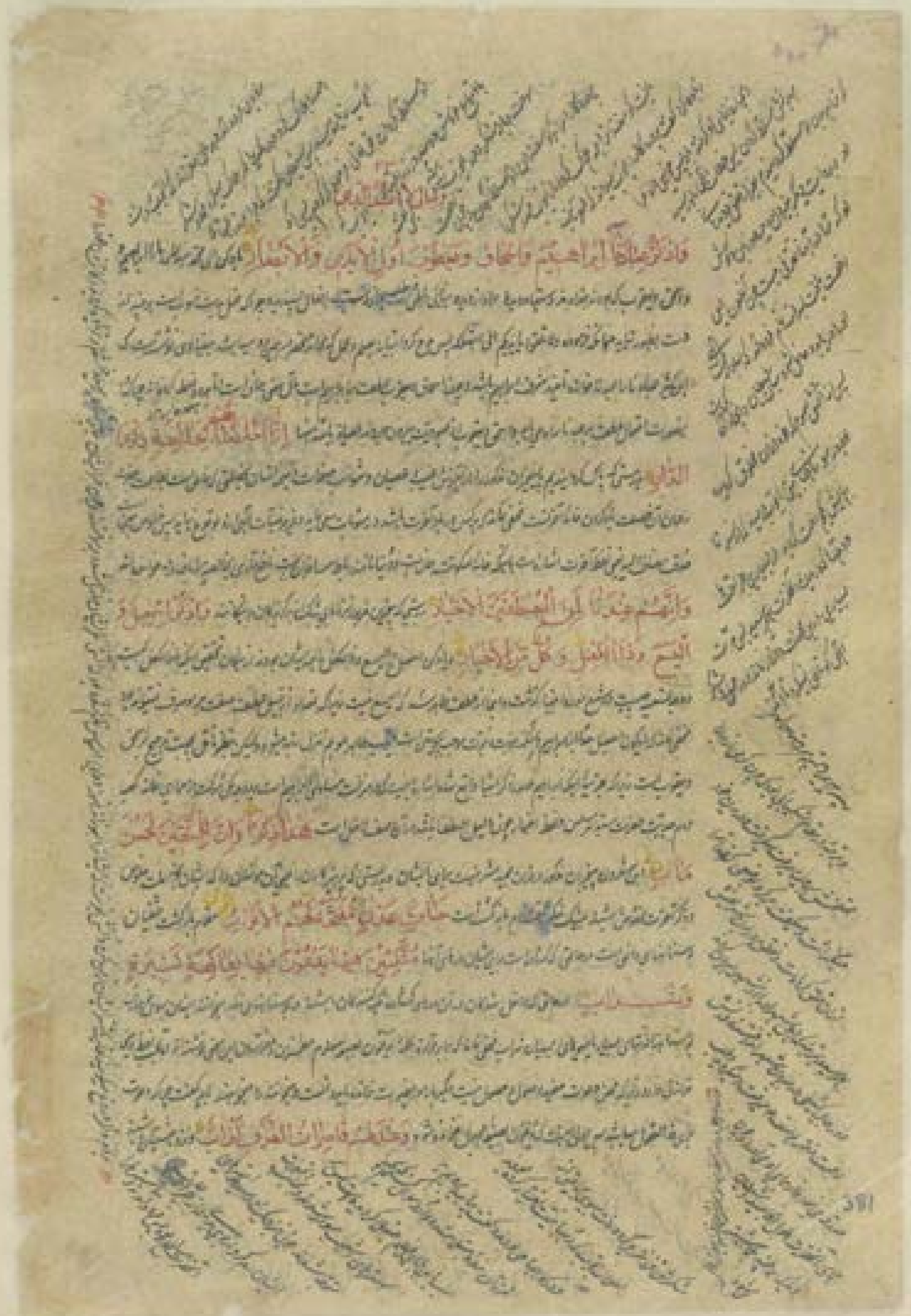
ICO0000145

ICO0000145

ICC0000145

ICO0000145

IC00000145

ICO0000145

ICO0000145

سورة الصافات

IC00000145

ICD0000145

سورة الزمر

ICO0000145

ICD0000145

سورۂ نور مدنی

صفت نور آپ کا کہ روشن ہے اندھیرے میں تمام عالم کے جب آپ کی یاد کا اندھیرا چھا جاتا ہے دلوں پر تو آپ کی یاد سے دل روشن ہو جاتے ہیں اور آپ کی یاد سے اندھیرے دور ہو جاتے ہیں اور آپ کی یاد سے دل کی آنکھیں کھل جاتی ہیں اور آپ کی یاد سے دل کی آنکھیں بند ہو جاتی ہیں اور آپ کی یاد سے دل کی آنکھیں روشن ہو

ICO0000185

ICD0000145

۳۹
سورۃ الزمر

ICO0000145

ICD0000145

ICO0000145

ICD0000145

ICD0000145

ICD0000145

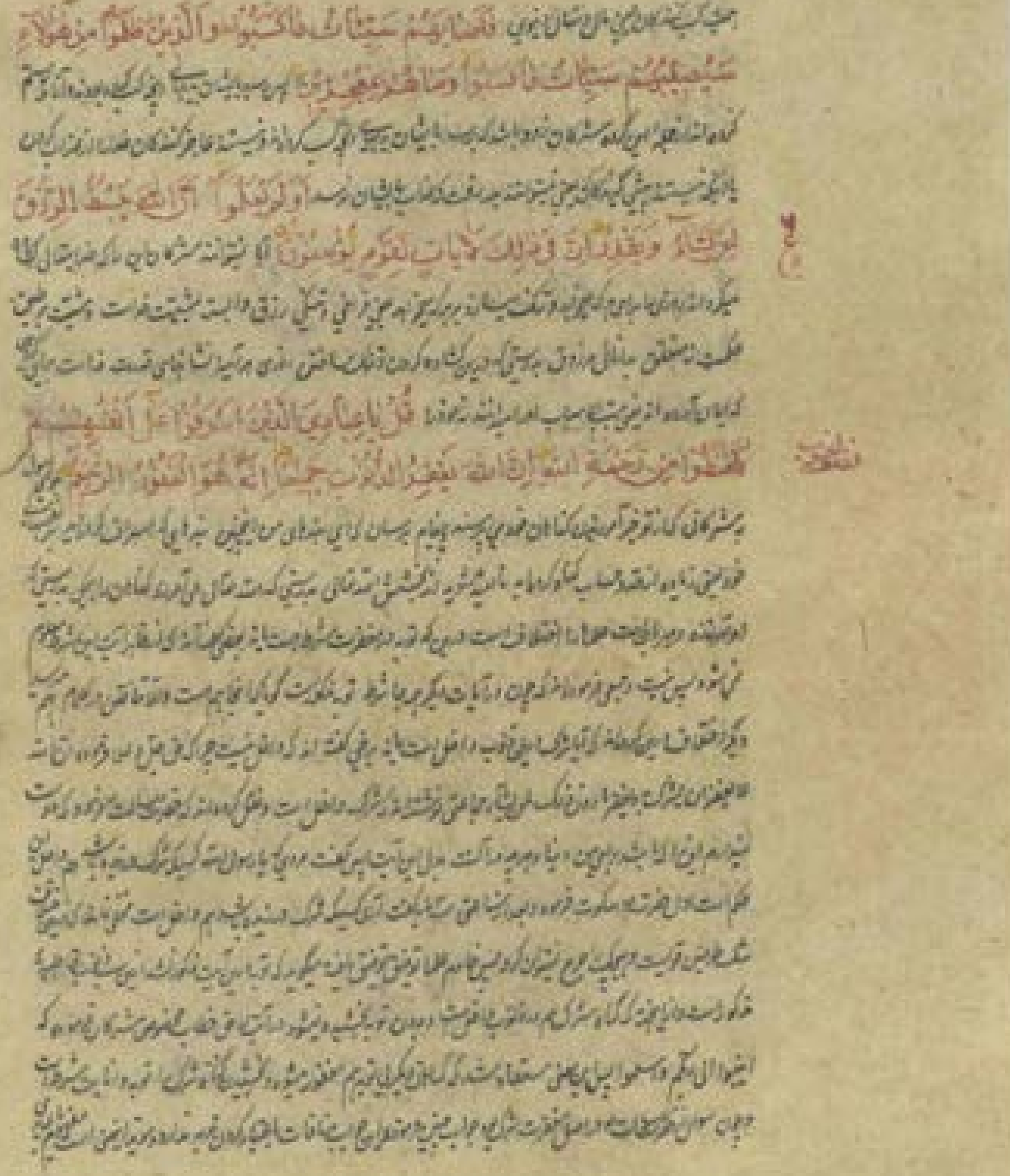
ICO00001456

فهرس العلم

ICC0000145

ICD0001.tif

فصل اول

ICO0000145

سورۃ الاحقاف

ICD0000145

فصل الخطاب

ICO0000145

۳۲
سورۃ الزمر

ICD0000145

فصل اول

ICO0000145

سورة الأحزاب

ICD0000145

ICO0000145

سورة يس

ICD0000145

ICD0000145

سورة المؤمنون

ICO0000145

ICD0000145

سورۃ المؤمن

IC00000145

ICD0000145

سورة المؤمن

ICO0000145

ICO000145

سورۂ انبیاء

IIC0000145

فی العلم

ICD0000145

ICO0000145

ICD0000145

سورة الروم

ICO0000145

ICO0000145

سورة المؤمنون

نصف الحزب

ICD0000145

سورۂ الحمد

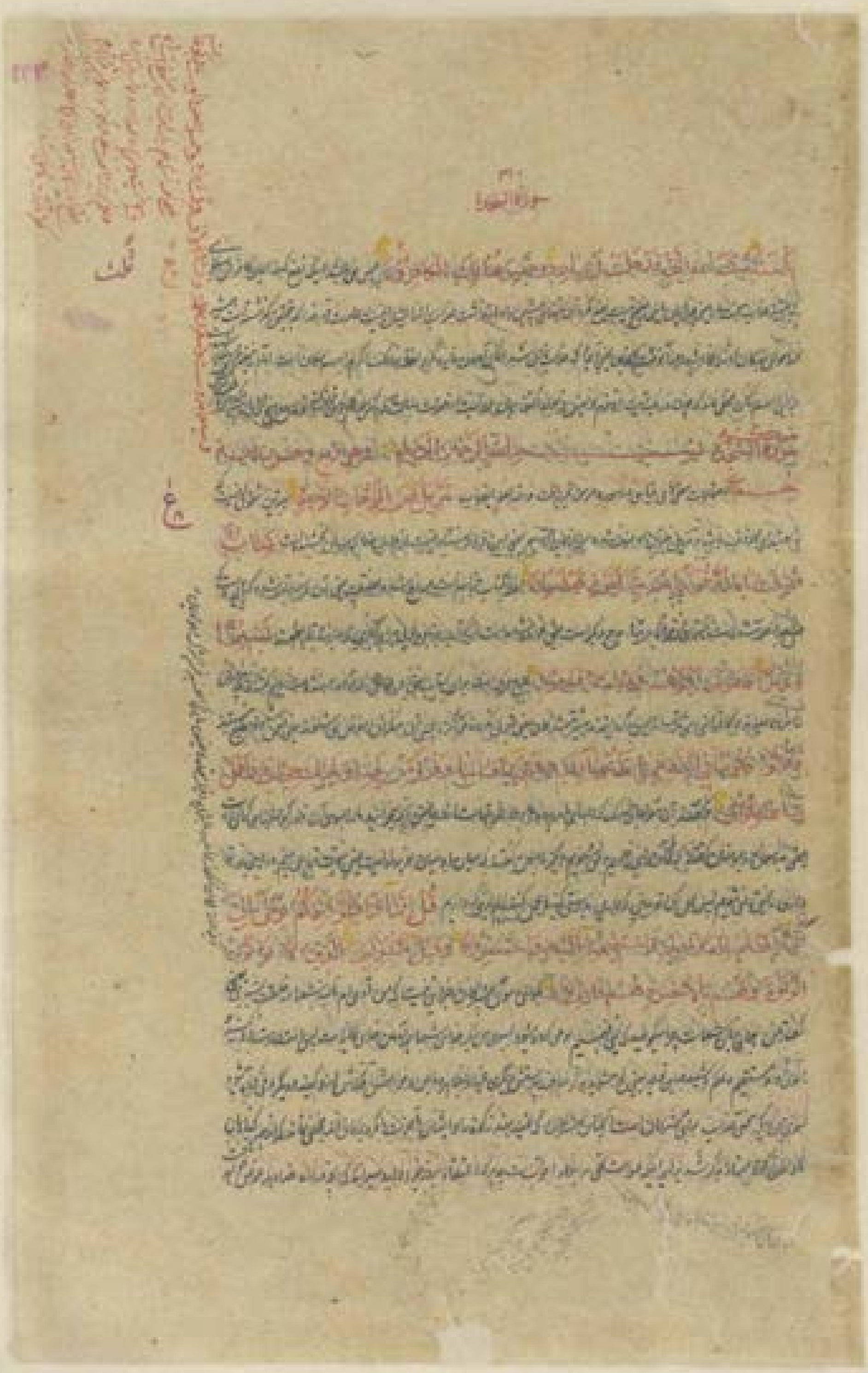
ICO0000145

سورة النور

ICD0000145

ICD0000145

ICD0000145

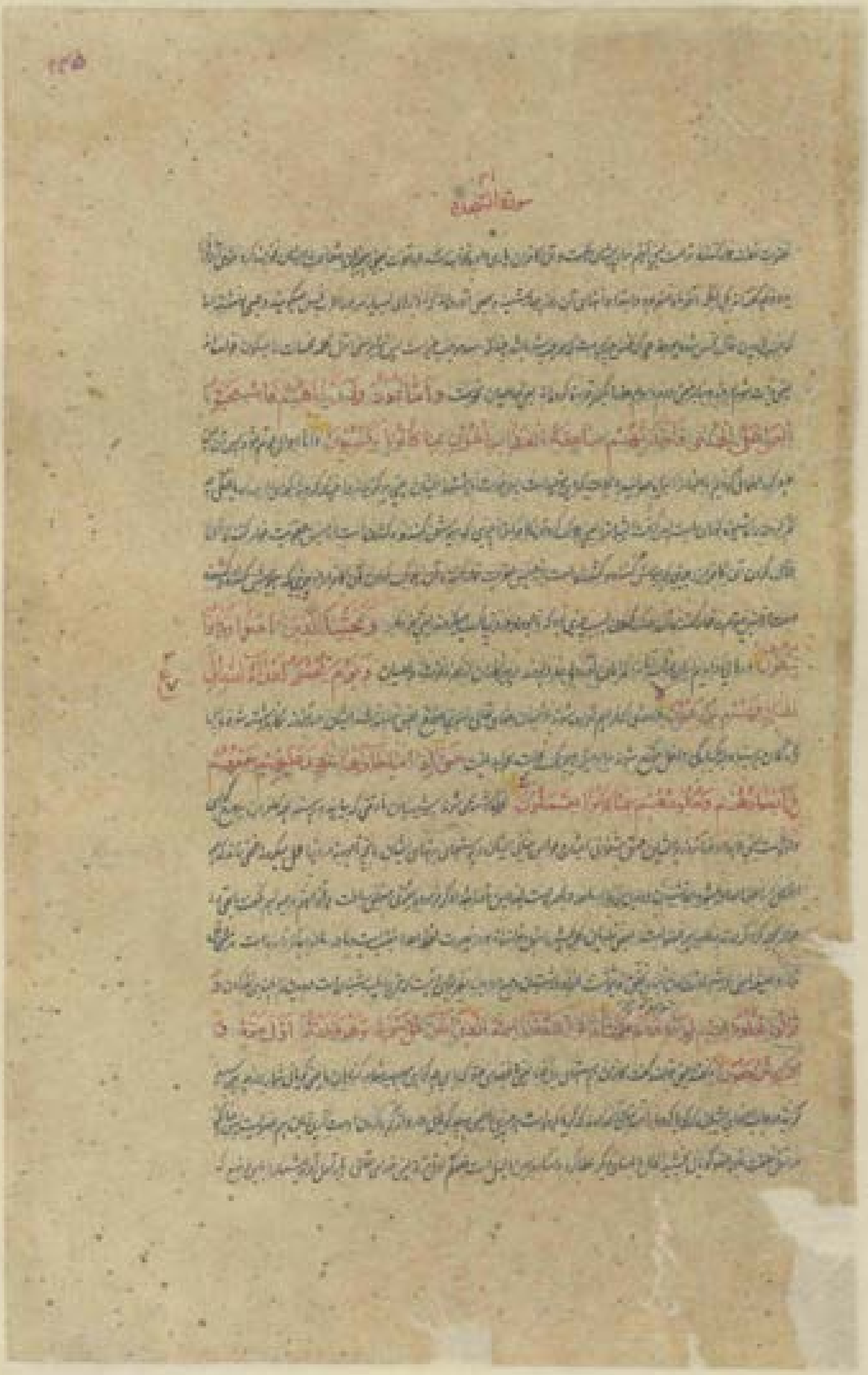
ICD0000145

سورۃ السجدہ

ICO0000145

ICO0000145

سورۃ التجدد ۱۴

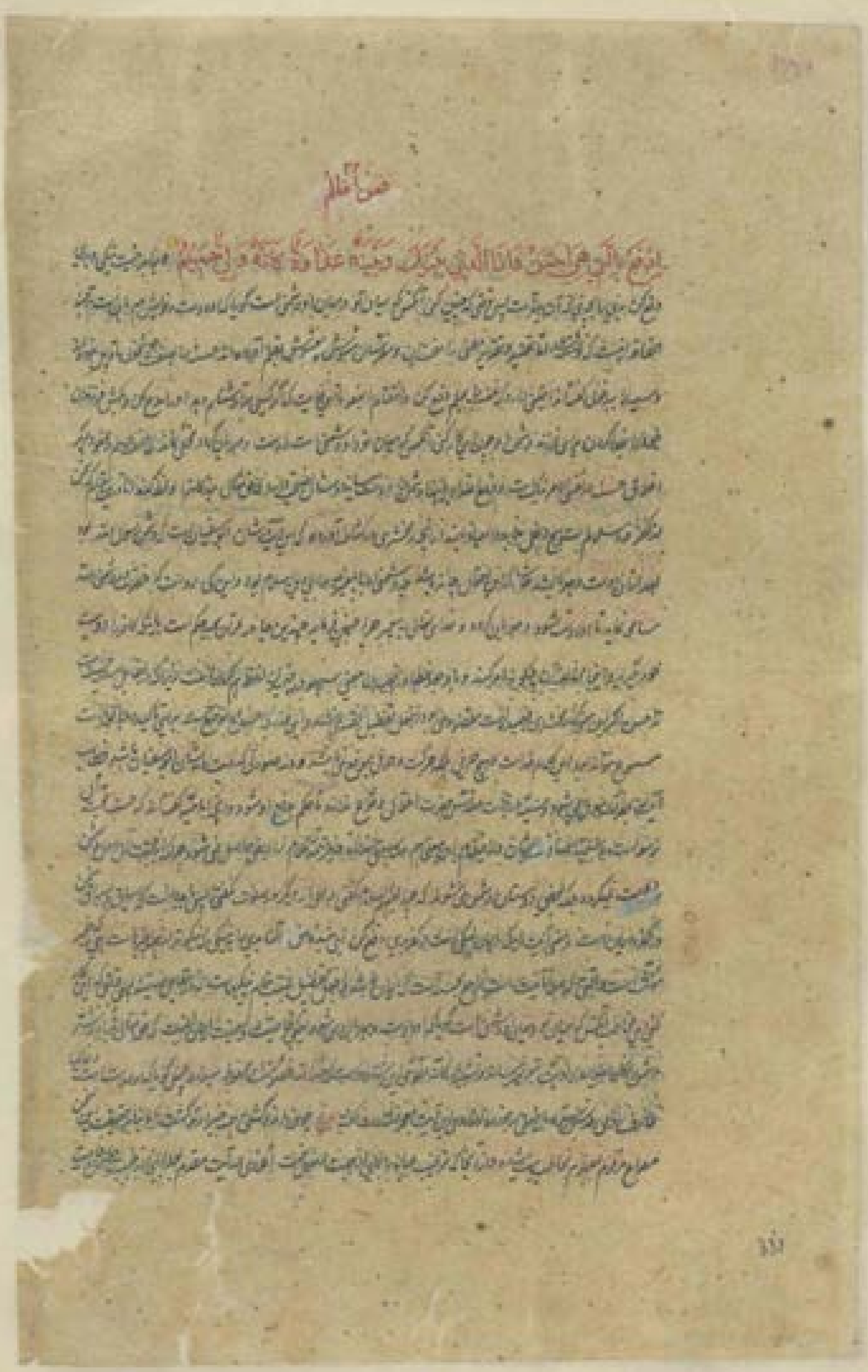

ICO0000145

ICO0000145

ICD0000145

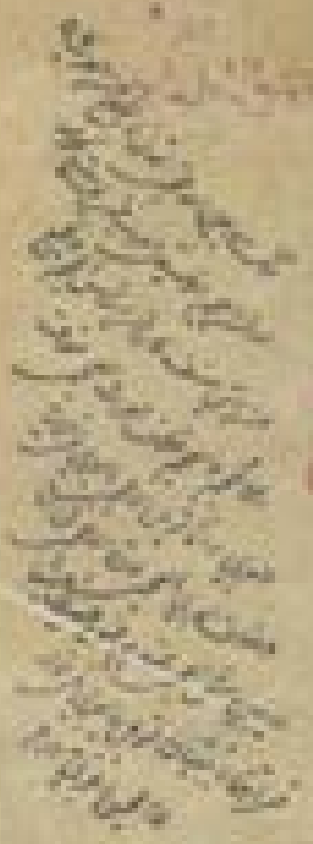

ICO0000145

سجدة واجبه

ICO0000145

ICQ0000145

ICO0000145

ICD0000145

سورۃ النبیہ

ICO0000145

ICD0000145

۴۲
سورة الشوری

ICO0000145

ICD0000145

سورۃ الشوریٰ

فاضل شوریٰ

ICO0000145

ICD0000145

۴۲
سورة الشوری

IC00000145

الیه یرقد

ICD0000145

سورة الشورى

ICD0000145

المقدمة

ICO0000145

ICD0000145

IC00000145

۵۵
۲۵۵

IC00000145

الهدیة

IC00000145

سورة الشورى

IGD000145

IC00000145

سورة الشورى

KOD000145

ICO0000145

KOD000145

ع ١

ICD0000145

سورۃ الزخرف

MCD000145

ICO00000145

ICD0000145

ICG0000145

سورة الرحمن

ICD0000145

الكرمين قبل الفتح ... وآپ دیوان ہوکر اپنے دین خاندان کے سوا جو کچھ کہ میں آدمی دیکھ کر آپ
ہیں اور سوا میں دیوان تو دوری قحط کا بیان ... پس یہ بیٹھنے والے ہیں تو وہ دیکھ کر ان کو کہا کہ ... ہیں
برخلاف ... وہ ... اذا جاءنا ... وہ ... اذ جعلکم ... الکتاب
... وہ ... اللہ تعالیٰ ... کہ ... ان کے ... ہیں
... ہیں ... ہیں ... ہیں ... ہیں

ICO0000145

۱۲
سورة یوسف

ICD0000145

ICG0000145

سورۂ توبہ

ICD0000145

ICD0000145

فان قد جاءكم بالحكمة ولأبين لكم بعض الذي تختلفون فيه فاتقوا الله وأطيعون

نصف الرب

۷
۶
۵

ICD0000145

ICO0000145

سورۃ الزخرف

ICD0000145

الآية ٣٥

ICD0000145

سورة الدخان

ICD0000145

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ [٢٨] بخشش از پروردگار تو حسن اجابت دعا و رفع خواسته است نمی‌فرماید که
شاید دعا بعضی اوقات مقبول آنان نمی‌شود پس چه فایده از دعا کردن پروردگار تو می‌شنود خواهش‌های ما را
وقتی دعا از غایت تضرع و عبودیت سمت اجابت یابد و وقتی از غایت بی‌ادبی و بی‌خبری
است یعنی پروردگار تو می‌شنود از روی علم و حکمت هر وقت که صلاح بداند دعا را مستجاب می‌گرداند
وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ [٢٩] مرا بکسی راه نشاید یعنی هرگز با پروردگار آسمان و زمین
همتایان آفریده‌ها را شریک مسازید و مرا بخوانید تا دعای شما را مستجاب گردانم و بدانید که خدای تعالی
دعای کسی را مستجاب نمی‌کند که او را شریک می‌سازد و دعای او را مستجاب نمی‌گرداند
وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ [٣٠] پروردگار شما می‌فرماید که مرا بخوانید تا دعای شما را
مستجاب گردانم و بدانید که هر که از عبادت من تکبر کند و دعا نکند او را در دوزخ خوار و ذلیل گردانم
وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ [٣١] چون بندگان من از تو سؤال کنند از من که
من کجایم و چگونه‌ام بگو که من نزدیکم و دعای بندگان را می‌شنوم و اجابت می‌کنم
أُحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَىٰ نِسَائِكُمْ [٣٢] حلال کرده شد شما را در شب روزه
داشتن با زنان خود آمیزش کردن و با ایشان خلوت کردن و از ایشان کامگاری کردن
هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ [٣٣] زنان شما لباس شما هستند و شما لباس ایشانید
یعنی همچنانکه لباس بدن را می‌پوشاند و زینت می‌دهد و از سرما و گرما نگاه می‌دارد همچنان
زن و شوهر یکدیگر را از حرام نگاه می‌دارند و زینت یکدیگرند
عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ [٣٤] خدای تعالی می‌داند که شما
بر خود خیانت می‌کردید و از حکم او تجاوز می‌نمودید
فَالْآنَ بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ [٣٥] اکنون با زنان خود آمیزش کنید
و آنچه خدای تعالی برای شما حلال گردانیده است از ایشان طلب کنید
وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ [٣٦]
و بخورید و بیاشامید تا وقتی که سپیدی صبح از سیاهی شب ظاهر شود
ثُمَّ أَتِمُّوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ [٣٧] پس روزه را تمام کنید تا شب
فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ [٣٨] پس شما کافران را نکشتید و لیکن خدای تعالی
ایشان را کشت و بدست شما هلاک گردانید

ICO0000145

سورة الدخان

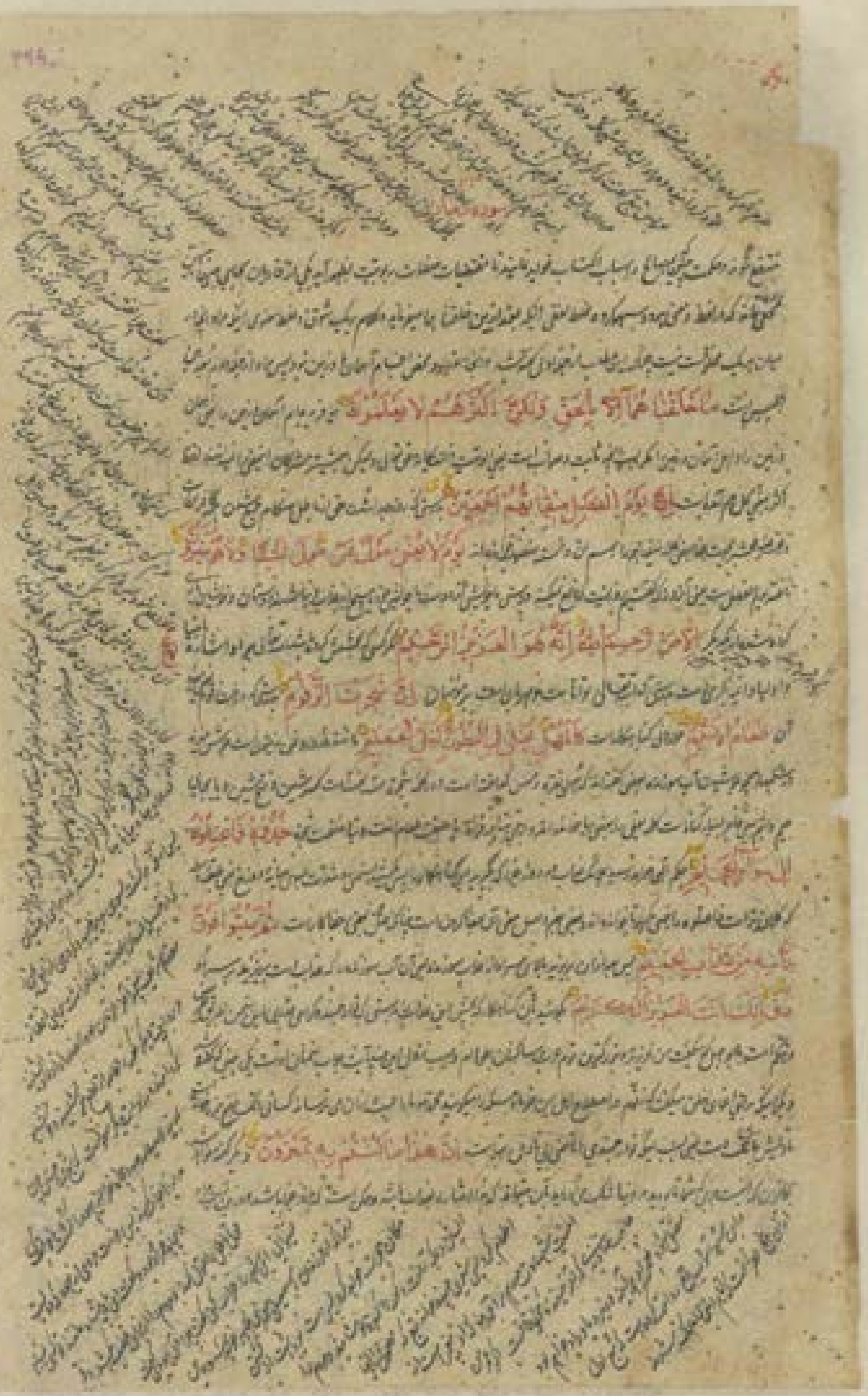
ICO0000145

ICC0000145

سورۃ الدخان

ICO0000145

ICO0000145

ICO0000145

IC00000145

سورة الجاثية ۴۵

حم ﴿۱﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿۲﴾ إِنَّ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿۳﴾ وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِن دَابَّةٍ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿۴﴾ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِن رِّزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿۵﴾ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿۶﴾

ICO0000145

ICO0000145

ICO0000145

ICO0000145

سورة آل عمران

ICO0000145

سورة يونس

ICO0000145

سورة الاحقاف

ICC0000145

ICD0000145

سورة الاحقاف

ICD0000145

ICD0000145

سورۃ الاحقاف ۴۶

ع ۴

وَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا

ICO0000145

فرمان داده است که دو کس را بپرستید و حضرت او به زبان وحی تعلیم کند آنها را که مستحق عبادت اند یعنی شرک و انباز نگردانید
در عبادت او چیزی را که نه بیند و نه داند و نه بشنود و نه گوید و نه سود و زیان رساند
پس نیست هیچ ترسی بر ایشان و نه ایشان اندوهگین اند یعنی ایمنی ایشان را در دنیا و آخرت
آخرت تعلق دارد که استقامت بر دین و ثبات قدم در آن مدار همه عبادت است از اداء فرائض و عبادات نفل و غیر آن
اجابت اهل مکه رسول را که چون بشنود مخالفت او را و ایشان گفتند که دلهای ما در پوششها است
از آنچه ما را بدان میخوانی و در گوشهای ما گرانی است و میان ما و میان تو حجابی است
جزا دادن سبب آنچه بودند و میکردند یعنی هر آن طریقه که ایشان گرفته
و وصینا الانسان بوالدیه
احسانا حملته امه کرها و وضعته کرها و حمله و فصاله ثلثون شهرا
حتی اذا بلغ اشده و بلغ اربعین سنة قال رب اوزعنی ان اشکر نعمتک التی
انعمت علی و علی والدی و ان اعمل صالحا ترضاه و اصلح لی فی ذریتی انی تبت
الیک و انی من المسلمین و نزول این آیت در حق ابوبکر صدیق است رضی الله عنه و در حق سعد بن ابی وقاص
رضی الله عنه است و در حق همه مؤمنان تا روز قیامت و در تفسیر ضحاک چنین است تا آنجا که
فواد الی خلقه آن آیت که در بهشت بیاید که گوید
یا عبادی الذین اسرفوا علی انفسهم لا تقنطوا من رحمة الله
یعنی ای بندگان من که بسیار گناه کردید از رحمت من ناامید مشوید
پس بیاید که گوید
و اقیموا الصلوة و آتوا الزکوة و امنوا برسلی و عزرتموهم
یعنی نماز بپای دارید و زکوة بدهید و بگروید به پیغامبران من و یاری کنید ایشان را
تا باقی باشد تا روز قیامت چنانکه من بازگشت کردم بسوی تو یعنی
توبه پذیرفتم این مرا از جانب او و در تفسیر ضحاک چنین است که
راضی نیست هیچ یک از فرزندان آدم بدان که او را عبادت کند جز محمد صلی الله علیه و سلم
و در فتح آن خواهد بود که ما بشارت دهیم ترا بفتح مکه و در تفسیر مقاتل چنین است
فظلم و خطام بر او درخت گفتی تا خود آن درخت چه چیز است و این آیت در حق ابوبکر صدیق رضی الله عنه است

ICD0000145

سورۃ الاحقاف

IC00000145

ICD0000145

سورۃ الاحقاف

ع ۴ نصفہ رب

ICO0000145

حزب ۲۹

عذاب یوم عظیم ۱ و اینکه ای اصول بود و قوم فلان یا معنی نبود بنیره و کنار دان نسبیر بود و قوی کرد نسبت بنیره اصل خلاف را اندر ترکیب
تحویل موضع استعمال دان و بگفتا نیست مرد اصل بین تفاوت کرد نشود بنا مرد بیش بود بیم کنند ان معنی چون گفتا نیکو تر بود و اندر بین نسبت
بعد از ان بود و بیم چون بود ۲ و اندر بین نسبت ساده و خلق بر ستون نسبت بگفتن ایشان معنی از نسبت فعل و ایشان اصل بود و گفتند
بر بستی کردن بی ترسیم از شما بنیره اندر ان نسبت ۳ و اندر بین نسبت خلاف بود و اندر بین نسبت خلاف بود و اندر بین نسبت
معنی چون قسم بنیره و اصل خلاف بود ۴ و اذ آجیناکم من آل فرعون یسومونکم سوء العذاب ۵ و اندر بین نسبت
آل فرعون ۶ گفتن بر زبان بود چون گفتا نیکو تر بنیره بین گفتا نیکو تر بنیره و اندر بین نسبت خلاف بود و اندر بین نسبت
فرعون نیز بنیره و اندر بین نسبت خلاف بود ۷ و اذ قال موسی لقومه یا قوم اذکروا نعمة الله علیکم اذ جعل فیکم انبیاء و جعلکم ملوکا
و آتاکم ما لم یؤت احدا من العالمین ۸ گفت بر زبان بود و اندر بین نسبت خلاف بود و اندر بین نسبت خلاف بود و اندر بین نسبت
خلاف بود و اندر بین نسبت خلاف بود و اندر بین نسبت خلاف بود و اندر بین نسبت خلاف بود و اندر بین نسبت خلاف بود
و اذ قال موسی لقومه یا قوم ادخلوا الارض المقدسة التی کتب الله لکم ۹ و اندر بین نسبت خلاف بود و اندر بین نسبت خلاف بود
و اندر بین نسبت خلاف بود و اندر بین نسبت خلاف بود و اندر بین نسبت خلاف بود و اندر بین نسبت خلاف بود و اندر بین نسبت خلاف بود
و اذ قال موسی لقومه یا قوم ادخلوا الارض المقدسة التی کتب الله لکم ۱۰ و اندر بین نسبت خلاف بود و اندر بین نسبت خلاف بود
و اندر بین نسبت خلاف بود و اندر بین نسبت خلاف بود و اندر بین نسبت خلاف بود و اندر بین نسبت خلاف بود و اندر بین نسبت خلاف بود
و اذ قال موسی لقومه یا قوم ادخلوا الارض المقدسة التی کتب الله لکم ۱۱ و اندر بین نسبت خلاف بود و اندر بین نسبت خلاف بود
و اندر بین نسبت خلاف بود و اندر بین نسبت خلاف بود و اندر بین نسبت خلاف بود و اندر بین نسبت خلاف بود و اندر بین نسبت خلاف بود
و اذ قال موسی لقومه یا قوم ادخلوا الارض المقدسة التی کتب الله لکم ۱۲ و اندر بین نسبت خلاف بود و اندر بین نسبت خلاف بود
و اندر بین نسبت خلاف بود و اندر بین نسبت خلاف بود و اندر بین نسبت خلاف بود و اندر بین نسبت خلاف بود و اندر بین نسبت خلاف بود

ICD0000145

ICO0000145

ICD0000145

سورۃ الدخان

ICO0000145

بسم الله الرحمن الرحيم

الذين كفروا وصدوا عن سبيل الله اضل اعمالهم ۝ الآية نزلت في رؤساء اليهود الذين صدوا الناس عن اتباع النبي ﷺ بعد ما عرفوا صحة نبوته وقيل نزلت في المطعمين يوم بدر كل واحد منهم كان يطعم يوما تسعة من الابل وقيل نزلت في المطعمين يوم احد كل واحد منهم كان يطعم يوما عشرة من الابل وقيل نزلت في المطعمين يوم الخندق كل واحد منهم كان يطعم يوما عشرة من الابل ۝ وقوله تعالى ان الذين كفروا وصدوا عن سبيل الله اضل اعمالهم ۝ اي ابطلها وجعلها هباء منثورا ۝ والذين آمنوا وعملوا الصالحات وآمنوا بما نزل على محمد ۝ وهو الحق من ربهم كفر عنهم سيئاتهم واصلح بالهم ۝ اي ما كان منهم في الجاهلية من الذنوب غفرها الله لهم بايمانهم واصلح بالهم اي حالهم في الدنيا والآخرة ذلك بان الذين كفروا اتبعوا الباطل وان الذين آمنوا اتبعوا الحق من ربهم كذلك يضرب الله للناس امثالهم ۝ اي مثل ما بين الفريقين من الكافر والمؤمن يبين الله للناس امثالهم ليعتبروا بها ويعلموا ما لهم عند الله وما عليهم ۝ فاذا لقيتم الذين كفروا فضرب الرقاب حتى اذا اثخنتموهم فشدوا الوثاق فاما منا بعد واما فداء حتى تضع الحرب اوزارها ذلك ولو يشاء الله لانتصر منهم ولكن ليبلو بعضكم ببعض والذين قتلوا في سبيل الله فلن يضل اعمالهم ۝ سيهديهم ويصلح بالهم ويدخلهم الجنة عرفها لهم ۝ يا ايها الذين آمنوا ان تنصروا الله ينصركم ويثبت اقدامكم ۝ والذين كفروا فتعسا لهم واضل اعمالهم ۝ ذلك بانهم كرهوا ما انزل الله فاحبط اعمالهم ۝ افلم يسيروا في الارض فينظروا كيف كان عاقبة الذين من قبلهم دمر الله عليهم وللكافرين امثالها ۝ ذلك بان الله مولى الذين آمنوا وان الكافرين لا مولى لهم ۝ ان الله يدخل الذين آمنوا وعملوا الصالحات جنات تجري من تحتها الانهار والذين كفروا يتمتعون ويأكلون كما تأكل الانعام والنار مثوى لهم ۝ وكاين من قرية هي اشد قوة من قريتك التي اخرجتك اهلكناهم فلا ناصر لهم ۝ افمن كان على بينة من ربه كمن زين له سوء عمله واتبعوا اهواءهم ۝ مثل الجنة التي وعد المتقون فيها انهار من ماء غير آسن وانهار من لبن لم يتغير طعمه وانهار من خمر لذة للشاربين وانهار من عسل مصفى ولهم فيها من كل الثمرات ومغفرة من ربهم كمن هو خالد في النار وسقوا ماء حميما فقطع امعاءهم ۝ ومنهم من يستمع اليك حتى اذا خرجوا من عندك قالوا للذين اوتوا العلم ماذا قال آنفا اولئك الذين طبع الله على قلوبهم واتبعوا اهواءهم ۝ والذين اهتدوا زادهم هدى وآتاهم تقواهم ۝ فهل ينظرون الا الساعة ان تأتيهم بغتة فقد جاء اشراطها فانى لهم اذا جاءتهم ذكراهم ۝ فاعلم انه لا اله الا الله واستغفر لذنبك وللمؤمنين والمؤمنات والله يعلم متقلبكم ومثواكم ۝ ويقول الذين آمنوا لولا نزلت سورة فاذا انزلت سورة محكمة وذكر فيها القتال رأيت الذين في قلوبهم مرض ينظرون اليك نظر المغشي عليه من الموت فاولى لهم ۝ طاعة وقول معروف فاذا عزم الامر فلو صدقوا الله لكان خيرا لهم ۝ فهل عسيتم ان توليتم ان تفسدوا في الارض وتقطعوا ارحامكم ۝ اولئك الذين لعنهم الله فاصمهم واعمى ابصارهم ۝ افلا يتدبرون القرآن ام على قلوب اقفالها ۝ ان الذين ارتدوا على ادبارهم من بعد ما تبين لهم الهدى الشيطان سول لهم واملى لهم ۝ ذلك بانهم قالوا للذين كرهوا ما نزل الله سنطيعكم في بعض الامر والله يعلم اسرارهم ۝ فكيف اذا توفتهم الملائكة يضربون وجوههم وادبارهم ۝ ذلك بانهم اتبعوا ما اسخط الله وكرهوا رضوانه فاحبط اعمالهم ۝ ام حسب الذين في قلوبهم مرض ان لن يخرج الله اضغانهم ۝ ولو نشاء لاريناكهم فلعرفتهم بسيماهم ولتعرفنهم في لحن القول والله يعلم اعمالكم ۝ ولنبلونكم حتى نعلم المجاهدين منكم والصابرين ونبلو اخباركم ۝ ان الذين كفروا وصدوا عن سبيل الله وشاقوا الرسول من بعد ما تبين لهم الهدى لن يضروا الله شيئا وسيحبط اعمالهم ۝ يا ايها الذين آمنوا اطيعوا الله واطيعوا الرسول ولا تبطلوا اعمالكم ۝ ان الذين كفروا وصدوا عن سبيل الله ثم ماتوا وهم كفار فلن يغفر الله لهم ۝ فلا تهنوا وتدعوا الى السلم وانتم الاعلون والله معكم ولن يتركم اعمالكم ۝ انما الحياة الدنيا لعب ولهو وان تؤمنوا وتتقوا يؤتكم اجوركم ولا يسألكم اموالكم ۝ ان يسألكموها فيحفكم تبخلوا ويخرج اضغانكم ۝ ها انتم هؤلاء تدعون لتنفقوا في سبيل الله فمنكم من يبخل ومن يبخل فانما يبخل عن نفسه والله الغني وانتم الفقراء وان تتولوا يستبدل قوما غيركم ثم لا يكونوا امثالكم ۝

ICD0000145

سورۂ محمد صلی اللہ علیہ وسلم

۴۷

ICO0000145

ICD0000145

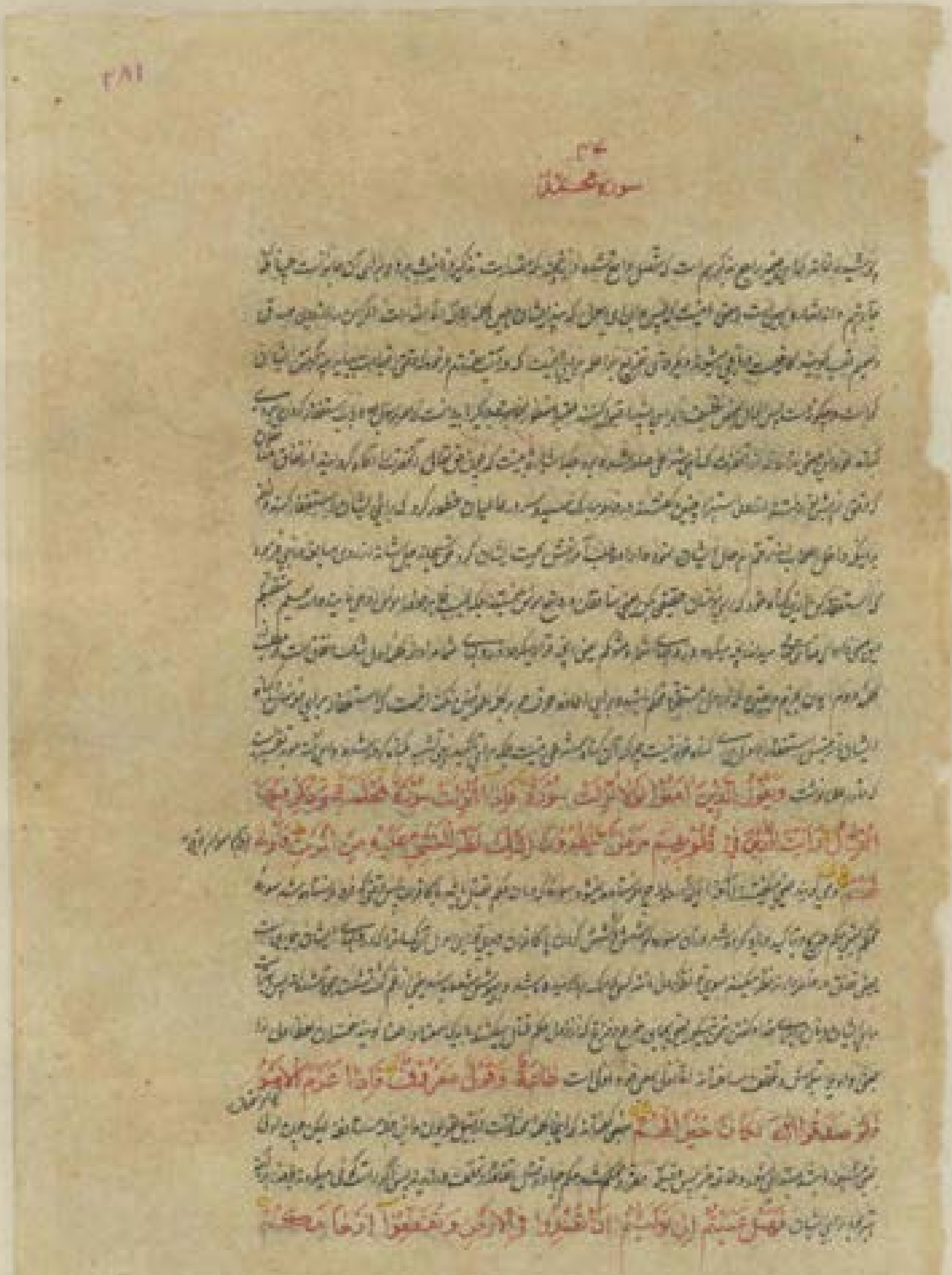
سورۂ محمد ﷺ

ICO0000145

ICD0000145

۴۷

سورۂ محمد

ICO0000145

ICD0000145

سورهٔ محمد ﷺ

ICO0000145

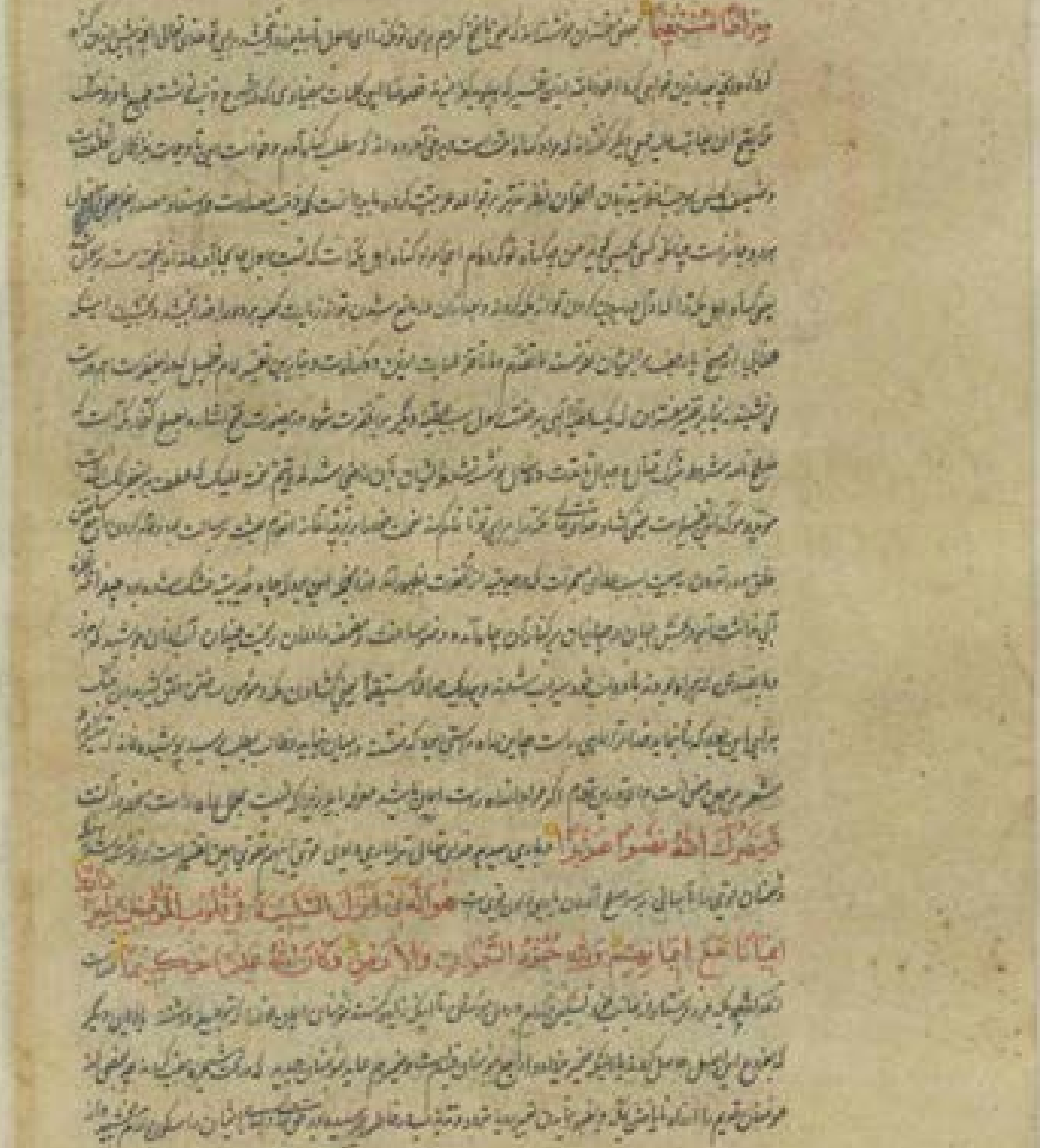
مفید ایمانی است که بدان مؤمن خصوصیت یابد و بدان از دیگران ممتاز گردد و آن ایمانی است که بدان مؤمن
از غیر مؤمن متمیز شود و اطلاق ایمان بر آن مستلزم آن نباشد که هر کس بدان متصف شد ناجی باشد و لهذا
فرمود إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ پس مؤمن کسی است که
بخدا و رسول او و بروز آخرت ایمان آورد و بدان عمل کند و کافر کسی است که بخدا و رسول او و بروز آخرت
ایمان نیاورد و بدان عمل نکند و منافق کسی است که بخدا و رسول او و بروز آخرت ایمان آورد و بدان عمل
نکند و خدای تعالی در حق منافقان فرموده است وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِئُونَ
اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبِحَتْ تِجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ
مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ
صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ أَوْ كَصَيِّبٍ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ
حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ
لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ
الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ
وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِنْ مِثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا
فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَٰذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ
مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَٰذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ
وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ
هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ
إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ
وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَٰؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا
إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ
وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا
فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ فَتَلَقَّىٰ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ
إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي
أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ وَآمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّايَ فَاتَّقُونِ
وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ
وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ
أَنَّهُمْ مُلَاقُو رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ

ICD0000145

سورة الفتح

ICO0000145

حسم

ICD0000145

سورة الفتح

ICO0000145

ICD0000145

سورة الفتح ۴۸

۲ بسم الله الرحمن الرحيم انا فتحنا لك فتحا مبينا ۲ ليغفر لك الله ما تقدم من ذنبك وما تأخر ويتم نعمته عليك ويهديك صراطا مستقيما ۳ وينصرك الله نصرا عزيزا ۴ هو الذي انزل السكينة في قلوب المؤمنين ليزدادوا ايمانا مع ايمانهم ولله جنود السموات والارض وكان الله عليما حكيما ۵ ليدخل المؤمنين والمؤمنات جنات تجري من تحتها الانهار خالدين فيها ويكفر عنهم سيئاتهم وكان ذلك عند الله فوزا عظيما ۶ ويعذب المنافقين والمنافقات والمشركين والمشركات الظانين بالله ظن السوء عليهم دائرة السوء وغضب الله عليهم ولعنهم واعد لهم جهنم وساءت مصيرا ۷ ولله جنود السموات والارض وكان الله عزيزا حكيما ۸ انا ارسلناك شاهدا ومبشرا ونذيرا ۹ لتؤمنوا بالله ورسوله وتعزروه وتوقروه وتسبحوه بكرة واصيلا ۱۰ ان الذين يبايعونك انما يبايعون الله يد الله فوق ايديهم فمن نكث فانما ينكث على نفسه ومن اوفى بما عاهد عليه الله فسيؤتيه اجرا عظيما ۱۱ سيقول لك المخلفون من الاعراب شغلتنا اموالنا واهلونا فاستغفر لنا يقولون بالسنتهم ما ليس في قلوبهم قل فمن يملك لكم من الله شيئا ان اراد بكم ضرا او اراد بكم نفعا بل كان الله بما تعملون خبيرا ۱۲ بل ظننتم ان لن ينقلب الرسول والمؤمنون الى اهليهم ابدا وزين ذلك في قلوبكم وظننتم ظن السوء وكنتم قوما بورا ۱۳ ومن لم يؤمن بالله ورسوله فانا اعتدنا للكافرين سعيرا

ICO0000145

حم ۴۶

ICD0000145

سورة الفتح

وع نصف

ICO0000145

ICD0000145

سورة القمر

ICO0000145

ICD0000145

سورة الفتح

نصف الجزء

ICD0000145

ICD0000145

سورۃ الحجرات

IC00000145

قسم ۱۰

وَاِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْاَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلٰوةِ اِنْ خِفْتُمْ اَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

یا ایها الذین امنوا ان جاءکم فاسق بنبا فتبینوا ان تصیبوا قوما

بجهالة فتصبحوا علی ما فعلتم نادمین

ICD0000145

ایمان لائے ہیں تمہارے پاس کوئی فاسق خبر لائے تو خوب تحقیق کر لیا کرو ایسا نہ ہو کہ کسی قوم کو نادانی سے ایذا دو پھر اپنے کئے پر پچھتاؤ اور جان رکھو کہ تم میں اللہ کے رسول ہیں اگر بہت سی باتوں میں تمہارا کہا مانیں تو تم مشکل میں پڑو لیکن اللہ نے تمہیں ایمان کی محبت دی اور اسے تمہارے دلوں میں اچھا کر دکھایا اور کفر اور گناہ اور نافرمانی سے تمہیں بیزار کر دیا ایسے ہی لوگ راہ راست پر ہیں یہ اللہ کا فضل اور اس کا انعام ہے اور اللہ علم و حکمت والا ہے اور اگر مسلمانوں کے دو گروہ آپس میں لڑ پڑیں تو تم ان میں صلح کرا دو پھر اگر ان میں کا ایک گروہ دوسرے پر زیادتی کرے تو تم زیادتی کرنے والے گروہ سے لڑو یہاں تک کہ وہ اللہ کے حکم کی طرف رجوع لائے پھر اگر رجوع لائے تو ان میں عدل کے ساتھ صلح کرا دو اور انصاف کرو بیشک اللہ انصاف کرنے والوں کو دوست رکھتا ہے مسلمان تو بھائی بھائی ہیں پس اپنے دو بھائیوں میں صلح کرا دیا کرو اور اللہ سے ڈرتے رہو تاکہ تم پر رحم کیا جائے اے ایمان والو نہ مرد دوسرے مردوں سے تمسخر کریں ممکن ہے وہ ان سے اچھے ہوں اور نہ عورتیں دوسری عورتوں سے تمسخر کریں ممکن ہے وہ ان سے اچھی ہوں اور نہ ایک دوسرے پر طعنہ کرو اور نہ ایک دوسرے کو برے لقب سے یاد کرو ایمان کے بعد فاسق کہلانا برا نام ہے اور جو توبہ نہ کریں وہی ظالم ہیں اے ایمان والو بہت گمانوں سے بچو کہ بعض گمان گناہ ہیں اور تجسس نہ کرو اور نہ تم میں کوئی کسی کی غیبت کرے کیا تم میں کوئی اس کو پسند کرتا ہے کہ اپنے مرے ہوئے بھائی کا گوشت کھائے تو تم اس سے ضرور نفرت کرو گے اور اللہ سے ڈرتے رہو بیشک اللہ توبہ قبول کرنے والا مہربان ہے اے لوگو ہم نے تم کو ایک مرد اور ایک عورت سے پیدا کیا اور تمہاری قومیں اور قبیلے بنا دیئے تاکہ ایک دوسرے کو پہچانو بیشک اللہ کے نزدیک تم میں زیادہ عزت والا وہ ہے جو تم میں زیادہ پرہیزگار ہے بیشک اللہ جاننے والا خبر رکھنے والا ہے دیہاتی کہتے ہیں کہ ہم ایمان لائے تم کہہ دو کہ تم ایمان نہیں لائے بلکہ یوں کہو کہ ہم مسلمان ہوئے اور ایمان ابھی تمہارے دلوں میں داخل نہیں ہوا اور اگر تم اللہ اور اس کے رسول کی فرمانبرداری کرو گے تو اللہ تمہارے اعمال میں سے کچھ کم نہ کرے گا بیشک اللہ بخشنے والا مہربان ہے مومن تو وہ ہیں جو اللہ اور اس کے رسول پر ایمان لائے پھر شک میں نہ پڑے اور اپنے مال اور جان سے اللہ کی راہ میں جہاد کیا یہی سچے ہیں تم اللہ کو اپنا دین جتاتے ہو حالانکہ اللہ جانتا ہے جو کچھ آسمانوں میں ہے اور جو کچھ زمین میں ہے اور اللہ ہر چیز کا علم رکھتا ہے تم پر احسان رکھتے ہیں کہ مسلمان ہو گئے تم کہہ دو کہ اپنے اسلام کا مجھ پر احسان نہ رکھو بلکہ اللہ تم پر احسان رکھتا ہے کہ اس نے تم کو ایمان کی ہدایت کی اگر تم سچے ہو اللہ آسمانوں اور زمین کے غیب کی چیزوں کو جانتا ہے اور جو کچھ تم کرتے ہو اللہ اس کو دیکھ رہا ہے

ICD0000145

جشم

ما شنیده و روایات کنند اجابت کنید این بنده تشنیع نمانده کشیده و خالیا احادیث نبوی در آنها حقوق برادران جوانان متین بر پیر باقی است
بس خدم حضار اعتقاد بیوی علی مرتبی او کم جمادی این بیرین خوانند تا کلب یعنی تکرار نشود و بالفاظ مختلف معانی یکسان باشد یا ایها
الذین امنوا لا یسخر قوم من قوم عسی ان یکونوا خیرا منهم ولا نساء من نساء عسی ان یکن خیرا منهن ولا تلمزوا انفسکم ولا تنابزوا بالالقاب بئس الاسم الفسوق
بعد الایمان ومن لم یتب فاولئک هم الظالمون ای کسانیکه ایمان آورده اند مسخره استهزا نکنند یکی
دیگری را بنده ای مسخره کردن یکدیگر را بلقب زشت یاد نکنند این چیزها فسق است و استهزا کننده یعنی زبان دراز یکدیگر
ترسان نیستند اند ای ایمان و صورت بد است کسیکه از طعن و لعن هر یکدیگر باز نیاید پس آن کسانیکه توبه نکنند
خواهند که ستم بنده یکدیگر را عقوبت بلیغ یا فرمایش بدهند و ایشان از توبه نکنند پس آنها ستمگارند بیان
بنده ایمان آوردن و ایشان ستم کردن بر یکدیگر است و ستم کردن بر یکدیگر آن است که بنده را بدی یاد کنند
و بر ترک آن اصرار نمایند و بر آن بمیرند و بر آن عذاب کنند و بر ترک آن آمرزش دهند و بر آن بهشت دهند
و بر ترک آن دوزخ ده

ICO0000145

سورۃ الحجرات

ICD0000145

بسم

يا ايها الذين آمنوا هل ادلكم على تجارة تنجيكم من عذاب اليم تؤمنون بالله ورسوله وتجاهدون في سبيل الله باموالكم وانفسكم ذلكم خير لكم ان كنتم تعلمون

بحرف ندا و موصول و ذا و اسم اشاره صدق داخل من عذاب الم شك كردند ما اشاره خطاب و جهاد كردند در راه خدا باموال خود و جانهاى خود و مبتدا

و خبر جمله خبريه ثانيه و اضافه كردن آن كردند كه ايشان را بشارت كرامت ايمان كتاب ايشان آمدم ايمان آوردند ايشان و وقتى كه كار بمال و جان رسيد كاهلى كردند مؤمن حقيقى نيستند مستوجب كرامت اند اول آيت قبول بيعت

مفت الاعراب مراد بايشان منافقان بودند و قيل هذه كه ما مؤمنان صادقيم قل لم تؤمنوا ولكن قولوا اسلمنا ولما يدخل الايمان في قلوبكم

بگوى اى محمد كه هرگز ايمان نياورده ايد ولكن بگوئيد كه مسلمان شديم يا بايد ديد كه ايمان در دلهاى شما داخل شده است يا نه

در استسلام باشد و هر چه در ايمان است و ظاهر چيزى است يعنى هنوز شما را ايمان حقيقى حاصل نشده است ولى مسلمان شده ايد

يمنون عليك ان اسلموا قل لا تمنوا على اسلامكم بل الله يمن عليكم ان هداكم للايمان ان كنتم صادقين

منت ميگذارند بر تو باين اسلام كه آوردند بگو منت مگذاريد بر من باسلام آوردن خود بلكه خدا منت مى نهد بر شما باين كه راه نمود شما را بايمان اگر هستيد

بگو باين كه منت ميگذاريد بر من باسلام آوردن خود بلكه خدا منت مى نهد بر شما باين كه راه نمود شما را بايمان اگر راست

شما راست گويان اين آيت در حق بنى اسد نازل شد كه قحط عظيم واقع شده بود ايشان آمدند و اظهار اسلام كردند

و مطلب ايشان آن بود كه ما را بسبب اسلام غنيمت دهند و صدقات بما دهند پس خدا تعالى ايشان را تكذيب فرمود

كه منت ميگذاريد بر من باسلام خود بلكه خدا منت مى نهد بر شما باين كه راه نمود شما را بايمان اگر راست ميگوئيد

ان الله يعلم غيب السموات والارض والله بصير بما تعملون

بدرستى كه خدا ميداند پنهانى آسمانها و زمين را و خدا بينا است بآنچه ميكنيد

ICO0000145

سورۂ ق

صفات ایمانیست و بعضی گفته اند حروف با بعضی از اسماء الله تعالی اند و گفته شده که قسم یاد کرده است بقرآن که تو ای محمد از رسولان منی و بر راه راست و دین حق و ملت ابراهیم حنیف و شریعت آسان و روشن فرستاده شده ای و قرآن مجید که بر تو فرستاده ام و بر تو خوانده میشود معجزه است دال بر صحت رسالت تو و بر صدق آنچه تو را بدان فرستاده ام و بر صحت آنچه تو از جانب من خبر میدهی و بر صحت آنچه تو امر میکنی و نهی میکنی و وعده میدهی و وعید میکنی و بر صحت آنچه تو از بهشت و دوزخ و حساب و میزان و بعث و نشور خبر میدهی و بر صحت آنچه تو از احوال قیامت خبر میدهی و بر صحت آنچه تو از احوال مردگان در قبرها خبر میدهی و بر صحت آنچه تو از احوال آخرت خبر میدهی و بر صحت آنچه تو از احوال دنیا خبر میدهی و بر صحت آنچه تو از احوال آسمانها و زمین خبر میدهی و بر صحت آنچه تو از احوال ملائکه خبر میدهی و بر صحت آنچه تو از احوال جن خبر میدهی و بر صحت آنچه تو از احوال شیاطین خبر میدهی و بر صحت آنچه تو از احوال کتابهای آسمانی خبر میدهی و بر صحت آنچه تو از احوال پیغمبران خبر میدهی و بر صحت آنچه تو از احوال امتهای

ICD0000145

عبد العزیز رحمه الله گفت معنی که آن روایتان آمده است و پسندیده تر است بر وی آنکه گوید که بدین آیت بر بندگان خویش منت نهاد
همچنین خصه که این آیت است تعالی است وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَ
حَبَّ الْحَصِيدِ و گفتیم فرستادیم از ابر آب باران آبی با خیر و برکت پس رویانیدیم و ایم آن آب بوستانها و دانه درو
درویدنی که درو میشود چون گندم و جو و مانند آن و النخل باسقات لها طلع نضید و خرما بلند مانند بالا کرده شده
خوشه بر خوشه نهاده رزقا للعباد روزی بندگان را و احیینا به بلدة میتا و زنده کردیم بدان آب شهری مرده
کذلک الخروج همچنین است بیرون آمدن مردگان در روز قیامت کذبت قبلهم قوم نوح و اصحاب الرس و ثمود
دروغ زن داشتند پیش از ایشان قوم نوح و اصحاب الرس و ثمود و عاد و فرعون و اخوان لوط و اصحاب الایکة و قوم تبع
کل کذب الرسل فحق وعید دروغ زن نداشتند هیچ یک از پیغامبران را پس راست شد وعید من بر ایشان افعیینا
بالخلق الاول بل هم فی لبس من خلق جدید آیا عاجز شدیم ما از آفرینش اول بل ایشان در شک اند از آفرینش نو
نحن خلقنا الانسان ما آفریدیم آدمی را و نعلم ما توسوس به نفسه و میدانیم آنچه وسوسه میکند بدان دل او را
و نحن اقرب الیه من حبل الورید و ما نزدیکتریم به او از رگ گردن او اذ یتلقی المتلقیان
آنگاه که فرا گیرند فرا گیرندگان عن الیمین و عن الشمال از راست و از چپ قعید نشسته ما یلفظ من قول
هیچ سخن نگوید از سخنها الا لدیه رقیب عتید مگر نزدیک او نگاهبانی حاضر و آماده و جاءت سکرة الموت
و بیاید بیهوشی مرگ بالحق راست بذلک ما کنت منه تحید این است آنچه تو از آن گریزان بودی و نفخ فی الصور
و دمیده شود در صور ذلک یوم الوعید آن روز است روز وعید و جاءت کل نفس معها سائق و شهید
و بیاید هر تنی با او فرشته که او را براند و فرشته که بر اعمال او گواهی دهد لقد کنت فی غفلة
تو بودی در غفلت از این روز فکشفنا عنک غطاءک پس برداشتیم از تو پرده تو فبصرک الیوم حدید
پس بینایی تو امروز تیز است و قال قرینه هذا ما لدی عتید و گوید همنشین او این است آنچه نزد من حاضر است
القیا فی جهنم کل کفار عنید بیفکنید در دوزخ هر کافر ستیزه کار مناع للخیر معتد مریب
باز دارنده از خیر متجاوز از حد شک کننده الذی جعل مع الله الها آخر آن که گرفت با خدای دیگری را فالقیاه فی العذاب الشدید
پس بیفکنید او را در عذاب سخت قال قرینه ربنا ما اطغیته گوید همنشین او خداوندا من او را گمراه نکردم
و لکن کان فی ضلال بعید و لیکن او خود در گمراهی دور بود قال لا تختصموا لدی و گوید خدای تعالی مخاصمت مکنید نزد من
و قد قدمت الیکم بالوعید و پیش فرستادم بسوی شما وعید من ما یبدل القول لدی و نیست که بدل کنند سخن من نزد من
و ما انا بظلام للعبید و نیستم من ستمکار بندگان را یوم نقول لجهنم هل امتلأت روزی که گوییم دوزخ را آیا پر شدی
و تقول هل من مزید و گوید آیا هست که بیفزایند بر من و ازلفت الجنة للمتقین و نزدیک کرده شود بهشت پرهیزگاران را
غیر بعید نه دور هذا ما توعدون این است آنچه وعده کرده میشوید هر اوابٍ حفیظ هر توبه کننده نگاهدارنده
من خشی الرحمن بالغیب آن که ترسید از خدای رحمن در نهان و جاء بقلب منیب و بیاورد دلی باز گشته
ادخلوها بسلام بروید در بهشت بسلامت ذلک یوم الخلود آن روز است روز جاودانگی لهم ما یشاءون
ایشان را است آنچه خواهند فیها و لدینا مزید و نزد ما زیادت است و کم اهلکنا قبلهم من قرن
و چند هلاک کردیم پیش از ایشان از گروهی هم اشد منهم بطشا که سخت تر بودند از ایشان در گرفتن فنقبوا فی البلاد
پس بگشتند در شهرها هل من محیص آیا هست گریزگاهی ان فی ذلک لذکری این است پند
لمن کان له قلب یا او دل هوشیار او القی السمع و یا گوش فرا دارد و هو شهید و او حاضر باشد
و لقد خلقنا السموات و ما بینهما فی ستة ایام و ما مسنا من لغوب و ما آفریدیم آسمانها و زمین و آنچه میان ایشان است در شش روز و ما را رنجی نبود
فاصبر علی ما یقولون پس صبر کن بر آنچه میگویند و سبح بحمد ربک و تسبیح گوی به ستایش خداوند خویش
قبل طلوع الشمس و قبل غروبها پیش از برآمدن آفتاب و پیش از فرو شدن آن و من الیل فسبحه و از شب او را تسبیح گوی
و ادبار السجود و پس از گزاردن نمازها و استمع یوم ینادی المنادی من مکان قریب و گوش دار روزی که بخواند خواننده از جای نزدیک
یوم یسمعون الصیحة بالحق ذلک یوم الخروج روزی که بشنوند آواز راست آن روز است روز بیرون آمدن
انا نحن نحیی و نمیت ما زنده میکنیم و میرانیم و الینا المصیر و با ما است بازگشت یوم تشقق الارض عنهم سراعا
روزی که بشکافد زمین از ایشان شتابان ذلک حشر علینا آسان است بر ما نحشر ایشان
نحن اعلم بما یقولون ما داناتریم به آنچه میگویند و ما انت علیهم بجبار و تو بر ایشان جبار نیستی
فذکر بالقرآن من یخاف وعید پس پند ده بقرآن هر که ترسد از وعید من

ICO0000145

۵۰
سورهٔ ق

نصف الوب

ICO0000145

ICO0000145

ICO0000145

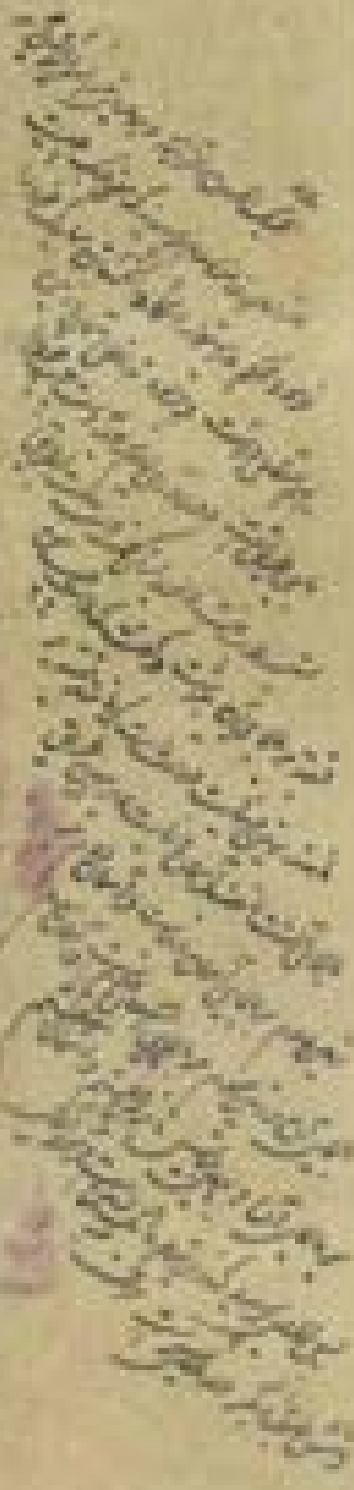
ICD0000145

سورة الذّاريات

وَالذّٰرِيٰتِ ذَرْوًا ... يُفْتَنُونَ ... يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ ... يَوْمَ الدِّينِ ... إِنَّ هٰذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ... وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُكِ ... وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ ... وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ ... فَفِرُّوا إِلَى اللَّهِ ... وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلٰهًا آخَرَ ... وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ... وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِلْمُوقِنِينَ ... وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ... فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنْطِقُونَ ... هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ ... فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ... فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً ... فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ ... قَالُوا كَذٰلِكِ قَالَ رَبُّكِ ... إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ... قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ... قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُجْرِمِينَ ... لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ طِينٍ ... مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ... فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ... وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ... وَفِي مُوسَى إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَى فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ... فَتَوَلّٰى بِرُكْنِهِ وَقَالَ سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ... فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ... وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ ... مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلَتْهُ كَالرَّمِيمِ ... وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتّٰى حِينٍ ... فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ... فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنْتَصِرِينَ ... وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ... وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ... وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ ... وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ ... لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ... فَفِرُّوا إِلَى اللَّهِ ... إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ... وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلٰهًا آخَرَ ... إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ... كَذٰلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ... أَتَوَاصَوْا بِهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ... فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٍ ... وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَىٰ تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ... وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ... مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعِمُونِ ... إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ... فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذَنُوبًا مِثْلَ ذَنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونِ ... فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ...

وَالذّٰرِيٰتِ ذَرْوًا ... فَالْحٰمِلٰتِ وِقْرًا ... فَالْجٰرِيٰتِ يُسْرًا ... فَالْمُقَسِّمٰتِ أَمْرًا ...

ICO0000145

ICO000145

۵۱
سورۃ الذّاریات

وَالْمُرْسَلٰتِ عُرْفًا ۝ فَالْعٰصِفٰتِ عَصْفًا ۝ وَالنّٰشِرٰتِ نَشْرًا ۝ فَالْفٰرِقٰتِ فَرْقًا ۝ فَالْمُلْقِيٰتِ ذِكْرًا ۝ عُذْرًا اَوْ نُذْرًا ۝ اِنَّمَا تُوْعَدُوْنَ لَوَاقِعٌ ۝ فَاِذَا النُّجُوْمُ طُمِسَتْ ۝ وَاِذَا السَّمَآءُ فُرِجَتْ ۝ وَاِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ ۝ وَاِذَا الرُّسُلُ اُقِّتَتْ ۝ لِاَيِّ يَوْمٍ اُجِّلَتْ ۝ لِيَوْمِ الْفَصْلِ ۝ وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ۝ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ۝ اَلَمْ نُهْلِكِ الْاَوَّلِيْنَ ۝ ثُمَّ نُتْبِعُهُمُ الْاٰخِرِيْنَ ۝ كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِيْنَ ۝ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ۝ اَلَمْ نَخْلُقْكُّمْ مِّنْ مَّآءٍ مَّهِيْنٍ ۝ فَجَعَلْنٰهُ فِيْ قَرَارٍ مَّكِيْنٍ ۝ اِلٰى قَدَرٍ مَّعْلُوْمٍ ۝ فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقٰدِرُوْنَ ۝ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ۝ اَلَمْ نَجْعَلِ الْاَرْضَ كِفَاتًا ۝ اَحْيَآءً وَّاَمْوَاتًا ۝ وَّجَعَلْنَا فِيْهَا رَوَاسِيَ شٰمِخٰتٍ وَّاَسْقَيْنٰكُمْ مَّآءً فُرَاتًا ۝ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ۝ اِنْطَلِقُوْٓا اِلٰى مَا كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُوْنَ ۝ اِنْطَلِقُوْٓا اِلٰى ظِلٍّ ذِيْ ثَلٰثِ شُعَبٍ ۝ لَّا ظَلِيْلٍ وَّلَا يُغْنِيْ مِنَ اللَّهَبِ ۝ اِنَّهَا تَرْمِيْ بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ ۝ كَاَنَّهٗ جِمٰلَتٌ صُفْرٌ ۝ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ۝ هٰذَا يَوْمُ لَا يَنْطِقُوْنَ ۝ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُوْنَ ۝ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ۝ هٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ ۚ جَمَعْنٰكُمْ وَالْاَوَّلِيْنَ ۝ فَاِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيْدُوْنِ ۝ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ۝ اِنَّ الْمُتَّقِيْنَ فِيْ ظِلٰلٍ وَّعُيُوْنٍ ۝ وَفَوَاكِهَ مِمَّا يَشْتَهُوْنَ ۝ كُلُوْا وَاشْرَبُوْا هَنِيْٓـًٔا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ ۝ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ۝ كُلُوْا وَتَمَتَّعُوْا قَلِيْلًا اِنَّكُمْ مُّجْرِمُوْنَ ۝ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ۝ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمُ ارْكَعُوْا لَا يَرْكَعُوْنَ ۝ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ۝ فَبِاَيِّ حَدِيْثٍ بَعْدَهٗ يُؤْمِنُوْنَ ۝

ICO0000145

ICD0000145

سورة فاطر مكية

ICO0000145

قال فما خطبكم

ICO0000145

سورة الذاريات

[illegible] وَفِي الْأَرْضِ قِطَعٌ مُتَجَاوِرَاتٌ وَجَنَّاتٌ مِنْ أَعْنَابٍ وَزَرْعٌ وَنَخِيلٌ صِنْوَانٌ وَغَيْرُ صِنْوَانٍ يُسْقَىٰ بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنُفَضِّلُ بَعْضَهَا عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الْأُكُلِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ وَإِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَإِذَا كُنَّا تُرَابًا أَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ الْأَغْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِمُ الْمَثُلَاتُ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِّلنَّاسِ عَلَىٰ ظُلْمِهِمْ وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ إِنَّمَا أَنتَ مُنذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنثَىٰ وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِندَهُ بِمِقْدَارٍ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ سَوَاءٌ مِّنكُم مَّنْ أَسَرَّ الْقَوْلَ وَمَن جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِّن بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُم مِّن دُونِهِ مِن وَالٍ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَن يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُم بِشَيْءٍ إِلَّا كَبَاسِطِ كَفَّيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلَالُهُم بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ قُلْ مَن رَّبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ قُلْ أَفَاتَّخَذْتُم مِّن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ لِأَنفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَّابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِّثْلُهُ كَذَٰلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ كَذَٰلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنَىٰ وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُم مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ أَفَمَن يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنقُضُونَ الْمِيثَاقَ وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَن يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرَءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَن صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِم مِّن كُلِّ بَابٍ سَلَامٌ عَلَيْكُم بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ وَالَّذِينَ يَنقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِن بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَن يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أَنَابَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُم بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ وَحُسْنُ مَآبٍ كَذَٰلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهَا أُمَمٌ لِّتَتْلُوَ عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَٰنِ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابِ وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِّعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كُلِّمَ بِهِ الْمَوْتَىٰ بَل لِّلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا أَفَلَمْ يَيْأَسِ الَّذِينَ آمَنُوا أَن لَّوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهَدَى النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُم بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِّن دَارِهِمْ حَتَّىٰ يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَأَمْلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ أَفَمَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلْ سَمُّوهُمْ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَم بِظَاهِرٍ مِّنَ الْقَوْلِ بَلْ زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرُهُمْ وَصُدُّوا عَنِ السَّبِيلِ وَمَن يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ وَمَا لَهُم مِّنَ اللَّهِ مِن وَاقٍ مَّثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ أُكُلُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَّعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَن يُنكِرُ بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُو وَإِلَيْهِ مَآبِ وَكَذَٰلِكَ أَنزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُم بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَن يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ يَمْحُو اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثْبِتُ وَعِندَهُ أُمُّ الْكِتَابِ وَإِن مَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسَيَعْلَمُ الْكُفَّارُ لِمَنْ عُقْبَى الدَّارِ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِندَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ وَالَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُم بِمُؤْمِنِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَٰكِن لَّا يَشْعُرُونَ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَٰكِن لَّا يَعْلَمُونَ وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِئُونَ اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبِحَت تِّجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَّا يُبْصِرُونَ صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ أَوْ كَصَيِّبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِم مِّنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُم مَّشَوْا فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَندَادًا وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ وَإِن كُنتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّن مِّثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَن تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِن ثَمَرَةٍ رِّزْقًا قَالُوا هَٰذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِن قَبْلُ وَأُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَن يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَٰذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ الَّذِينَ يَنقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِن بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَن يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُم مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَٰؤُلَاءِ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ قَالَ يَا آدَمُ أَنبِئْهُم بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنبَأَهُم بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُل لَّكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنتُمْ تَكْتُمُونَ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ فَتَلَقَّىٰ آدَمُ مِن رَّبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُم مِّنِّي هُدًى فَمَن تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ وَآمِنُوا بِمَا أَنزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّايَ فَاتَّقُونِ وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنسَوْنَ أَنفُسَكُمْ وَأَنتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُم مُّلَاقُو رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ وَاتَّقُوا يَوْمًا لَّا تَجْزِي نَفْسٌ عَن نَّفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ وَإِذْ نَجَّيْنَاكُم مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُم بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَأَنجَيْنَاكُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنتُمْ تَنظُرُونَ وَإِذْ وَاعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِن بَعْدِهِ وَأَنتُمْ ظَالِمُونَ ثُمَّ عَفَوْنَا عَنكُم مِّن بَعْدِ ذَٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنفُسَكُم بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَىٰ بَارِئِكُمْ فَاقْتُلُوا أَنفُسَكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِندَ بَارِئِكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَى اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَأَنتُمْ تَنظُرُونَ ثُمَّ بَعَثْنَاكُم مِّن بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَأَنزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوَىٰ كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَٰكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَٰذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ وَإِذِ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِب بِّعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ كُلُوا وَاشْرَبُوا مِن رِّزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَن نَّصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنبِتُ الْأَرْضُ مِن بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ اهْبِطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُم مَّا سَأَلْتُمْ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوا وَّكَانُوا يَعْتَدُونَ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارَىٰ وَالصَّابِئِينَ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُم بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُم مِّن بَعْدِ ذَٰلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنتُم مِّنَ الْخَاسِرِينَ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَن تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّن لَّنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّا فَارِضٌ وَلَا بِكْرٌ عَوَانٌ بَيْنَ ذَٰلِكَ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّن لَّنَا مَا لَوْنُهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَّوْنُهَا تَسُرُّ النَّاظِرِينَ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّن لَّنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَابَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَّا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا الْآنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَّارَأْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنتُمْ تَكْتُمُونَ فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَٰلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَىٰ وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُم مِّن بَعْدِ ذَٰلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَّقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِ

ICO0000145

قال فما خطبكم

مآ أُرِيدُ مِنْهُم مِّن رِّزْقٍ وَمَآ أُرِيدُ أَن يُطْعِمُونِ ۝ فهم من این خویش کرا تو بهام هیچ نفعی دلیلی و نفعی هم
کطعام و نفقه را خلق فقط کنایت دلیل انصاف است برای آنچه آفرینش خلق محض برای پرستش است و بعضی بهام ایشان
من امکان نیست و اما تی و طعام دادن من بخلق مطلوب نیست بلکه جائز خدا و عبید بهام خواهد خود امر و اما و نهی
من از اصحاب این مطلب مخلوق خدام و مستغنی از عبادهم إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ۝
اینجا بیان استحقاق است بجواب آنچه گفتند ما را چه حاجت بعبادت تو و استدلال کرد بر صحت و قدرت
او بحیث ناقص بودن بنده باشد وَإِن يَرَوْا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ ۝
و بر پرستش او اگر ایشان را مسلم کنند بر خود چنین کنند و شکر نعمت او نکنند بلکه نسبت بدو کفران کنند
الیشان را بجواب آنچه ایشان گفتند و طلب آن عذاب کردند خود را من بعد جواب شتاب و اضطراب بیان کنند و وقت
عذاب نشد لفظ ذوب بفتح ذال بمعنی عذاب است که مطابقت و اجابت است بسبب آنکه مستعجل شده بود بر ایشان و ذکر
فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا مِن يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ۝ پس وای مر ایشان را از آن روز که ایشان را وعده کرده شده اند
قرآن و عذاب کرده شده اند یعنی اخبار کرده شده اند بعذاب ایشان است این یعنی که عذاب ایشان را وعده کرده شده است
چنانکه در قرآن عذاب مقتضی نازل نگردد بعذاب مطلق وعده است مر ایشان را که عذاب ایشان را وقتی معین است چون
آن وقت نیامد عذاب هم نیامد و روایت از حضرت رسول صلی الله علیه وسلم که هر کس سه بار سوره و الطور بخواند
فی الدور مکتوب لهم بعدد کل آیة فی الطور قصر فی الجنة و الطور قسم بکوهی که موسی علیه السلام ایشان را بر آن مشرف شد و کوهی است
غالب بنبت و بعضی گویند سریانی است و عبرانی نیست و معرب شده و الکتاب مَّسْطُورٍ ۝ و بنامه که نوشته شده
فِي رَقٍّ مَّنشُورٍ ۝ در صحیفه گشاده شده و رق صحیفه که نوشته شود در آن و منشور پراکنده است تا آن گشاده شود
بسهل است و لفظ مسطور بسبب ترتیب اوراق و انتظام کلمات و آیات و ترتیب ابواب و فصول و اجزاء و سور
است و در تفسیر کبیر آورده که نوع اول از وحی بود که بر موسی علیه السلام فرو آمد بر الواح و نوع دوم آنست که بر
غیر موسی فرو آمد بر ارض و نوع سوم آنست که بر موسی فرو آمد بر الواح و نوع چهارم آنست که بر غیر موسی
فرو آمد بر ارض و نوع پنجم آنست که بر موسی فرو آمد بر الواح و نوع ششم آنست که بر غیر موسی فرو آمد بر ارض

ICO0000145

سورة الطور

وسوگند بطور کوه مناجات و والبیت المعمور و سوگند بخانه آبادان که پیوسته معمور است بزیارت ملائکه و بقولی از آنجا بآسمان چهارم است که کعبه آسمانیان است بحیال کعبه زمینی و بقولی آسمان اول است و بقولی خانه که بعدن بهشت است و بقولی آدم بر حیال آن طواف کرده و بقولی خانه ایست در بهشت که هر روز هفتاد هزار فرشته بر آن طواف میکنند که دیگر بر گردند و السقف المرفوع و سوگند بسقف بلند یعنی آسمان و بحر المسجور و سوگند بدریای موجزن یا بحر آتش ان عذاب ربک لواقع جواب قسم است یعنی بدرستیکه عذاب پروردگار تو بر کافران واقع شدنی است مالہ من دافع هیچ دفع کننده نیست آنرا یوم تمور السماء موراً روزیکه بلرزد آسمان و بحرکت آید حرکتی سخت و تسییر الجبال تسییراً و بروند کوهها از جای خود بروندنی یعنی از بیخ بر کنده شوند و بجای خود نایستند فویل یومئذ للمکذبین پس وای باشد در آن روز مر تکذیب کنندگان را الذین هم فی خوض یلعبون آنانکه ایشان در باطل خود بازی میکنند و بیهوده سخن میگویند یوم یدعون الی نار جهنم دعا روز قیامت یعنی بآتش دوزخ رانده شوند دعا دفعا دفع کردنی سخت هذه النار التی کنتم بها تکذبون این آتش است که شما بدان در دنیا تکذیب میکردید افسحر هذا یعنی آیا این عذاب که شما میبینید در دنیا سحر است یا انتم لا تبصرون یا شما نمی بینید اصلوها فاصبروا یا سوا علیکم بچشید حرارت آتش را پس صبر کنید یا بی صبری کنید بر شما یکسان است انما تجزون ما کنتم تعملون جز این نیست که جزا داده میشوید بآنچه میکردید در دنیا ان المتقین فی جنات و نعیم بدرستیکه پرهیزگاران در بهشتها و نعمتها فاکهین بما آتاهم ربهم شادمانند بآنچه پروردگار ایشان بایشان داده و وقاهم ربهم عذاب الجحیم و نگاه داشت ایشان را پروردگار ایشان از عذاب دوزخ کلوا واشربوا هنیئاً بما کنتم تعملون بخورید و بیاشامید گوارا بآنچه میکردید در دنیا متکئین علی سرر مصفوفة تکیه زنندگان بر تختهای صف کشیده و زوجناهم بحور عین و جفت کردیم ایشان را با حوریان درشت چشم والذین آمنوا و آنانکه ایمان آوردند واتبعتهم ذریتهم بایمان و متابعت کردند ایشان را فرزندان ایشان بایمان الحقنا بهم ذریتهم ملحق گردانیدیم بایشان فرزندان ایشان را در بهشت و ما التناهم من عملهم من شیء و کم نکردیم از عمل پدران چیزی کل امرئ بما کسب رهین هر کسی بآنچه کرده گرو است و امددناهم بفاکهة و لحم و مدد کردیم ایشان را بمیوه و گوشت مما یشتهون از آنچه میخواهند یتنازعون فیها کاساً یکدیگر را میدهند در بهشت جامی لا لغو فیها و لا تأثیم نه بیهوده گویند در آن و نه بگناه کار کنند ویطوف علیهم غلمان لهم و میگردند بر گرد ایشان پسران خدمتکار ایشان کانهم لؤلؤ مکنون گویا ایشان مروارید پوشیده اند در صدف و اقبل بعضهم علی بعض روی آورد بعضی از ایشان بر بعضی یتساءلون سؤال میکنند از یکدیگر قالوا انا کنا قبل فی اهلنا گفتند ما بودیم پیش از این در میان کسان خود مشفقین ترسان از عذاب خدا فمن الله علینا پس منت نهاد خدا بر ما ووقانا عذاب السموم و نگاه داشت ما را از عذاب آتش انا کنا من قبل ندعوه ما بودیم پیش از این میخواندیم خدا را انه هو البر الرحیم بدرستیکه او نیکوکار است و مهربان فذکر پس پند ده ای محمد فما انت بنعمت ربک بکاهن و نیستی تو بحمد پروردگار خود کاهن ولا مجنون و نه دیوانه ام یقولون میگویند شاعر نتربص به ریب المنون چشم میداریم بر او حادثه مرگ قل تربصوا بگو چشم دارید فانی معکم من المتربصین من با شما از چشم دارندگانم ام تأمرهم احلامهم آیا فرمان میدهد ایشان را عقلهای ایشان بهذا باین سخن ام هم قوم طاغون یا ایشان گروهی اند سرکش ام یقولون تقوله بل لا یؤمنون یا میگویند محمد این قرآن را خود ساخته است بلکه ایمان نمی آرند فلیأتوا بحدیث مثله پس باید که بیاورند سخنی مانند قرآن ان کانوا صادقین اگر راست میگویند ام خلقوا من غیر شیء یا آفریده شدند بی آفریدگار ام هم الخالقون یا ایشان آفریدگارانند ام خلقوا السموات والارض یا آفریدند آسمانها و زمین را بل لا یوقنون نه یقین دارند ام عندهم خزائن ربک یا نزد ایشان است خزانهای پروردگار تو ام هم المصیطرون یا ایشان مسلطند بر خلق ام لهم سلم یا ایشان را نردبانی است یستمعون فیه تا بدان بسخن آسمانیان گوش دهند فلیأت مستمعهم پس باید که بیاورد شنونده ایشان بسلطان مبین حجت روشن ام له البنات یا خدا را دختران است ولکم البنون و شما را پسران ام تسألهم اجراً یا از ایشان مزدی میخواهی فهم من مغرم مثقلون پس ایشان از غرامت گران بار شده اند ام عندهم الغیب یا نزد ایشان است غیب فهم یکتبون پس ایشان مینویسند ام یریدون کیداً یا میخواهند مکری کنند فالذین کفروا پس آنانکه کافر شدند هم المکیدون ایشان مکر شده اند ام لهم الله یا ایشان را خدائی است غیر الله جز خدا سبحان الله پاک است خدا عما یشرکون از آنچه انباز میگیرند و ان یروا کسفاً و اگر بینند پاره از آسمان ساقطة یقولوا سحاب مرکوم میگویند ابر بر هم نشسته است فذرهم پس بگذار ایشان را حتی یلاقوا یومهم الذی تا ملاقات کنند روز خود را که فیه یصعقون در آن بیهوش شوند یوم لا یغنی روزیکه دفع نکند عنهم کیدهم از ایشان مکر ایشان شیئاً هیچ چیز ولا هم ینصرون و نه ایشان را یاری کنند وان للذین ظلموا و مر آنانرا که ستم کردند عذاباً دون ذلک عذابی است پیش از این در دنیا ولکن اکثرهم لا یعلمون و لیکن بیشتر ایشان نمی دانند واصبر لحکم ربک و صبر کن بر حکم پروردگار خود فانک بأعیننا پس تو در حفظ ما و در کلاءت ما میباشی و سبح بحمد ربک و تسبیح گوی بحمد پروردگار خود حین تقوم هنگامیکه برخیزی من المنام از خواب و من اللیل و از شب فسبحه و تسبیح گوی او را و ادبار النجوم و بگاه پشت کردن ستارگان

ICD0000145

فاكهين ترجمه آنانكه رنجه داشتند عذاب الجحيم ترجمه بايشان گويند بچشيد اين را بپاداش آنچه بوديد
كه ميكرديد وآنانكه ايمان آوردند وعملهاى شايسته كردند لهم اجر غير ممنون ترجمه مر ايشانرا
مزدى است بى منت قل ارءيتم ترجمه بگو آيا ديديد شما آنچه ميخوانيد از غير خدا ارونى ماذا خلقوا
من الارض ترجمه بنمائيد مرا چه آفريده اند از زمين ام لهم شرك ترجمه يا ايشانرا شركى است
فى السموات ترجمه در آسمانها ام اتيناهم كتابا ترجمه يا داده ايم ايشانرا كتابى فهم على بينة منه
ترجمه پس ايشان بر حجتى اند از آن كتاب بل ان يعد الظالمون ترجمه نيست وعده كنند ستمكاران
بعضهم بعضا الا غرورا ترجمه بعضى بعضى را مگر فريب ان الله يمسك السموات والارض ان تزولا
ترجمه بدرستى كه خدا نگاه ميدارد آسمانها و زمين را كه نيفتند ولئن زالتا ان امسكهما من احد
من بعده ترجمه و اگر بيفتند نگاه ندارد آنرا هيچ كس از پس او انه كان حليما غفورا ترجمه
بدرستى كه او هست بردبار آمرزگار ولئن جاءهم نذير ترجمه و سوگند خوردند بخدا بسيار سوگند
كه اگر بيايد بايشان پيغمبرى ليكونن اهدى من احدى الامم ترجمه هر آينه باشند راه يافته تر از
يكى از امتها فلما جاءهم نذير ترجمه پس چون آمد بايشان پيغمبرى ما زادهم الا نفورا ترجمه
نيفزود بايشان مگر گريختن استكبارا فى الارض ترجمه بزرگ داشتن خود در زمين ومكر السيء
ترجمه و مكر بد ولا يحيق المكر السيء الا باهله ترجمه و نگردد مكر بد مگر بر صاحب آن فهل
ينظرون الا سنت الاولين ترجمه پس نيست مگر انتظار عادت پيشينيان فلن تجد لسنت الله تبديلا
ترجمه پس نيابى تو مر عادت خدا را هيچ تبديلى ولن تجد لسنت الله تحويلا ترجمه و نيابى مر
عادت خدا را هيچ تحويلى او لم يسيروا فى الارض ترجمه آيا نرفتند در زمين فينظروا كيف كان
عاقبة الذين من قبلهم ترجمه تا بنگرند چگونه بود عاقبت آنانكه پيش از ايشان بودند وكانوا
اشد منهم قوة ترجمه و ايشان سخت تر بودند از اين قوم در قوت وما كان الله ليعجزه من شىء
ترجمه و نيست كه عاجز كند خدا را هيچ چيز فى السموات ولا فى الارض ترجمه در آسمانها و نه در
زمين انه كان عليما قديرا ترجمه بدرستى كه او هست دانا توانا ولو يؤاخذ الله الناس بما كسبوا
ترجمه اگر بگيرد خدا مردمان را بآنچه كردند ما ترك على ظهرها من دابة ترجمه نگذارد بر پشت
زمين هيچ جنبنده ولكن يؤخرهم الى اجل مسمى ترجمه ليكن تأخير ميكند ايشانرا تا وقتى معين
فاذا جاء اجلهم فان الله كان بعباده بصيرا ترجمه چون بيايد وقت ايشان پس بدرستى كه خدا
هست بندگان خود را بينا

ICD0000145

ICD0000145

علمای مفسران بیان کرده اند که خدا در اثنای آیات قرآن گاهی التفات میکند و کلام خود را بصورت خطاب بر میگرداند یعنی سخن از زبان خود بجای غائب بر زبان متکلم و صاحب بیان بر میگرداند چنانکه قال الله تعالی فی هذه الآیة إِذَا كَانُوا أَصْدَاءً وَهَامًا سیوطی که بیانه منکر قرآن نمی باشد آن را مستند بیان خود ساخته گوید بیان بعضی جاهای قرآن مجید بر شخص نافهمیده مشکل است از آنجمله این آیه است أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ تا اینجا آیه بر منوال غائب است و بعد از آن بطریق خطاب میفرماید أَمْ خَلَقُوا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ و بعد از آن بطریق غائب میفرماید أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُصَيْطِرُونَ و بعد از آن بطریق خطاب میفرماید أَمْ لَكَ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ و بعد از آن بطریق غائب میفرماید أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمُ الْبَنُونَ و بعد از آن بطریق خطاب میفرماید أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ و بعد از آن بطریق غائب میفرماید أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ و بعد از آن بطریق خطاب میفرماید أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ بلکه معنی

ICO0000145

سورۃ الطور

ICO0000145

قال فما خطبكم

وبستم کہ بکس سودہ خود نوازند بجز خیال حق او نیست کہ ما را بین داده و در بهشت درآورد

سُورَةُ النَّجْمِ مَكِّيَّةٌ اٰيَاتُهَا ۶۲ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۞ وهي اثنا وستون آية

ع ۱ وَالنَّجْمِ اِذَا هَوٰى قسم میخورد بستارہ وقتیکہ فرود آید مفسران در آویں این آیت اختلافست بعضی گویند کہ قسم میخورد

یعنی بکہکشان کہ راہ شد و اما بقول اصح بستارہ است یا بثریا یا بجنس ستارگان در وقت غیبت آنہا کہ فرود آیند

کہ اعظم اوقات است و مطلب آنست کہ ما قسم میخوریم بستارہ در اشعار شما این معنی آمده و این قسم بدین

افتاده است کہ مردم بنظر و فرود آمدن آن ستارہ بیابند کہ وقت آن شب یا بعض شب رفته و طالع فرود آمده

آیت قرائت نمایند یا بنظر بدیگر چیزها و علامات آنرا کہ دلیل بر آن باشد کہ ما قسم یاد کرده ایم

مخلوق ما را بدین قسم عظیم یعنی کہ او را نیز مخلوق ما آفریده و پرورده است و ما را بر او حق نعمت

فرمود او را بپرستند و بطاعت ما قیام نمایند و بعضی گویند کہ مراد از نجم قرآن است کہ در مدت بیست

سال بتدریج نازل شد و بعضی گویند کہ مراد از نجم آیات قرآن است کہ در شبهای مختلف نازل شده

ما ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوٰى جواب قسم است یعنی کہ او را نسزد و طاعت ما بجای نیاورد و بر ما

تکبر ننماید وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوٰى و نمی گوید از دین آنچه موافق هوای او باشد اِنْ هُوَ اِلَّا وَحْيٌ يُّوْحٰى

نیست سخن او مگر وحی کہ فرستاده شود او را بجانب او عَلَّمَهٗ شَدِيْدُ الْقُوٰى تعلیم کرده است آن سخن را او

قرآن را و بعضی گفته اند کہ جبرئیل است و بقوت در بعضی اشاره بقوت قلب است بعضی بقوت بدن

ذُوْ مِرَّةٍ فَاسْتَوٰى و بعضی گفته اند کہ ذو مرة بمعنی صاحب عقل است و بعضی گفته اند کہ

مراد بجبرئیل است یعنی بیارامید صفت خود را بر آن کہ وَهُوَ بِالْاُفُقِ الْاَعْلٰى بفرمان حق بر کنار

بلند ترین آسمان یعنی بنهایت کہ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلّٰى و نزدیک آمد بمحمد صلعم پس نزدیک شد

بجانب او و بعضی گفته اند کہ جبرئیل بصورت خود نزدیک آمد و بعضی گفته اند کہ حق تعالی

فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ پس بود بمقدار دو زه کمان باشد بلکہ نزدیکتر مسافت میان ایشان چنین بود

او بجانب محمد صلعم فَاَوْحٰۤى اِلٰى عَبْدِهٖ مَاۤ اَوْحٰى پس وحی فرستاد بسوی بنده خود آنچه وحی فرستاد

مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَاٰى دروغ نگفت دل محمد آنچه دید بچشم سر

ICO0000145

سورة القلم

ICO0000145

قال الله تعالى

إذ جعل الذين كفروا في قلوبهم الحمية حمية الجاهلية فأنزل الله سكينته على رسوله وعلى المؤمنين وألزمهم كلمة التقوى وكانوا أحق بها وأهلها وكان الله بكل شيء عليما لقد صدق الله رسوله الرؤيا بالحق لتدخلن المسجد الحرام إن شاء الله آمنين محلقين رؤسكم ومقصرين لا تخافون فعلم ما لم تعلموا فجعل من دون ذلك فتحا قريبا هو الذي أرسل رسوله بالهدى ودين الحق ليظهره على الدين كله وكفى بالله شهيدا محمد رسول الله والذين معه أشداء على الكفار رحماء بينهم تراهم ركعا سجدا يبتغون فضلا من الله ورضوانا سيماهم في وجوههم من أثر السجود ذلك مثلهم في التوراة ومثلهم في الإنجيل كزرع أخرج شطأه فآزره فاستغلظ فاستوى على سوقه يعجب الزراع ليغيظ بهم الكفار وعد الله الذين آمنوا وعملوا الصالحات منهم مغفرة وأجرا عظيما

٢١٩

ICD0000145

شيئا الا من عبد ان يأذن الله له ويرضى ٥ وبعضى فرشتگان مستند در آسمانها بسيارند
اذن ايشان بكار نيايد مگر كسى را كه خداى بخشايش او را دستورى داده باشد و از او خشنود باشد
ان الذين لا يؤمنون بالاخرة ليسمون الملئكة تسمية الانثى ٥ بدرستى كه آنانكه نمى گروند بسراى
آخرت بايد كه نام كنند فرشتگان را نام كردن مادگان يعنى در قرآن ما مكتوب و ثبت شده كه آنانرا عذاب سخت مى شود
وما لهم به من علم ان يتبعون الا الظن وان الظن لا يغنى من الحق شيئا
و مر ايشان را بدين چيز هيچ دانشى نيست جز پيروى نمى كنند مگر گمان و بدرستى كه گمان بى نياز نمى كند
دست راست است سپس ميگويد فاعرض عن من تولى عن ذكرنا ولم يرد الا الحيوة الدنيا ٥ پس
اى رسول از كسى كه روى گردانيد از ذكر ما و نخواست بجز زندگانى دنيا ذلك مبلغهم من
العلم ان ربك هو اعلم بمن ضل عن سبيله وهو اعلم بالمهتدين ٥ اين است مبلغ دانش ايشان
بدرستى كه پروردگار تو داناتر است باينكه كى گمراه شد از راه او و داناتر است باينكه كى راه يافته است
بدانكه او را در آسمانها و آنچه در زمين است تا بدكاران را بكيفر كردارشان برساند و نيكوكاران را
پاداش نيكو دهد الذين يجتنبون كبائر الاثم والفواحش الا اللمم ان ربك واسع المغفرة هو اعلم
بكم اذ انشأكم من الارض واذ انتم اجنة في بطون امهاتكم فلا تزكوا انفسكم هو اعلم بمن اتقى ٥ ع
آنانكه دور ميكنند گناهان بزرگ و كارهاى زشت را مگر اندكى از آن بدرستى كه پروردگار تو آمرزش او گسترده است
او داناتر است بشما از آنگاه كه شما را از زمين پديد آورد و از آنگاه كه جنينهائى بوديد در شكمهاى مادران خود
پس خودستائى مكنيد او داناتر است بكسى كه پرهيزگارى كرده است

ICD0000145

قال فما خطبكم

ICD0000145

سورة النجم

ICO0000145

قال فما خطبكم

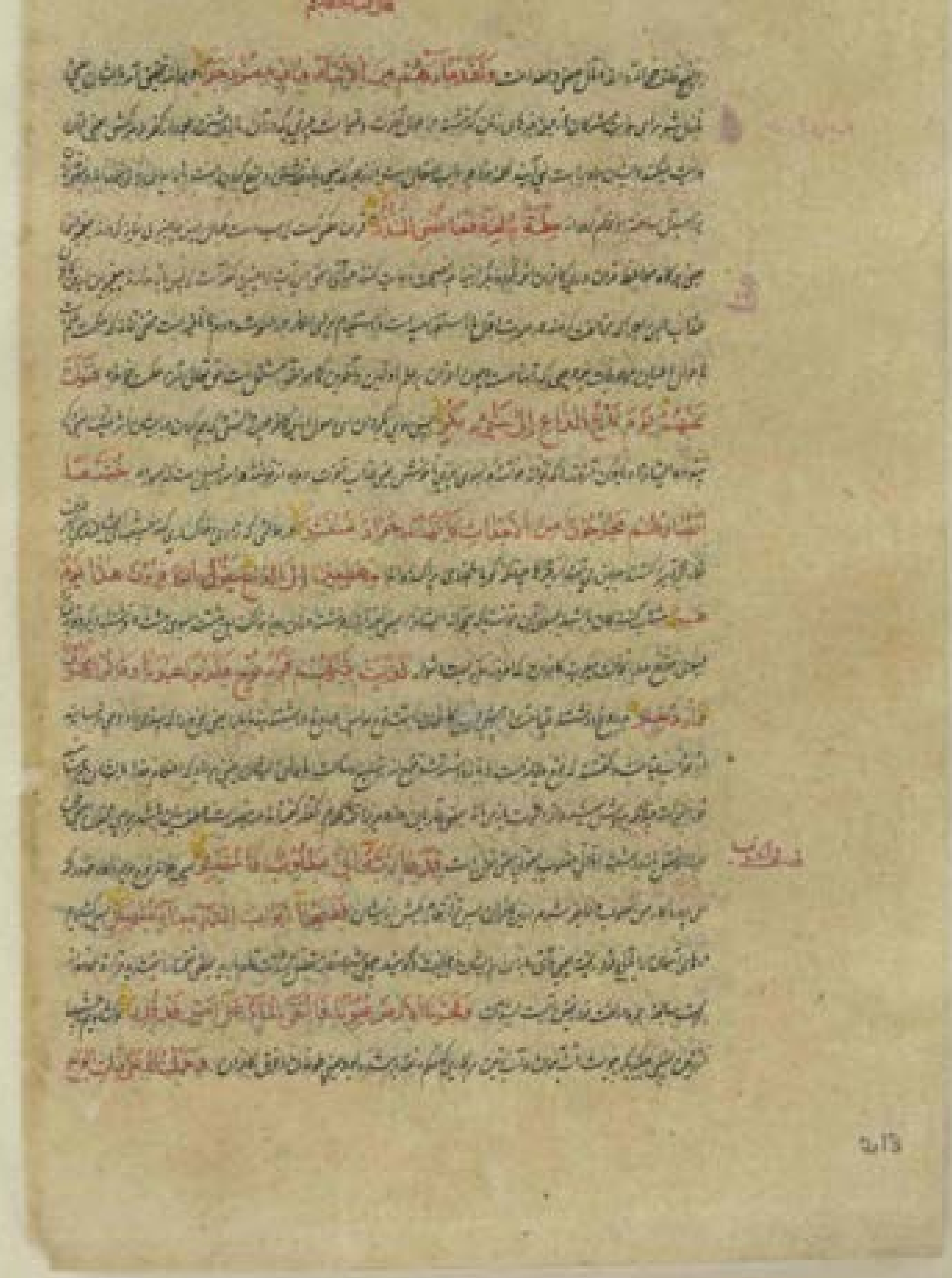
وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ ۝ وبدرستیکه خدای تعالی هلاک کرد قوم عاد نخستین را یعنی امتی که بعد از نوح بودند و نخستین بودند از امتهای که هلاک کرده شدند و عاد در قرآن بسوی امت هود فرستاده شد و بعد از طوفان امت او ذکر فرزندان نوح عاد را از آن جهت بیکبرند وَثَمُودَ فَمَا أَبْقَىٰ ۝ دیگر گروه ثمود را یعنی که خدای تعالی نیز امت صالح علیه السلام نخستین بعد از عاد و ذکر ایشان بعد از ذکر عاد بجهت آنست که ثمود بعد از عاد بودند وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْغَىٰ ۝ و هلاک کرد قوم نوح را پیش از قوم عاد و ثمود بدرستی که ایشان قوم نوح بودند ستمکارتر و سرکش گستاخ تر بر خدای تعالی از عاد و ثمود بجهت آنکه ایشان بعد از قوم نوح بودند و ذکر ایشان بعد از ذکر عاد و ثمود بجهت آنست که عذاب ایشان بیشتر بود و ذکر بیشتر برای مبالغه است وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَىٰ ۝ و هلاک کرد شهرهای قوم لوط را که آنها را باجرین می‌گویند و جبرئیل علیه السلام ایشان را بر پر خود برداشت و بر زمین زد و زیر و زبر شد و ذکر ایشان بعد از ذکر قوم نوح بجهت آنست که عذاب ایشان بیشتر بود فَغَشَّاهَا مَا غَشَّىٰ ۝ پس پوشانید آن شهرها را بر آن قوم لوط آنچه پوشانید یعنی آنچه سنگ باران کرد بر ایشان فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ ۝ پس بکدام نعمتهای پروردگار خود شک می‌آری و برای رسول خدا صلی الله علیه وسلم یعنی ای آدمی که مخاطب خطاب رسول است تا بعد از ثبوت توحید و نبوت و قدرت و حکمت الهی بآنچه در قرآن ذکر کرده شد و بآنچه در آفاق و انفس مشاهده می‌کنی شک نیاری و بآنچه در قرآن ذکر کرده شد ایمان آوری و بآنچه در آفاق و انفس مشاهده می‌کنی ایمان آوری و شک نیاری و بآنچه در قرآن ذکر کرده شد

ICD0000145

سجدة واجبة

ع

ICD0000145

ICO0000145

سورة القمر ۵۴

ICD0000145

آنرا بر ایشان کبیری تا تکذیب شیعه مکذبین و اعوان ایشان ﴿ الی الذی اذا صلی من غیرنا فهو کذاب اشر ﴾
دیگر گفته قوم شود در باب پیغمبر خود که آیا ثابت شده است دعوی این شخص در میان ما و عدم ایمان ما بر او
کوه گران بر ما افتاد و ما را بقوت خدا نگاه داشت و بسبب این چنین خود نگذاشت بلکه این شخص سبب وقوع کوه گشت و کشنده ما شد پس بگو
﴿ سیعلمون غدا من الکذاب الاشر ﴾ عنقریب خواهند دانست که کدام یک از ما دروغگو و بی حقیقت است و دروغ گو
از زبان کافران بوقوع آمد که ایشان مرتکب شدند تا بدان آویزند و بر مسلمانان بخندند و آن کوتاه بینان ندانند که آن
﴿ انا مرسلوا الناقة فتنة لهم فارتقبهم واصطبر ﴾ بر سبیل ابتلا بود بر ایشان آمده تا از عذاب قطعی آنها
ایشان را بعمل آید پس بر استغفار باش از آنها فرو مگذار و صبر کن
﴿ ونبئهم ان الماء قسمة بینهم کل شرب محتضر ﴾ و خبر ده ایشان را که آب چاه ایشان حصه گردیده شد است درمیان ایشان و ناقه یعنی هر یکی برای آب خود است و ایشان
آنرا در حصه ایشان تجویز کرده شده است پس بموجب نوبت بر کدام حاضر شود نوبت آب خود را بدون او بخورد و بعد نوبت آن دیگری این عادت
﴿ فنادوا صاحبهم فتعاطی فعقر ﴾ پس آواز کردند رفیق خود را پس گرفت خود را که قدار نام او بود پس او را کشت یعنی پی
آن ناقه ﴿ فکیف کان عذابی ونذر ﴾ پس چگونه بود عذاب من و ترساندن من بعد نبوت آمد و عذاب من بر ایشان
﴿ انا ارسلنا علیهم صیحة واحدة فکانوا کهشیم المحتظر ﴾ آن عذاب بوقوع آمد و بعد ایشان بدان گرفتار شدند و ایشان قوم ثمود
بر مثیل بز گشت آن قوم یکی ماند که بر هم شکسته باشد و مانند بیخ خشک که از بن بریده شده باشد
﴿ ولقد یسرنا القرآن للذکر فهل من مدکر ﴾ و بتحقیق آسان کردیم قرآن را برای پند پس آیا هست پند گیرنده
﴿ کذبت قوم لوط بالنذر ﴾ دروغ شمردند قوم لوط ترسانیدن مرا پس
﴿ انا ارسلنا علیهم حاصبا الا آل لوط نجیناهم ﴾ ما فرستادیم بر ایشان سنگ ریزه مگر آل لوط را نجات دادیم ایشان را

ICC0000145

فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ ۝ وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَىٰ أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ۝ وَحَمَلْنَاهُ عَلَىٰ ذَاتِ أَلْوَاحٍ وَدُسُرٍ ۝ تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءً لِمَنْ كَانَ كُفِرَ ۝ وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ۝ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ۝ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ۝ كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ۝ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمِ نَحْسٍ مُسْتَمِرٍّ ۝ تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ مُنْقَعِرٍ ۝ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ۝ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ۝ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ۝ فَقَالُوا أَبَشَرًا مِنَّا وَاحِدًا نَتَّبِعُهُ إِنَّا إِذًا لَفِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ۝ أَأُلْقِيَ الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٌ ۝ سَيَعْلَمُونَ غَدًا مَنِ الْكَذَّابُ الْأَشِرُ ۝ إِنَّا مُرْسِلُو النَّاقَةِ فِتْنَةً لَهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ ۝ وَنَبِّئْهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شِرْبٍ مُحْتَضَرٌ ۝ فَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَىٰ فَعَقَرَ ۝ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ۝ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُحْتَظِرِ ۝ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ۝ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذُرِ ۝ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ ۝ نِعْمَةً مِنْ عِنْدِنَا كَذَٰلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ ۝ وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ ۝ وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ ۝ وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ ۝ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ ۝ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ۝ وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ ۝ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ أَخْذَ عَزِيزٍ مُقْتَدِرٍ ۝ أَكُفَّارُكُمْ خَيْرٌ مِنْ أُولَٰئِكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ ۝ أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُنْتَصِرٌ ۝ سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ ۝ بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَدْهَىٰ وَأَمَرُّ ۝ إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ۝ يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ

ICO0000145

قارفا أحطكم

عَلَىٰ جُنُوبِهِمْ ذُو وُدٍّ أَمْسَ مُعْتَكِرٌ روزی که کشیده شده کافران در آتش بر روی ایشان می افتاده باشند بر روی
وَشَتَّانَ بَيْنَهُ أَجْمَعَ بَعْدَ دَرِيَالٍ خوار است دور افتاده شده باشیار که کشیده بر سین و در یاضع وضع ما إِنَّا كُلَّ
شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ هر چیز را آفریدیم با اندازه مکلف یعنی هر چیز را مکلف خلق کردیم و هر یکی مقدر کردیم یعنی وضع
کردن ایمان می شود وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ و نیست فرمان ما بانجام آوردن چیزی مگر یکبار
مانند چشم زدن یعنی اینقدر که لفظ کن بگوئیم تمامی در ایجاد میان امر و آیت متصل نیست و سوال از شد بگفت نیاز کردیم و بعلم
خود بعد از ان چون بسامان آوردن کنیم و بعقد یک فیض ان موجود شود وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ
مُدَّكِرٍ و هر آینه هلاک کردیم پیروان شما یعنی امثال و نظائر شما بودند پس آیا کسی هست پند گیرد وَكُلُّ شَيْءٍ
فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ و هر چیزی که کردند کافران نامه کرده شده است و نوشته است یعنی نامه های ملائکه
مُسْتَطَرٌ و هر خرد و بزرگ که کردند نوشته شده است و مراد بحفظ بجای اشاره بقبل از وقوع است و این موجب تنبیه
خواهد بود إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ بدرستی که پرهیزگاران یعنی کفر بعذر خواهند بود در بوستانها و بهشت
و در کنار جویها و رخنه است فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُقْتَدِرٍ خواهند بود در نشستن و نشیمن راستی نزدیک
آنجا صاحب و پیروی بادشاه توانا و در قدرت یعنی در ذات پاک خدا تعالی نامزد این مقام خواهد بود و این بیشتر
نشود که فی الجمله و مستقر مخصوص گفته و کرده ایشان است و حسنه الحضر مقعد صدق بر قدر تقریب فرموده
نمود که خَلَقَ الْإِنْسَانَ و همان آفریدست که آدمیان را عَلَّمَهُ الْبَيَانَ و گفتن را آموخت انسان را این که

ICC0000145

سورة الرحمان

ICD0000145

۲۲
وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ

ICD0000145

سورة الرحمان

ICD0000145

قال تعالى

ICD0000145

ICO0000145

قال فما خطبكم

بلکه چشم خود را از دیدن اموری که غیر تابع خود یعنی از نهایت صباحت اندام نگاه و هیچ کس غیر از شوهر خود نشناسد و دیگر صفت آن زنان
ایشت که راست نرفتار نباشد و مباشرت نکرده باشد با آدمیان پیش از آن شوهران و دیگر آنکه بعد از آن که
آدمی دیده باشد هرگز میل زنان آدمی دیگر نداشته باشد و دیگر آنکه بعد از آن که آدمی دیده باشد
و این اوصاف موصوف باشند زنان آدمی مزاوجت نکرده باشند فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ
هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ یعنی جزای نیکی نیست مگر نیکی دیگر یعنی مکافات نیکی نیکست
نصف الغرب
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ یعنی نوشته شده و دیگر آنکه
دُونِهِمَا جَنَّتَانِ و از این دو بوستان که مذکور شد پایین تر درجه دو بوستان دیگر است یعنی باغ بهترین نامهای
و این باب است که صفات بهشت یا بیان کرده است بیش از دیده باشد و دیگر آنکه بعد از آن که
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ تفسیر خود کرده مُدْهَامَّتَانِ آن دو بوستان این تر از زلال سبزی
بسیاری برنده معنی نامه که این آیت اشاره بدان معنی است که تمام علما نوشته یعنی دو بوستان باغهای بسیار
درخت و دیگر آنکه بعد از آن که تفسیر خود کرده است فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
فِيهِمَا عَيْنَانِ دو بوستان این هم در جنت است فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۵
چشمه جوشان فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ و بوستان هم میوه است و خرما و انار و دیگر آنکه
بعد از آن که تفسیر خود کرده است فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
نظر فرات داخل نشده بود نظر باز کرده است بدو بوستان اول باعتبار وصف ظاهر شود و نظر فرات
اصل سایه تر است و دیگر آنکه بعد از آن که تفسیر خود کرده است فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
وَالنَّخْلُ وَالرُّمَّانُ بوستان این باغهای مذکور همان بهشت است که بعد از این مذکور خواهد شد
الْآلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ تفسیر خود کرده فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ و دیگر آنکه

ICD0000145

سورة الواقعة

بسم الله الرحمن الرحيم إذا وقعت الواقعة ليس لوقعتها كاذبة خافضة رافعة إذا رجت الأرض رجا وبست الجبال بسا فكانت هباء منبثا وكنتم أزواجا ثلاثة فأصحاب الميمنة ما أصحاب الميمنة وأصحاب المشأمة ما أصحاب المشأمة والسابقون السابقون أولئك المقربون في جنات النعيم ثلة من الأولين وقليل من الآخرين على سرر موضونة متكئين عليها متقابلين يطوف عليهم ولدان مخلدون بأكواب وأباريق وكأس من معين لا يصدعون عنها ولا ينزفون وفاكهة مما يتخيرون ولحم طير مما يشتهون وحور عين كأمثال اللؤلؤ المكنون جزاء بما كانوا يعملون لا يسمعون فيها لغوا ولا تأثيما إلا قيلا سلاما سلاما وأصحاب اليمين ما أصحاب اليمين في سدر مخضود وطلح منضود وظل ممدود وماء مسكوب وفاكهة كثيرة لا مقطوعة ولا ممنوعة وفرش مرفوعة إنا أنشأناهن إنشاء فجعلناهن أبكارا عربا أترابا لأصحاب اليمين ثلة من الأولين وثلة من الآخرين وأصحاب الشمال ما أصحاب الشمال في سموم وحميم وظل من يحموم لا بارد ولا كريم إنهم كانوا قبل ذلك مترفين وكانوا يصرون على الحنث العظيم وكانوا يقولون أإذا متنا وكنا ترابا وعظاما أإنا لمبعوثون أو آباؤنا الأولون قل إن الأولين والآخرين لمجموعون إلى ميقات يوم معلوم ثم إنكم أيها الضالون المكذبون لآكلون من شجر من زقوم فمالئون منها البطون فشاربون عليه من الحميم فشاربون شرب الهيم هذا نزلهم يوم الدين نحن خلقناكم فلولا تصدقون أفرأيتم ما تمنون أأنتم تخلقونه أم نحن الخالقون نحن قدرنا بينكم الموت وما نحن بمسبوقين على أن نبدل أمثالكم وننشئكم فيما لا تعلمون ولقد علمتم النشأة الأولى فلولا تذكرون أفرأيتم ما تحرثون أأنتم تزرعونه أم نحن الزارعون لو نشاء لجعلناه حطاما فظلتم تفكهون إنا لمغرمون بل نحن محرومون أفرأيتم الماء الذي تشربون أأنتم أنزلتموه من المزن أم نحن المنزلون لو نشاء جعلناه أجاجا فلولا تشكرون أفرأيتم النار التي تورون أأنتم أنشأتم شجرتها أم نحن المنشئون نحن جعلناها تذكرة ومتاعا للمقوين فسبح باسم ربك العظيم فلا أقسم بمواقع النجوم وإنه لقسم لو تعلمون عظيم إنه لقرآن كريم في كتاب مكنون لا يمسه إلا المطهرون تنزيل من رب العالمين أفبهذا الحديث أنتم مدهنون وتجعلون رزقكم أنكم تكذبون فلولا إذا بلغت الحلقوم وأنتم حينئذ تنظرون ونحن أقرب إليه منكم ولكن لا تبصرون فلولا إن كنتم غير مدينين ترجعونها إن كنتم صادقين فأما إن كان من المقربين فروح وريحان وجنت نعيم وأما إن كان من أصحاب اليمين فسلام لك من أصحاب اليمين وأما إن كان من المكذبين الضالين فنزل من حميم وتصلية جحيم إن هذا لهو حق اليقين فسبح باسم ربك العظيم

سورة الواقعة مكية إلا قوله أفرأيتم ما تمنون إلى قوله ونحن المنشئون وهي تسع وتسعون آية وثلاث ركوعات

بسم الله الرحمن الرحيم

إذا وقعت الواقعة ليس لوقعتها كاذبة خافضة رافعة إذا رجت الأرض رجا وبست الجبال بسا فكانت هباء منبثا وكنتم أزواجا ثلاثة فأصحاب الميمنة ما أصحاب الميمنة وأصحاب المشأمة ما أصحاب المشأمة والسابقون السابقون أولئك المقربون في جنات النعيم ثلة من الأولين وقليل من الآخرين على سرر موضونة متكئين عليها متقابلين يطوف عليهم ولدان مخلدون بأكواب وأباريق وكأس من معين لا يصدعون عنها ولا ينزفون وفاكهة مما يتخيرون ولحم طير مما يشتهون وحور عين كأمثال اللؤلؤ المكنون جزاء بما كانوا يعملون لا يسمعون فيها لغوا ولا تأثيما إلا قيلا سلاما سلاما وأصحاب اليمين ما أصحاب اليمين في سدر مخضود وطلح منضود وظل ممدود وماء مسكوب وفاكهة كثيرة لا مقطوعة ولا ممنوعة وفرش مرفوعة إنا أنشأناهن إنشاء فجعلناهن أبكارا عربا أترابا لأصحاب اليمين ثلة من الأولين وثلة من الآخرين وأصحاب الشمال ما أصحاب الشمال في سموم وحميم وظل من يحموم لا بارد ولا كريم إنهم كانوا قبل ذلك مترفين وكانوا يصرون على الحنث العظيم وكانوا يقولون أإذا متنا وكنا ترابا وعظاما أإنا لمبعوثون أو آباؤنا الأولون قل إن الأولين والآخرين لمجموعون إلى ميقات يوم معلوم ثم إنكم أيها الضالون المكذبون لآكلون من شجر من زقوم فمالئون منها البطون فشاربون عليه من الحميم فشاربون شرب الهيم هذا نزلهم يوم الدين نحن خلقناكم فلولا تصدقون أفرأيتم ما تمنون أأنتم تخلقونه أم نحن الخالقون نحن قدرنا بينكم الموت وما نحن بمسبوقين على أن نبدل أمثالكم وننشئكم فيما لا تعلمون ولقد علمتم النشأة الأولى فلولا تذكرون أفرأيتم ما تحرثون أأنتم تزرعونه أم نحن الزارعون لو نشاء لجعلناه حطاما فظلتم تفكهون إنا لمغرمون بل نحن محرومون أفرأيتم الماء الذي تشربون أأنتم أنزلتموه من المزن أم نحن المنزلون لو نشاء جعلناه أجاجا فلولا تشكرون أفرأيتم النار التي تورون أأنتم أنشأتم شجرتها أم نحن المنشئون نحن جعلناها تذكرة ومتاعا للمقوين فسبح باسم ربك العظيم فلا أقسم بمواقع النجوم وإنه لقسم لو تعلمون عظيم إنه لقرآن كريم في كتاب مكنون لا يمسه إلا المطهرون تنزيل من رب العالمين أفبهذا الحديث أنتم مدهنون وتجعلون رزقكم أنكم تكذبون فلولا إذا بلغت الحلقوم وأنتم حينئذ تنظرون ونحن أقرب إليه منكم ولكن لا تبصرون فلولا إن كنتم غير مدينين ترجعونها إن كنتم صادقين فأما إن كان من المقربين فروح وريحان وجنت نعيم وأما إن كان من أصحاب اليمين فسلام لك من أصحاب اليمين وأما إن كان من المكذبين الضالين فنزل من حميم وتصلية جحيم إن هذا لهو حق اليقين فسبح باسم ربك العظيم

IC00000145

ICD0000145

ICD0000145

ICD0000145

سورۃ الواقعہ

ICD0000145

ICD0000145

سورۂ انبیاء

وقد آتینا ابراهیم رشده من قبل وکنا به عالمین ۵۱ اذ قال لابیه وقومه ما هذه التماثیل التی انتم لها عاکفون ۵۲ قالوا وجدنا آباءنا لها عابدین ۵۳ قال لقد کنتم انتم وآباؤکم فی ضلال مبین ۵۴ قالوا أجئتنا بالحق أم أنت من اللاعبین ۵۵ قال بل ربکم رب السماوات والأرض الذی فطرهن وأنا علی ذلکم من الشاهدین ۵۶ وتالله لأکیدن أصنامکم بعد أن تولوا مدبرین ۵۷ فجعلهم جذاذا إلا کبیرا لهم لعلهم إلیه یرجعون ۵۸ قالوا من فعل هذا بآلهتنا إنه لمن الظالمین ۵۹ قالوا سمعنا فتی یذکرهم یقال له إبراهیم ۶۰ قالوا فأتوا به علی أعین الناس لعلهم یشهدون ۶۱ قالوا أأنت فعلت هذا بآلهتنا یا إبراهیم ۶۲ قال بل فعله کبیرهم هذا فاسألوهم إن کانوا ینطقون ۶۳ فرجعوا إلی أنفسهم فقالوا إنکم أنتم الظالمون ۶۴ ثم نکسوا علی رؤوسهم لقد علمت ما هؤلاء ینطقون ۶۵ قال أفتعبدون من دون الله ما لا ینفعکم شیئا ولا یضرکم ۶۶ أف لکم ولما تعبدون من دون الله أفلا تعقلون ۶۷ قالوا حرقوه وانصروا آلهتکم إن کنتم فاعلین ۶۸ قلنا یا نار کونی بردا وسلاما علی إبراهیم ۶۹ وأرادوا به کیدا فجعلناهم الأخسرین ۷۰ ونجیناه ولوطا إلی الأرض التی بارکنا فیها للعالمین ۷۱ ووهبنا له إسحاق ویعقوب نافلة وکلا جعلنا صالحین ۷۲ وجعلناهم أئمة یهدون بأمرنا وأوحینا إلیهم فعل الخیرات وإقام الصلاة وإیتاء الزکاة وکانوا لنا عابدین ۷۳ ولوطا آتیناه حکما وعلما ونجیناه من القریة التی کانت تعمل الخبائث إنهم کانوا قوم سوء فاسقین ۷۴ وأدخلناه فی رحمتنا إنه من الصالحین ۷۵ ونوحا إذ نادی من قبل فاستجبنا له فنجیناه وأهله من الکرب العظیم ۷۶ ونصرناه من القوم الذین کذبوا بآیاتنا إنهم کانوا قوم سوء فأغرقناهم أجمعین ۷۷ وداود وسلیمان إذ یحکمان فی الحرث إذ نفشت فیه غنم القوم وکنا لحکمهم شاهدین ۷۸ ففهمناها سلیمان وکلا آتینا حکما وعلما وسخرنا مع داود الجبال یسبحن والطیر وکنا فاعلین ۷۹ وعلمناه صنعة لبوس لکم لتحصنکم من بأسکم فهل أنتم شاکرون ۸۰ ولسلیمان الریح عاصفة تجری بأمره إلی الأرض التی بارکنا فیها وکنا بکل شیء عالمین ۸۱ ومن الشیاطین من یغوصون له ویعملون عملا دون ذلک وکنا لهم حافظین ۸۲ وأیوب إذ نادی ربه أنی مسنی الضر وأنت أرحم الراحمین ۸۳ فاستجبنا له فکشفنا ما به من ضر وآتیناه أهله ومثلهم معهم رحمة من عندنا وذکری للعابدین ۸۴ وإسماعیل وإدریس وذا الکفل کل من الصابرین ۸۵ وأدخلناهم فی رحمتنا إنهم من الصالحین ۸۶ وذا النون إذ ذهب مغاضبا فظن أن لن نقدر علیه فنادی فی الظلمات أن لا إله إلا أنت سبحانک إنی کنت من الظالمین ۸۷ فاستجبنا له ونجیناه من الغم وکذلک ننجی المؤمنین ۸۸ وزکریا إذ نادی ربه رب لا تذرنی فردا وأنت خیر الوارثین ۸۹ فاستجبنا له ووهبنا له یحیی وأصلحنا له زوجه إنهم کانوا یسارعون فی الخیرات ویدعوننا رغبا ورهبا وکانوا لنا خاشعین ۹۰ والتی أحصنت فرجها فنفخنا فیها من روحنا وجعلناها وابنها آیة للعالمین ۹۱ إن هذه أمتکم أمة واحدة وأنا ربکم فاعبدون ۹۲ وتقطعوا أمرهم بینهم کل إلینا راجعون ۹۳ فمن یعمل من الصالحات وهو مؤمن فلا کفران لسعیه وإنا له کاتبون ۹۴ وحرام علی قریة أهلکناها أنهم لا یرجعون ۹۵ حتی إذا فتحت یأجوج ومأجوج وهم من کل حدب ینسلون ۹۶ واقترب الوعد الحق فإذا هی شاخصة أبصار الذین کفروا یا ویلنا قد کنا فی غفلة من هذا بل کنا ظالمین ۹۷ إنکم وما تعبدون من دون الله حصب جهنم أنتم لها واردون ۹۸ لو کان هؤلاء آلهة ما وردوها وکل فیها خالدون ۹۹ لهم فیها زفیر وهم فیها لا یسمعون ۱۰۰ إن الذین سبقت لهم منا الحسنی أولئک عنها مبعدون ۱۰۱ لا یسمعون حسیسها وهم فی ما اشتهت أنفسهم خالدون ۱۰۲ لا یحزنهم الفزع الأکبر وتتلقاهم الملائکة هذا یومکم الذی کنتم توعدون ۱۰۳ یوم نطوی السماء کطی السجل للکتب کما بدأنا أول خلق نعیده وعدا علینا إنا کنا فاعلین ۱۰۴ ولقد کتبنا فی الزبور من بعد الذکر أن الأرض یرثها عبادی الصالحون ۱۰۵ إن فی هذا لبلاغا لقوم عابدین ۱۰۶ وما أرسلناک إلا رحمة للعالمین ۱۰۷ قل إنما یوحی إلی أنما إلهکم إله واحد فهل أنتم مسلمون ۱۰۸ فإن تولوا فقل آذنتکم علی سواء وإن أدری أقریب أم بعید ما توعدون ۱۰۹ إنه یعلم الجهر من القول ویعلم ما تکتمون ۱۱۰ وإن أدری لعله فتنة لکم ومتاع إلی حین ۱۱۱ قال رب احکم بالحق وربنا الرحمن المستعان علی ما تصفون ۱۱۲

ICO000145

قال الله تعالى

كي كمي كه اشاره بدان سند داده بايد داشت كه بعضي از مفسران در جواب اين سؤال گفته اند كه اين آيات متشابهات اند و ايمان بدان واجب است و تأويل آن جايز نيست و اقتدار نبايد كرد بر اين كه علم آن جز بالله نيست و ما حاصل نيست و نه شايد كه بدانيم آنچه مراد الله است بدين آيات و اين قول خطاست و اين مذهب باطل است و بر اين مذهب لازم آيد كه مخاطبان را تكليف ما لا يطاق كرده باشد و آن محال است و اين مذهب مخالف است مذهب سلف و اجماع صحابه و تابعين و ما بعد ايشان از ائمه دين و اين مذهب را مذهب تفويض خوانند و اين مذهب را مذهب جهال خوانند و اين مذهب را مذهب حشويه خوانند و اين مذهب را مذهب مشبهه خوانند و اين مذهب را مذهب مجسمه خوانند و اين مذهب را مذهب كرامية خوانند و اين مذهب را مذهب كلابية خوانند و اين مذهب را مذهب اشعريه خوانند و اين مذهب را مذهب ماتريديه خوانند و اين مذهب را مذهب سالميه خوانند و اين مذهب را مذهب سالميه خوانند و اين مذهب را مذهب سالمي

ICD0000145

سورۃ الحدید

ICO0000145

ICD0000145

سورۂ حدید

داخل بشود و این برکس و آخرت است بجهاد و انفاق در راه خدا و رسول او و بشارت دادن مؤمنان را بآنچه مر ایشان را خواهد بود از ثواب و کرامت و بیان آنکه دنیا بازیچه و لهو است و بیان حال منافقان و مؤمنان در آن روز و بیان آنکه هیچ مصیبتی بهیچ کس نمیرسد الا بقضا و قدر خدا و بیان آنکه بخل و امساک از انفاق در راه خدا و رسول او سبب محرومی از ثواب است و بیان آنکه ارسال رسولان و انزال کتابها و میزان و آهن و غیر آن همه برای آن بوده است که مردم بعدل و داد قیام نمایند و بیان آنکه رسالت محمدی صلعم مشتمل بر رأفت و رحمت است نسبت بامت او و بیان آنکه رهبانیت بدعتی است که نصاری از پیش خود در دین خدا پدید آورده اند و بیان آنکه ایمان بمحمد صلعم و متابعت او سبب حصول رحمت و مغفرت است و بیان آنکه یهود بر هیچ چیز از فضل خدا قادر نیستند و بیان آنکه فضل خدا بدست اوست و بهر که خواهد میدهد و بیان آنکه خدا بهیچ متکبر فخر فروشی دوست ندارد و بیان آنکه بخل و امساک از انفاق در راه خدا و رسول او سبب محرومی از ثواب است و بیان آنکه مؤمنان را بر کافران و منافقان در روز قیامت نوری خواهد بود که بآن راه بهشت را توانند یافت و بیان آنکه منافقان را در آن روز هیچ نوری نخواهد بود و بیان آنکه میان مؤمنان و منافقان دیواری خواهد بود که بآن از یکدیگر جدا شوند و بیان آنکه منافقان مؤمنان را در دنیا بچه چیزها فریب میدادند و بیان آنکه در آن روز منافقان از مؤمنان فدیه خواهند و بیان آنکه دنیا بازیچه و لهو است و بیان آنکه مؤمنان را در آخرت چه نعمتها خواهد بود و بیان آنکه هیچ مصیبتی بهیچ کس نمیرسد الا بقضا و قدر خدا و بیان آنکه بخل و امساک از انفاق در راه خدا و رسول او سبب محرومی از ثواب است و بیان آنکه ارسال رسولان و انزال کتابها و میزان و آهن و غیر آن همه برای آن بوده است که مردم بعدل و داد قیام نمایند و بیان آنکه رسالت محمدی صلعم مشتمل بر رأفت و رحمت است نسبت بامت او و بیان آنکه رهبانیت بدعتی است که نصاری از پیش خود در دین خدا پدید آورده اند و بیان آنکه ایمان بمحمد صلعم و متابعت او سبب حصول رحمت و مغفرت است و بیان آنکه یهود بر هیچ چیز از فضل خدا قادر نیستند و بیان آنکه فضل خدا بدست اوست و بهر که خواهد میدهد و بیان آنکه خدا بهیچ متکبر فخر فروشی دوست ندارد و بیان آنکه بخل و امساک از انفاق در راه خدا و رسول او سبب محرومی از ثواب است

ICO0000145

قل ما حضر

ICO0000145

ICO0000145

ICO0000145

سورة الجمعة

ICD0000145

دار الصلاة المسلم

ICD0000145

ICO0000145

قال رضا علیہ السلام

ICC0000145

سورة المجادلة

الجزء الثامن والعشرون

ICO0000145

ICC0000145

سورۃ التوبۃ

ICO0000145

ICO0000145

IC00000145

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ انْشُزُوا فَانْشُزُوا يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

ICD0000145

ICD0000145

ICO0000145

ICO0000145

قد صدقه

ICD0000145

سورۃ الحشر

ICD0000145

173

ICD0000145

سورة الحشر

ICD0000145

ICD0000145

ICO0000145

ICC0000145

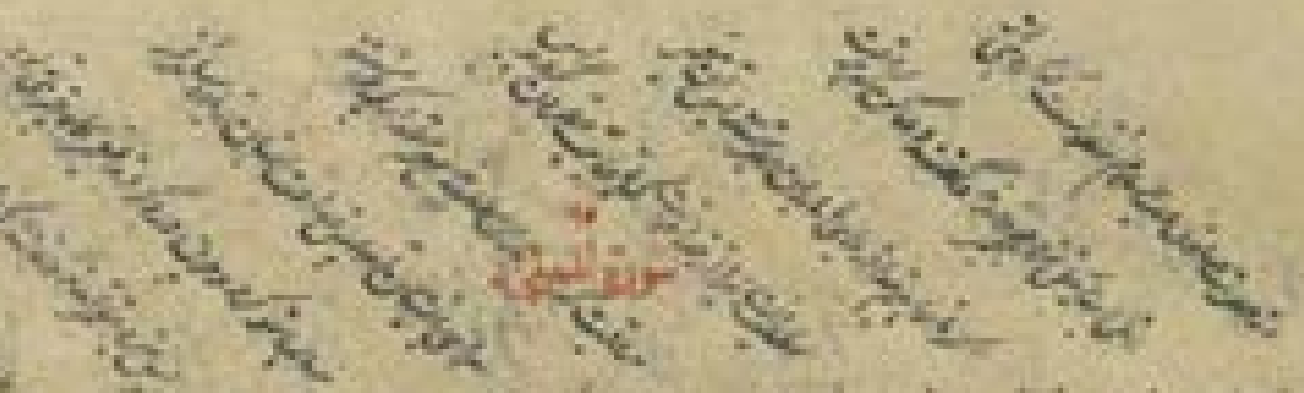

ICD0000145

أعلم شعر ومن يفعل منكم فقد ضل سواء السبيل

ICO0000145

سورۂ ممتحنہ

قد كانت لكم اسوة حسنة في ابراهيم والذين معه اذ قالوا لقومهم
انا برءاؤا منكم ومما تعبدون من دون الله كفرنا بكم ۔ وبدا بيننا وبينكم
العداوة والبغضاء ابدا حتى تؤمنوا بالله وحده الا قول ابراهيم لابيه
لاستغفرن لك وما املك لك من الله من شيء ربنا عليك توكلنا واليك انبنا
واليك المصير ۔ تحقیق بہت عمدہ ہے تمہارے لئے ابراہیم میں اور ان میں جو ان کے ساتھ تھے جب کہ بیزار ہوئے اپنی قوم سے اور ان چیزوں سے جن کو تم پوجتے ہو اللہ کے سوا ہم منکر ہوئے تمہارے اور ظاہر ہو گئی ہمارے اور تمہارے درمیان دشمنی اور عداوت ہمیشہ جب تک کہ تم ایمان لاؤ اللہ پر اکیلا مگر ابراہیم کا قول اپنے باپ سے کہ میں ضرور بخشش مانگوں گا تیرے لئے اور نہیں اختیار رکھتا میں تیرے لئے اللہ کے سامنے سے کچھ بھی اے ہمارے رب تجھ پر ہی ہم نے بھروسہ کیا اور تیری ہی طرف ہم نے رجوع کیا اور تیری ہی طرف پھرنا ہے

تحقیق ہے تمہارے لئے ان میں عمدہ نمونہ پیروی کرنے کے لائق واسطے اس شخص کے کہ امید رکھتا ہے اللہ کی اور پچھلے دن کی اور جو کوئی منہ پھیرے تو نہیں ہے اللہ بے پروا سب خوبیوں والا ۔ امید ہے کہ پیدا کر دے اللہ تم میں اور ان میں جن سے تم نے دشمنی کی ہے دوستی اور اللہ قادر ہے اور اللہ بخشنے والا مہربان ہے ۔ نہیں منع کرتا تم کو اللہ ان سے جو نہیں لڑے تم سے دین کے بارے میں اور نہیں نکالا تم کو تمہارے گھروں سے کہ نیکی کرو ان سے اور انصاف کرو ان سے بیشک اللہ دوست رکھتا ہے انصاف کرنے والوں کو ۔ منع کرتا ہے تم کو اللہ ان سے جو لڑے تم سے دین کے بارے میں اور نکالا تم کو تمہارے گھروں سے اور مدد کی تمہارے نکالنے پر کہ دوستی کرو ان سے اور جو کوئی دوستی کرے ان سے تو وہی ہیں ظالم ۔ اے ایمان والو جب آویں تمہارے پاس مسلمان عورتیں وطن چھوڑ کر تو جانچ لو ان کو اللہ خوب جانتا ہے ان کے ایمان کو پھر اگر جانو تم کہ وہ ایمان دار ہیں تو نہ پھیرو ان کو کافروں کی طرف نہ وہ عورتیں حلال ہیں کافروں کو اور نہ کافر حلال ہیں ان عورتوں کو اور دے دو کافروں کو جو خرچ کیا ہو انہوں نے اور نہیں گناہ تم پر کہ نکاح کر لو ان سے جب دے دو ان کو مہر ان کے اور نہ رکھو علاقہ کافر عورتوں سے اور مانگ لو جو خرچ کیا ہو تم نے اور چاہئے کہ مانگ لیں کافر جو خرچ کیا ہو انہوں نے یہ حکم اللہ کا ہے حکم کرتا ہے تم میں اور اللہ سب کچھ جانتا ہے حکمت والا ہے ۔ اور اگر بھاگ جائے تمہارے ہاتھ سے کوئی عورت کافروں میں پھر تمہاری باری آوے تو جو عورتیں ان کی بھاگ گئی ہیں ان کے خاوندوں کو دے دو جو خرچ کیا ہو انہوں نے اور ڈرتے رہو اللہ سے جس پر تم ایمان رکھتے ہو ۔ اے نبی جب آویں تیرے پاس مسلمان عورتیں بیعت کرنے کو اس بات پر کہ نہ شریک کریں اللہ کے ساتھ کسی کو اور نہ چوری کریں اور نہ بدکاری کریں اور نہ مار ڈالیں اپنی اولاد کو اور نہ لاویں کوئی بہتان اپنے ہاتھ اور پاؤں کے آگے سے اور نہ نافرمانی کریں تیری کسی اچھی بات میں تو بیعت کر لے ان سے اور مانگ لے ان کے لئے اللہ سے بخشش بیشک اللہ بخشنے والا مہربان ہے ۔ اے ایمان والو دوستی نہ کرو ان لوگوں سے جن پر غصہ ہوا ہے اللہ وہ تو ناامید ہو گئے ہیں آخرت سے جیسے ناامید ہو گئے ہیں کافر قبر والوں سے

ICD0000145

ICO0000145

ICO0000145

ICO0000145

ICO0000145

ICD0000145

افترى على الله الكذب وهو يدعى الى الاسلام والله لا يهدي القوم الظالمين ۷ يريدون
ليطفؤا نور الله بافواههم والله متم نوره ولو
كره الكافرون ۸ هو الذي ارسل رسوله بالهدى ودين الحق ليظهره على الدين كله ولو كره المشركون ۹ يا ايها الذين امنوا
هل ادلكم على تجارة تنجيكم من عذاب اليم ۱۰ تؤمنون بالله
ورسوله وتجاهدون في سبيل الله باموالكم وانفسكم ذلكم خير لكم
ان كنتم تعلمون ۱۱ يغفر لكم
ذنوبكم ويدخلكم جنات تجري من تحتها الانهار ومساكن طيبة في جنات
عدن ذلك الفوز العظيم ۱۲ واخرى تحبونها نصر من الله وفتح قريب وبشر المؤمنين ۱۳

ICO0000145

ICD0000145

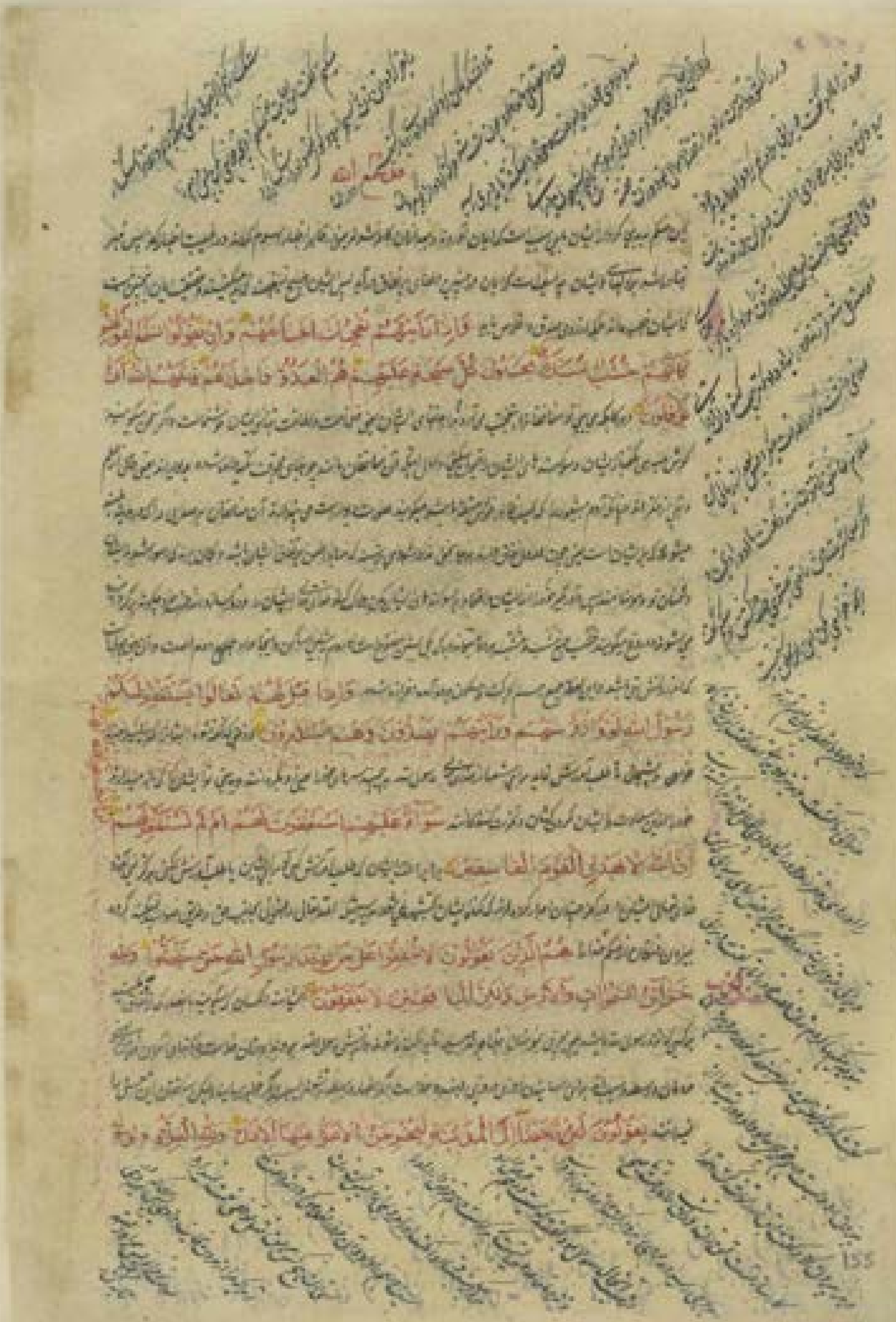

ICOD000145

ICO0000145

ICD0000145

ICD0000145

وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلٰكِنَّ الْمُنٰفِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۝ یعنی عزت و قوت خاص خدا و رسول او و مؤمنان راست
کسی گمان نبرد که قوت از خود دارد و از دست این و آن می‌ستاند چه عزت و قوت بخشیدن بدست اوست و هر که را خواهد
بدهد چنانکه رسم اهل دنیا است که هر که را خواهند عزت دهند و بدرویش محتاج بی اعتبار و خوار باشد عزت و قوت
اگر را هست خاص حق تعالی است و بغیر و دوستان او نمی‌دهد ولیکن منافقان این معنی را نمی‌دانند ۝ یٰاَیُّهَا الَّذِینَ
اٰمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ اَمْوَالُكُمْ وَلَا اَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ ۚ وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ
هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝ ای مؤمنان کار دنیا و مشغولی بدان شما را از یاد خدا و طاعت او باز ندارد و شما را از عبادت و ذکر
او غافل نگرداند و هر که از شما چنین کند زیان کار باشد و از ثواب محروم ماند ۝ وَاَنْفِقُوا مِنْ مَا رَزَقْنٰكُمْ
مِنْ قَبْلِ اَنْ يَاْتِیَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا اَخَّرْتَنِیْ اِلٰٓى اَجَلٍ
قَرِيبٍ فَاَصَّدَّقَ وَاَكُنْ مِنَ الصّٰلِحِينَ ۝ یعنی صدقه دهید از مال خود پیش از آنکه مرگ بیاید و شما را
از دنیا ببرد که پشیمانی سود ندارد و آنوقت گوید ای پروردگار من چرا نه دیر کردی مرگ مرا تا صدقه دهم و
از نیکوکاران باشم ۝ وَلَنْ يُّؤَخِّرَ اللّٰهُ نَفْسًا اِذَا جَآءَ اَجَلُهَا ۚ وَاللّٰهُ خَبِيرٌ ۢ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝ و هرگز دیر نکند و مهلت ندهد خدای
هیچکس را چون اجل او در رسد و خدای تعالی آگاه و خبردار است بهر چه شما می‌کنید

ICD0000145

ICO0000145

سورة التغابن ۶۴

ICO00001145

قل بسم الله

ICO0000145

ICO0000145

ICO0000145

سورة الطلاق

ICO0000145

ICD0000145

بد خود و یک قطعہ سکون کا ذائقہ چکھا فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا
پس چشید نہ تن دنیا را شہوا یعنی مزہ دنیا را خاصہ عقوبت کہ بد بختی و دور نعمت کہ دائمی ہمہ زیان عملی است کہ این صیغہ
ماضی این ضرب بجائے مضارع آوردہ تا دلیل باشد بر تحقق وقوع و لفظ چشیدن کنایہ باشد از رسیدن یا یعنی وبال و
عذاب آخرت شد کہ سزاوار اعمال ایشان است أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ تا آخر
کرامت عذر تعالیٰ مر ایشان را خطاب است بس تر سید از عذاب خدای تعالیٰ ای خداوندان عقلها پرہیزید از نافرمانی او
ایشان را عذر و عیب و خرابی کسب خود و رسول را الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا قرآن بود
یاد نیکی است یعنی ای خداوندان کہ بایمان آوردہ اید بتحقیق فرستاد است خدای تعالیٰ بسوی شما پندی یا ترا رَسُولًا یَتْلُو
عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
و این تو میں باللہ و یعمل صالحا یدخلہ جنات تجری من تحتہا الانہار خالدین
فیہا ابدا قد احسن اللہ لہ رزقا و فرستاد رسولی است یعنی محمد مصطفیٰ کہ باید دانست کہ رسول را
ذکر و یاد کرد نیز گفتہ اند کہ صاحب ذکر است کہ ذکر او بر زبان خلق می رود و در قرآن و صفت او یاد کردہ اند
صفت او چنان است کہ رسول می خواند بر شما آیتہای خدای را و معانی کہ در آن آیت ہا روشن و آشکارا کردہ است تا بیرون آرد
آن را کہ بگرویدہ اند و کار ہای نیک کردہ اند یعنی از تاریکی کفر و ضلالت بروشنی ایمان و ہدایت و ہر کہ بگرود
باللہ و کار نیک کند او را در بہشت جاودان می برد کہ جویہا روان است در زیر درختان او آنجا جاودان خواہند بود
و نیکو روزی کرد خدای او را اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ
لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا
ع
خدای تعالیٰ آن خدائی است کہ بیافرید ہفت آسمان و از جنس زمین ہم چنانست مانند آسمان یعنی ہفت طبق فرو دی کہ علم خدای بہ
طبقات آسمان و زمین احاطہ دارد و بدانید ای بندگان کہ خدای تعالیٰ بر ہر کاری ہر چیزی تواناست و بدانید کہ علم او بہ
ہر چیزی احاطہ کردہ است یعنی ہیچ چیز از علم او بیرون نیست و ہیچ چیز بر او پوشیدہ نیست و ہیچ چیز بر او دشوار نیست

ICD0000145

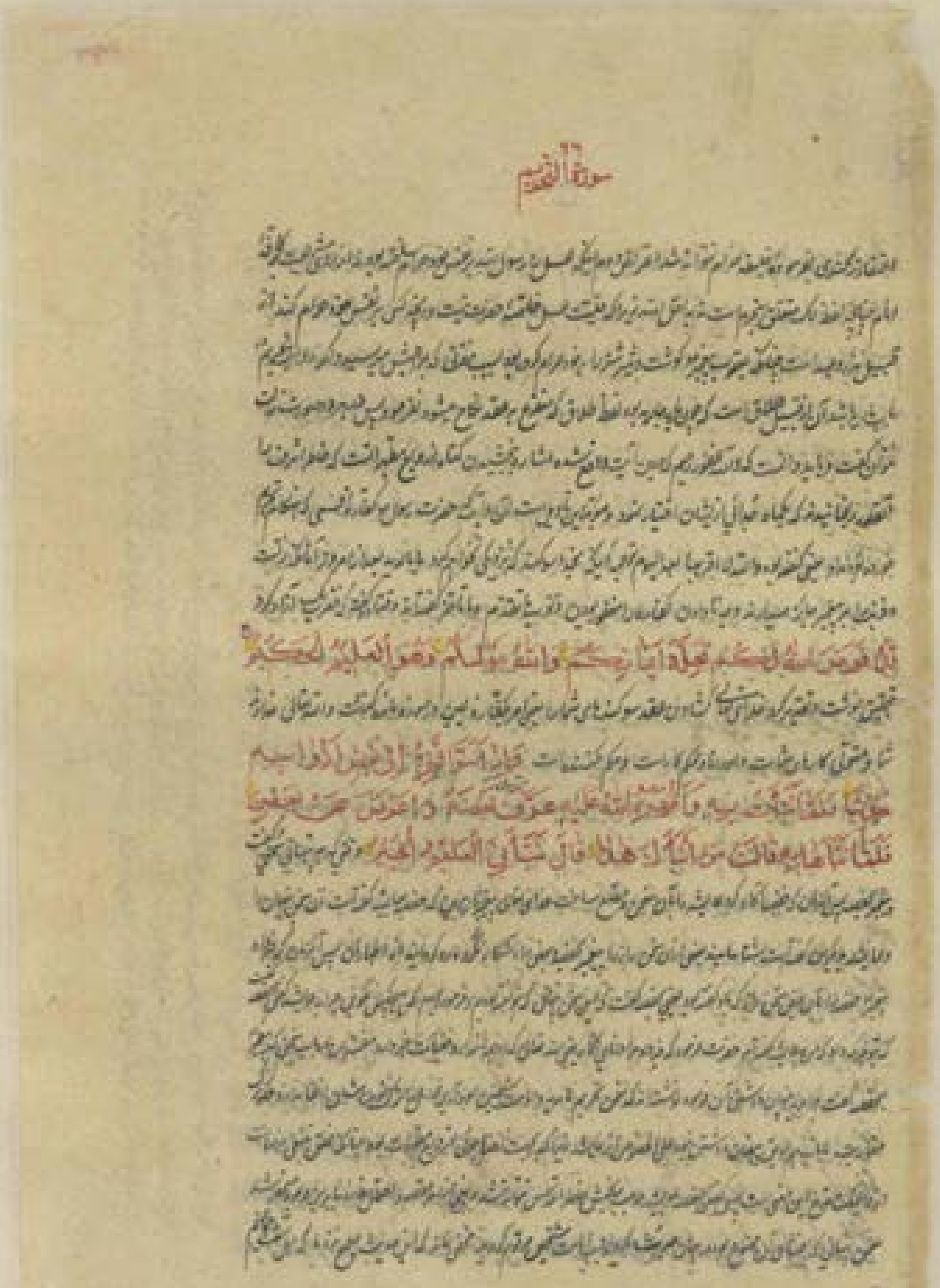
ع یا ایها النبی لم تحرم ما احل الله لک تبتغی مرضات ازواجک والله غفور رحیم

ای بجهت رضای ایشان حرام میکنی چیزی را که حلال کرده است خدا ترا برای تو بعضی مایل حرام کردن ... و خدا آمرزنده ... است

... این آیه مشتمل بر چند حکم است ... و بعضی گفته اند ... و بعضی گفته اند ... و بعضی گفته اند

ICD0000145

سورة التحريم

IC00000145

ICD0000145

ICD0000145

ICD0000145

سورة القلم

بسم الله الرحمن الرحيم

ن والقلم وما يسطرون ما انت بنعمة ربك بمجنون وان لك لاجرا غير ممنون وانك لعلى خلق عظيم فستبصر ويبصرون بايكم المفتون ان ربك هو اعلم بمن ضل عن سبيله وهو اعلم بالمهتدين فلا تطع المكذبين ودوا لو تدهن فيدهنون ولا تطع كل حلاف مهين هماز مشاء بنميم مناع للخير معتد اثيم عتل بعد ذلك زنيم ان كان ذا مال وبنين اذا تتلى عليه آياتنا قال اساطير الاولين سنسمه على الخرطوم انا بلوناهم كما بلونا اصحاب الجنة اذ اقسموا ليصرمنها مصبحين ولا يستثنون فطاف عليها طائف من ربك وهم نائمون فاصبحت كالصريم فتنادوا مصبحين ان اغدوا على حرثكم ان كنتم صارمين فانطلقوا وهم يتخافتون ان لا يدخلنها اليوم عليكم مسكين وغدوا على حرد قادرين فلما رأوها قالوا انا لضالون بل نحن محرومون قال اوسطهم الم اقل لكم لولا تسبحون قالوا سبحان ربنا انا كنا ظالمين فاقبل بعضهم على بعض يتلاومون قالوا يا ويلنا انا كنا طاغين عسى ربنا ان يبدلنا خيرا منها انا الى ربنا راغبون كذلك العذاب ولعذاب الاخرة اكبر لو كانوا يعلمون ان للمتقين عند ربهم جنات النعيم افنجعل المسلمين كالمجرمين ما لكم كيف تحكمون ام لكم كتاب فيه تدرسون ان لكم فيه لما تخيرون ام لكم ايمان علينا بالغة الى يوم القيامة ان لكم لما تحكمون سلهم ايهم بذلك زعيم ام لهم شركاء فليأتوا بشركائهم ان كانوا صادقين يوم يكشف عن ساق ويدعون الى السجود فلا يستطيعون خاشعة ابصارهم ترهقهم ذلة وقد كانوا يدعون الى السجود وهم سالمون فذرني ومن يكذب بهذا الحديث سنستدرجهم من حيث لا يعلمون واملي لهم ان كيدي متين ام تسألهم اجرا فهم من مغرم مثقلون ام عندهم الغيب فهم يكتبون فاصبر لحكم ربك ولا تكن كصاحب الحوت اذ نادى وهو مكظوم لولا ان تداركه نعمة من ربه لنبذ بالعراء وهو مذموم فاجتباه ربه فجعله من الصالحين وان يكاد الذين كفروا ليزلقونك بابصارهم لما سمعوا الذكر ويقولون انه لمجنون وما هو الا ذكر للعالمين

IC00000145

ICO0000145

سورة الزلزال

الحمد الناسعة
والعشرون ٢٩

ICO0000145

ICO0000145

سورة الملك

ICO0000145

ICD0000145

ICD0000145

ICO0000145

ICC0000145

131

ICD0000145

ICO0000145

ICD0000145

ICD0000145

بعضی قاریان این حروف را بزودی و بدون مد تلفظ می‌کنند و بعضی آنها را با مد و کشش بیشتر ادا می‌کنند و بعضی آنها را
با مد کمتر ادا می‌کنند و قراءت و خاصیت این آیت آنست که خواندن دایمی و مشق این آیت مانع میگردد از عذاب آخرت
و ساعت بعضی از شب را که بیدار باشد و این آیت را بخواند از ثواب محروم نخواهد ماند و این سوره را بسوی قبر هم می‌گویند

سورة الملك مكية — بسم الله الرحمن الرحيم — وهي ثلاثون آية

الذي خلق الموت والحياة ليبلوكم أيكم أحسن عملا وهو العزيز الغفور الذي خلق سبع سماوات طباقا ما ترى في خلق الرحمن من تفاوت فارجع البصر هل ترى من فطور ثم ارجع البصر كرتين ينقلب إليك البصر خاسئا وهو حسير ولقد زينا السماء الدنيا بمصابيح وجعلناها رجوما للشياطين وأعتدنا لهم عذاب السعير وللذين كفروا بربهم عذاب جهنم وبئس المصير إذا ألقوا فيها سمعوا لها شهيقا وهي تفور تكاد تميز من الغيظ كلما ألقي فيها فوج سألهم خزنتها ألم يأتكم نذير قالوا بلى قد جاءنا نذير فكذبنا وقلنا ما نزل الله من شيء إن أنتم إلا في ضلال كبير وقالوا لو كنا نسمع أو نعقل ما كنا في أصحاب السعير فاعترفوا بذنبهم فسحقا لأصحاب السعير إن الذين يخشون ربهم بالغيب لهم مغفرة وأجر كبير وأسروا قولكم أو اجهروا به إنه عليم بذات الصدور ألا يعلم من خلق وهو اللطيف الخبير هو الذي جعل لكم الأرض ذلولا فامشوا في مناكبها وكلوا من رزقه وإليه النشور أأمنتم من في السماء أن يرسل عليكم حاصبا فستعلمون كيف نذير ولقد كذب الذين من قبلهم فكيف كان نكير أولم يروا إلى الطير فوقهم صافات ويقبضن ما يمسكهن إلا الرحمن إنه بكل شيء بصير أمن هذا الذي هو جند لكم ينصركم من دون الرحمن إن الكافرون إلا في غرور أمن هذا الذي يرزقكم إن أمسك رزقه بل لجوا في عتو ونفور أفمن يمشي مكبا على وجهه أهدى أمن يمشي سويا على صراط مستقيم قل هو الذي أنشأكم وجعل لكم السمع والأبصار والأفئدة قليلا ما تشكرون قل هو الذي ذرأكم في الأرض وإليه تحشرون ويقولون متى هذا الوعد إن كنتم صادقين قل إنما العلم عند الله وإنما أنا نذير مبين فلما رأوه زلفة سيئت وجوه الذين كفروا وقيل هذا الذي كنتم به تدعون قل أرأيتم إن أهلكني الله ومن معي أو رحمنا فمن يجير الكافرين من عذاب أليم قل هو الرحمن آمنا به وعليه توكلنا فستعلمون من هو في ضلال مبين قل أرأيتم إن أصبح ماؤكم غورا فمن يأتيكم بماء معين

[۱۵۱]

ICD0000145

سورۃ الصافات

ICD0000145

ICD0000145

سورۂ لقمان

ICO0000145

ICD0000145

ICO0000145

ICC0000145

سورة المعارج

ICC0000145

سورة الكهف

ع

ICD000145

ICO0000145

ICD0000145

ICD0000145

برای تحقیق و ثبوت پیغمبری او فرق خیال بر آنچه کرده و بعضی مؤلفات او بر فرقه ای اطلاق یابد فرقه [illegible]
عین [illegible] لیس بنی و لیس بعده من [illegible] و [illegible] و [illegible]
و قال تعالی [illegible] و [illegible]
بین [illegible] که [illegible] و [illegible]
که [illegible] و [illegible]
بلی قد جاءکم [illegible] و [illegible]
[illegible] و [illegible]
پس [illegible] و [illegible]
[illegible] و [illegible]
مرتبی [illegible] و [illegible]
و لا تزر [illegible] و [illegible]
[illegible] و [illegible]
[illegible] و [illegible]
[illegible] و [illegible]
[illegible] و [illegible]
قل [illegible] و [illegible]
[illegible] و [illegible]
[illegible] و [illegible]

ICD0000145

ICD0000145

ICD0000145

سورۂ کہف

ICO0000145

تبارک الذی

ICD0000145

سورۂ انفال ۸

ICO0000145

ICD000145

سورۃ المزمل ۷۳

ICO0000145

IC00000145

ICD0000145

ICO0000145

سورۃ مدثر

ICO0000145

ICO0000145

ICD0000145

ICO0000145

۷۴
سورۃ المدثر

ICC0000145

ICO0000145

۶۴
سورۃ المنافقون

ICD0000145

شبارک الذی

ICO0000145

ICO0000145

ICD0000145

سورة الانبیاء مکیة

ICD0000145

ICO0000145

۷۹
سورة القيامه

ICO0000145

ICD0000145

سورة الدهر

ICC0000145

عبرالقادری

ICD0000145

ICO0000145

غارت الطاف

ICD000145

۷۶
سورة الدهر

ICD0000145

مقالهٔ ثالث

ICO0000145

ICO0000145

ICD000145

ICD0000145

عاقبت نظر

ICO0000145

سورۃ الرعد

ICO0000145

سورة الذرى

ICD0000145

ICD0000145

ICO0000145

سورة الأنبياء

ICC0000145

ICD0000145

ICD0000145

ICO0000145

ICD0000145

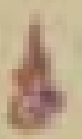
ICO00000145

سورة الذاريات

ICD0000145

ICD0000145

ICO0000145

ICD0000145

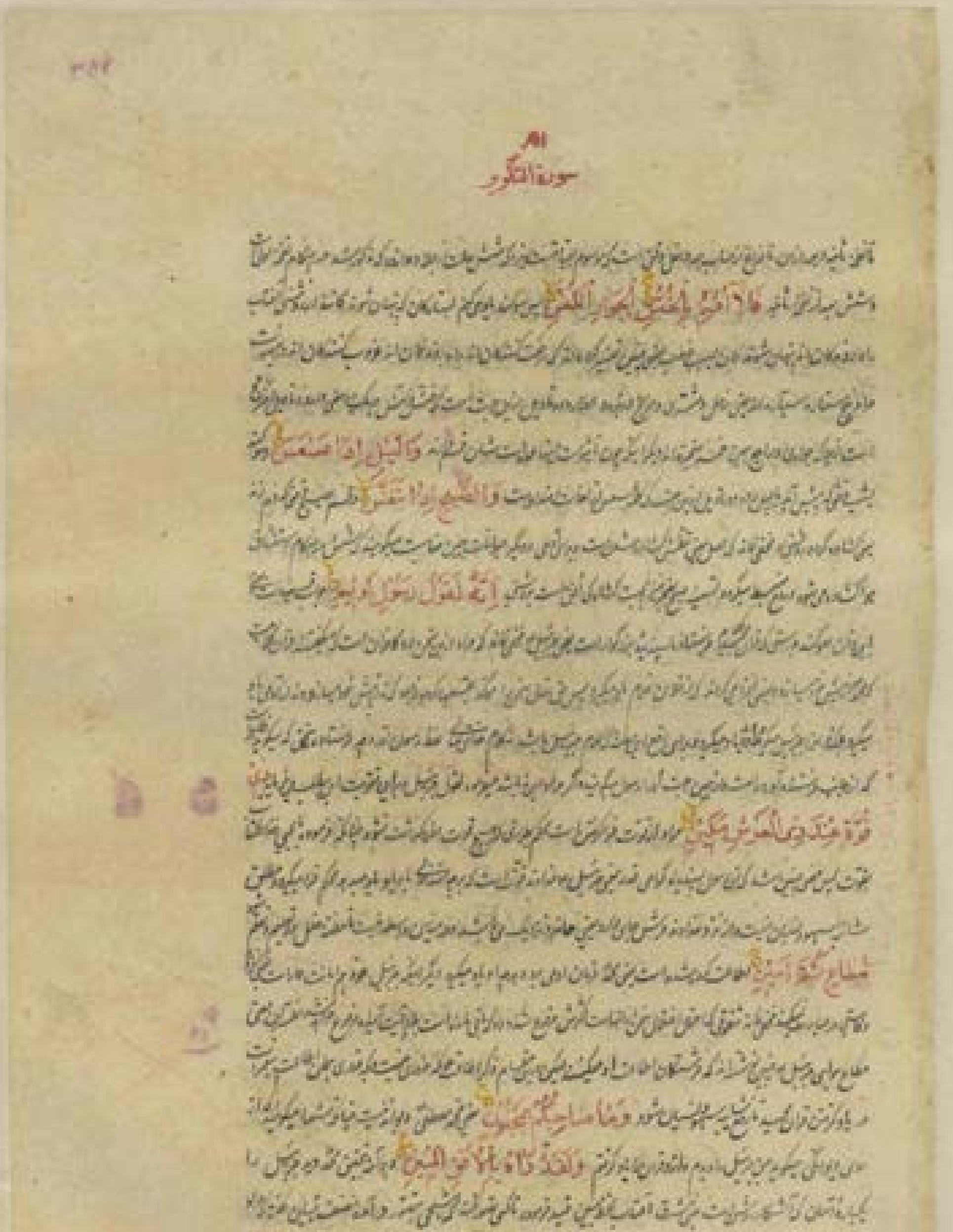
ICO0000145

ICO0000145

ICO0000145

ICO0000145

سورة التكوير

ICD0000145

[illegible] وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ۝ وغیب ضاد سے پڑھا جاتا ہے یعنی بخیل نہیں ہے کہ غیب کی خبر بتانے میں بخل کرے بلکہ جو کچھ اس کو معلوم ہوتا ہے بتا دیتا ہے اور کچھ نہیں چھپاتا وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَّجِيمٍ ۝ اور یہ قرآن شیطان مردود کا قول نہیں ہے کہ وہ غیب کی خبریں بتائے اور شیطان اس کو بتائے اور اس کے ساتھ ملائے اور اس کو ملا جلا کر بیان کرے بلکہ یہ قرآن تو خدا کا کلام ہے جو اس نے اپنے رسول پر نازل فرمایا ہے اور اس کی حفاظت کا ذمہ لیا ہے پس اس کے ساتھ کسی شیطان کا ملانا ممکن نہیں ہے اور اس کی حفاظت کا ذمہ لینا اس بات کی دلیل ہے کہ اس میں غیب کی خبریں بھی ہیں جو اللہ تعالیٰ نے اپنے رسول کو بتائی ہیں اور اس کی حفاظت کا ذمہ لیا

ICO000145

ما نقرأ من آيات الكبرياء حكاية عن موسى عليه السلام حين قال لفرعون ما جاء به موسى السحر إن الله سيبطله إن الله لا يصلح عمل المفسدين ويحق الحق بكلماته ولو كره المجرمون فقال فرعون ائتوني بكل سحار عليم فلما جاء السحرة قال لهم موسى ألقوا ما أنتم ملقون فلما ألقوا قال موسى ما جئتم به السحر إن الله سيبطله إن الله لا يصلح عمل المفسدين ويحق الحق بكلماته ولو كره المجرمون فألقي السحرة سجدا قالوا آمنا برب العالمين رب موسى وهارون قال فرعون آمنتم به قبل أن آذن لكم إن هذا لمكر مكرتموه في المدينة لتخرجوا منها أهلها فسوف تعلمون لأقطعن أيديكم وأرجلكم من خلاف ثم لأصلبنكم أجمعين قالوا لا ضير إنا إلى ربنا منقلبون إنا نطمع أن يغفر لنا ربنا خطايانا أن كنا أول المؤمنين وأوحينا إلى موسى أن أسر بعبادي إنكم متبعون فأرسل فرعون في المدائن حاشرين إن هؤلاء لشرذمة قليلون وإنهم لنا لغائظون وإنا لجميع حاذرون فأخرجناهم من جنات وعيون وكنوز ومقام كريم كذلك وأورثناها بني إسرائيل فأتبعوهم مشرقين فلما تراءى الجمعان قال أصحاب موسى إنا لمدركون قال كلا إن معي ربي سيهدين فأوحينا إلى موسى أن اضرب بعصاك البحر فانفلق فكان كل فرق كالطود العظيم وأزلفنا ثم الآخرين وأنجينا موسى ومن معه أجمعين ثم أغرقنا الآخرين إن في ذلك لآية وما كان أكثرهم مؤمنين وإن ربك لهو العزيز الرحيم فهذه الآيات كما ترى تدل على أن الله تعالى يبطل السحر ويحق الحق بكلماته ولو كره المجرمون وقد أبطل الله سحر السحرة بعصا موسى حتى ابتلعت حبالهم وعصيهم ما صنعوا وهو كيد ساحر ولا يفلح الساحر حيث أتى وقد أبطل الله سحر السحرة بعصا موسى حتى ابتلعت حبالهم وعصيهم ما صنعوا وهو كيد ساحر ولا يفلح الساحر حيث أتى وقد أبطل الله سحر السحرة بعصا موسى حتى ابتلعت حبالهم وعصيهم ما صنعوا وهو كيد ساحر ولا يفلح الساحر حيث أتى

ICO0000145

ICO0000145

ICO0000145

ICO0000145

۸۳
سورۃ التطفیف

ICO0000145

ICD0000145

سورۃ الانشقاق

ICD0000145

ICO000145

سورة المعارج

ICD0000145

IC00000145

ICD0000145

IC00000145

وآیات لاحق متعلق این مقام است إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ بدستی کہ آنانکہ فتنہ کردند مردان مومن و زنان مومنہ را پس توبہ نکردند از آنچہ

کردہ بودند پس مر ایشانرا ست عذاب جہنم و مر ایشانرا ست عذاب آتش سوزنده إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ

جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ بدستی کہ آنانکہ ایمان آوردند

کار ہای شایستہ کردند مر ایشانرا ست بہشتہا کہ میرود از زیر آن جویہا این است رستگاری بزرگ إِنَّ

بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ بدستی کہ گرفتن پروردگار تو سخت است بعضی گویند این آیت مکی است بہ آیت قتال

منسوخ شد وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ و او آمرزگار گناہان بندگان است دوست میدارد نیکوکاران را ذُو الْعَرْشِ

الْمَجِيدُ پروردگار عرش بلند است مجید بہ معنی بزرگ است نہایت ندارد بزرگواری او فَعَّالٌ لِمَا

يُرِيدُ پروردگار تو کننده کار است ہر چہ خواہد بکند بر ہیچ کار او را ممانعت نیست هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ

اخبار این لشکرہا بتو آمد بعضی گفتہ اند خبر آن لشکرہا کہ بر پیغامبران ما آمدند فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ

فرعون با قوم خود و ثمود با قوم صالح بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ لیکن آنانکہ کافر شدند در تکذیب

کردن اند بہ قرآن وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ و خدای از پس ایشان احاطہ کردہ است یعنی ایشانرا معذب خواہد کرد

ہیچ کس از عذاب او نتواند گریخت بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ این قرآن بزرگوار است فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ

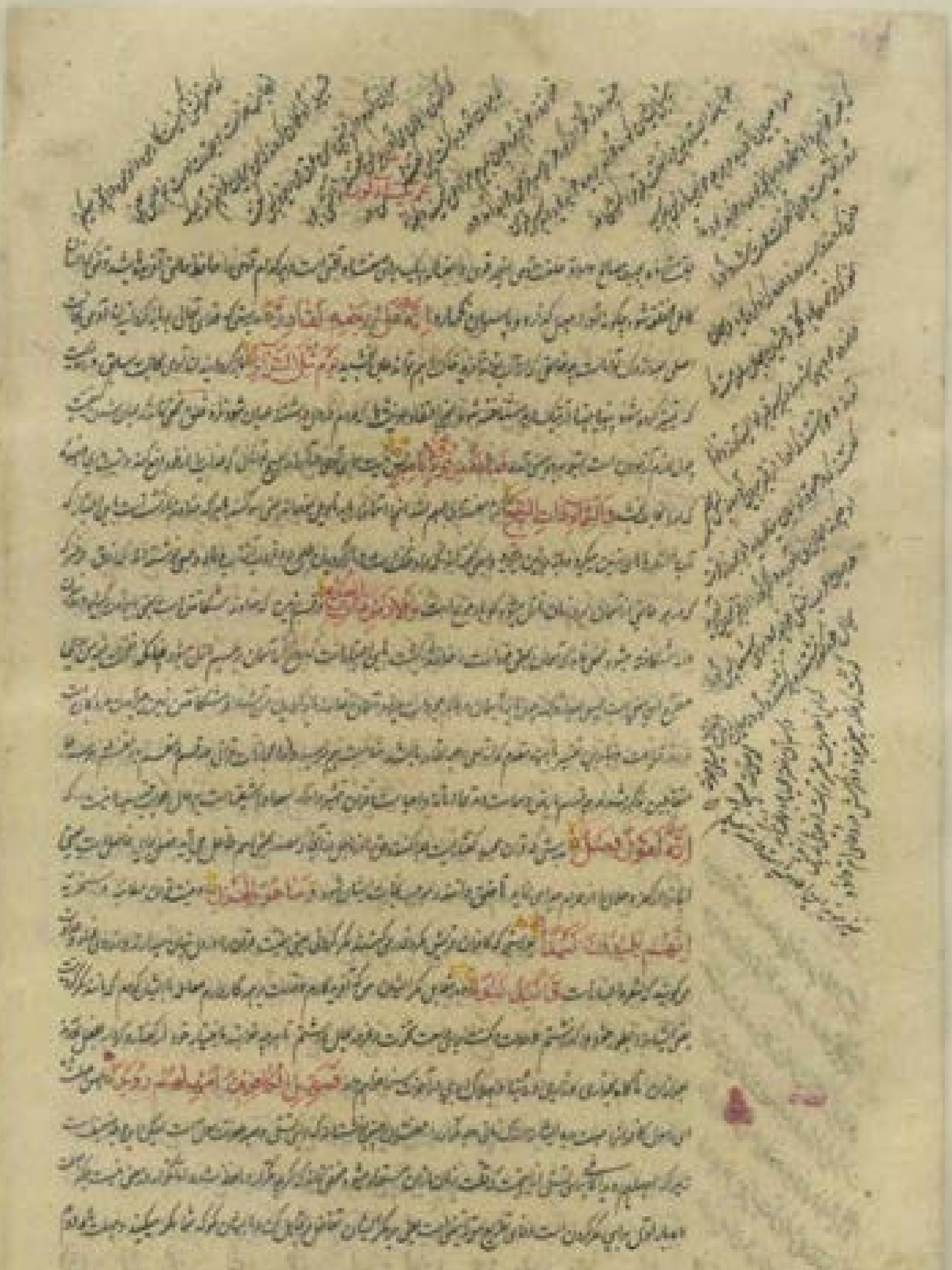
در لوحی نگاہ داشتہ از زیادت و نقصان و تبدیل و تغییر

ICO0000145

ICD0000145

ICD0000145

ICD0000145

سورة الاعلى

ICO0000145

ICD0000145

ICD0000145

سورة الدخان ... الرحيم ... وهي ست عشرة وماية

هل أتاك حديث الدخان ... وجوه يومئذ ... وذرني ...

ICD0000145

ICD0000145

ICD0000145

ICD0000145

IC00000145

سورۃ الفجر

ICD0000145

ICO0000145

ICD0000145

ICD0000145

سورۃ البلد

ICD0000145

31

ICD0000145

سورۃ الفلق

ICO0000145

ICD0000145

سورۃ الضحیٰ

ICD0000145

ترجمهٔ آلوت

ICD0000145

الرشح

ICO0000145

IC00000145

ICC0000145

ثالث

اقرأ باسم ربك الذي خلق

ICD0000145

ICD0000145

ICO0000145

سورۃ القدر ۹۷ ۲۶ سورۃ البینۃ

IC00000145

بسم الله الرحمن الرحیم

ICD0000145

ICO0000145

ICO0000145

نصف الحزب

ICO0000145

سورة الفاتحة

ICO0000145

IC00000145

ICD0000145

الم ترکیف فعل ربک باصحاب الفیل ۝ آیا نہیں تو نے دیکھا کیا کیا اپنے رب نے ساتھ اصحاب فیل کے

ترجمہ: کیا تو نے نہیں دیکھا کہ کیا کیا تیرے رب نے ساتھ اصحاب فیل کے

الم ترکیف فعل ربک باصحاب الفیل ۝ آیا نہیں تو نے دیکھا کیا کیا اپنے رب نے ساتھ اصحاب فیل کے

ترجمہ: کیا تو نے نہیں دیکھا کہ کیا کیا تیرے رب نے ساتھ اصحاب فیل کے

ICD0000145

ICO0000145

IC00000145

عم یتساءلون

ICO0000145

سورۂ کافرون — سورۂ نصر — سورۂ لہب

قُلْ يٰٓاَيُّهَا الْكٰفِرُوْنَ ۙ لَآ اَعْبُدُ مَا تَعْبُدُوْنَ ۙ وَلَآ اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَآ اَعْبُدُ ۚ وَلَآ اَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُّمْ ۙ وَلَآ اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَآ اَعْبُدُ ۭ لَكُمْ دِيْنُكُمْ وَلِيَ دِيْنِ ۝

اِذَا جَاۗءَ نَصْرُ اللّٰهِ وَالْفَتْحُ ۙ وَرَاَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُوْنَ فِيْ دِيْنِ اللّٰهِ اَفْوَاجًا ۙ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ ۭ اِنَّهٗ كَانَ تَوَّابًا ۝

تَبَّتْ يَدَآ اَبِيْ لَهَبٍ وَّتَبَّ ۭ مَآ اَغْنٰى عَنْهُ مَالُهٗ وَمَا كَسَبَ ۭ سَيَصْلٰى نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ۙ وَّامْرَاَتُهٗ ۭ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ۚ فِيْ جِيْدِهَا حَبْلٌ مِّنْ مَّسَدٍ ۝

ICD0000145

سورة الإخلاص مكية وهي أربع آيات وخمس كلمات وثلاثة وعشرون حرفا

ICO0000145

IC00000145

IC00000145

ICD0000145

ICO0000145

[illegible]

ICC0000145

ICO000145